

שמות ל תצוה

וּמִנְחָה נֶגֶשׁ לֹא תַפְכֵי עַלְיוֹ : עַלְוָתִי : וַיַּכְפֵר אַהֲרֹן
עַל קְרֻנוֹתִי חֶדֶא בְשַׂתָּא
מִדְמָא חַטָּאת כְפֹרְרִיא
חֶדֶא בְשַׂתָּא יַכְפֵר עַלְוָתִי
לְדָרְכֵינוּ קָדֵשׁ קָדְשֵׁין
הֵזֵא קָדֵם יְיָ : פ פ פ
בְשָׁנָה מִדְםָה חַטָּאת הַכְפָּרִים אַחֲת
בְשָׁנָה יַכְפֵר עַלְיוֹ לְדָרְתִיכֶם קָדֵשׁ
קָדְשִׁים הֵזֵא לְיְהֹוָה : פ פ פ
קִיּוֹ . מִיכָּל סִימָן וּמִסְמִיכָן חַטָּאת כְּנָס כְּנָס
כִּית יְמָלֵל גִּימָוקָל כְּסִימָן מִגּוֹן :

רשי

ימכחל קייח כל לחת : (ו) וכפר אהרן. מתן למשה:
אתחת בשנה. ביווט הכהנים. כוונת קנה' כהמלי'
מעות וילוח חל כמצבח חצץ לפני פ' וכפל עלייו ז':
חטאתי הכהנורים. כס פל וצעיל כל יוס
הכהנים כמכבדים נעל טומחת מקדש
וקדשו י'): קדש קדשים. כמצבח מקודש
לדברים הכלנו כלבך ולא לטעודך חמלת:
חסלה פ' תצוה

(מ) וטובח הקורתה קדושתו לשם (מן) בעברות שהוא נכבד, ואין אחד הארון נכבד מטנו (טז) :

אור יהל א/or

(לט) ורכ"י זיל פ"י, סוס קנלהח כל נדכה כוֹלן זירות לו חוץ מזו: (לכ) פ"י, בלאו יעלנו עליו קעורת וריה מסמיסים אחלרים כי אהס מהקערת הנזכלת כפ' הצענית (למטה פ' לד): (לג) כמץ"ב ויזה היל המונם אבר לפני ד' וככבר עליו (ויקרא) טז י"ח: (לד) ל"זון רכיס: (לה) וכן פ"י רצ"י זיל (מל) זמתן דמו היה נישל על מזנה היזכ רצ"י זיל: (לו) זמתן דמו היה נישל על מזנה היזכ כמץ"ב ונתן הכהן מן הכלט על קרניות המזנה קפרת יהוד טלית (פס ל ז): (לו) י"ח: (למ) כי חיין כסמים (פס ל ז): (לז) י"ח: (לט) כי חיין

מִקְוָה בֶּרֶשֶׁת : ג) וילג'ט צו יט; יד) פין פי' רב"י ויקלה טו יט;

אונקלום

ישמות לתשא

א נידבר יהוה אל-משה לאמר: י"ז ופייל י"ז עם משה
למייר: יב ארי
יב פיתשא את-ראש בני-ישראל תקבל ית חשבון בני
רשי ארו עזרא

(יב) כי תשא. לzon קבלכ כהלוומו
כשתחפוץ לך כל סכום
מণינס א) לדעת כמה כס חל חמנס נגלוות
על כל אחד ולא היה נרבה (ג) והזכיר
אור

בבוניות פכולן סען בדשון כללים נטנוו (לאן);
טקיי נבורי רשי; א) תיקת כלוך דיק פכוות נסואן חציית, ולחות אמרת מל בטעס פהאנן סטעל מנין כפראים,

אבן עזרא

ברוך לעד שם אל נישא (ה)
עם ישׁ-אל כל טוב עשה
ולציר גלה פלא גכסה (ו)
תוק פרשת היא כי תשא

יב דהיל' לפרט כמפע הכת/orים שהוא

זה בעבור הבהיר לטעלה כי אחת בשנה עשה כבורים (ל) ובסוף הכהנים נם כן יהיה אחת בשנה (ה) כאשר אפרש, ואחר בן הבהיר וכנו (ו) שלא יעשו מנדבת האבוד רק טראות הצובאות לבדם (ז), כי טנו יקריבו קרבנות הצבא ותקון הבזיר, נב הבהיר שמן הטshaה וקטרת הסטם, כי טנו שמן טshaה וקטרת הסטם (ח) נם הנשיאים לבדם הביאום (ט) בזובירו שמן המשחה, הבהיר הכלים הנמשחים (ט) נם המשחה, הבהיר האותן הנהול שהוא הרוקח (י) ואשר עשה טעתו כל הטשן, והוא באלא ואהליאב (יל) והבהיר השבת להוהרים בתחלת, בראש הארץ (כו) יכתבו הכל הנחבר טן שלא יעשו ישראל מלאת השם בשבת (ינ) ואחר בן הבהיר תפלה טshaה לפניו רדתו מן ההר (וינ) והזכיר להביר טshaה העניל בתחלת לדעת לטה התפלל, ואחר בן הבהיר רדתו, ושנית העניל, ושובו אל ההר עוד להתפלל שנית בעדרם, והבהיר בעת טshaה להוציא אהלו טמונת ישראל (יל) (א) ויש אוטרים כי הבהיר יספר מה שהיה (טז), ואחר בן הבהיר בכבוד טshaה שראה הכבוד (טז) ואחר בן צוחו שירד ויפסול לוחות (ו), וכתבים השם פעמי שנית (ימ), והבהיר המתגאים חזק פואג, ופצעם להביר כיר נחשת אחר בן, שברת ברית עם ישראל, הם הבהירים בפרשת ואלה המשפטים (יט), ואחר בן כי לא נעשה טחנת נרתת ישראל, רק פנאת

קרני אור

וישם כל מטה רכינו סמבה רכינו בעלה טבה פטוס ג, וככgoroi סט : (יח) עיין למיטה נח ג נס"י ה' ל' יט : (יד) במת סמליה חפו (למטה נב יט) לקח נל (למטה נג ז) ומזה יקח היה ההול, עתיל תחת פפי' ה' ז'ל זט והנה מטה נבל מיסרול במרכזי פפי' ה' ז'ל למיטה נד כח : (יט) וחוזר סה טנית אבר נח הכרחו נבל הארץ" (למטה נד י) וק פ"י דרכ"ב כד ו) ויקלה מלך ליהוידט הרחים ויוחנן נז' מטה מטה מסה עבד כ' והקלל לישרול נחן כבודות", בית חטפי' פלא ימנס, וכן דעת הנחות ז'ל, כי חז' ושות חיוב לישרול נועזס נבל טנה, והס נח יתנו א' חס ימנס, ועין כרמאנ"ן מה שאחריך צוז : נח כהו מדנות המטבח כי חס מכוף הופה : (כד) פ'יו וה'ק כמו סגנאלין נומנס, וכל זה מרומו כהגולות טעס כי תה' וגוי : (כו) וכנה'ש גני' ובחלוט הולגות : שרטייס, טהסכו סטכלל להו כלמות האחים נחאכון, ז') וanga לדוד צוז נלוותו ליוחנן טר הונת הכלמוריס חיוב ליתן נבל טנה : (לו) טהמר טהו חיוב ז') וטהו מכת דבר הוא מלחמה : לאכ') כי כמהת טס נח יריב בס נגב במלחמה חטפי' טקי' ז') נלנתה בגטיס : (לו) עיין חנות ג : (לו) כמץ' ג' מלהק

יְהָל אֹר

"ונתנו היה כופר נפז" : (ד) ממשיל וכופר
ההרן וגוי הلت נבנה (למעלס פ' י) והה' זיל
טמיות קה לדיס : (ה) גס מה שנחן כטף הכהנים
הוא נ"כ חמת נבנה, וכטף הכהנים הס כטף כופר
גס : (ו) יפרס מה שהזכיר בכיר וכנו יהר מטהר
הכלים : (ז) זיל היה נכלל נחשת בתנופה : (ח) כל זה
הניש הא' זיל, להניד צעל כל אלה הדריכים לה היה
מן הבורך ליקח מכטף הצעדים : (ט) הכלים הנמשחים
בצמן : (י) לפי כספם הו מושב למטה על נכלל,
הקטרת והוא היה ברוקח, ועין פי' הקבר למטה פ'
זיל ובכתריו צס : (יב) וכן פי' רבי זיל : (יג) למטה
מיד היתה השכלה והזיהו מתחנה ישרול, וכן פי' הא' ז
ענבר : (טו) זיל היה זה בעבור מטה רבנן : (טו) וכן
הכבד צידבר עמו : (יז) לוחות צניות : (יח) עין
הדריכים : (כ) ובפי' הקבר פ', הטעם זהה שהו פירוש
הה' זיל בפי' החרוץ צס : (כט) מטה צהמר בהתוכה
מדוע לה דרשת מל הלויס להניש מיהודה ומירופליים
ירלה מוח כי מסחת מטה מלה לדורות להניש לבדק
הכטף בעבור הסקידה, כי כספם הכהנים לטולס,
יהיה נכס הנגף, ויהר ציתנו לה יהיה כהס הנגף
(כט) כי יקחו מכטף הצעדים : (כט) כי לדריכים חזו
משמעות וטוטים על המלחמה, וכן היו חכמי נב ונגלי
בכל הלא, וההלי ה' זיל, חכינו צבאים : (כט) מטה ינאר
(כט) וכונת מלת רוח על סכום המטען הכלול מתין ו
זה שמעם כי תבוח את רוח זיל, טהור כלל המתפר : (כט)
הת ישרול זיל נתנו כופר נפז : (כט) טהור כספם
בכל צנה, מדוע נטנו? הרי נתנו כופר נפז : (כט)
במלחמה נה נ' נ' יומו, והנה חס יתנו כפר נפז
נספrios : (לט) וכללו זה גס כהניש ולושים : (לט)

לפקודיהם ונתנו איש לפך נפשו
לידזה בפקד אתם ולא יהוה
בhem נגף בפקד אתם יי' זה
יתנו כל-העבר על הפקדים

לטש

הנ"מ ימנו כל חמד מחלית כסקל ב') וממנה
חט כסקליס ומדע מניינס: ולא יהיה בהם
ונגע. טמונהין שולט בו עין קרע וכדבל כה
עליכט כהו סמליינו בימי דוד ז'): (יג) זה
יתנו. כלשה לו כמיין מטבע של חזק ומצקלת
מחלית כסקל וחמל לו כוז יתנו ז'): העבר
על הפקודים. אך טמונהין מעכליין חט

פסיל האבניים, ושובו אל ההר, ועבר השם עלייו, שניית (מן) בעבור שאטר, כי לא אעלת בקרבתך אשר בריתו בעבור שערת חוק, והפרת התנאי אל תפרי עוד התנאי כאשר עשית, ואני אחדר למתה לך יא) עד לא תבשל גדי (שם שם אמרתך לך פרשת כי קרו צור פניו (למתה לך אחר כן בראש כל המספר (מן), ובבעור צור (מן) וישא בראש כל המספר (מן), ובן שר בראש, ותחתיו כל הטעקים (מן), ובן שר עלי לכפר על גפשותיכם יפ' טז) (כ) וטעם (גנץ). יג' א כי כל דבר שישpear יחזר (נכ) וטעם (גנץ) זה, הטעיר, בטו, וזה אשר תעשה אותה משנותם עשרים (נו) והם במו שלשה

יהל אור

מהות כל היה אסר ידכו לנו (למעלה מה ב): (לו) כמזה'כ
(למטה מה ח) ווועט הא הײַר וווען' נמלחות פָּנְגָּהָת
אֲסֵר לְכָהּ סְתָמָה הַלְּמֹעֵד, וְפִי' הַמִּזְרָחָ וְלִשְׁבָּחָ בִּיסְרָהָלְגָּדָלָן
כְּסֵיס עֲונְדָהָת הַצָּס סְסָרוֹ מִתְּחוֹת זֶה הַטוֹּלֵס וְנִתְּנוֹ
מִרְחָוֹתִיכָּן נְדָבָה, וְכֵן תְּחִילָה וַיּוֹכְ"ע, דְּהַתִּין נְדָבָהָת בְּתֻרְעָ
מִצְכָּן זָמָן: (לה) וְהַגְּזִיסָה הַגָּן פָּזָו מִלְּחָכָת הַקְּדָסָה:
(לט) עַיִן חֹות כְּדָ : (מ) וְכֵן פִּי' רְבָבִי זָיָל: (מו) לְמַטָּה
לְלִיד : (מג) צָס פָּ' יְחָ : (מג) כְּהֻומָר חַיִן מִזְקָט מִמְּךָ
וּזְמָת הַפְּרָדָה דְּוָמָה לְפָרָשָׂת הַנָּה הַנָּכִי זָוָלה מִלְּחָךְ,
וּזְכוֹר דְּכָר קְרִינּוֹת פְּנִיוֹן: (מה) פִּי' עַל כָּלְל הַמְּסָפָר:
הַמּוֹנָה מְרִישָׂה הַפְּרָטִים וּלְמַעַלָּה חֹותָם כָּלְל הַחֶד עַלְיוֹן:
בְּזַן זָרָה כִּמְזָקִים הַמְּתִינוֹ עַכְדִּיו זָוָמְרִי קְיִינָן, וּמְכִיחָיִס
הַמֶּלֶךְ: (מט) חַיָּנוּ חֹופָה הַפְּתָת כְּהָיִם יְסָלֵו שְׁנָדִים
פִּי' הַרְבָּבָס, כְּסָף כְּפָר גַּפְס: (נה) וְהָס יְאָנוּ כְּפָר
חַיִן הַבְּרָכָה זָוָלה חַלְקָה בְּלִכְרָבָה הַסְּמוֹיו מִן הַעֲיָן וְכִסְּפָול
הַמְּנָפָה (בְּמַדְבָּר נְגָה, טו): (נד) נְסָבָב כְּדָ טו:
כָּל הַכּוֹחַיק בְּלִפְיוֹרְדוֹזָו חַיִן מָקוֹס נְמָלָת עַל פִּיְיָס: רב

טקי"ב ריש"י: ב) ויכיר זיו דונחטו זיו ככמוך לתבונת כתגלי, כו"ל תל"ס לדעת מניות וכו' (טקי"ב): ג) כס"כ כל:

ד) יוזבנאי סקליס פ"ג ס"ל, חנמיין ה תביה היה ט ופ' נסיה היה חנותם ב תביה היה ז ופ' כסיה היה יט, פנ"י דל"כ (זב יט ה) פטייל זי ופ' קז ש"ט ה ופ' פוזנא ה, כמד"כ פ"ג וככלון כעינוי, פ"ג חוף' מנטה ז

בן עזר

הנשים החכומות (ל) הן הטעות מלאת
קדש (למ), ואח"כ הוכיר הבשיטים והסתם
שהכיאו הנשיים לנבדך, ואחר כן הוכיר בצלאל
ואהליאב שהם דאשי החושביס ליעשות כל
הטלאכה (לט), וטעם את שבתותי תשטוו, שלא
יאמר ארם בעבור שהוא מלאת הקדש לעשותה
גב בשבת (לט), ואחר כן טירט מה שאירע פרט
רדת טsha, ותפלתו ורדתו, ושריפת העגל,
והריגת עובדיו, ושובו אל השם להתפלל בעדרם,
ובקשתו להכניס השכינה ביןיהם, ורדתו מההר
וטעם להזהיר על ג"ז (מל) ולהזכיר הפועדים פעם
(לכטה לג ג), ותפלל בבעל נעריהם קצף על
שהיה ביןיהם, ועתה בשובו אמר לה השבר לך
עטך ברית שניית, ע"כ כל פרשת שטר לך
כו) כמו הפרשה באלה המשפטים (מן) והוכיר
כט) שהוא פירוש אשר לא נבראו בכלל הארץ (ל-
מנגן אנשי הספירות לכחוב השבות טור אחר
היota שר המתקים שר על אחרים שבוחו נשוא
האופים (מן), והכתב אמר כפר נפשו וזה
במלחמה, כי המת במלחמה לא בא יומו (לט),
דבר (לט) והעדות מספר יואב (לט) ורעהי אחרית (לט) :
(בראי ו טו) (לט) : וטעם כל העבר. שעברו

קרני אור

נכפּוּ, נִפְיָה בַּבְּסֵבֶבּ הַסְּנָמֶן לְעֵדָה יְחִילָה יְחִילָה בַּבְּסֵבֶבּ כְּגַם־בְּבָבְבָבּ : (ג) דָעַתּוֹ
מִפְּלָגָה בְּתַמְלָתּוֹ סְפִירָה אֲגָכְלָה ס', מִפְּקָדָה אֲמָנוֹת (עַיִן פְּרָדוֹ)
כְּרָזָה ס', כְּלָהָבָית כְּלָבָית חֲצָוְלָה חַמָּה זָלָה חָוָת נָגָה) וְכָלָגָה
מִדְבָּלִיו סָס, כִּי הַזּוֹלָכִים לְמַלְחָמָה יְתָכוּ צִיכָּס גַּמְצָרָבָת
בִּינְהָה עַלְיכָס גָּנָבָה, וּבְגַהָה הַס יְתָנוּ כּוֹפֶל נַפְשָׁבָבָה דָלָךְ
בָּוֹלָס קְרִיקְרִין־בָּסָוָה נַפְשָׁתָה נַפְשָׁה, וּלְה יְטַבָּס נַפְשָׁבָבָה גַּמְלָחָתָה,
אַפְפָ"ז בִּיאָהוּ נַפְשָׁלִיס, וְהַס לְה יְתָנוּ כְּפָל גַּפְשָׁס, פְּנָה יְטַבָּס
כַּפְשָׁבָבָה כְּנוֹתָס לְמַלְחָמָה גַּפְפָ"ז בָּלָה יְסָפְרוּ, וְכַן יְהִימָל כְּפָי

קדומות ונדוות, וכן כתוב מה' זיל (למטה נל' יג) עפ' הפרש טרייה ליעלה': (מל) ופי' בס' מה' זיל (מו) כמו טרניליס נסוה חכון הפלטינס: (מו) כי (מה) כי כל צר יס לו תחתיו מברתיס עמי מלוכתו, והוא עד זולחן המלך, ובארנו נתן היה הכהן נל' כהן פלטייך והורפיש וכוח מאירס על זולחן המלך: (נ) וכן גפנס נא' היה נחש נגף בכוחס למלחתה: (נכ) כי אהום טסולק הנרכה וייחסר: (נג) כמש'ג, ותהי (נכ) ופי' בס' מה' זיל זה השער: (נו) וע"ז כתוב

טקי"ב ריש"י: ב) ויכיר זיו דונחטו זיו ככמוך לתבונת כתגלי, כו"ל תל"ס לדעת מכניס וכו' (טקי"ב): ג) כס"כ כל:

ד) יוזבנאי בקளיס פ"ג ס"ל, חנמיין ה' תביה הות ט ופ' נסיה הות י' חנמיין כ תביה הות ז ופ' כסיה הות יט, פנוי לילך (זב יט ה) פס"ל זי ופ' קז ש"ט ה' ופ' פוזנא ה' כמד"כ פ"ג וככלון כעינוי, פ"ג חוף' מנטה ז

מִחְצִית הַשֶּׁקֵל בְשֶׁקֵל הַקָּדֵשׁ
עֲשָׂרִים גָּרָה הַשֶּׁקֵל מִתְצִית
הַשֶּׁקֵל תְּרוּמָה לֵיהּוֹה: יד כָּל
הַעֲבָר עַל הַפְּקָדִים מִבָּנֵי עֲשָׂרִים
שָׁנָה וּמֵעָלָה יִתְנוּ תְּרוּמָה לֵיהּוֹה:
טו הַעֲשֵׂיר לְאַיִרְבָּה וְהַכָּל לְאַ
יְמָעֵיט מִמִּתְצִית הַשֶּׁקֵל לְתַתָּת אֶת-
תְּרוּמָת לֵיהּוֹה לְכֹפֶר עַל—

אבן עזרא

שבועות שנים (ננ) אז הוא האדם תמים
דעת (נח), נס נטו לא יגבה עוד בקומה (נמ),
ואלה הנרות (ס) נרגשות הריזב הם (סח) :
יד כל הפקדים הטוטלים (סנ) : (סיה'ק זה יתרנו,
זה השור, וכן זה אשר תעשה אותה (ברא' ר',
טנ) : טן העשיר, הוציא מעס לא ירבה ולא

פיכס לך כמה קוח: נראת. לsoon מעש ח) וכן בסמוך ייח' להשתנות לנו לאונורת כסא
וככל לחס ט): עשרים נהה השקל. שפקל כסלו ד' זוויס וכזו מתחלו חמץ מעט י'
יהלך ביהו וכוסיפו פליו ספות ובעלוכו לסך מעש כסא יי') ומחלית הפקל כזה שלמלתי
לה' ימכו תלומה לך יב): (יד) מבן עשרים שנה ומעלה. למדך כהן טהין פחות מבן
עשרה יולח לאכיה ונמנת בכלל חנקיים: (טו) לבפר על גפשתייםם. סלה פגפו על
ידי מניין. דיח יג) לכפל על גפשתייםם לפי קלים לך כהן ג' תלומות שנכתב
כהן תלומת כ' ג' פטמיים יד) לחמת תלומת חדניים שנחנן כשתחילו בנדבם הבטחים
שנתנו כל חד וחדר מחלית הפקל וועלך למחת הכל בערמל וכפה פקודי העדרה מהת
כלר ט) ומאס נענו לחדרניים בערמל ויקי מהת הכל להקסף וגוו' טז) וכשנית חד' טיח
נ"י מניין שנחנן מטהוקס הבטחים הוו' כמיין בערמל בתקלת תומך הפקודים בחד
לחדר כשי בזנה כבניהם יז) ונמנו כל חד מחלית הפקל וכןiken' לינות ממן קלבדות
לכוד כל טנה וסנה וכוקבו כס טניש וענישים ופל' חותה מרכומה נערמל לכפל

אָרֶן

(נז) ר"ל נ' סמאות בסיס כיה סניות: (נמ) חוץ דעתו טיח מרוכין: סלימה ומכוונת לדעת ולכינון היה כל: (נמ) כי היה (סב) וכן דעת רבי ז"ל טפי, כפקודיס כמו המוני, קוג צוה הכל מני, ופסק כח הנידול ממנו: (ס) מה ופי' כמו הפקודיס, ונמקה מ' הגי' פה הפקודיס כפפוניים

סקו"ב רשי' : כתו ה ד"ה בלבנה , ותוס' מולין מנ' ה , ד"כ , זהה , ייקוט ל' ספ"ז , ונכנתה כמקורה , וכן כוכור להנלה
כגיהו מם במלון כפי' לפ"ז כ"י כוכפה זו'ל מהני יוסף נבי' במנון הומל חי' קרניilo כל נזון כך טה
טהדר טהור רוחן לאפרת יהוד וטפלת אבאל גני מורה , ואולך ומצליך כמו זב כדרל אבאל ליאת ד' ליקטו מטהו , וכן
זה חבל תעבש חותס שלט , ווס מל תפשס על אמרונח , אף כגן וס יתרנו' : ה) ויקלת כו נב' יג' :
ז) ויקלת כו : ח) ק' ח'ג , מפ'ין , כי נגידה חילנו זס למתכע טקקליה כהלהית מעה : ט) ז"ה ב' ותיזכ'פ' זס , נמשך דCKER' :
ט) וס'יס או'כ טזקל פזדים מפשות , ופיין גרכות ב' ה' , ו' ה' : יא) ויכיס צטול ססלאט . טהור טזקל כל מזח כ"ד מפה :
יב) וס'יס פסר מפה : יג) מה' ד'ג י"ל , טלפי פ' , פראטן לג' כיס ליר' נצח לכפר גפסותיכס , טהרי ככל נגמר
אלמפלס , ולח' יכיך כהס ננפ' נפקוד חותס (לי'כ'ה) : יד) מלחית טזקל חגורת ל' , יתן תליזה ד' , تحت זה תרומות ד' .
ופיין יוזגמי טקליס ס"ג כ"ה : טו) דוחקם לם כס : טו) כס ס'ס כ' א) כמד' ה' ה' :

אונקלום

פָּלָגִות סְלִעָא בְּסַלְעֵי
קִינְדִּשָּׁא עַסְרִין מַעֲן
סְלִעָא פָּלָגָת סְלִעָא
אֶפְרִישָׁוֹתָא קָדָם יְיָ: יְיָ פָּלָ
הַעֲבָר עַל מַנְנִינָא מְבָר
עַסְרִין שְׁנִין וְלִעְלָא יְתָנוּ
אֶפְרִישָׁוֹתָא קָדָם יְיָ:
כֵּז דְּעַתִּיר לֹא יְסַגֵּי
וְדַמְסַכֵּן לֹא יְזַעֵּר
מִפְלָגִות סְלִעָא לְמַטָּן
יְתָא אֶפְרִישָׁוֹתָא קָדָם יְיָ
לְכִפְרָא עַל נְפָשָׁתִיכָּזָן:

שׂוּתְפַב יִתְכַּסֵּה כְּפֹרְרִיא
מִן בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתַתְנוּ יְהֻתָּה
עַל פְּלִתּוֹן מְשֻׁבֵּן וְמַנְאָ
וִיחַי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
לְדִכְרֵנוּ קָדָם יְהֻתָּה

נְפִשְׁתִּיכֶם : טז וַיָּקֹחַ אֶת־בְּסֵף
הַכְּפָרִים מֵאַת בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְמַתֵּן
אָתָּו עַל־עֲבֹדָת אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּהַיּוּ
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לִזְבְּרוֹן לִפְנֵי יְהוָה

ב

על נפוצותם שאלרגנות לכפלת כס כחיש. וכאליהו היה תלותה הנוכח כמו שנחמל כל מלייס תלותם בסוף ונחצת י"ח) ולפ"ז ביטח יד כלס צו נא הלא היה מכך שנדרשו ליבו יט) : (עו) ונתה אותו על עבודה האל ביער. למדת טליתו למצוות בתקלה נדבך סמתקן היל ממעשה הערל מפני טרכם בכס מגפה כמו שנחמל ויגוח כי היתה כס בע"ב) משל לאחן חמיצה על בועליה שנפל בה דבר כי) ומספק היל לו לרועה בזקע מוך מנה היתה להילו ולע כמה נומלו בכס לדוריע טהיר חמיצה עלייה ותיה לו מל כב) שהמণין זה כויה טהיר בחרום בפקודיס טהורי נחמל בו בحمد לחדרם הבני בג) ובמצון פוקט בחדוד לחדרם הראzon שנחמל בירוש לחדרם הראzon בחדוד לחדרם תקיס כר)

סלו זנחוול ווילוי מהט כבל בכיסא נלקת כה
לדעתן הצל יווס פכפוליס בזנה רוחקונה
ווחית וכי הפלט פכאניס כיו יאלאל צויס
ווארי בכיסא פלאדי בעדס נחמל בן ובמומץ
מאנז מהות הלא ושלצת הלאפיס וחמת מהות
כיז בסעת מניין הלהסון כי יט זנה טלה
אלל זנות האנטיס בזנה החתה כמוו הצל
splendid magnificence, as if he had been born

יהל אור

(עה) נכ' עוזריך לך נמיה מומרות כ"ה הצלחות ווינרטליין:
 (עב) בתרורה לך נמיה זכר מכלים אלהים כ"ה מצלחות
 (נמדדבר י, כ ה ט): (עג) המפורטים למללה כ"ה,
 ג ד ה ו ז: (עד) טהיר תרומות נדנה: (עה) וכן
 פ"י חמ' זיל למללה כה ג, כי הכתוב הולך מהר
 הרוג: (עו) פעילותם הופマル כל המשכן: (טו) כן
 כויה (אקליטס פ"ה ה) נטהיל נטהיל מהזמניען על האקליטים,
 ופי' כרמניים סט, כס חותן טהילן שכחוב מליכן
 וזה יתנו כל הטעור טל נפקודיס: (טח) וקריח חת

ימعيش כי בספר נפש הוא (סנ) : פֶּזֶן ולקחת .
זה מפורש בפרשת אלה פקודי (סז) כי
הטשben איןנו עוטר רק על כספם הבכורים (סח)
זכרון לבני ישראל : (פייה'ק). זנתה אתו על עבודת
אהל מועד . כי הנה כפורת הוא בס' אלה פקודי ,
כי כל האדנים גם הוין היו כבسف הבכורים (סז) ,
ויאמר הגאון א"כ מה פ"י זהב וככסף צמ כל איש
אשר ידבנו לבו (סז) , ווהшиб כי עשו טבנה
חצרות (סח) יטומרות (ספ) ואנרגטליין (ע) כאשר
פזאננו אלה הבלתי בס' צורא (עח) , ואמ אינס
פפורשים חיק מהחצרות (טז) , ולטוי דעתך בעבור
תוית החטפה עשר דברים (מנ) תזרמת נרבה לא
הפריש הכתוב את הכסף (על) כאשר הראיתיך בס'
אשר ילד יו (ברא' לה כו) (עה) : וטעם לזכרון .
על האדנים (סז) , וקדטונינו זיל העתיקו , פי מצוה
על כל איש ישראל לחתת מחצית השקל בכל שנה
קידם ניסן (עה) לכפר כל איש על גופשו (עה) , ואמ
לא יתנו יהיה בהם ננטה , ואחר שיתנו אינם חוזשים

ונגו' ומכל מניין קצת נטענו כהדרניות מסקליים
ונגו'. זה למדת טכטיס סיyo החת במחלת
וחחת בזנה פנימית כחויל אנטקוקס האצבן.
ו' מהות חלף ונ' אלפיס וכו' מהות וכו' ט
כפוקוליס חף בו נחמר כן ויטו כל הפוקודיס
וחמתזיס בו) וטלט בטטי סנים סיyo וח'ז טלה
גמינו ובמלייה נטענו בבי וכו'. פזובה ללב
למנין ילית מלדים סיyo טטי סנים לפוי
יהל
כטמולייס" נה קלעת דבאי זיל : (מג) ריל כי החר
טהאכ כופר נפס, חיין להס יתרון כין מסיר לנווי,
וי' נכוֹלָם נפס החת: (סז) סס מנואר מה שטעו מכוף
הכפוליס: (סח) כי מפס עטו כהדרניות ולוויס:
(סז) למטה נח כו כת: (סז) וכן כבויות הא' זיל (למטה
כח ג) מה טהער בגלוון, כי נה מלגנו כטף נמתקן,
כטף כטף פוקולי הנדר, חייכ הטין כתוב כי הcup
נדבך: (סח) סס הכלים שתוקען בהס: (סח) הכלים
טזומרייס בהס: (ט) כלים אנותניות בהס מיס ליליס:

טבוק'ין: טבוק'ין רשות (ז) למטה נס כד : יט) פין פכ'יל פ"ז זכר מטה רק תרומות כלירוטה כל הדני אנטק ולמי מוציאים חינך כ' תלותות ופיין מהיל עין זכר לחות קה : כ) למטה נס (ה : כא) וכתנתוחת ה ק' מסל נסן וצר וגנצר (חטכו וולקיס : כב) נמד'ל פ"ה י : כב) נמד'ה ה'ג : בד) (מעס' מ כ' : כה) (מעס' נט' ג' : בו) נמד' ה' ט' :

לכפר על נפשותיכם: פ' ז' וידבר
יהוה אל-משה לאמר: ית זעשית
בירור נחשת ובנו נחשת לרחצה
ונתת אתו ביזאך מועד ובין

אָבִן עֹזֶרֶא

אם ספירים טלים שיתנו שניית (עמ') והנה מצאנו עד
נапן על דברי הקבלה, מודע לא רשות על הלויים
להביא מיהורה וטירושלים את משאת משה עבד
ר' (דה"ב כר ו) על ישראל במדבר (פ), וצורך
חכמתם לחתידין ולמוספין (פל) ויאמר תגאון בעבור
שבא אחרי כספם הכספיים הכיוור, כי יוקח
טpane (פכ) לזרקה הביאה וחתלה, ובאזור
שהוכיר באלאן והחכמים יהורות (פנ) כי החכמים
וה תלמידים את הכהנים הלוות שחיתה וקמיצה,
גבם הם יקחו הווצאות מכספי הכספיים (פל),
ובאזור שאבר נחליה מות יומת ע"א בית דין,
גם ב"ד יקחו הווצאות מכספי הכספיים (פכ):
ין וידבר. תחולת פרשה הגוא (פז) ייח ועשית,
בגנו. בטו טבונתו (פז) והעד בכוננות שלטה (פכ),
והגה בעבור שהוא כהוב בין האל טוען
אל סתח האהיל, רק הוא קרוב אליו,
והיה (ל) הכיוור בין האהיל ובין הטובה (לט)
הכתוב (לט) כי על דרך הסברא אין הדעת
לנכח מקום הכפרת (לט): (סיה"ק). כיוור
ברא' ט ינ' (לט) והוא מקום לביר גנדול
הבית (לט) ולא הוביל ארכו ורחבו (לט) רק יעלת

קרני אור

בכל אחד פין היוות פט: [נ"ר] ודרוי שתדרש כליה בפיו בכיוור כנגד
פתחה שלא מועד, המכונס כי מכך מכאן לזרוע, וזה כי
לעתות דרכו היה כבש פאוץת כהן בכח-פלו בו לכוונות פל
קרנות. במנחת ילאו לנוד ימעין. כי זה פון הספק כטנער
לודס, כי סתאמלת סתאנטה פול מיטמן (דלאג"ג): [ה] ולהווען
פעשית כבן, פין וכחיש כב ה' נטוכ' דיב' קיז', וכבלגענ'ג מ"ה
הכפוריים: (פנ) המלה "לכורות" נוכל לפרנס למפלגה
גלאנו כוות ואהלייך (למפה לה נד), והוא למפה,
נד: (פה) עיין היוות כב: (פו) פי' חלהות עניין בלאטי
וידבר טעמו עניין כפ"ע: (פו) והווען מכונו ומושבי^ט
ט"ז, לה) ומתק הקלות עטה על המכונאות (דא"ג).
כח' ויל כי כהה היינו יכוליס נצחים: (ג) מתח
וכהוג בו טהווען לפאי סתאמ מזקן טהיל מועד:
מוחעד, האן סיה קרוב הליו, וכייה הכליזר כננדוו,
גן) כתוב לה פי' ליזה מזגה: (נד) כי היז כבנש
מוחעד ובין המזגה צמוץ, כדי שיוכנסו נקייס לטזות
הומות רחכו וג' גמות קומתו, כי כן ליז האליזות של
כנגד זה, ובהם קוצע כבניא לדיס המרייקס האמיס
על כנו (דעיגל יה' כ) ספי' על מתכווחו. היינו על
ה' ז' כו: (גט) ומכונאות וצורי בלמה כוזבל:
וכן

סקורי וbaarוי רשי: נז' כ: כה) וכ נסיך בירתם מלך: כט) וזה פל פון קפאון:

על נפשתוין: י ומייל
י עם משה למשיר:
יה ותעבד ביזרא דנחשא
ובקיסה נחשא? קדוש
ויתן ית' בין משפטן
זמנא ובין מדבחה ויתן

רישוי

כאמ' רשות הצעקה (ו) ונכנה כמזכן בלהזונה
וכוקס בקנויות סנתדרה טגה בחרד בנים
חכל טנות אהנכים מנוין למןין טנות מולס
המוחילין מתקלים נמלחו טרי כמניכיס צענה
לחפת למניין גלהזון שיש בתקלי להחל יוס
הכפולוי' סנטדרה כמקוס לישלאן למלו
להס ונלטו על חמוץ וכצעני בחרד צהיר:
על עבודה אהל טוען. כן הדריס טגענו
בו: (יח) כיור. כמן דוד גדורה ולך לדיס
המלךים צפיכס מיס: וכנו. כתלגומו
צטיקיש מוצב מותקן לכיוול (כח): לרחצה.
מוסב על בכיר (כט): ובין המזבח. מזבח

יְהָל אֹר

הצקளיס כפר גמנס, לפי סבוח תרומות צמליו להסיל ולקנחת צמליו נזקו לרוחיו לבוח צליו: (טז) ותין מן הנורך ליתן סגיית: (ט) ונדרש העמידו הצלחה תינכות על יסראל במדבר" כישד כמו סבוח פסוק ח'חל, ואגבי תקנתי כמו סבוח כל"ה, ועל יסראל במדבר, וזה כיהור לפ', ומחלוקת מטה ריה על יסראל במדבר: (טז) כן וזה (צקליס פ"ד ה): (טכ) פי' מכסף ולמתה, למיטה והחכמים לכוורות, כמ"ס ולכוורות נתן לכוורות כי המכמים וכו': (טפ) מיין למיטה היו מהתייחס עס העניין אל קדס, ע"כ יהמר עוד הפעם של כיור: (טמ) כמ"ס, כיור ח'חל מל המכוונה הלהת לד' יד): (טט) כי בכחוב לא נייר היוז מזבח, וייחמץ ייכל כי היין זה מזבח הקטורת, כ"ה מזבח בטולה (טט) כי כמזבח לא היה חולוק ומהיכר כפתח ה'ה'ל מיין מקו"ב לש"י: (טכ) וכי נופת נעל דרכות: בס הכל רמן ידים ורגלים, והנה היה הכיפור בין ה'ה'ל הטענולה: (טה) ה'ה'ל וכמו היו הרכבת חמות הרכבו וחרכמ' צלמה, וכי מזוכב סמוך ל'זוליו זני נקביס וכו' סכתונו לחוץ: (טו) ופי' בס ה'ה' זיל וכמו'ו ונתן קיומיה: (טז) ה'ה' כי נזול מהכיפור: (טח) כמ

שמות ל תשא

המזבח ונחתת שמה מים: שורה חצנו
אהרן ובניו מפניהם את זידיהם ואות
rangleים: כ בבאם אל-אל מועד
רחצומים ולא ימתו און בנשטים
אל-המזבח לשרת להקтир
אשה ליהוה: כא ורחצנו ידייהם
ורrangleם ולא ימתו והיתה להם

רשות

הנולדה בכתוב זו סבוך לפני פתח מזcken
הכל מועד וכיום יוכל מזוק קמעה וטומל
כגンド הוויל סדין המזבח ומאמצן ל^ו) ואינו
מספיק כלל בנתי' מזוס שנגמר וולת מזבח
הנולדה צס פתח מזcken הכל מועד לא^ו) כלל מזוכר
מזבח לפני הכל מועד ואין יכול לפני הכל
מועד אף הילד מזוק קמעה כלפי סדרוס
כך שנוי בזבחים ל^ב): (יט) את ידיהם
ואת רגליים. בנת חמת כי מקדש ידו
ולגלו וכך שנינו בזבחים ל^ג) הילד קדום
ידים ונגלים מניח ידו סימנית על גבי
רגלו סימנית ידו סמלה על גבי רגלו
הסמלית ומקדשן: (כ) בבאם אלadel
טוער. להקטיל שחלית ובין הצלביס קטלת
חו להזות מדים פל כגן שמקית ל^ה) וטעלי
עכודת כוכביס ל^ה): ולא יטותו. מה חס
מכלן לחו חטה שומען ל^ו): אל התזבח.
בחל ל^ו): (כח) ולא יטותו. למייב מיקם

יהל אונר

(ק) וכן פ"י, כמ' זיל (למטה לה ח) ולפ' הוציאר הכתוב מלה
הכיוור באלסר הוציאר מלה הליווים צעטה טולמה רק נעזה
בכל המרחות טכנייה : (קה) עיין חות לד : (קג) כמ"כ
כפ' כה : (קג) כי מסה קי"ה רוחן ידיו ורגליך בכל מת
מסה חי, כי ורעו לנו זכו לדורותס טיכיו כהניש לזרת :
פרצה כת וצוייר לח פלסה ח : (קו) והגנוויס ריו צופכוין
מיס, כי המיס הנס הרכחטייס ידיכס ורגליךס : (קט) ז"ל
ס, ופי' יראהו ידיכס ורגליךס נמייס : (קי) ונס יחסר
מושכם לזרת לבקעтир הטענה לד' : (קיד) לאחר טה מר בפ' יט:
לבחומר

אנו שורא

בדי המראות כאישר אפרש (ק), והוושם בין האהל ובין
הטובה שישמר שלא יכנס באהיל עד שירחץ (קג) :
ית ורחצו, הוכיר אורך הביר עבורי
המשרתים שהם אהרן ובניו ודורותיהם (קכ),
לא הוכיר משה עתה, כי הוא לבדו יעשה
בן כל יצי היותו חי (קג) אבל הוכיר זה
בשעת עצמה (קל) : (פיה"ק . ורחצו אהרן
ובניו. ולא אחרים, ובאלח פקדוי טוח
עמתם (קכ), כי הוא כהן הכהנים הגדולים, והוא
כיהן קודם אהרן (קו) [ו] וקדמוינו זיל אמרו כי
שני צנורים היו בכיר וזה טעם מטנו (קג) [ו] :
בבאמ, ירחצו מים. הטעם רחיצת
מים (קח) כי ידיהם ורגליהם הם הסועלים (קמ)
וכסותו רביהם : (פיה"ק . בבאם אל האהיל
מוועדר ירחצו מים. וייחסר בית (קג) כביה'ת
הנכזא בית ד' (ט"ב יב יא) (קיג) או
בעת הקרייבם האשה על גבי הטובה (קיג) :
רא ורחצו. פעם אחרית (קיג) שייעשו בן

הַרְנִי אָד

ו' כת' : [ז] פ"ז נ"ג (זגמיס יט ז') זלמוד מורה זלמיין
שיטול לרימוץ ד' כבניהם מבה ווהלון וסני כינוי, כי נו"ח
מתו תינוק, וכגדעתה כ' מתינוך זלאה מתכאנן סנתמס עד טברנו
זומליי : [ז] כ"ה נ"ג (יומת לו ח) כן קטין עטה טניות פצל
זולו היל ערל מועוד, זהה לנו היה לדורות רק כל זמן חייהם
(קז) למשה מלה : (קה) למשה מלה : (קו) עיין למללה
מיס : (קה) הכלואב בס פועל הרהילא למשיס צהמרו ירחלו
"כפעולייס" וכן הוות כני' צנלר יהחק ובנטה"ז : (קי) צמ'
נ"כ הצעית ובעוורו, צנית ד' : (קיד) צמ"ט, צנחתס היל ר

מקוב רשיי: ל) אפשר לו מונח פוך מותו חוליל מארך, טהיר נמליך מגדיל כין כאנוכת וכקמתה: לא) למוט מ כת: לב) דף נט ה, זפי' לכ"ז ז' נס, בוליך ליתכו כל מס פיכול לקלכו כחויל סניון מוקם נאחסן מועך, ונכלל כל יפה מפסיק כין מונח ולסתה, ועיין מדות פ"ג מ"ז: לג) דף יט ב: לר) כויקלה ד ס: לה) פין זכתיש יט ג, ספלה חמיש פ"ה: לו) וכן פ"י כה"ז למפלס חמ' לה: לו) נ"ב ירחן:

**חַקִּיְעָלֶם לֹא וַיַּרְאוּ לְדָרְתָם
פְּכָב וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם שֶׁהָלַא
כִּי וְאַתָּה קָתַתְּךָ בְּשָׁמָיִם רַא שָׁמֶר
דְּרוֹר הַמְּשֻׁמְשָׁן מְאוֹת וַקְּפָמְנִיבָשָׁם
מְחַצִּיתָנו הַמְּשֻׁשִׁים וַמְּאַתִּים וַקְּנָה**

אָבִן עֹזֶר

תמיד, או הוכיר זה, כי אם לא יעשה כן
הם בני מות (קיד) : (פייה'ק. וטזס ורחלצז
יריהם. על בניתם האוטדים תחתם (קמ) :
כב וידבר. פרשה בפני עצמה (קמ) :
כג אתה קח לך. כדרך לך (בראי,
יב א), וקחו לכם צאן (למעלה יב בא) ועל
דרך הפשת בתיו עשה לך שרת (במד'),
כא ח) גם פסל לך (למטה לך א) כי בן
דרך הלשון (קיי), ומלאן מר קשה (קיי),
והגאון תרגמתו מושיק (קייט) (ח) והגה איננו
מעצים (קל) אעפ"י שיש לו ריח טוב (קל)
אולי בעבר זה הספרידו הכתוב שהבשטים,
כי כתוב אריתוי מורי עם בשתי (ש"ה ה
א) (קל), והגה הוא מלוקט (קל), ואומרים
המביאים אותו כי הוא נעשה בנוון
הצבוי (קל), והגה כתוב וידי נתנו מוד (שם
ה ה) (קל) אולי בן הוא בהיותו לה (קל) (ט) :
וטעם בשמות ראש. שיוקח הראש סבל בשם
שאפר, קמן בשם טעם להובירו (קל),

קָרְנִי אֹרֶן

לכל גלויל שמה פיו נו מהת בניות: [ח] עין יכל חור, ובהז לדעת הרמן"ס סוג מוסק, דס כלוד כמיה בנטולו, וכזהות"ד הצעינו דהין יתכן בקייט דס טמוץ, וכתח הכל"ט בנטחה לאפכ, ולעת קרלה"ד שהו מין פבב לו עז מליח ודרכו סיינו נקי מתפלוכת, ואמרן"ז הועלס בסוג בטאטס הנקיים נלבון רומי מיל"ה וכל הלאונות טכנית והרנית ונח טכנית צוותכו, וכן דעתם בענין בלתי היגיון בסוג הימירס מין לימה לו מין סיילן מהילן כלאות כחלות כטלר דזומאכ לדורן האמרי סנקה"ה נלבון יין הילך"ט, וכן כתוב כפל בוכויל מבה, בסוג ברך האנטף מהתק פרוי הילן ערבי, והויל נגוז צמו מסס מל צאניש טפס (יבט"מ טו) ויב מהנטנו נועך ע"י חלייס - בקהליזה בנטחים כיל' הדר ובסוג בגרות כעוד בנטונע מעלהו כווג האזוכת, וגזרה כהן ננט לדרכ, ובמיינו יולג חפטוי מעלהו עד סקלר ליקוף מהתק בעדו נסתהו היליזים מאריס לבנטו דרול כס"י בון חולין סוג: [ט] עין נדמן"ז מה בנטוליך כוה:

אונקלות

לְבָנוֹהִי לְדָרִיחּוֹן:
כְּבָזְמַלְילִי יֵאָמֶם מִשְׁתָּחָה
לְמִיכְמָרִים: כִּי וְאַתָּה סַב לְהָ
בּוֹסְמָיִן רִישָׂא מִירָא
עֲבָדָךְ מַתְקָל חַמְשׁ מֵאָה
וְקָנְמָן בְּשָׁם פְּלִגּוֹתָה
מַתְקָל מֵאָתָן וְחַמְשָׁיִן
וְקָנָה בּוֹסְמָא מַתְקָל

- 4 -

ונג למבחן במצוות וחינו לרוחן ידים ולרגליים
סיממיהה שלחצונת לא שמענו הלאה על
פניכם להיכל לח) : (כנ) בשתיים ראש.
חסובים לט) : וקנתן בשם. לפי ספקנון
קליפת עז טוח יט סחו טוב ויש בו ליח
טוב וטעס ויש מהינו הלאה כען לך כולך
לומל קמן בסס מן כתוב ט) : מהציתו
המשים ומאתים. מחלית הבאה תkeh חמי
ומלחטיים מלאה כלו פasset מלהות כמו סייעול
מל דרול חי' למה נלהמר בו הלאין גוזת
לכחות היה לפניו למלחין לפלאות בו כי
בכלעות טהין סוקlein עין צעין טא) וכך
שנויות בכליות טב) : וקנה בשם. כמה של
בסס לפי טיס קיס טהין של בסס כולך
לומל בסס טג) : המשים ומאתים. סך מסקל
בי הוא הנבד מהגשאר באחרונה (קכו) ואחר

זהל אור

(קיד) נזהיר במתה: (קנו) גוֹי נְדוּרוֹת, כָּמוֹת כַּלְבוֹתָס: (קנו) וכֵּן לִפְרָט עַתָּה עֲנֵין פָּעוֹלָת הַכְּסָמִים וּרְקִיחָתָס, לְכֵן נְהַמֵּר וַיַּדְכֵר פָּעֵס חַמְרָת: (קי) כֵּן כֵּן מְסֻפֶּת הַלְּסֹון, וּבְלֹזָל יְסִעָּס עַל כָּולָך: (קיה) וַיַּסְכִּימוּ דְשָׂוֹת הַרְגָּחָה כּוֹה: (קייט) וְכֵן כַּתְבָּה קְרַמְבֵּן, הַסְכִּימוּ הַמְפָרְסִים וְקַרְבָּה ר' מְסָכָה (קְרַמְבֵּס) מְכֻלָּס כֵּי הַמּוֹר הַוּה הַנְּקָרָה מּוֹסֵיךְ וְדַעַתוֹ טַיִן קְרַנִי חָוֵר: (קכ) פֵּי הַס נְפָרָט כְּדַעַת הַנְּהָן, הַנָּה כֵּה חִינְנוּ מְעָלִים כְּהַנְּיָרִוּ טָהָס קְנִמן צְסָס וּקְנִינה צְסָס: (קכ) הַעֲפֵץ שָׁאוֹל צְעָל לִוְחָה טָבָכְתִּילְיוֹ: (קכט) וְזֹה יוֹהָה כֵּי צְסָס דְּבָרָה: (קכט) וּמְצָמָע מַזְהָה סְמוּר הַוּה מְלֹוקָט: (קלג) וּלְוקָטִים הַוּה כְּפִילָה מְגַדְּוֹן הַלְּכֵי. (קכל) נְמַלֵּת טָהִינָה מְלֹוקָט: (קכח) בְּכִיּוֹתָו לִם כֵּה גַּוְטָף וְאַהֲ"בָ מְתִיכָה וּלְוקָטִיס הַוּתוֹ: (קכו) כֵּי הַגְּסָל כְּתַהְרוֹנוֹת חִינְנוּ נְוֹבָכָמו הַרְחָזָונָה: (קכו) פֵּי אַהֲרָן סָמָר וְכַשְׂעִיס רָחָב, מִפְנֵי נְמַת הַזְּכִיר קְגִמָּן צְסָס, וְזִיכָה לֵי לוֹ הַזְּכִירוֹ:

בְּשֵׁם חַמְשִׁים וּמָאתִים; כְּדֹבֶר יְקָדָה מִאָתָן (ח' פ' ש' י') :

ר' ש'

כללו פד): (כל) וקדחה. טס צולש מטבח
ובלצון חכמים קליפה מה): הין. י"ג
לוגין ונחלקו בז' חכמי ישראלי לר' מליל
חומל צו סלקו حت' בטקלין חמל לו רבינו
ישודך טו) וכלה ליטור حت' בטקלין חיינו
סיפק הלא טלהוס חמיס צלה יכלעו حت'
הצמן וחח"כ הלייק עליכם הקמן עד סקלט
קלים וקפחו טז) לצמן מועל בטקלין:
יאש, שייהית כל גושם ראש לבשתיים (קלו) או
יד) (קלח) אמר הנאון מוט"ק ועדותנו צורר תמוד
דייתי מורי (שם ח א) והנה הוא מלוקט ואין
וור' יהודה בן בלעם הספרדי אמר, כי טר
נטשטו בלשון קדר, וכן בלשון רומי (קמג),
דור, כתו וקראות דורר הארץ (ויקרא בה י)
הנאון כי הוא עז רסוב (קמד): וקנה בשם.
ענו שהוא קצעעה (קמו): (פייהיק, וקדחה, ירועת בטוי

יהל אור

קגמַן נְסָס כֹּוֹג מֵין אַחֲרָה : (קְכַת) וְכַיִנָּה הָוֹתוֹ קִגְמַן נְסָס ,
וְקִגְמַן פֵּי' רְסַ"ז זֶ"ל , וְכֵן כַּתְבָּה הַרְלַכְנָג שִׁיס מַלְס
סְלַיְינָו נְסָס , עַיְכָ פְּלַט הַוּטָס טַלָּס נְסָס : (קְכַת) קְרַתָּה
הָוֹתוֹ נְסָס קִגְמַן נְסָס : (קָלָה) לְפִי הַפְּצַנָּה דַעַתָּה
כְּלָהּ נְמַלְתָּה הַבְּלָהָגָס הַקִּגְמַן נְסָס הַיָּה זָהָה הַמִּינָּה .
מַהְוֹת , וְעַיְינָה קִרְנִי הָוָרָה : (קָלָה) וְלַעֲתָה חֹזֶל (כְּרִיתָה
הַחַדָּה) לְהַרְכָּתָה כֹּוֹבָ' הַכְּרָעָה טַלְיָה סּוֹקְלִין עַיְינָה כְּעַיְינָה ,
וְקִגְמַן פֵּי' רְסַ"ז זֶ"ל : (קָלָה) מַכְיָה כְּדַבָּר יִקְרָא מַעֲשָׂה רַוְקָה ,
וְכֵן הַזִּיב הַגְּנִי לְרַבָּ פָּפָה (כְּרִיתָה סָס) רַקְמַנְהָה כַּתְבָּה
כָּדָל כָּדָל וְהַתְּמִרְתָּה כַּהֲכָרָעָה : (קָלָה) וְלִיוּקָס מַמְלָתָה
קְקָק לְךָ , מַסְלָךָ : (קָלָה) לְמַטָּה לְהַכָּה : (קָלָה) וְסִי'
סְקִיְיָהוּ הַגְּלָנוּ : (קָלָה) וְהַוָּה יִתְהַנֵּס : (קָלָה) לְפִי סְהָרָה
מַכְהָר הַגְּזָעָה כְּנָה כֹּוֹמָה הַכְּסָמִים וְהַמְּסֻוגָּה סְנָהָס ,
וְסִי' קִחְמָק לְךָ נְסָמִים , וְהָרָהָה וְהַמְּזָהָר סְנָהָס ;
(קָלָה) וְסִי' מַיִי נְסָמִים , וְכֵן נְמַתּוֹרָנָס סָס , כָּל מַיִי
כְּסָמְנִין , וְעַטְמוֹ פָּה מֵין נְסָס הַמְּזָהָמָה כְּמַיִי :
(קָלָה) קְזָאָר הַגְּוֹלָת הַמְּרָה : (קָמָת) וְכֵן יִהְמָר הַמְּרָה זֶ"ל
(בָּהָה הַיְגָה) יַיְהָ כִּי מֶלֶךְ דְּרוֹר כֹּוֹתָה הַמּוֹסָ"ק וְזָהָב
רְהַזָּק בְּעַבְדָּל סְהָמָר הַרְיִתִי מַוְרִי , וְהַגָּה הַוָּה נְסָס
מַמְיִינִי כְּגַמְחִים סְיַלְוקָט , וְעוֹד וַיְדִי גַּטְפָו מֶר , וְהַגָּה
הַוָּה נְוֹטָף , וְהַמּוֹסָק הַיְיָנוּ נְוֹטָף : (קָמָת) וְכֵן כַּתְבָּה הַמְּרָה
זֶ"ל (בָּהָה הַיְגָה) "וַיְיִחַד כִּי מֶלֶךְ יִתְפָּרֵס לְסָנִי
עֲנִינִיָּס" פֵּי' זִיס מֵין מַוְרָה סְהָבוֹת לְוָמָה , וַיָּסַר מֵין
לְהַסְכָּה נְוֹטָף : (קָמָת) וְנְקָרָה מִירָה : (קָמָת) וְהַמְּרָה
דְּרוֹר לְוֹוָר סְהָבוֹת נְקִי וְמַפְצִי מִן הַתְּעִרּוּבָת וְהַזְּיוּג :
(וְהַיְהָ) וְכֵן פֵּי' הַרְמַכְ"ס (הַכְּהַמְּקָה פֵּי' הַגָּה) כֹּוֹתָה
גִּיאָה קְזָהָס : (קִגְמַן) וְכֵן פֵּי' הַרְמַכְ"ס (בָּס) הַסְּרִיחָן
נְוָב : (קָמָו) כֹּוֹתָה קְיִיפָת הַיְלָן הַגָּלָל כְּמָרָן כֹּוֹתָה
לְזָמָה .

מקו"ב רש"ז : מ"ד יותר: מה) פין יכול היה להיות קאוז: טן) כ"א (ירובלמי סופר פ"ח ק"ג) ר"מ ולו, יכול היה גם כן נכרז' ר' ונכזבויות יה ב כריתות כ' ה ובעם הפלוגתני אין כ' יכול ולו, יוכזב, וכ"פ בילקוט כ' טפ"ז: טז) שפכו וקומו קבמן מעל בטקליס:

אנו עוזרא

אולי שיהיה מהנבחר (קכט) ניב הקנה (קכט) יקדמונו זיל אמרו כי משקל הכל שווה (קל) אין וככה נקבל רק לא ידענו טעם לטה הזכיר מחייבתו וטעם החצאים לא אבן (קלח) (יא), כי אין טנהג בבל ארץ ישמעאל להוציא על כל דבר שישקל אפילו במשקל הדול, ואף כי בכל מעשה רוקח (קלב) (יב) : (פייה'ק). אתה קח לך, י"א כי הבשיטים והטמים טsha הוציאים (קלג) יהכתב אמר כי הנשיאים הביאום (קלד) וטעם שיבקשם ויקחם מכל הנמצא אותו (קלו) : בשיטים טעמו כטו, עם כל ראשי בשיטים (שה ד שם א יג) (קלט) (יג) רק טה יעשה בטסוק : החטוט'ק בן, גם יודי נטפו בור (שם שם ח) (קמ), יהפרש לשני פירושים (קלח), ולפי דעתך שהוא זונבחר כי הוא יעתיד הכל ובנד לא יركב, וטעם לאرض שלא יعبد (קמן) (יר) : וקמנן בשם. אמר ידוע שהוא קנה (קמה) : כלל וקדחה, מהקבלה י

קָרְבָּנִי אֶרְ

[י] פ"ח' זיל פניהם דעת קדומותינו זיל, שמקל כל דוס, ודעתו
ליך על קגנון נבש צנו והוא מז'ל דעתך נג��ול סכתון בפי' ג"ג:
אתה מלהות, אך מלאה הכל קפה פגננה, מפניה קגנה נבש לך כי
מקלו טופומנוול נדרז'ל (כליות ס' ה) בקגה נבש פום רק
חמציס ומגטיס, וכוכיחו זם מקריא, וכן עד ע"ז כת' ל"ז
ככלך (ח' עדות ח"ג פק'ב) וכתח' הול' כוות קליג'ע נגאלו
מקל כל דוס, מקל צני נחלים ייחד, וכחול כת' זיל
זה בעיטה נל' מהן הגרון (צץ תולא) מתזוכ פדעת שחכינו
זיל במקל כולם פום, כייט הף פקנ' נבש זביג עלי'ס:
[יא] עין ננפה'ב אתח' צלפי דעת' מז'ל בקגנון נבש מתי'תו
מחלי'ת נג��ו תען מאביס ומגטיס, גמלו כול' חמץ מלהות
כלו בטור מל' דרכ' וכו' וכתח' בכור' כנגד בטעמי'ס וביל'
(ויכ'ק נל' ג') מל' לו טעד מוש לאתח'יס סכלתו נגד
אכונ' בטעמי'ס, וכתח' כ"י' ככלך (ח' עדות ח"ג פק'ב)
שביג עלי'ס וכעאי' בטעמי'ס פפ' קבנ' חיז'ל בכני' עי'ג:
[יב] ואלא לעתה הבני' (כליות ס' ה) בקגנון נבש מתי'תו
מחלי'ת נג��ו, וכול' חמץ מלהות, ולעת פיעובלי' (בקלי'ס
פ' ס' ה, כוועס פ' ג' פ' ג') בכון רק חמציס ומגטיס ויתזוכ
בם היל' ומלהות מינס, ופי' הקידון פלא בס ודקבי'ה
מתי'תו בקגנון נבש למ'וי' מה'ן, ייל' דגונ'ת כבז'וג סונ'
טינ'יו ח'ק מינס וחול'ס ולוקה' מאנ'ו כ'ן מינס לאזן
במזהה, וככ'ג האל'ין נמנחות, טנ'� עזרון בל'ס והול'ז
ומקל'יך, ומלה'ה היל' : [יג] עין כרמץ'ן וכרכ'ת שמאפס ק
בזה כו' רג'יס בזאוד' חיינו אופק מה'ם בל'מו נאל'יך
ולר'ל פמוג דודי' לי וזה האל'יך וכו', מה פמוא' כו' חיינו
אפיק' היל' נג'ול (פי' נ' יtan רות' כ'ג נבז'זס נג'ז) כד'
הבר'ז'ס וכו' וכג'ה וזה רג'יס כי במול' חיינו מופק, כי בתזוכ'
כו' כמפיק' נלמי' היל' : [יד] עין יכל' היל' וכרכ'ן כת' ,

הנ"ד) וכן פ"י כרמניים (הכמ"ק פ"ח ה"ג) כמה
כען ט"ו מחיי הו"ז שריהו טו"ב ומתרנמרים נ"ז נ"ז פ"ח : (קינה) וכן פ"י כרמניים (ט"ס) כס
ק"ניש הדקיס' כתנן תלמידים טנ"ס נמי ה"ז ורימן טוב : (קמו) ה"ז קייפת חילן הנגלל במלרן ה"ז
לומה

ט"ז ר"ש"ז : מ"ז ולמ"ז יותר : מה) פ"ז יכול היה להיות קאו : טנו) כ"א (ירובלמי סוטה פ"ח ה"ג) ר"מ ול' יסודם כטו נרכז'
ונרמולית יה ב כריתות ט"ז וט' גפלונתך ב"ז ל' יסוד ול' יוסי' וכ"ט צילקוט כ' ט"ז : טנו) טפכו
וקומו קבמן מעל בטקליס :

המשמע מאות בשקל הקדש ושמנו
ויתרו: כה ועשית אותו שמן
משתתת-קדש רקח מרכבת
מעשה רקם שמן משחת-קדש
יהיה: בו ומשחת בנו את-אל
מועד ואת ארון העדרת: בו ואת-
השלוח ואת-בל-בליו ואת-
המנחה ואת-בליה ואת מזבח
הקטרת: כת ואת-מזבח העלה
ואת-בל-בליו ואת-הכפר ואת-

אבן עזרא

הנאותן בלא ראייה (קמ"ה) : הין . בודה טצרית (קמ"ה) :
בה ועשית , רוקח מפרקהת , כמו מקטר
קטרת (לטעה פ' , א) (קמ"ה) : וטעם שטן
משחת קדש . הוא שטוביר אחר זה (קג) וטונו :
(סיה"ק) . רוקח . שם הופיע (קג) : מפרקהת ,
שם (קג) : וטעם מעשה רוקח . יכשלם
במים עד שיחסרו ויישאר השטן (קג) (טונ) י
כור ומשחת האל מועד . בולל המשן ,
והזוביר המכבד שהוא באלה והוא הארין :
(סיה"ק) . ומשחת בו . כמו טמן , וכן הנוטר
בבשר ובלחם (ויקרא ח יב) (קג) : את האל מועד .
הוא המשן , ואת כל אשר بي כי כן כתוב (קג) :
הנדול ויש לו כלים רבים (קג) ואחיב
מזבח העולה . יש לו כלים רבים (קמ"ה) :

קרני אור

כ' מלת דרול היגש חוגגת למל', הלאה גמota היה כדורמה
לכני בזוקם ממנה במל', כסותה מתכלהת מפשי כין פלוגות
הכובמים, והיה מתעננת כלוגה, כי תטמוד נרכות הדר
לה הפסה ממנה כי מפט ונס היננו מנוס : [טו] פ"ז
מולס פ' מה מפה, אכליני בכתב כי סמן כמלה יס כו
במי תפלה עי"ט : [טו] וכן כתל הראג"ס (פ' כהמ"ק ס"ה
כ"ג) פילכ הכל זכה הותן כמים זcis ומתקין פל בילג

עלילוג לבריס ה'קופטים זה מזוהה (קנכ) והוא נ"כ
מדברים נכלליים (קנג) וזה היה זמן המסתה עין
(קנח) כפ' צו ונפ' כמ' (קנו) וגענור וזה חמר,
חמר, וזה כל כליו, וזה חמר כן כמותם ה'קטרת:
כפ'

כ) (צוז נג) ונח ענ' מזקל פועלן, כמו חודס, קודס,
) יפער' נח טו : נב) זס מאכ ה: נג) ומכ פטלי"ס.
מייתוּת א גולית יכ א, ילקוט סfat : ז) פניכ טל כהן :

(כל) רקה ממלכתה. רקם כס דבל כו' ומטפס מוכיה טבו למעלה מה) ואריו כו' כמוו לכו טפ) לנע י) וחינו כמווelongato כסיס נא) וכמו לוקע ז' סחצץ נב) סחטעס למטה נג) וכל דבל המטולב בחייבו עד זוז קופת גזזה נד) זו ליח זו טפס קליי מלקמת: רקה פרקחת. רקם סעדיי עיי' חומנות ואנלוודות: מעשה רקה. כס טהומן נדבל: (כו) ומשחת בו. כל הסתיחות כמוין כ"ף יונית ז') מוץ מסקל מלכים טהון כמוין נול ני): בז' ואת. הוציא שלחן תחלה, כי הוא האנורה שיש לה כלים רבים (קנו): בה ואת

יהל אור

לומה בטעמו ורימו هل קגנון זדרזין קליינ' (בריתות ו ה) וכן פ"ג ויוכ"ע, וכי פ"י הרכנן, והרכנן (בב) פ"י הוּא הקטן, וע"י נכ"מ בס מה שהעיר ע"ז: (קנו) בגון ז"ל פ"י קהה שוקה הקטן, ולא הנית להיטה על פירוטו, וכן פ"י הרכנן טוין חות בקהלם, וכן פ"י קרלציג: (קמת) וכי ייכלוני: (קמת) ופי' רקה העזוי עיי' מומנות ותערוכות:

(קנ) בכמיסיהתס יהו קלה קלטיס : (קנח) ונו^{פְּגָ} נס
נס, ונו^{פְּגָ} על נזח הרכח, ר"ל על הדר פאנוקוץ
קרטי הור : (קנד) טפי, יון הצעיר ווון הלאס :
ווחת כלו : (קנו) ונו^{מִיְהָ} וחת כליה : (קנמ) וכן •

נוקט בראשׁוֹן: מה שכתוב מילtrim: מט) וכז"ל "הוקם" (טפ"כ ט, כ) (צוז נג) וכן על מסקל פועל, כמו חודס, קודס, וצחת הוקף בכרתיכן על כתמי'ת סגולתו: נא) יופיע כל צו: נב) בס מכ כי נג) וזה פטלי'ת ניטעט: נד) פ"י, זה נוקט מטה: נה) וכך גם כוון בלבו, פין מיתותה ביהדות. י"ג, ילקוט שפט: נו) פניך על כהן:

שמות ל תשא

אונקלום

כִּס אַתְקָדֵשׁ יְתָהּוֹן וַיַּדְעֵן
קָדֵשׁ קָדְשָׁא בָּל
דִּיקְרָב בְּהָנוֹן יְתָקָדֵשׁ
לְרוּת אַהֲרֹן וֶיתְבָנֵה
תְּרֵבֵי וְתָקָדֵשׁ יְתָהּוֹן
לְשָׁמְפָשָׂא קָדְטִי : לֹא רַעַם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּפִלֵּל
לְמִימֶר מִשְׁתָּרְבּוֹת
קָדְשָׁא יְתִי דָיו קָדְטִי
לְדָרְבִּיכֹּן : לֹב עַל פְּסָרָא
דְּאָנְשָׁא לֹא יְתַנְּפֵךְ
אַבְדָמִתָּה לֹא תִּעֲבְדוּן
כּוֹתָה קָדְשָׁא הַנָּא

פָּנֶוּ : כֵּט וַיְקִדְשֵׁת אֶתְכֶם וְהִיוּ קָדְשָׁ
קָדְשִׁים פָּלִילִתְנִגְעַת בָּהֶם יְקִדְשֵׁ
ל וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תְּמִשְׁחֵ
וַיְקִדְשֵׁת אֶתְכֶם לְכָתֹן לִי : לֹא וְאֶל־
בָּנָי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לְאָמָר שָׁמָנוּ
מִשְׁתַּחַת־קָדְשָׁ מִיהָה יְהִי
לְדַרְתֵּיכֶם : לְבָעֵל־בָּשָׂר אָדָם לֹא
יִסְךְ וּבְמִתְבָּנָתוֹ לֹא תַעֲשֵׂן פְּמָה

ה'ז

תְּשִׁבְעָה. מֵצִימָה זו מַקְבְּשָׁתָם לְרִוְתָּה
כִּיה קְדוֹמָם כָּל כְּנוּגָת
לְכָלִי שְׂרַט (יו) מַשְׁנָכָם לְתוּלוֹ
גּוֹאַךְ לְהַפְּסָל בְּיוֹלָה וְלִיכָּה
נְפָלָס לְהַחֲתָה לְחוֹלִין חֲכָלָה
לְהַס (נה) חַיִן מַקְדְּשָׁן וְסָנוּכָה
אַזְּשָׁה חָלֵל מַזְבָּח (נֶ) מַטּוֹר
עַט בְּמַזְבָּחַ יְקָרָק (ס) צְוָמָעַט
סְחִינָּו רְהֹוי חַיל כְּכָתִיס (סָא)
יְיִסְתָּחָא כָּל רְהֹוִיס. כָּל
וְכָהָנִיס וּמְלָכִיס מַפּוֹלְגָנָס
הַמְּלָךְ צָסָחָן גְּרוֹלְתָּן
יְמַשְׁחוֹ (סָבָ) לְזָוָן חַלְמִית בְּגָן
לְוָמָר סְכוּלוֹ קִיָּיס לְעַתִּיל
גְּסָנִי יוֹדִיָּן לִי נָה יְפָטָל (סִוִּי)
יְהָל אֹור

ומסתה, ופה יומל וקלחת,
חחל, ופי עיי שטמץ יתקדשו
כבר קדש ממן: (קסה) להיות
ז כט לו ולמתה מ י: (קסג) חסינו
() נמנע וככלה יתקן הנעשה:
עתה נא הפסיק לדורות, חלון
עכוות זה על הנטה להנה:
דולים מורה: (קסו) פין לחות
מו יוסך, וכג ליו"ד תחת
בוי,

מקו"ב רשות : נז) פ"י כל דבר כלשהו אשר כהו כלה נקבעת כלות, מטענים שלא לתוכו קדש, וזה פטור כלוי נקבעת יכלה, כמו כלם כספת מטענים כייכל נחותו קדש : נח) הכל לין כלוי שלא מקדש, חס נחותו וכלו היכל מקדש היה כלות, פיעז זכותים פ"ז : גט) זנחים פ"ג בפרט לר' נז : ס) למעלה כת' לז : מא) בס בס נחת : סב) פ"י מה בפתח לאפלה כת' ב וركי מלה מזות מזות נחתן : טג) עאות ו' ו' סר) כן ח"ה נמפלס, וכן תיזע"ט בס : סחת) כוויות יה נז : סו) יוכיר יסר يولג ובב על כסף, ובעוינו יה יסר כספה לפקוד, וכברנו יסך, ויסץ כ' כערכיס יסך ואביך כסף עזין לך (נתך ז) ומיין נקבעת פתקלט טק' גזעון חמוץ :

אבן עורה

בט וקדשת. בשטן המשחה (קנמ) : וטעם
כל הנוגע בהם. נלמדנו סן הן ישא איש
בשר קדש (חני ב יב) על דרך הפשטה שהוא
במשבעו (קמ) כי אם יגע בשער הקדש בלחם
או בנייד או בין או בשטן או בכל טאבל
יקדש (קמלו) (יז), ובכח טובות העולה שנם
בו כתוב קדש קדשים (קפס) : לא זאת בנין,
לבדם לא אחרים (קפס) : לא שטן משחת
קדש יהיה זה. כל שנעשה (קפל) בתוכנות
זה (קפס) לפשוח זרע אהרן (קפסו) (יח) :
גפיה אך. שטן משחת קדש. שייעשו תמיד כמות
קדש המכהנים (קפסו) : לב לא יימוך. אמר
רבי מירינוס כי יסך כמו יוסך (קפס) וכמותו
לeson לרבי לפיו טהין לווך מסיחתן הלא
אסחאל מסיקות כמו לקיקין מזוחין (סב)
כלsson עכליית פר) : (לה) לדרתיכם. מכלון
אלכיה: זה. בגימטריה מליסל לוגין קו:

אודן קדרני

כל כחן כמיס ונתקן טל כמיס צמן וית פין וכוכב יי' ב' גונז' כל
לוג ד' רכנית, ונוייל טכל טל כה' טל טה' כמיס
ווג'אל כצמן וסנימ'ו נcli לדרות: [יז] וכן פ' סמ' ז'ל
כחני טס, טכל קדס, כמאנטו קודס פמס, וכן סיינטס,
פנין קלויס וכהלייך לנחל טס כי חיון פ' סמלס טמאנס,
ווג'אנדכל יה' יח', בכיה ספ', מהבי', וגייל טס זכויה לאון
טומאלס: [יח] ודעת חו'ל בלט נפפס צמן כמאנטה כי'ג'
פפס היהת בעצלו מבס רניינו כדיין, ולע' יעצה שול כפטיל

מקו"ב ר"ש: (נו) פ"י כל דבר קדשו נזוז והוא כהו כלי, כי אם
לקיים יכלה, כמו כי אם מחלוקת מחלוקת כי אם
נכאים לתוטו וללא כל היכל מקדש היה כלם, פ"ז זנחות פ"ז ח: גט)
זה נון: סב) פ"ז מה בכחות לא מעלה כתוב בוכרי מנות מזות נבות
באות) כוויות יה ג: סו) יוניס ייסר יה ורב על סגד, ו
ישן וסוד מוג'יס כל עין לך (נתמך)

קָדֵשׁ הוּא קָדֵשׁ יְהוָה לְכֶם :
לֹג אִישׁ אֲשֶׁר יַרְכָּה בָּמְדוֹן וְאֲשֶׁר
יַתֵּן מִמֶּנּוּ עַל-זָר וְנִכְרַת מִעַמָּיו : ס

אנו עוזרא

וישם בארון (ברא' ג' כ) בטוי ויושם (קכט) (ישן)
והatzעט כי פנהן ישראלי היה לסוד שמן
הזכרים גם הנקבות (קעט) כי אין בתוב ושות
לא כסיך (דברי כח ס) (קעט) ולסוך מות
השפן אביר לכהן (קעט) אף כי לאחחים (קעל),
כי שמן הטהרה יעזק על ראש הטהרה (קעל):
ובמתתבונתו . הבשטיים הנזברים ובשתוקלים (קעו) :
(פייה'ק . לא ייסך . הטעם בטוי וסוד לא סכתי
(דניאל י' ג) כי משיחת הכהן יזכה על ראשו
והויה (קעט) (כ), וגראות זאת תמלת באלו היא
בבנין שלא נקרא שם פיעלו (קעה), והיה היוד
ראוי להיות מאוסף בשורק (קעט), ועל דרך
רבים ויישם בארון (ברא' ג) כתיהו (קעט) או
יהו שני שרשיט (קפל) ואלו : ובמתתבונתו .

במישקו (קפס): קדש הוא. לשם קדש יהיה לנו: **לֹן אִישׁ**, טעם ואשר יתנו פמנו על זר. שאינו משפחה אהרן (קפל) אמר הנאון, קבלה התחה ביד ישראל שיטחה דור ודור משפטן הפשחה לא בלבדים אחרים (קפל) (כב) והוציאך לפרט כבה בעבור שלקה צדקה שבנוי המשחה שהיא באוהל טוער וטחה בו את שלטה (קפס) וימת אשר כי על זה שלא מבני ישראל (קפו), ולא דבר נבונה, כי הנאה והזר הקרב יומת (בטה' ג' וסידוטו (קפס) לטען אשר לא יקדר איש זר אשר לא מודע אהרן הוא (שם י' ה) ואחריהם אטרו

קרני אור

ווכן פ"י הלאה"ג כי זו נטו' נו' גנבה ולא יטהר וכו', ואנו מתקבב במאמר בלאם כו' כי מחייב מחייב ברכות כבאותם מחייבים, לאו' כי אם לאס לבות לא בטתו, ועיין (הוכריות י"ח) וכן מה שגדנ"ה (ה') הלאה"ק פ"ג ס"ג) כבאותם כי בלאם סיה דה שמון במתנה, כו' כי מחייב מחייב נלכידת כנדייס: [ו"ט] וכחכ' הלאה"ג ס"ג דעת הונקם טהרות י"ס', ימאנפ"ד' בסוג' כמו יוסף לזרע שפטל, ובאמתים דה' בלחספצל: [ב'] כן פוך (כריתות כ' ב') תני תלך כתולדה מלך צאן על דרכיו, ומחייב נתן לו בזאת כו' לישוי פיעוי, וחייב טהראת כתולדה נתן לו שמון בז' לישוי פיעוי, ובן ספק הלאה"ס להלכו, והם' זיל פ"י כבדיתך קנייה, ובן ספק הלאה"ס (ה') כהמ"ק פ"ג ס"ט): [ב'א] וכן כתוב הלאה"ק כבלאס י"ס' בסוג' מבעל שפטל, כלומר הכהן שמון על נבלו לו י"ס' מוש השבען, וכן וייסס כליכון, חסך חמוץ, ושייח' י"ס' יוסוף מוש השבען, וכן כו' דעת חז"ל (כריתות ו' ה', ילוודמי פיעינס הרח'ל: [ב'ב] וכן כו' דעת חז"ל (בב' ו' ה', ילוודמי בקள'ים פ"ו ס"ה) בז' ויהו' בז' מתחו כהן ל'': משבה מלכותן, ועוד ובנמה בז' מתחו נקרן נשבה מלכותן, וט' הק"ט בס' ועוד ואלמה נשבה נשבה כבמן שאחאה ובז' ויפ� כבמן גפלסמן, וכן כחכ' הלאה"ק ע"ל משביהם בז' (בב' ו' ה') וכן ה' נשביהם יוכה' (מ"ב ט' ה') לו' כו' כי אם שמון שאחאה, כילג' כו' משבוטים ממש אלה' מלכי בית לוד, ה' נבל שמון גפלסמן ב' כ' ועיין כבדיתך כלן בעיקר בט' ביפורם שבודל נשבה על יד שמואל גאניג' ממן שמתנה, ויהו' נשבה נברן גפלסמן, וכן כ' זרים: (קפה) כמס"ל ויקח לדין הכהן ה' קרן וזה שמון שאחאה: (קפו) ועליו חמל ול': (קפו) ושם יפלס

מקורי ובאורי ראש"ו: סע) זנלייט ה צו : סה) פין קליזטן כ ג: סט) (אמלאס סט: ע) ס' לו: עא) נגייתן סט:

אנקלז

**קדשא רח לבון: לו גבר
הו יבשם רכומה (די יטן
מגה על תלוננו וישתאי**

ב-ט

כמו למתן ייטב לך כי) : עלبشر אדם לא ייסך . מן כסאון כזה עלהו : ובטהנתו לא תעשו במהו . בסכום סממייו לך תעשו חכל כמוו נאצל סטמיין הלו לפי מלת כין טמן האל אה פחת לו רבך סטמיין לפי מדת כין טמן מוחל וחא בעקי במתוכנו כל זה חיון בסך ממנה מיב להר לוקחו טה) : וכן במתכנתה ע) כל קטרת : הלו ניס סט) וכן במתכנתה ע) כל קטרת : (לג) ואשר יתנו מטהנו . מהותו כל מטה ע) : על ור . טהיינו לויך כוכב ומלכות : בפיישלו (קפס) : קדש הוא . לשם קדש יהיה יבם) : שאינו מטהחת אהרן (קפס) אמר הנזון , קבלת הטהחת לא בלביהם אחרים (קפל) (כב) הטהחת שהיה באוהל טוער וטהחת בו או ישראל (קפו) , ולא דבר נבונה , כי הנה לטען אשר לא יקדב איש זר אשר לא יהל אור

יהל אור

כויין : (קמט) אוניברס מנגנון כפטל , וכרכורי ווועס ,
וועס : (קע) כי היה מנהג י' הוציאס נס הנקודות
לפוך צדרכס צדמן , צלעיהל כתוב וסוק לה סכתי (דניאל
י, ג) זכרות ורહת וסכת (רות ג) : (קעג) נקלנות
נהמר , זטמן לה תפוק , ופי' הא' זיל זס , זה
הפק וסטמן על רהיך (הנחת ט) : (קעג) זו לכהן
נדול , וכן כתוב הרמאניס (כ' כלנטיק פ"ח הא' י')
כח'ג זנטל מזמן המבחה וסך זמייעו הייב ברת :
כח'ג זטיגס כהניש : (קעה) על רדא מלך וטל
רחלס כה'ג נטהה הנטהה : (קעו) יזקיל כלון על
כמהת העמנים ועל כמהת שטקל , כמהת העמנים הווע
כמהת הסיטימניש מל דרועל קמנן צסס וגוו' וכמהת
הטטקל של כל חד מסיטימניש הלאה הינטואר חמראה :
(קעג) פי' מעניין נתינה ומתייחש עיין קראי חור :
(קעט) וכן הכויה הרליך צערס יסך" מכםדקיס
טיהמלרו טכווע כמו יוסך , והווע שלח נוכר פועלו
מעלאס סוק : (קעט) יומפה זיהיה מירק תחת סורק
הוייז' מומלה ציויל : (קפ) טכווע כמו זוישם :
(קפל) יסך , וסוד , וענינס חדל : (קפל) עיין
חוות קעו : (קפג) פי' כיוון שהויכיר אהרן ונכדו
תחלתה , וה Amar מה"כ חסר ייתן ממנה על זר , רוגה
לומר כל מי טהינו מזרע אהרן : (קפל) וכעס נקרלו
הצמן מן הכהן (מ"ה ; לט) . וקעמו מהל מועעד

שמות ל תשא

508

**לְךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים שְׁמַעْתָּה: לְךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְמַשְׁה סְבִבֵּלְךָ בְּוֹסְמֵן
סְפִים נְטֻף וְשְׁחַלְתָּ וְחַלְבֵּנְהַסְפִים
וְלִבְנָה זְבָה בְּדָר. בְּבָד יְהוָה: מְתַקֵּל בְּמְתַקֵּל יְהִיא:**

רש"י

(ל') נטף. כוֹחַ לְלִי וְעַל סְחִינוּ הָלָה סְלָף
כְּנוּטָף מַעֲלִי קְטָף קְרוּיָן נְטָף עַב) וְכָלָעַז
גּוֹיָמָה וְאַלְרִי קְוּרִין לוֹ טְרִיאַיָּקָה עַג) וְשְׁחָלָת.
קְוּרִיק צְסָס חָלָק וְמַלְאִיל כְּלָפָוָן וְכָלָפָוָן
הַמְּפָנָס קְרוּיָן לְפָוָן וְזָבָן צְטָלָגָס הַוְּנָקָלָס
וְטוּפָלָה עַר) וְהַחְלָבָה. צְסָס טְלִיכָוָו רַע
וְקוּרִין לוֹ גָּלָכָיָה וְמַנְלָה סְכָטָוָב בֵּין סְמָמָי
קְטָולָת לְלָמָדָנוֹ סָלָה יְקָל צְטִיכָנוֹ הָלָה פּוֹצָעָי
עַמָּנוֹ צְחָזָדָם פְּעַנְיוֹתָנוֹ וְמַפְלָטָנוֹ הָלָה פּוֹצָעָי
יְסָלָל צְיָיוֹנָמָנָיָן טָמָנוֹ עַי) סְמִים. הַמְּלָרִיס:
וְלִבְנָה זְבָה. מְכַלֵּן לְמָדוֹ לְצָוִתָּנוֹ עַי) וְיַח
כְּמָמָנָיָן נְהַמְּלוֹו לוֹלָמָקָה צְמִינָיָן מְטוּטָסְמִים
סְנִיסָטָס נְטָף וְשְׁחָלָת וְמַלְבָּנָה גַּעַד סְלִיָּה
סְמִים לְרָכָות עַוד כְּמוֹ הָלָה כְּלִי וְלְפָוָן
וְלִזְוָנָה כְּלִי יְהִי וְהָלָה סְן כְּלִי וְלְפָוָן
פְּחַלְבָּנָה וְלִזְוָנָה מְלָקָטָה צְכָלָתָה נְכָד
וְכְלָכָס הַרְיָה תְּיִ' צְכָלָתָה וְנְכָד הַחַד צְכָלָתָה
דוֹמָה לְצָבָלָת, כְּקָטָט וְקָלָופָה וְסְקָגָמוֹן סְלִיָּה
יְהִי. צְוָוִת כְּרָסִינָה חַיָּנוֹ נְקָטָל הָלָה צְבָו
צָפִין הָלָה סְלָפָוָן לְלִבְנָה צְמָהָה נְהָלָה: בְּדָר
בְּבָד יְהִיא. הָלָה יְהִי צְדִיקָה כְּהַלְבָּנָה כְּנֹזְרָיִס
אַחֲרָ עַשְׂרָ טִינִי סְמִינִים הָם (רַכָּ) וְהַנְּהָה הַכְּתוּב לְבָשְׁטִים שָׁהָם לְקַטְרָת הַסְּטִים לֹא פְּרָשָׁם
הַכְּתוּב (רַנָּ) וְהַוְּכִיר הַסְּטִים (רַד) כִּי לֹא הַוְּכִיר מְשָׁקָלָה (רַה), וְתַעַם סְטִים פָּעָם אַחֲרָת

יהל א/or

יְסָרָט כְּכָתוֹב הַיּוֹת וְ, וְכוֹן הָלָה גַּעַד מְוּרָע
מְהָרָן: (קְפָח) וְכָל הַלְוִי סִיקָה עַל חָתוֹו סְסָמָן:
(קְפָח) וְסִיְּהָ זָה נִי כָּל הַכְּלָסָה כְּמוֹכוֹ כִּי
וְהָלָה יְסִיפִין לְדוּרוֹת: (קְגָ) פִּי, סִיהְיָה מְנוּחָר טִיסָּה
כְּמוֹ וְסִזְדָּה קְקָלָכָ זְוָאת, כָּל הַיְבָס וְחַזָּן מְנוּחָיִס, וְיכָן וְכָל
זָה יְהַלֵּל קְדָס, לְמַעַן הַצָּרָה גַּעַד יְקָרְבָּה לְיִם וְהַצָּרָה גַּעַד מְוּלָע
הַחַדָּן הַזָּה, וְלִכְן יְסִזּוֹל כִּי כְּמִזְמָה צְלָמָה צְזָוָה לְזָוָה קְלָיָן
הַבָּזָן מְן כְּהַלָּל, וְסָזָה צְמָה צְלָמָה צְזָוָה לְזָוָה עַפְסִי
הַגְּנוּזָה, וְתִין כָּן דְּפָתָה כְּנֹוְתִין וְ"לָזָה", חַנְלָל כָּךְ כְּלָבָגָה יוֹסָה
בְּצָבָוָם זו עַתָּה הַאֲגָן וְכָיוֹן, וְהַמְּרָבָּז מְזָהָמָה קְדָס, יְסָס

(קְגָטָ) פִּי, סְהָוָה זָל וְחוּטָה מְוּרָע: (רַ) הַס
(רַה) בְּכָתוֹב גַּעַד גּוֹכֵר הַכְּפָרָת בֵּין מְלָכִי צִוָּת דּוֹד לְמַלְכָה
רַצְבִּי: (רַגָּ) פִּי, הַכְּתוֹב וְלִמְעָלָה כָּה וְ) נְמַמָּה לְמַמָּה הַמְּמַמָּה
(רַה) וְלָה הַגְּמָמִים: (רַה) צְיַל, וְלָה הַזְּכִיר מְקָלָס וְרַיְלָן כָּמוֹ סְהָוִיל מְקָלָן הַגְּמָמִים לְפִילָן, וְכָל שְׂוִישָׁ
טְקוּבָר רַשְׁיָה: (בָּ) צְהָב, (גָ) עַב, (הָ) עַג, (טָ) גְּרָמָגָן מִזְמָרָת
טְיַעַלָּמָן, שְׁחָנָקָה סְלָפָוָן: (עַה) כְּלִימָתוֹג, וְעַיְן תְּדִכְיָה פִּיגָּג יְלָה, פְּפָגָז: (עַו) כְּלִימָתוֹס סְסָמָתָה

אבן עזרא

עַל שְׁטָן הַטְּשָׁחָה שְׁעַשָּׂה בְּשָׁה (קְפָח) נְסָה וְזָה
אַיְנוֹ נְרָאָה בְּעַיִן, כִּי בְּתַחְלָה בְּתוֹב שְׁטָן
בְּשָׁחָת קְדָשָׁה יְהִיא זָה לְדָרְתִּיכָס (פִּי לְאָ) (קְפָח)
וְשָׂד אִישׁ אֲשֶׁר יְרָקָח בְּטוֹחוֹ, וְאֲשֶׁר יִתְּן
בְּאוֹתוֹ שְׁהָוָא בְּטוֹחוֹ עַל וְרָ, וְהַנְּהָה אֵין הַפְּרָשָׁה
אַחֲרָב שְׁהָוָא בְּטוֹחוֹ, וְחוֹזָק מְשָׁשָׁחָת דּוֹד
אַיְנוֹ בְּתוֹב (קְגָ) וְלְפִי דּוֹתָיָה כִּי בְּלַהֲטָה
עַלְהָה רַק בְּטָקוֹב הַגְּבָחָר (קְגָלָ), וְהַגָּה
נְדָעָן (קְגָלָ) וְשְׁטִיאָל (קְגָן) נְסָמָה אַלְיָהוּ בְּהָרָבָל (קְגָלָ) הַעֲלָוָה וְהַזְּבָרָתָי נְדָעָן
בְּעַבוֹד שְׁהָעָלָה עַולָּוֹת וְאַיְנוֹ בְּהָן, נְסָמָה
שְׁמָוֹאָל, כִּי לֹא יוּעַל אָם הִיא סְבָנִי
קְרָח (קְגָלָ), וְהַגָּה הַכָּל הַוְּרָאָת שָׁה, נְסָמָה
כְּבָה נְוָבָל לּוֹטָר בְּדָרְבִּי שְׁלָטָה כִּי עַל
הַוְּרָאָת שָׁה בְּיַד נְהָן הַגְּבָחָר אוֹ נְדָעָה
בְּשָׁטָן הַטְּשָׁחָה (קְגָוָ) (בְּגָן): (סְפִּיהַיָּק). אִישׁ
אֲשֶׁר יְרָקָח בְּמָהּוֹ. יְשַׁלְיָוָרָת, נְסָמָה כָּן הַנְּוִיתָן
מְפָנָיו עַל וְרַיְלָרָאָל וְהַטָּעָם שְׁטָלְבִּי יִשְׁרָאֵל יִטְשָׁחָו
בְּשָׁבָן הַטְּשָׁחָה כְּאֲשֶׁר הוּא סְפָרָשׁ בְּשִׁלְטָה (קְגָלָ),
וְלֹא טְלָבָי עַפְוָמָם, כִּי הַנְּהָה הַכְּתוּב אָמָר
לְבָשָׁוֹחָ אֶת יְהָוָה וְאֶת חֹזְאִי (קְגָחָ), וְהַגָּנוֹן
אָמָר שְׁפִּיָּה זָר כְּדָעָה אַהֲרֹן (קְגָטָ) חֹזָע
מְשָׁחָתָה דּוֹד (רַ) וְאַיְן בְּכְתוּב וְכָר (רַמָּ):
לְדָקָח לְקָח סְמִים. קְדָטָנוֹגָנוֹ וְלָזָקְבָּלוֹ כִּי
אַחֲרָ עַשְׂרָ טִינִי סְמִינִים הָם (רַכָּ) וְהַגָּה הַכְּתוּב לְבָשְׁטִים
הַבְּכָתוּב (רַנָּ) וְהַוְּכִיר הַסְּטִים (רַד) כִּי לֹא הַוְּכִיר מְשָׁקָלָה

קרני אור

סְלָמָנָס נְפִיָּה מְפָיָה כִּי צְזִיבָה לְקָח יְסָטָה צְמָמָתוֹ
הַוְּתוֹ כְּבָמָן הַפְּרָסָמוֹן: [כְּגָן] וְעַיָּן כְּתָב כְּלָמָגָן זָל, וְלָיָה
פְּצִיכָה כִּי זָה בְּמַקְוֹס כָּה כָּל צְלָמָיָן מְזָאַת הַאֲגָן וְכָיוֹן כְּנוֹנָלִים
כְּמוֹ וְסִזְדָּה קְקָלָכָ זְוָאת, כָּל הַיְבָס וְלִזְוָן מְן הַאֲגָלִים, וְיכָן וְכָל
זָה יְהַלֵּל קְדָס, לְמַעַן הַצָּרָה גַּעַד גַּעַד יְקָרְבָּה לְיִם וְהַצָּרָה גַּעַד מְוּלָע
הַחַדָּן הַזָּה, וְלִכְן יְסִזּוֹל כִּי כְּמִזְמָה צְלָמָה צְזָוָה לְזָוָה קְלָיָן
הַבָּזָן מְן כְּהַלָּל, וְסָזָה צְמָה צְלָמָה צְזָוָה לְזָוָה עַפְסִי
הַגְּנוּזָה, וְתִין כָּן דְּפָתָה כְּנֹוְתִין וְ"לָזָה", חַנְלָל כָּךְ כְּלָבָגָה יוֹסָה
בְּצָבָוָם זו עַתָּה הַאֲגָן וְכָיוֹן, וְהַמְּרָבָּז מְזָהָמָה קְדָס, יְסָס

חַכְלָל כְּכָפָר, יְלָקָוָת צְפָט, פְּסָגָן.

אונקלוס

לה וַעֲשֵׂית אֶתְתָּ קְטָרָת רְקָח
מִעֵדָה רֹקֶם מִמְלֹח טָהוֹר קָדְשׁוֹ
לו וְשַׁחֲקָת מִפְנֵה תְּדַק וְנִתְתַּחַת
מִפְנֵה לְפָנֵי הַעֲדָת בְּאַלְמָזָד
אֲשֶׁר אָוֶן לְהַשְׁמָה קָדְשָׁקָדְשִׁים

אבן עזרא

אללה סטיטים ולבוננה זכה עטחם (רדו) : בְּפֶד בְּבֶד .
בל אחד בלבד ירокаה ואח"כ יעורוב (רין) (מכדו) :
(פיה"ק + קה ל-ג . כחבירו (רכ) יתבונן להיווט על
שני פירושים , האחד להיווט שבטים שס כלל
ואה"כ פרט גוף וטהלה וחלבנה (רכ) : סטיטים , עצם
אחרת כאלו אבר אללה הסניים ולבוננה זכה עצחים (רי) :
בד בבד יהיה , כל אחד לבדו זה כבזו זה (ריל) והנה הטע
ארבעה (רין) (בה) זה עיריש השני כרבבי קבלה וחם
שישת (רין) ועל הפ"י השניעדים נאמנים והוא האמתה (ריל)) ;
לה ועשית , מטולח . טעם סטולח הוא מלחה
סודומית (רכו) וי"א שחוק טואד (רכו) או
גנוזת ארץ מלחה (ידמי יז ז) (רין) : (פיה"ק . וטע
מטולח , לחת בהם טיח טהור שלא יהיה טמוקות
פנואי (ריל) : לו מטנה הרדק . דקה בכל
יכלתק (רימ) וזה קצאת תטיר על טובה
זהוב (רכ) : (פיה"ק . ונחת מטנה לפניו

שיטה. כל מועד לдол שוקטן לך חמי

קרני אור

וזה ל' נמצאות זו מזכות קדבי היבן אונחד זו לדוכוטיכס, וגם
יתמן על זה שמיינו לי, ולכן ימכוו זו סגולcis וככניות
הנגוליס, כי טניאכ מסית' ד', גס פלדי"ה פצע חיזוק
לדכליוס זיל, ועיין המצח של טבזין פ"ז: [בר] וכן
פסקן הכלמאנס (ז' כמס"ק פ"ה ס"ג ופ"ג פ"ה) טיחוק כי
לכדו, וחית' יפליך כולס, וכתח פלדי"ה, וזה מפני כי היו
סתיקתן בסוס, כי יט סנטהק נקלות כמו שגוע ויט סיקס
סתיקתו מצל' כזו סנתה נרד, لكن נרין לטחוק כי כפוי
טממו: [כח] ואלוות טולכעת פאיינס סגולס כמהם בטיקיס

לכונת זהה : (ריג) סמויים טנים וגס הילרי ובהמר,
יעיון חותה ריכ : (רטו) צייר מלאח גמלח סדומית,
(רטו) כן לוֹן הגי' בנהר ילהק ובמניס' וכן כהַבָּה
זהה ייכה עד ציינו נמהיס : (ריז) פִי נגזרה ומופרשת
גזר ומופרשת מצעי הלא ציינו נפרטים ממנה ולען
וטהור יהיש וקדש יפה : (רייט) וכן חזיל (כליות
כח טהර בכתוב - (למעלה פ' ו' ח') וסקטיר עליו
הקוֹן על מזעם הפנימי הנקה מונח הוגב :
וכיפת

יונס ה כ: פ) ימל' כו כו : פא) וכונכת קמ' ה פ' רכ"ז
צמכלס נכת", וכן כקמלה פיו טילדפין ומפלכין יפה סמיס
פג) הילך כבבבב תינכות ליגנס רוזוז' לקמלה, לפ' בקעתה
ק"ה" קיביש וב כלוקה ממולח וטהור וקדש (סונגון) :

כלהן יקי' יקי' סוין מסקל נמזהקל נמזהקלו
סל זס כר' מסקלו סל זס עי) וכן ציננו עה)
באללי' ובאלפורה וכחלבנה וכלבונה מסקל
טבעיס קבעיס מכה ול' נד' נרכח' בטיעו
טהווח' ל' ימיד חחר' נחחד' יקי' זס כמו
זס : (לה) מטלחה. כתרגומו מועלכ' קיעעלכ'
טמייקון יפה יפה זס עס זס וחוואל האני
סדורמה' לו ווילחו' המלחים עט') מליחיך
וחויכליך פ') טל' בס' קמאנפנין הות' המייס
במאסונות כקמניגיס הות' הקפינה כהלאס
קמאנפיך בכא' ניליס טרופות נעלצן עס
המייס פא) וכל דבל' שודס רול' נעלכ' יפה
ype' מלפכו נחלכע' הו נצורך פב): מטלחה
טההור' קרש'. ממולח' יקי' וטוקול' יקי'
וקדמת' יקי' פג): (לו) וגתה' טמנה' וגוי'.
הפנימי טהווח' נחלכל מועדר: אשר אווער לך

יְהָלָא

להכין רוח נקיים פה "כן לא הוציא מסקלס" וסמך על בקבלה: (רו) עיין חות רט: (רו) וחמ"כ ממרכין חותם כולם: (רה) עיין למטה חותם קיו: (רט) וכן פי' הרשכ"ס, לפי הפטת נתלה כלל קח לך סמיס, ופי' מה כס סמיס, נטף וטהלה וחילבנה, הרי הלו סמיס צליותי אתה לך ועל לך לך נינה וכלה: (רי) עיין חותם הקולד: (ריה) כמזהו של זה כך מזקלו זה, וסיה מזקלה בוה כלוחם מסכטיס תננא, וכמללה נזרת מן הכל, ועם למד שמותית, הכל, לנכל, בפי עמו: (ריכ) נטף וטהלה ומילכה וחילבנה מפוזרים: (ריד) והנדים בנהמנים כס רוז'ל יוכן הייל (כליות ו) מלך מדומית רוכט האכ: הארמאנין סייטה כטמים כולם שהוקיס מהל, ומעורבים יאנן כייסוב, ווועט סטמים טס ווועט תפכ"ה אף כהן פי' ייטזו כמוש: (רימ) וכן פי' רשי זיל, ממולח ישיה, (ג) כדי שתהו לך מן הלאקה: (רכ) זהו אשרן קטרת סמיס וגוי קטרת תמיד לפני ל'.

הוקן" בראש"ז: עז) וכן ת"ה יווכ"פ: עח) כליתות בס: עט) יונס ה כ: פ) ימו' כז כ: פא) וכעננת קמ ה פ"י רצ"י
כליך בטולפין גיליס בקמלה נclf, ליך טלייפר זמאלס בכמ"ר, וכן בקטלה פיו טילדפין ומפלכין יפס סמיס
גוניס: סב) ובכ"י סד"ל, "לצלנס חלנון ותוכנו כהלאגנו בכוז": פג) הלה כבלה תינכות הינס רוזוז לקטלה, לפ' בקעתה
ל"ג, אבל כן כווזות هل מינת רוקם בסוכו בס דנבר, וס"ז קווקז ממלון וסוויל וקדט (סונגון):

אונקלוס

שמות ל לא תשא

510

**תְּהִיה לְכֶם: לֵוָה קְטֻרָת אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה בְּמִתְבָּנָתָה לֹא תַּعֲשֶׂי
לְכֶם קְדֻשָּׁה תְּהִיה לְךָ לִיהוּה:
לְחָאִיש אֲשֶׁר יְעִשָּׂה כִּמְזָה לְהִרְיוֹחַ
בָּה וְגַרְבַּת מַעֲמִין: לֹא אָס אַוְידְבָּר
יְהֹוָה אֱלֹהִים שָׁה לְאָמֵר: בְּרָאָה
קָרָאתִי בְּשָׁם בְּצַלָּאֵל בְּזִידָאָרִי
בְּרָאָה אַיִּרִי בְּרָאָה חַיְּרִי
רְשִׁי**

העדות. רטו ימונח הקופרת (רכל) : (לו) במתכנתה. צממין סממניים : קדש תהיה לך לה'. סלא אשר תעשה. רטו לטה (רכל) : לא תעשו. עם ישראל דבר (רכנו) : קדש תהיה לך. לכהן (רכל) או לכל ישראל, כתו זבור יסות עלם בינו (דברי לב ז) (רכה) : לח איש. הזהיר בתורה, ואחר כן הוביר העונש כטשפט (רכו) : (פייה'ק). להריה בה, ויאמר הנanon כי להריה ננה בטקס יודע (רכו) , הוא אסור, והכהן היה פוזיר, וזה דבר הקבלה נכוון, רק החכוב לא אסור להריה בה (רכמ) : א וידבר. אמר הנanon לטה נבחרו בצלאל ואהליאב, והשיב כי בצלאל טבני יהודה והאריה צר טאחוין, וככה היה הבית (ג) וזה דרש הדורש (ה) כי בצלאל ואהליאב לא בנו הבית (ה), ורוחב המשן שעשו היה שווה (ו) ואין טעם לשאלתו, כי נבחרו בעבור שלא היה בישראל כטוהם (ז) ואו : (פייה'ק). ויאמר הנanon כי נבחרו אלה שמתה גותה נטהיל פאריה (ח) וזה דורך דוש הדרש (ט) כי מה טעם לשאלת הותה נבחרו אליה, בעבור שלא היה בדורם כטוהם (ז) : ב ראה. בuin כבוד (י) והקדוז הוא

יהל אור

(רכו) וסיה מכון לפני העדות : (רכג) למטה ידבל לחיק ותנגן בעטויות : (רכג) ע"כ חמל כל"ר : (רכל) ט"כ חמל כל"י : (רכה) סחתר הפלטה זוכר טהו' לי', ולה"כ חמל בינו ליר, ופי' סס ה"ה, זיל' כי כן מסת הנטו'ן' וכן כן כלן חמל תעוזו ליר ולח'כ חמל לך, לי' : (רכו) זמורין אה'ת הכלנס קודס מעתך : (רכו) סינו נמקום המקדס : (רכח) וכן מעתך דן טהרה מן הצעמות וכו', חמל הקב"ה ע"ג ויזלוג לו כל' חסן רוחנו נפה, בגדול וקען סיון לפני סקנ"ה, סמאנ' מטה נטה נטה אלו, ווף' גיסמ"ק כן, פ"כ ה"ע) בטה חייב וכן פסק הרמנ"ס (ה, כהמ"ק פ"כ ה"ע) העוצה קערת מלול מזר פסמים גלו לפני מתקולת מה'ו כדי לכריה בה הטעמי בלה' כריה מיטיב כריה

(ג) בצלאל היה כן מורי בן מזור למטה יהודה (פ' ב) וייעקב המטילו לנו' יהודה (בדל) מט ט' : (ג) אהליוב היה כן לחישט למטה דן (פ' ו) ומטה המטילו לנו' יהודה (בדל) גן (כ) : (ג) זננה סלמה : (ד) כה' (מדות ט' ה) מה ארוי וג' כל מלומדים ורחב מלפניו אף הביבל נר מלומדים ורחב מלפניו, וכי' רמאנ'ס (פ"ל מה' בית סטמיהה ה"ע) : (ה) סס גנו רק סטמיכן : (ו) כמו סטפורים כפ' תרומה : (ו) ע"כ נבחרו חלה : (ח) כן המטילו יטקב ומטה : (ט) זיל', כדורט : (י) וכן ת"ה, מי דרכני, סאו' לטון קמטחה וגולה : (ו) סתתנגן עמו נכלז'ו ר'ג'

קרני אור

לכן גם מכס סך מילגה בוגעים בוגעים מנה, ומכעת פמיעס סחalias זיליגס רק בטעלן לנטען גות בעקיד' ולתקינו, וכן מתייחס נטה יטובי סאלכנא סך מעט הנטען לפי פרך וית פטומו ולימעו כמו במלחו דויל, מכס זיליגס כל'יס רק מלך ט'ז, ווינ', מלך חספיט ובליצית קמינה צאנול נגלייה דנטום הנטעל (ג'וב'ק) :

מכל הסטטוט מנטען יכודה, וחין לך יLOW מנטען דן טהרה מן הצעמות וכו', חמל הקב"ה ע"ג ויזלוג לו כל' חסן רוחנו נפה, בגדול וקען סיון לפני סקנ"ה, סמאנ' מטה נטה נטה אלו, ווף' גיסמ"ק כן, פ"כ ה"ע) בטה חייב וכן פסק הרמנ"ס (ה, כהמ"ק פ"כ ה"ע) העוצה קערת מלול מזר פסמים גלו לפני מתקולת מה'ו כדי לכריה בה הטעמי בלה' כריה מיטיב כריה

בְּזִיהָר לְמַטָּה יְהוּדָה: וְאַמְלָא
אֲתוֹרָות אֶלְתִּים בְּחִכְמָה וּבְתִבְנָה
שֶׁשְׁבָּטָא דִיהָזָה:
וְאַשְׁלֵמִית עַטָּה רָם
סִן קָדָם יְהָ פְחִיכָמָתָא

בן עזר

הט בכלן: (ג) בחכמתה. מل **צָהָלָס צוּמָע** הטשבְּנֵי מחקליים ולמל: ובתבוננה. מבְּין דבר בן הצָרְוֹן בריאות נטו^רות (יל) והטשביליכים יבינום: (פיה'ק). בצָלָאָל. הוא קריי בשם והוא טעה גדו^{לה}, וכן יונקראה בשם (אסתר ב' יד) (טו) ודבר בצָלָאָל היה בן עשר שנים פירשתי בפ' והנה אהרן וחור (לטעת כר' יד) (טנו): **גַּן וְאַמְלָא אֶתְנוֹ**. בטָן ויהושע בזָנָן טלא רוח חכטה (דבר' לד, ט) וכתווב ונחה עליו רוח ד' (ישע' יא, ב) ופי' מה היא רוח ד' והיא רוח הכְּבָתָה ובינה (שמ) (יונ), החֲכָתָה היא הצורות האוצרות (יח) באחרונות טוה הראש (יט) (בב) וסלת התבונה גם בינה טנו^רת **בֵּין** (כ) והיא הצורה העומדת בין צורת הדעת ובין צורת החכטה בגָּנְךָ הגקב האטען בטוה הראש (כה) כי החֲכָתָה בגָּנְךָ הנקב האחרון (ככ) והדעת הפטחה בגָּנְךָ הטוה על המאה מההרניות (כג) ובלשון ישטעאל קוין הדעת אלתבייל (כל) והתבוננה אלפבריה (כח), והחֲכָתָה אלחכטיה (כו), והגנה בצָלָאָל היה טלא כל חכטה בחַשְׁבִּין (כו) וסודות וערבים (כח) ומלאכת שטיק (כמ) וחכמת התולרת (ל) וסוד הגשטה (ל) והיה לו יתרון על כל אנשי דורו, שהיה יודע כל מלאכה, כי רבים חכמי ל' לא ידעו אצילו מלאכה אחת על בן כתוב ובכָּל מלאכה בוין (לכ): (פיה'ק). וטעם בחכמתה ובתבוננה ובר דעת. שהיה חכם גדול וידע כל פוד פתום (לנ) כי אין ראוי לעשות מלאכת קדושים רק טי שהוא טלא חכטה, כי בראעתו סוד הטשבְּנֵי, ידע סוד עבוי, גם זה יורה שלא היה גער (לד), כי מהי ימך כל חכטה ואין טענה משלמה (לה) (ג) כי אין טפורש כתוב בן כתה שניים פלק (לו) (ה) והוא לא בקְשָׁת חכטה (לו)

קרני אור

(יב) ר"ל ס"מ נ"ז מ"ה כתוב פ"ג
ב"ט נ"ל: (יג) עיין חות ז: (יד) דעתו כי נ"ל
לה כי מני כלב בן יפונה, כ"ה מני כלב בן הנרון
ושניהם היו עין בריא' לה ג', ולמעשה כד יד.
וכביחורי בס: (טו) לנודל משלחה זו נ"ל המלך:
(טו) עיין חות יד: (ו) פ"י נ"ל מ"ר על חכמה
רומ: (ו) פ"י הסמורות: (ו) יט מחלוקת בין
החכמים ה"ס יט אלכסיוס כמוש ה"ו רק
ב"ט, וכח' ו"ל סוגר טיש מהרבה, וכן הוועדת
געלו ס' פ"י מונגה, ועיין קרני הור: (כ) בפי'
ב"ז זה ל"ה, וכן פ"י ה"ח ז"ל (משל ג' כ) כינה
להכלי נ"ז דנ"ר לנ"ר ס"ג יטש חזק נ"ו וווער
לחסן: (כט) וכן פ"י ה"ח ז"ל (ישע' מל יט)
עמ"פ נ"ט ידעו ולו יכינו, כי הדעת היה בנקנים
פרקוטיס ה"ל ס"מ מהרביו, והנ"ג היה בנקן
כהמ"ט ט"ז בתוך הראט: (ככ) מההורי הראט
VIDOU כי בהՃבנה היה חכמה, ותחלתה של
האלח, וכן פ"י ה"ח ז"ל בפי' הקדר (למעלה כח
לא): (כג) עיין למעלה ה' כה בפי' חמ' ז"ט
טכתח' ודע כי הHAMט להרנטות מתחננות במקום
וחול למעלה מהמלא: (כל) למיון: (כח) מהבנה:
(כו) סכל בגלאט: (כז) חכמת במספר: (כח) חכמת
המדת והביעורים: (כט) חכמת האוכננים וסמלות:
(ל) חכמת בטבע: (ג'ה) חכמת ההלויים הנקראות ג"כ
ט"ז אחר בטבע. ובכללם ידיעת קיפס ומוקוב

חכמתו הרכבה לאיש יודע לנצח בכל מלאכה : (לג) הן הסודות העמוקות צפליין רומיות מלאתה המשכן וכלייו , וכן הצל יכול היה בצלול נורף חוטיות שנברחו כהן טמיס וולין : (לד) וכדעתו לטענה פ' ב צלול היה מכני כלב בן יננה : (לה) אהיל (סל"ע פ' יד) שכן י"ב סנה היה כמלךו , והוא חכס גדול , ועין כרע"י ורל"ק (מ"ה ג' ז) קחשנו : (לו) כי נכתב נג כתוב מפורים , ולג ידענו בו כמה שנים מתק : (לו) פ"י וזה מס נמכים כמלך בן י"ג

ה'ב

ל

שמות לא תשא

ובסוכן רגנו ובמפע ובסכל
עבדא : ר לאלה פא
ווכענו למעבד בנהבא
ובכמספּא זברנַח ישא :
ה זבראמנות און טבא
לאשלטָא זברנַרחות אעה
למעבד בְּלֵי עבירא :
ו ונאנה דא יתבִית עטה
יתאהליאב פָר אחים סמה
לשבטָא דדו זבלבָא כל
חכמי לְבָא יתבִית
חכמתא זיעבדו ית כל
הו פקדתך : יית משפטן

וְבָדַעַת וּבְכָל-מֶלֶאכָה: רְלִחְשׁוּ
מִתְשִׁבְתָּת לְעֵשֹׂות בְּזָהָב וּבְפָסָף
וּבְנָחָשָׁת: הַוְּבָרְשָׁת אֲבִי לְמֶלֶאכָה
וּבְחֶרְשָׁת עַז לְעֵשֹׂות בְּכָל-
מֶלֶאכָה: וְאַנְיִ הָנָה נִתְתַּחַת אֶת־
אֶת אַהֲלֵי אָב בְּזִיאַתְסָמֶךָ? לְמִתְהָ-
דֵן וּבְלָב פְּלִיחַכְם לְבִנְתַתִּ חַכְמָה
וּעֲשֵׂו אֶת כָל־אֲשֶׁר צִוִיתְךָ: יְאַתָּה
אַהֲל מְוּעָד וְאַתִידָאָרֶן לְעֵדוֹת

לשׁ

מלכו מחוק לזכיס פלמ"ד א) : ובדעת . רות
פקדס : (ד) להשב מחשבת . היליגט מעסה
ח'כ' ב) : (ה) ובהדרשת . כגון חומנות כמו
מלך חלס ג) והונקלוס פילס וסנה צפירושן
טהומן הכניס קלוי הומן ומלך עז קלוי
גנאל : לטלאת . לסוטיכל במקומות אלה במלואה
לנטאות במסכת נחרת מוקב בהגן ועובייה :
(1) ובלב כל : -- חמם לב ונור . ופוד
טהר חמי לב טבב וככל ד) הצל נתיי
בו מכמל ונטו הטע כל הצל לויתיך :
(ז) ואת הארן לעדת . נולך לוחות בטאות :

האדם, שיזקיע מלבו דברים עסוקים במלאת יוכיר כל אשר יעשו: זו את. תחול טהאהל

ידל אור

לדעתו כי לנו נכל מפצע אנטכ כי הוא נחלינה (גתה"ב) :

אנו עוזרא

דך חכמת המשפט היה לחייב חכם לשות (למ), ובפניו טשי פידעתי ההפרש בין חכמה וידעתו ותבוננה (לט) (ה) : יוטעם זובכל מלאכה. בעבר שימצא חכם גרוול בכל חכמתו, ולא ידע לתקן מלאכה אחת, ובצלאל היה חכם גם בכלי מלאכה, על כן הטעפת ריו' זובכל (ט) : ד יוטעם לחשב מהשbeta, להוציא דברים חדשים טרעתו בכח תהשbeta, בזוהר ובכיסף ובנחתת (טח) : ה זבחרשות אבן. אומנות, כי חרש יקרה על האבניים והעץ (טג) יוטעם זבחרשות עץ, על כל דבר העלי טעמי שיטים; יוטעם לעשיות בכל מלאכה, על כל אורג וירוקם, כי כן כתוב (טנ) : ו אתנו. כתוהו במלאות, ולא בחכמת סלאכת חרש (טל), והגה פיי זובכל מלאכה לחשוב מהשbetaות (טל) : זבלב כל חכם לב. לעשיות סלאכה (טו) כי גם זה יסצא בתולדת טרכות. ובויא א. למפר בהרבה (טמ) גאנתר

פרק א'

פְּצָצִים זֶגֶס, וַיַּוְקֵף פְּכָכָן מִסְפָּלָג (כָּסֶף פְּצָצִים קְרוּם אֲשָׁלִים) צְמָלָן נְסִיּוֹתָו כְּנָן יַיְד, וְמֵת כְּנָן חַצְעִים וְאַרְכָּט: [הָ] מֵזָה לְחַיִּים נְכֻלוֹת פְּכָפִי' פָּל מְבָלִי צְלָפְנִינוּ פְּתַזְיוֹתָם לְפָח' וְלְפָח' נְהַמְּתָה לוּ וְלְאָהָל לְכָ"מָ קְמָחִי', כִּי בָּס נְמָלָהוּ פְּסָכְדָּלִים, וְלְאָהָל כְּסָפֶל נְלִכָּת הַכְּלָסָס, פְּיָי' פָּל מְבָלִי כְּמִיּוֹתָם גַּלְלָתָה' וְלְפָח' עַיִן (רְצִימָת חָכוּלִי פָּת' זֶגֶס כְּלָחַצְתִּית

טקנ'ב רשות: א) פין פיי לרבי דנליים או יג: ב) כניליך לדמות כי לג נכל מפצע חצב כי הם נחלינכ (וועט'ן):
ב) יאנטש מאכ: ד) פז'ל גוועס-בל' בונט וויא:

וְאֶת-הַפְּפָרָת אֲשֶׁר עָלֵינוּ וְאֶת-כָּל-
כָּלִי הַאֲדָל: ח וְאֶת-הַשְׁלֹחַן וְאֶת-
כָּלִי וְאֶת-הַמְּנֻרָה הַטְּהָרָה וְאֶת-
כָּל-כָּלִי וְאֶת-מִזְבֵּחַ הַקְּרָבָתָה:
וְאֶת-מִזְבֵּחַ הַעֲלֵה וְאֶת-כָּל-
כָּלִי וְאֶת-כְּבֵיר וְאֶת-כָּנוֹ: י וְאֶת-
בְּגָדִי הַשְּׂרָד וְאֶת-בְּגָדִי הַקְּרָבָתָ
לְאַהֲרֹן הַבְּתָן וְאֶת-בְּגָדִי בְּנֵי

אבן עזרא

שהוא כולל (מח) והוביל הארון והכתרות בעבור גודל מעליהם : וזאת כל בלי האهل. הפרכת והטפך והקרשים והבריחים (מק) והוביל השולחן (נ) על הדרך שהוכרתי (נלו) : י וזאת בנדי השרד . בנדי הנסיעה (נכ) (נו) שיכסו בהם הארון והשלוחן והטובה והטנורה (גנו) ובכח מפורש ותן הצלחה והארנסן ותולעת השני (לטטה לט א) כל אחד לבדו (נד) בכתבוב בפרשת בתרבר סיני (נכ) עשו בנדי שרד (נו) ואחיב בתוב וייעשו את בנדי הקדש (שם שם) ואחרי בן פירש אותם (נו) , והנה טלה שרד מנורת פליש ושריד (ירפי מד יד) (נלו) : (ספיה"ק . וזאת בנדי השרד . במס הבנדים שיכסו בהם כל הקדש בנטי שרד . י"ט ט) לeson עצודה וקילות י' וחלי חומל יא) סכוון ל' תלמי כתלוגוס חולוגיס במתן טקוייס נקבים נקבים לוי"רין

כרכ' א

הוות ט הערה 9): [ז] פין כלנ"ח סיטין'ז מ"ט ס"ה
 בכחוג נגיד הי"ד כה"ה פידיפס כי לה דוכלו עד מטה
 וכשה מלת סדר, לדעת ר"י ואלאכ"ס פ"ה ל"זון קליפה
 כתרגום כל קליפה וכל מכבר פ"ז חולוגים כתחוק פזיות
 נקכיס נקכיס, ודעת הרמ"ן יונגד זה ציפרנו נגיד המכבר
 נקכיס נקכיס וופכיס (פ"י ס"ה ז"ל: [ז] פין יכל חוץ,
 גטיסות: (נ) פ"י כל מין לנדו, לה כמו ירייעות
 (נ) בכםבדר ד, בסיס מצויר סבוי סלסה מייס,
 חל מגלי הקלה קבע לו הכתוב נהייה מצלסה
 (למזה למ"ה) ומן הטעלה והולגמן וגוו' מ"ז נגיד
 יסוד וגוו', קרי נגיד סדר לנויד ונגיד הקלה
 כמסכן ונגיד כוכנה, ומperfetta ומיסך, מלה מ"ז
 בגדיים

סקוֹב רשׂי : ה) נס' טכון מטומחים : ו) נפלניל ל : ז) נטעה לט ה : ח) וכן פ' אלטנִיס ואלהנִיס ועין קלמנִין : ט) נכְיָה פְּלַל "מלוכיס" (ולג י'ם, כי הכל כי מפלוכיס : י) נגלי בילד כמו נגלי סרת : יא) וכפ' ז'ל מלעתו מלג פְּנֵי פְּנֵי (פלל) : יב) נמפלט כל : יג) בס' בס' יה, זמתחולנס פְּלַדִּין, פ' ז' בס' וט' ה'כ' ג'ד נמי פ'ר כו' ז'

(ח) הטהרה. על כס זב טשול (ח):
(ו') ואות בנדי השרד. הומל חמי לפני פטווע
של מקלח צחי. הופכט לומל קאנגי כהונת
מדבר לפני סנומל האלט וחט נגידי הקדש להארן
הכון וחט נגידי בכיו לכהן האל האנו בנדי הסדר
הס בנדי הפלחת וטהרגמן וחולעת צני ההורמי^י
כפרשת מסעות (ו) וכתנו עליו בנדי תכלת ונתחנו
עליו בנדי חרוגמן וכתנו עלייס בער חולעת
צני. וכלהין דברי סנומל ימן הפלחת
וטהרגמן וחולעת הבני עזע בנדי סדר
לזרת בקדש (ו) ולא כוזכל צס עמיס וחש
בנדי כלוכת מדבר לא מלינו בחוד מס
חרוגמן הוא חולעת צני דלא צס (ח): בנדי ה
טהרגומו לבוצי שמוועל וחין לו דמיון במקלט
כל קלטיס (ו) וטהרגוט כל מאכט (ו) סכין
יהל אור

יהל אור

בן נולד בנסיבות טוניות : (מח) כי הילן מועד הוו
בם כולל את המזכן וויהת כל אפר צו וכן ייחדר
(ולמעלה כה כב) : (מט) וכן הפטיסיטים וכיותדות וההבליס
והעכויות והבליס : (נ) הילן האלון : (נו) למלטה
כה כב, שכתוב בסוף והタル מהתנדל ולח"כ הסלהן
והמנורה : (נו) וכן ת"ח "לכוזי סמוסה" ר"ל כוים
לכטמות הכנדיים וכלי הקדש מגנץ ווילק : (נו) נעת
המזכן שחלה וארוגמן וחולעת צגי צורוים ייחד :
ונגד חכלת, ונגד ארוגמן, ונגד חולעת צגי, וכל ה-
מיini נגידי הסדר יקסוקו : (נו) וכן ייחד כתוב
סדר : (נו) ולח"כ פי' GRATI הילן הקדש, וייעז לסת ה-
למוד : (נו) ופי' מתוך סנתר מלומכת ירישות

סקוֹב רשׂי : ה) נס' טכון מטומחים : ו) נפלניל ל : ז) נטעה לט ה : ח) וכן פ' אלטנִיס ואלהנִיס ועין קלמנִין : ט) נכְיָה פְּלַל מְלָכִים ו(ט) יְמָם, כי הכל כי מפְּלָכִים : י) נגְלִי בְּלִי כְּמוֹ נְגִלִּי סְלִיט : יא) וכְּפִי זְלִתְהוּ מְלָא כְּפִי פְּגִינוֹן (פְּלַל) : יב) נְמַפְּלָכִים כָּל : יג) צְסֵס יְהָ, צְמַחְוְנֵס פְּגַדְיֵן, פְּזֵס נְסִיוּוֹתָיו הַיְכָא דְּנָא פְּרִי כְּנוֹן

שמות לא תשא

אונקלז'

בְּנֹהִי לְשָׁמֶשָׂא: י' נִזְתַּחֲדֵחַ דָּרְבוֹתָא וִזְתַּחֲדֵחַ
וַיְתַּחֲדֵחַ קְטוּרָת בּוֹסְמָיָא
קְדוּשָׁא כְּכָל דַּי:
פְּקַדְתָּךְ יְעַבְדָּו: י' מִשְׁהָ
לְמִימְרָה: י' וְאַתָּה מְלָךְ
עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִימְרָה
בְּרַם יְתַזְמִתְרָא דַי
לְתַתְרָא אַרְיָה אֲתָה הִיא
בְּזַן מִמְרָה וּבְגִינְכּוֹן

**לְכָהָן: יְאַתָּה שָׁמְךָ הַמְּשֻׁחָה וְאַתָּה
קְטָרָת הַסְּמִים לְקָדְשָׁבָל אֲשֶׁר
צְוִיָּתְךָ יִعְשֶׂוּ: פ' י' וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהִים
מִשְׁהָ לְאָמֶר: י' וְאַתָּה דָבָר אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֶר אֲדֹנָתְךָ
שְׁבָתָתְךָ תִּשְׁמַרְתָּו כִּי אַתָּה הוּא
בֵּין וּבְגִינְכּוֹן לְדָרְתֵיכֶם לְדָעַת בְּנֵי**

רשוי

הארון, ויתכן להיות פ"י שרד במו הנסעה (גט) בלאו': (יח) ואת קטורת הסמים לקדש. וקרוב שיט סגורה פליטת ושריד (ירטלי טר יד (ס)): לאורך סקערת סכילה קכוול קדש י' (יג) ואחת דבר אל בני ישראל. וחטא טעם זה לאמר לישראל (סנ) (ח): יג' אתה. טעם אך, בעבר אשר צויתם בכחוב לטעה (סל) אויל' חשבו כי יעשו בן בשבת (סב) וטה אמר הכם מהחכמים הנודלים, ידוע כי שבת אחת שבת ד' (סז) א'יב סה טעם שבתוותי (סז) והשיב בעבר כי שתא אלפי שני הוה עלה (סח) דנה האלף השבעי שבת, נס שנת העמידה שבת (סט) שבתות רבות בכל שנה (ע) והדע כי לא טזאנן טפורש בטעדים שבת רך שכחה (על), וטהוקת יש בפי טמונה שבת (ענ) והאמת דבריו הקבלה (ענ) רק צרכיים תיקון כאשר אפרש בסקוומו (על) ויום הבפורים נקרא שבת רק לישראל לא לשם (עה): כי אלה אותן האות (עו): מקדשכם. בקדשכם השבת שקדשתי (עה) ולא עשיתם ביום השבת מלאכה (עמ):

יהל אור

ונן פ"י חמוץינו, וגפל ברכוביך וכ"כ נפס"ז, אה' גנדי גנלייס נסמות הָרָוּן בעלות וכסלון וכמנורה כבלד אלו סנטהנו מתלהמת באצבן: [ח] עין כרלו"ס וכמנוחות: (גט) עין הוֹתָכָה נס: (ס) עין כרלו"ס צמן סמואה וכירימה: (סב) צמן סמואה וכירימה כי מה מס כספיר פ"ז, כי לפ"י מדרכו חוויל נמיין ווילון ימפה למסחת האשי הקדש וכל קדש: (סב) גנוון וידבר כטמיה פנת, ע"ז מס סנייל, ומין גולדין מס ד' אל מס נהמר, פ"י להמר למסה: (סג) ופה כהוב ויומר לד' אל מסה נהמר, פ"י להמר לויירל: (סז) פ' יה: (סז) גלוזון רכיס: (סז) גר"ה ורקין מונוטין למעט סכת מללהמת המ مكان: (סז) סנו סנת מכל מללהמת: (סז) גלוזון רכיס: (סז) גר"ה דף ל' ה: (סז) כמס"כ זוקרג כה 7: (ע) פ"י גס סנתות רצות בכל טלה ע"כ להמר סכתותי כל"ר: (על) הכהר ילהק יגרום שבתון וכ"ה זרצעי, ודמה סכרת החקס כי ל' הוליר נמוועדים סנת רך סכתון: (ענ) זוקרג נג' יה, סמס"ל פ"י (מינהות טו ה) מהרהט יו"ט הלהזון כל פמת, וכמכתיזיס המרו סחוות (ענ) זוקרג נג' יה, סמס"ל פ"י ממרת יו"ט: (על) עין כפי הה' זיל (זוקרג נג' יה), וכגיהודי סס: (עה) כמס"כ סכתה סכתון הוה נס נס ונו' חזתנו זוחקס (זוקרג נג' לה) וכן פ"י סמ' זיל סס: (עה) למטה פ' יה: (עה) פ"י כי כו' דבך פס פסוק סמלרו', הומתי הני מקדקס וסمرתס סחתמרו סכתה: (עה) וטעתו כמוני: ופנס

פק"ב רשות: יד) וכלאמ"ר גמолос נסנוול: ט) כי קבב לנט"ז גתס נמס יה, כי לנבר מכם נמי ניכת, לנן פ"י דוחתס כו' מלמה נלהט נפסס (לט): טז) עין גרמאנ' מה צפטע פ"ז, ומיין נאכלו גאלנסס סנטויה מלידה לנבר זמחן הוותס לגמרי לחר זרכ"ז כל קלף יSEN טבע ולמי כתוב פס כל גלן זבן זב: יז) חלה זטמל זמחנו סי' גז לומכ כי לות לנן פ", כי לות גודלה כיה ניעט וויל' מלט כי מוחלת למות גל ננטחת (הכוון):

אבן עזרא

הaron, ויתכן להיות פ"י שרד במו הנסעה (גט) וקרוב שיט סגורה פליטת ושריד (ירטלי טר יד (ס)): לאורך סקערת סכילה קכוול קדש י' (יג) ואחת דבר אל בני ישראל. וחטא טעם זה לאמר לישראל (סנ) (ח): יג' אתה. טעם אך, בעבר אשר צויתם בכחוב לטעה (סל) אויל' חשבו כי יעשו בן בשבת (סב) וטה אמר הכם מהחכמים הנודלים, ידוע כי שבת אחת שבת ד' (סז) והשיב בעבר כי שתא אלפי שני הוה עלה (סח) דנה האלף השבעי שבת, נס שנת העמידה שבת (סט) שבתות רבות בכל שנה (ע) והדע כי לא טזאנן טפורש בטעדים שבת רך שכחה (על), וטהוקת יש בפי טמונה שבת (ענ) והאמת דבריו הקבלה (ענ) רק צרכיים תיקון כאשר אפרש בסקוומו (על) ויום הבפורים נקרא שבת רק לישראל לא לשם (עה): כי אלה אותן האות (עו): מקדשכם. בקדשכם השבת שקדשתי (עה) ולא עשיתם ביום השבת מלאכה (עמ):

קרני אור

ונן פ"י חמוץינו, וגפל ברכוביך וכ"כ נפס"ז, אה' גנדי גנלייס נסמות הָרָוּן בעלות וכסלון וכמנורה כבלד אלו סנטהנו מתלהמת באצבן: [ח] עין כרלו"ס וכמנוחות: (גט) עין הוֹתָכָה נס: (ס) עין כרלו"ס צמן סמואה וכירימה: (סב) צמן סמואה וכירימה כי מה מס כספיר פ"ז, כי לפ"י מדרכו חוויל נמיין ווילון ימפה למסחת האשי הקדש וכל קדש: (סב) גנוון וידבר כטמיה פנת, ע"ז מס סנייל, ומין גולדין מס ד' אל מס נהמר, פ"י להמר למסה: (סג) ופה כהוב ויומר לד' אל מסה נהמר, פ"י להמר לויירל: (סז) פ' יה: (סז) גלוזון רכיס: (סז) גר"ה ורקין מונוטין למעט סכת מללהמת המ مكان: (סז) סנו סנת מכל מללהמת: (סז) גלוזון רכיס: (סז) גר"ה דף ל' ה: (סז) כמס"כ זוקרג כה 7: (ע) פ"י גס סנתות רצות בכל טלה ע"כ להמר סכתותי כל"ר: (על) הכהר ילהק יגרום שבתון וכ"ה זרצעי, ודמה סכרת החקס כי ל' הוליר נמוועדים סנת רך סכתון: (ענ) זוקרג נג' יה, סמס"ל פ"י (מינהות טו ה) מהרהט יו"ט הלהזון כל פמת, וכמכתיזיס המרו סחוות (ענ) זוקרג נג' יה, סמס"ל פ"י ממרת יו"ט: (על) עין כפי הה' זיל (זוקרג נג' יה), וכגיהודי סס: (עה) כמס"כ סכתה סכתון הוה נס נס ונו' חזתנו זוחקס (זוקרג נג' לה) וכן פ"י סמ' זיל סס: (עה) למטה פ' יה: (עה) פ"י כי כו' דבך פס פסוק סמלרו', הומתי הני מקדקס וסمرתס סחתמרו סכתה: (עה) וטעתו כמוני: ופנס

פק"ב רשות: יד) וכלאמ"ר גמолос נסנוול: ט) כי קבב לנט"ז גתס נמס יה, כי לנבר מכם נמי ניכת, לנן פ"י דוחתס כו' מלמה נלהט נפסס (לט): טז) עין גרמאנ' מה צפטע פ"ז, ומיין נאכלו גאלנסס סנטויה מלידה לנבר זמחן הוותס לגמרי לחר זרכ"ז כל קלף יSEN טבע ולמי כתוב פס כל גלן זבן זב: יז) חלה זטמל זמחנו סי' גז לומכ כי לות לנן פ", כי לות גודלה כיה ניעט וויל' מלט כי מוחלת למות גל ננטחת (הכוון):

אָנִי יְהוָה מֶקְדֵּשׁ שְׁבָטָם: יְהוָה שְׁמַרְתֶּם
אֲתֶךָ שְׁפָתֶת פִּי קָדְשׁ הַזֶּה לְכֶם
מִתְלִילֶת מֹות יוֹמָת בְּיַפְלֵלָה עֲשָׂה
בָּה מֶלֶךְ אֶחָד וְגַדְעָתָה וְנַפְשָׁה הַזֶּה
מִקְרָב עַמְּיהָ: טו שְׁשָׁת יָמִים
יעֲשָׂה מֶלֶךְ אֶחָד וּבַיּוֹם הַשְׁבִיעִי
שְׁבָתֶת שְׁבָתוֹן קָדְשׁ לְיְהוָה פָל-

אבן עזרא

(פייה"ק . וטעס אַךְ . בעבור שצום לעשות מלאכת
השם אמר הכתוב אַךְ בשכט לא העשו , והנה וזה
הפסוק טעמו שישמרו כל השבותות ולא יעשו בם
מלאכת הקדש , ויאמר הגאון כי טעם כי אותן היה
שלא יודע היהודי כ"א בשמירת השכט , אם היה
בעיר לטנו רוח הניתת הפטורה , ואם בדרך שלא ילקט ,
וטעמו היה שתדרשו שאתס טקודשים לי , וזה רמז

שחייב אדם בכל שבת ליטור דברי התורה (עט) וכן לבדוק את הולכת אליו היום לא חדש ולא שבת (ט"ב ד כנ) כי בשבת היו הולכים אנשים ונשים לנביאים ולחכמים לשטוות דברי תורה (ט) הגד הנאותן שת השביטה שהוא בשבת (טח) ואמר הכתוב שהקרא התורה ננד כל יישדאל בسنة השביטה בחג הסוכות שהוא בראש השנה (פנ) ואמר למען ישמעו ולטען ילבדו (דבר' לא יב) (פנ) יד ושמרתם . אולי יוטה זה, במו ונש בעליך יוטה (לטעה כא בת) (פל) והעד (פל) כל העושה בו מלאכה (פו) בסתר או לפניו עד אחד אבריתנו (פז) : (פיה"ק . וטעם ושמרתם את השבת . שיוחיה יום קדש שלא תעשה בו מלאכה שאדם צריך יה, כי הפטוק הראשון ל מלאכת השם (פל) , ויאמר חגנון כי טעם ושמרתם להוסיף מהול עלי הקדש (פט) כי לא ישטר הדבר כ"א בנדוי מטנו (ט), כל אחר טמיה מות יוטה (טח) וזה בפרהסיא (טכ) כי כל העושה בה מלאכה בסתר ונכרתח (טכ) , ויאמר הנאון כי פירושו אם לא ימיהתו ביד יכרת בידי שמים (טכ) פון ששת . ועוד הוסיף לפרש כי ששת ימים טוועים לעשות מלאכה (טכ) , ובא נ"ג:

יהל אור

טיזכלו לטעות זו דין, אבל אם בכמי עדיס יומת נידי
אלס: (פה) כי מן הפסוק הבהיר שמדובר בכך שתכחותי
צצמלו, למדנו שמלאכת הasset חסורה: (פע) פי' מהר
מהצטייר את שתחותי תצמירו הול לומר וסמרתס הות
הasset כל' לרמו סמיריה מהר השבת, וסמיריה קולדס
הasset, סמיריה קולדס השבת מבעוד יוס, וסמיריה
המחר השבת ציוטיף מהול על הקדים: (ז) כי אם כצנוגדים
את הדבר ומקיים חותמו זו יסמל כל מה שתוכנו:
(זט) כי מחלתיה לא"ר מות יומת י"ד ל"ז, لكن יתמך כל
המקד ממחלה: (טט) אם יס עדיס והתרלה כסיקלה:
(טט) ויהי עין עדיס כגון שעצה כסתר וכרכחה:
(טט) ולפי פיו יוזו קהי גס זה על השועצה כפרהסיה
ינעדיס והתרלה: (טט) פי', למעלה כ, ט, יהל מסת
נעים תעכוד ועכית כל מלאכתך, וכן למעלה כב יט,
ויהל

טקומי ובארוי רשי: יה) ומכילתו תזוז פ"ה, לבנייה כפזיל ניט וכין פלאו: יט) בנתון כוונת פין סניתה, ובכת בנתון פינן סכיתה גלווה וחיטה דמל הלה פל יוס סכנת יווכ"כ (ויקלח עוז דה, כב ל"כ): כ) מן בכת בנתון. פל חולל נפה. לא נאיי כהמוץ מלט ולט כו"ל, וסקפותים כהלי פגול:

אונקלום

לְדָרִיכֹן לְמַדֵּעַ אֲרִי אֲנָא
וְסִקְדָּשְׁבֹּונָ : יְיָ וְתִתְרֹон
יְתִת שְׁבָתָא אֲרִי קְוִידְשָׁא
הִיא לְכֹן מַתְלָנָה
אֲתִקְטָלָא יְתִקְטָל אֲרִי
כָּל הַיְעָפָדִבָּה עֲבִידָא
וְיִשְׂתָצֵי אֲנָשָׁא הַהֲנוֹא
מְגֹזֶעֶתֶה : טו שְׁתָא יוֹמָן
יְתַעֲבֶד עֲבִידָא וּבְיוֹמָא
שְׁבִיעָא שְׁבָת שְׁבָתָא
קְוִידְשָׁא קְדָם יְיָ כָּל

דשוי

כ' חנוי ס' מקדשכט: (יד) מות יומת. ה' ט' עדים וטהריה: גברתה. ג' טהרה יה': מהליה. פנוּג נא חול בקלוּצת: (טו) שבת שבתוֹן. מנומת מלגוע יט) ולא מנומת ערמי: (שבת שבתוֹן. כ') לך כפלו

שחייב אדם בכל שנה ליטור דברי התורה (עט) שבת (ט"ב ד כנ) כי בשבת היו חולבים אנשים הגד הנאותן שנת השביטה שהוא כמו שבת (פמ) השביטה בחג הסוכות שהוא בראש השנה (פנ), ויד ושמרתם. אולי יוותה זה, כמו ונכון כל העולה בו מלאה (פו) בסתר או לפניו עאת השבת, שייהי יום קדש שלא תעשה בו כל השם (פמ), ויאמר הנואן כי טעם ושמרתם להוסיפה בנדוי מטהנו (ג), כי אחר טמחליה מות יוותה (גח) בסתר ונכרתך (גנ), ויאמר הנואן כי פירושו מז ששת, ועוד הוסיף לפרש כי ששת י

(עת) וויפנה בז מנג' שפקיו, ויעסוק כדרני תורה: (פ) והנה צס סכת פי עניש כהוראתו, הכלול מעין הנטול והכפsek ממלהכת, ובסגנו מעין יטוב הכלעת לנויניס חלהויס להתעתק בענוייס רוחניים: (פ') כי מהתדר צלא יעה סוס מלחה נסקה יסיה רחיי להפנדל כדרבי הצעז' ולאגות כתולתו כמו ציוס הסנת: (פ'') ה' ו'ל יפרץ מיקן סכת עניש (דבר' נ' י') חחלת האנטה: (פנ) ופי' ה' ו'ל צס למטען ימדוד כל האנטה ג'כ הסנת', פי' סכל סכת קיימות ערודיס בענינו הועלס וכיווס הסנת יתענקו נענדות הסס, כמו כן סכל סכת האנטה עסוקיס נענדות קולדמה, ובנטה האנטה יתענקו נענדות הסס: (פ'') עיין כפי' ה' ו'ל צס: (פה) וגס זה הפסוק לעד: (פו) למיטה לה ב': (פו) מפני טהין הדבך גודע לנויל

טקומי ובארוי רשי: יה) ומכילתו תזוז פ"ה, לבנייה כפזיל ניט וכין פלאו: יט) בנתון כוונת פין סניתה, ובכת בנתון פינן סכיתה גלווה וחיטה דמל הלה פל יוס סכנת יווכ"כ (ויקלח עוז דה, כב ל"כ): כ) מן בכת בנתון. פל חולל נפה. לא נאיי כהמוץ מלט ולט כו"ל, וסקפותים כהלי פגול:

אונקלום

שמות לא תשא

516

היעבד עבדתא ביזמא
ד' שבתא א' תק'ט לא
ו' התקט'ל : ט' ו' טרין בני
ישראל י'ת שבתא
לאט' עבר י'ת שבתא
לדריהון ק'ם ע'ם ;
ו' בין טימרי ובין בני
ישראל את היא לע'ם
אל' שטא יומין עבד
י' ית שמיא ר'ת ארעה
וביזמא שביעאה שבת

**העשרה מלאכה ביום השבת מות
יוםת: ט' ו' שמרו בנ' ישראל את
השבת לעשנות את השבת
לדרתם ברית עלם : י' בין ובין
בני ישראל את הוא לעם כי
ששנת ימים עשה ידה את
השימים ואת-הארץ וביום**

רשוי

כתבו לומר טהור בכל מלאכה לפי
הוא כל נפש וכן יוס'כ סגנון צו סכת סכטן
סיה לכט הטהור בכל מלאכה הא כל יוס טוב
לה נחמל צו כ"ח ביט טהורן סכטן
וביט כסמי סכטן טהוריס בכל מלאכת
טבודך ומוגלים מלאכת הא כל נפ"ט :
קדש לה'. קמילת קדושה לטמי וכמלותי :

הראש חסר, שהיה ראוי מה יותר על טאקיל דלקת (קנ) ובהתהבר תי'ו עם תי'ו יחשרו האחת
ופתחו הבית' (קנ) להורות על לשון נקבה כטלה אחת (קל), גס משנית את המליך (ט"א א' פ"ו) (קכ) על נז
שבה לשון נקבה (קנ), אעפ' שטצאנו עלות שבת נטה (בטה' כה' י) כל שומר שבת מחללו (ישע' נז ב') (קנ) :
טן ושמרו. שיטרו ימי השבוע שלא ישבוח איזה יום הוא שבת (קמ) ושיתקן צרכיו
ודרכיו ביום הששי כדי שישגור השבת ולא יחולנה, והנה פ"י לעשות השבת כטו
וימדר לעשות אותו (ברא' יח ז) (קט) : (סיה'ק). וטעם לעשנות את השבת. והשביתת
איןנה מעשה, שיעשה קודם השבת כל כה שהוא צרך כדי שיטנות, כמו המאכל (קנ), ולא
יכנס ביום שני ידרך, אם ירע שהריך בספק היה להגיע קורם השבת (קימ) וזה טעם
ושטרו שלא ישכחו רק ישתרו כדי שנוחו يوم שבת) : י' ביני. ובטילה כתוב בידות נס אות (קיט)
וככה בשבת (קינ), והגאון אמר כאשר יצא נטול בפרעה, ידע המוצאים אותו שהוא
סישראל (קיד) וככה כאשר לא עשה מלאכה בשבת, או לא ישא ויגן. בשבת (קען),

אור יהל
לហוות על נ"ג (קמ'ט) : (קנ) כמ"כ סכת סיה' לא
(ויקרא כג' ג) : (קנ) כ"ז, וככתב "טהור סכת
מהללו" : (קמ) אלה תקנו סייר כל יוס למפור בכל
יוס לרשות סכת וכן כולם הכל יסכח : (קע) נ"ז
תיקון ופי' לחקן לרכי סכת : (קנ) ט"כון קודס
סכת : (קיד) עיין רמ"ס הלכות סכת (פ"ל ס"ה)
חו"ח פ"י רמת סע"ה) : (קיד) נ"ר לח' י', וזה
ימיתחו : (ק) ככמה מקומות : (קל) עיין סכת ע"ג
ה' : (קב) כי נתמלה סיתה סכתת נסלה נקודות תחת
הכית', וכן חמת תי'ו קרטונן ט' טהור טרכ ע"ג
ללקט (לכ' כה' כב) : (קנ) וכעכור התהכרות טני
ז' היין מסרו להקל מטאפט ופתמו הבית' כמלת
סכת : (קד) עיין למעלת טו כה' חות קל' :
(קה) כי כל'ו כי מסרת פ"מ מגן. ויהי רמי
לתיות נ' מפרחת ז' כמו מ' מגרכת, וכעכור
טהתמכרו ז' ט' טים הווען והס ז' ממוון
הה' כל' כל'ן, והסרו להקל, ופתמו קרי' ז'

עשה עם מלאכה (ז') או ל' יהפר
שלת כל, או דבר מעשה (ז') והנה
הטעם (ז'ח) אם יעשה מלאכה בפרהסיא
הטיהר אתם (זט) : (סיה'ק). שבת שבתון.
טפורש (ק) וטעם זה הפטוק לפרש מה הוא חילול
חשבת, והנה באר שהוא כל העולה טלאכה
ביום השבת, בין שתיה לשם או אדם, ואבות
חטלאכות ידאנום מדרבי הקבלה (קמ), וטלת שבת
קשה בדקודק, ולפי דעתו שהתי'ו לשון נקבה, ותי'ו

אבן עזרא

עשה עם מלאכה (ז') או ל' יהפר
שלת כל, או דבר מעשה (ז') והנה
הטעם (ז'ח) אם יעשה מלאכה בפרהסיא
הטיהר אתם (זט) : (סיה'ק). שבת שבתון.
טפורש (ק) וטעם זה הפטוק לפרש מה הוא חילול
חשבת, והנה באר שהוא כל העולה טלאכה
ביום השבת, בין שתיה לשם או אדם, ואבות
חטלאכות ידאנום מדרבי הקבלה (קמ), וטלת שבת
קשה בדקודק, ולפי דעתו שהתי'ו לשון נקבה, ותי'ו

**השְׁבִיעִי שְׁבָת וַיַּנְפֵשׁ: ס שְׁנִית וַיַּחֲזֹק
אֶל-מִשְׁהָכָלָתוֹ לְדִבְרָהוּ בְּהָר**

אבן עזר

ולפי דעתך כי פ"י אות היא כי ששת ימים
עשה (קמ"ו) [א], והנה העוסה מלאכה בשבת,
מקחיש הוא במעשה בראשית, והתורה דברה
בלשון בני אדם להבין השוטעים (קיט) ואמר
וינפש, כי שם, לא יעף ולא יגע (ישעיה
ט כח) כי הננה בריאותו שהם הנויות
הנכבדות שהם צבאות השמים לעולמי עד
סובבים ביום ובלילה (קימ) ואף כי הנכבדים
שאין נופות (קיט) ואף כי יוצר הכל
שהוא שוכן עד יוושב קדם, ואין
מעשו בתנועה רק הכל נעשה בדבריו (קל) :
(פייה"ק). וטעם בין זבין בני ישראל אותן
היא. פ"י הפסוק שהוא לטעה, מה אותן? הוא
כי ששת ימים, והנה העוסה מלאכה בשבת מכח
מעשה בראשית, ויש טרף אותן היא לעולם,
שהיא אותן כי העולם נברא (קלח) [יא] וכבר חפשתי
בכל המקרה ולא מצאתי עולם כי אם כמשטחו, כתו
לעולם יער (לטעה טו יח) (קלכ) ועולם קדמוניינו
לשון בפני עצמה (קלג) [יב] : וינפש. כמו שיגע
וישיב נפשו (קלד). ואחת כי שם לא יעף ולא יגע,
רק דברה תורה בלשון בני אדם להבין פתאים (קלה) :
הארבעים יום וארבעים לילה, ולא ידע
ככלו שנים (קלו) לא יובל לדעת חלק
וציהו (קלז), כי יחשבו כי הטענה העיקר,
לחריגל (קלח), וכן כתוב בז"ד ובלבך

קרני אור

הכטיל על פלמנצ'ן ו"ל, ולכ"מ כתוב בדיו נטען במלחת בנות
כפין בקלינות בכיו לוחשים מה הצעת עי"ט : [א] ויחסל כניזית,
וכן יחול (בפ' כלורס כד ה) ונענור בסוף דבר ידוע וידכלי
זו במדנרים הכל רגע יתפרק כי"ט הדרק ולג' יהזו כמו כי סצת
יטיס, ומין זו"ת פלמנצ'ן פ"י חרג בסבאל פ"ז והם במלון
כניזית היו לנכל תפול בו פהילה, כי סצת כמו נצת,
ולמו如此 במזרות כניזית יט ברכה נצחוכ וכו', ולחעפ"י פ"ז
פין גדול כחסין כניזית לפ' פקלה העמידות גמолос
כיד חמי ישלאל, עי"ט מה פהיליך זה כווג טעם
ודעת: [יא] וכן פ"י לר'ת, כי מלה לעולס פוך כהויל
כי הצעת מות וכיtan לחיזוקו כל עולס וכן הוסיף להלט
כילד כי הות לחיזוקו כל עולס, כי סצת ימים עטט
ל' וג' : [יב] וכן (דרךות ז' ג') מיום בכליה
בקנ"ס מה בעולס, וכשנאל' נז' ה, כהילו היבך עולס
אלון ופס, כבנילו נכליה שפולס, ומין אוֹלָכ"ט סלת פולס
בבצ' "ואהס פלהכ"ט גול הוזל כי הין פולס כמקלה
מה בוליה על כלל המימות (וועלט) כי יפלס כולס על

מקו"ב רשות: בא) יפט"י מ' חמ' : ב' נאך, לפטניא דרכ"י מווילג מליהתי נצנאל לנון צנולס כלואל נטניאת ולעוזות רפה כלוי נצאות, וו"ג נס' נזון סכלס, וו"מ נזון סכל נזון יכלכלז (דרכ' ו' יט) מהתננס יסכלונז (וכור נגנרטס) : כג) עיין מכילתו יתרו פ"ז, פס"ר פכ"ג : כד) עיין כרחיים סהרגין צוזה: בה) וכן פ"י הדרי"ח וכתג, לדפתני כי בפלשיות פס נכתנות כלן ככדי, וכפי נחתן פיו כדרלייט, וכן כתג זל"ל, ינגי רבע"ז כלאן תמותיס וסבגגה הכתונת כלן כדפוסים אהרכונים נכווק ודלוך כדרמי כריה"ס. ועיין פ"י נירמי ; בכ: בו) פין זאל ויקכל דף קלו ח:

אונקלום

ונח: יי' נוֹחַ בְּלֵמֶשָׁה בְּדַ
שִׁיצַיִם לְמַלְלָא עַתָּה
בְּטֻרְאָדְסִינִי תְּרִין לְגִתִּי

ר' שמי

(ז) יונפיש. כתלנומו ונח וכל לוזון גופו
סוח לוזון גפס טמאניב גפסו ונקיותו
באלגניטו מטולח האלהה ומוי סכתוב בו לה
יעף ולח יגע (^{א)}) וכל פועלו במלמד
בכתייב מנוחה לטעמו למבר מהוון (^ב) מה
שהיה יכול להטעו (^ג): (יח) ויתן אל משה
וננו: אין מוקדס ומלהחל בתולך גנטה
העגל קודס לווי מלחהה הסמכן יmis רכיס
quia טרי כי נטהו כטהרתו הלוחות ודיום
בכפוליס נטהלה הקב"ה לישראל ולמלחלה
התקילו בנדבת הסמכן ורוקם כההן ביגון (^ד)
(ל"ט עותה לירמה הכל כהדר בה) ולווי
הקב"ה למסה קיה צהרבעים יmis הלהזוניס
טלס עזומס העגל וקודס לרדו מכהל עזו
העגל ומssa לה בגיד לישראל לווי הסמכן
עד למלחלה יוס בכפוליס טרו יטההן מלולייס
להקב"ה. וכן הוא בסדייה צוזל ויקהל (^ב)

יהל אור

הו : (קטו) פ"י כהן ר' יטבות צויס האניעי , אהות היה
לי האס כרלו ה'ת בעולס צאזה ימעיס : (קיז) וגהמר צו
לeson עסיה , כי צו ית' הין טיין עסיה כי גדר
ל' הכל געטה : (קיח) ולט' יעפו ולט' יונגען חף
כי וכו' : (קיע) והס לאלו מעלה : (קכ) וחין
טיין טגלו טיעפות : (קכה) - מורה טל הקייזט :
(קכט) ומורה טל כזון , ח'ו זמן כלתי מסוער צענער
חו זמן כלתי מסוער צפטיד , ח'ו כל זמן מליחות
האלדס כי מסך זמן חייו הו שולמו : (קכט) ויורה
על כלל המליהות (ווענטט) : (קכל) לנוּם . (קכח) וכן
כתב רס"י ז"ל לפקר ה'ת האון מה טהייך יכולת לטעמוץ :
(קכו) בסיס ק"ט טניש : (קכו) וחו"ל , וכי כל
התורה כללה למד מטה גמ' יוס והלא כתיב (חיווב
יה"ט) הירוכת מהלץ מדב ורחהנה מנוי יס , הלא
בליליס למדו הקכ"ה : (קכח) בלסן קפה ניחוד ,
ובבאה יהוק סגי' וויליגנו רק כלכב והמעס להלזון
להרגינל" , ובועל טורה נרבין כתוב וללטטי זיין

שמות לא תשא

סינִי שְׁנִי ?תְּהַת הַעֲדָת לְתְהַת אֶבֶן
סְחֻרֹתָא לְוַתִּי אֶבֶן
כְּתִיבֵין בְּאֶצְבֵעַ רַי :

רשי

אך על כן בלווי סקציה כתיב מהלך
הויך דמיינו גס ערב לב כמו שדרשו לנו מילון
אל חיש חיש מלמד וכו'. ומשה בליווי המל
יעיל כל כך מהתכס דיקוח ולח מערב לב
לאפי טפס גלמו בזוקיס וקיל): בכלתו. ככלמו
בתיק חפל (ו) טנמפלש לו תולח במתנה
בכלש לחתן צלה כי יכול ללמד כולה בזמן
זונעט כוז. דבר הימל מה כלש מתקצת
בכיד קזונין קן מהמוליס נמפל יטעי (ח)
הה ת"ח לירק לחיות בקי בכ"ד ספלייט (ט):
לדברו אהו. סטוקיס ומספטיס בכוולה
האטפטיס: לדבר אהו. מלמד סביה מס
קומו מפי בגוולה וחוזלין וקזונין הות הכלכלה
סניכס יקל (ל): לחת. לחת כתיב סיוו
עירשתיו (קל) ודבר הכתוב באצבע אלהים
בדבר פיו יקום (קל) ומי דבר מה על
ו, הוא צוה ונבראו (תה' קמח ה) (קל)
השפכים (קל), ובן כתוב לעולם ד' דברך
קמ) וחתשבילים יבינו:

אבן עוז

לעשותו (דברי ל' יד) (קכט) וקדמונינו אמרו רחמנא לבא בעי (קל) [וינ] ושרש כל המצוות עד שיאהב את השם בכל נפשו. יידבק בו, וזה לא יהיה שלם אם לא יכיר מעשה השם בעליונים ובשלדים (קלח) ויהע דרכיו, ובבה אחר הנביא כי אם בזאת תחולת המתהיל היטבל וידוע אותה (ירמי ט בן) אז יתברך לו, כי השם עושה חסד משפט ואדרקה באורך (שם) ולא יוכל לדעת השם אם לא ידע נפשו ונשטוונו ונוטו, כי כל פין שלא ידע טהות נפשו, חכמת טה לו, והנה טsha שהתגנבה ארבעים שנה במדבר, ועטד בסודות רבות שנלה לו השם בהר סיני, והוא אמר לפניו טותו, אתה החולות להראות את עבדך את נדלך (דברי ג' כד) והנה עתה החל וזראה לו נדולות השם (קלט), וזהו אמת כי לנדוולתו אין הקר (טהר' קטה) (קלט) : לחת אבן. על מנהג האדם (קלט), כי כל חפץ השם דרך משל כמשפט מלבי האדם (קלט), ובבה ודברי השם נצבים הם בשטחים בנדר

אמר אברהם המחבר צריך אני להאריך על דבר הענל, יש מהקדמונים שאמרו שנדרך
חוד (קמלה) והנה אהרן פחד (קמלה), ויש כי שאוטר כי פחד על ישראל אם
יהרנו הוא שהחשים יmittם בולע (קמלה), ועל דרך הפשטה אם עשה הענל עין, לטה
פחד אהרן שיירגנ ויהלא מתו אחדיו כטה חסידים מישראל שלא הגיע סעלתם לטעלת
אהרן בחסידות לפירות בפ' רג' אהרן על יהוד השם, והנה חבורי דניאל הושלוכו
לכבשן האש בעבור שלא ישתחו לצלע (קמלה) ואיך יעשה אהרן ספ"ל שהמעשה קשה
מהשתחויה (קמלה), והלא אהרן קדוש השם היה ונביא על ישראל; ומצוות רבות נתנו

ידל אור

קון ג' און
 כוונן, וככ"ז ימליך כ"פ ליעולס זה, גם אם היתה שפוץ נתן
 כלכלה (קדחת ג' י"ח) (וועטלטגעטעןטעט) תוצאות טולס, הליכות
 שלום לו (חנקוק ג' ב') וחייבת קעילן לחדר, כי פאליגות
 נקבע דומין, וכזאת כו"ן עניין באנצראפטות אל' המליחות וויס
 חיין מליחות לין זאון": [יג'] וכן יהמכל (יסול מוכון צעל
 פאנציפי) וכלהצל בהחדר נמליה בכל חצנו, כהה עיקל
 כל מלה בעיון תלוי כסא לו במנasse לרייכה נומינט
 סלאג, וויס נגו' הכלל צו"ה ותאזו, ומכמיינן ז"ל גמלו
 (קלג) טהרט הרוחה לו גלוותה: (קלג) ופי' כס סה' ז"ל כי
 כל מלה כלתו יט גלוותה רוחנית וחקראית ולגלוותה היינו כן: (קלג) סיכתוב נומינטו:
 (קלג) וכן יהמכל האמור בפה' סטו נווארך הרהסן, והמנס האמור נומינט האלייס מטה
 האנטויז (טה' ח' 6) אלר התכאל מסט נעשן בחמייה, בלבד לא' סטמיס נעשן: (קלג) סיומה בפיו נומינטו
 עופשי רעונו: (קלג) ופי' מה' ז"ל נור לו חפץ: (קלג) כס נרווי מטה: (קמ) ופי' כס סה' ז"ל גרוותיך
 עומליים סטמיס: (קמ) כ"ה (סניאל' ; ה', פדר' ; פ' מה' ויק"ר פ"י ג' במר"ר פ' טו כה): (קמ) בלא יהרגוינו
 נ"ב: (קמג) בעכוונו וכ"ה דעתת קראלט' ג' דכן: (קמג) כי האמתתמה מהבבש לו מירעה היינו
 חייך

מקורי ובאוורי רש"י: בז) חסל ויז' פין תנומתנו ה ט', תנומתנו ה ט', נדרים מה ה סמואל טמ"ג ו, סק"ז מלרכן גנדה, ילקוט שגах: כה) יכ"ע ב : כט) וכתנומתנו ה עז נופף פקט ולוין, ופיין תנומתנו ב יג, סג"ל בס', ילקוט עט: ל) מלכתינו לדרכו היהו ולמי הלוין, ועיין תנומתנו ה בס;

אבן

שמות לא תשא

עורא

רמ' 519

על ידו עם משה אחיו, ורגה יהיה חור ואגה שיזבחו ובחים וועלות, ואחרים אמרו שוב טנו (קמן) ואם הוא עשה עין חייב אין זה אהן שעה הענל אחוי טsha, דיה טsha להרנו קודם עובדי הענל (קמן), גם זה הבל, כי הקhal לא נקהל רך זרגה טsha תחת טsha (קפל) והעובדים אל הוה תחת טsha (קפל) וכן בתוב דרג, ואיך היה אחר לטה לא דרנו אהן או טsha ישראל הוא ורעו עד סוף כל הדורות, אבל תשימ לבך אל דבר קח לך ענל בגין בקר לחתאת (ויקרא ט ב) (קמן) כי אין דבר הענל, כי הנה בטוחו ביום הכהנים כל בגין טsha מזוהה לתת טר בגין בקר לחתאת (קמן) ולא נובל יותר בעבר חטא תחאת דבב (קמן) כי כל הכהנים היו בני אלעזר דבב (קמן) כי כל הכהנים היו בני אלעזר זבני איתמר (קמן) וכבר נולד פנתם (קמן), ועוד בפרשה שיתנו ישראל שער עוים אחד לחתאת (קמן) והם לא עשו דמות שער (קמן) (יד) נס פרה אדומה איננה יכפר על עין רק לטדר הטسانים (קמן), וכל אנשי החקיר סודים (קמן) כי השם לא יבהיר שליח שידע כי בסופו יעבד עין, ואין כל נביא שליח (קמן), ורגה ראיינו שאמר טsha לפניו טתו תפיך ואוריין לאיש חפידך (דברי לנ ח) (קמן) ורגה לא הזביד דבר הענל (קמן), רק לא נמצא בו אלא טה שנמצאה בטsha והטה דבר טריבה (קמן) כאשר אטרש במקומו (קמן), ויש אוסרים כי ישראל יט אהן הזבב באש ולא הרניש, והשליך אהן הזבב באש ויצא הענל הזה וראייהם ואשליכם באש ויצא הענל הזה (לטsha לב כד) וזה אינו נכון, כי אהן אומר לך רשות הנאון רב סעדיה, אמר כי אהן עשה בערמה כאשר עשה יהוא (קמן) אין בחרו השם אם היה משפטו שירטונו פתאים (קמן) ועוד למה בנה טובה לפניו על בגין טובה (קמן) והקשה על

קרני אור

להאמין לך נמי וסבב כוון לך ותוקף כלויות, וכחוכם כפין וככלכם לפאותו: [יד] וכספלו סמייל פ"ל למל בכטוי כיס נחכון לכפכ פ"ל טפס כפnel וכליי צפ"ל וכפ"ל צפ"ל לכפכ על חוק מלחת יוסף, וצגנ לכאך גל מספה כפnel: [טו] וכן יומל כחכ' (כוויי מהלך ה ס"י ג') ה' כל פהנגולות כגדוליס צפ"ט כפנותו כיס כפכל טירלה פזמינה מון פגמים", פ"ט יט' נלהך מי טול " קרפט עוכל פ"ז, ומ" טול עוכל ל' כדי פלנסוף

(תא' ג' ג'): (קגן) וכס גוללו קודס מטהה הטעג, וככבר היו כס כמעה המגנול ולע המלו: (קגן) נס פגמת טפייתה לו כהוית מולס נולד קודס הטעג, וח"כ הגולדים לויס מטהה הטעג: (קיל) סס פ"ג כתוב ואל בגדי חלבר לומר קחו שער פזס לחתאת: (קגן) טיביהם פ"ז שער: (קיל) כמס"כ גמל' יט ג': (קגן) ונוי כחמי "וכל יטלי נב מודיס": (קיל) כי סליח מועלתו גדולה מגכיה: (קגן) ופי' סס ה"מ' ויל ליטיך באהום מסיבן, ובכעס ססיה מסיבן ויל מגה נז דזמי הונצחו עליו: (קמן) ואמ' חמל' באהר הענל ג' חמץ כן: (קפל) כי ג' מליינו טהציך הכתוב עליו זוס עון רק פון מי מריכך: (קפל) פין פ"י ה"ה ויל (גמל' כ ח) וככיהורי סס: (קגן) כי נלה ממעה הענל שפתלים טזו ווות: (קפל) פ"י מי טהיה תחת טsha: (קפל) טהנית חותם מטה גמוקמו: (קמן) כמס"כ לדרכ' ט כ: (קמן) טיפחד לח' יגרנוו' כסים ימיטס גולס: (קפל) וזה טטה כוונת אהן: (קפל) ופי' סס ה"מ' ויל הוה הכתוב המוכן לוונות, כי הקרנן נקלות מג: (קעט) ה' כל מורה טהון לוונתו על הגרניטים: (קעט) מה שכון נמחצטו לעונות: (קעט) כמס"כ זיקריה כל צו, ולע למתרין צמיה מהן נלכו כן ולכו צלט עס אלהו: (קעט) מעניטין הוווט טפי' דנרוו: (קפל) וכן כתוב ה"מ' ויל סס "ויל דכרי רוח": (קעט) וכן פ"י כמ' ויל סס, וזה דרך מופר עס המלך וויה כי לאו גלט וויא נויך כי נכוון קול ממשמעו, ומיין גראל' כי יט יכול הול הות ג' (קעט) כי קול גראלה מגמו כללו כוות רוגס. לפנוך לנכפ' כמץ' כ, וויאו עטה נטנקה לממן קאלניר לסת עכדי ככפל (מ"ב יט): (קעט) נרחות מוכלו ב' גראל'

יהל אור

חייב כן כהנטט מטהה: (קמן) סנרגן ולע עדר: (קמן) כלין מליח הרכיס: (קמן) פ"י ועוד מטה התפלל גמלו כמס"כ, ווילטן נס נעל הרכן, (דבל' ס' כ): (קמן) ופי' המפרדים ובויל מפזרו סס לכפכ כל מטהה המגנול: (קן) צויריה פג' ג: (קיל) ריל' כי ל' נולן לומר כי כל כהן מזים יתן פר כן נקר לחתאת באנור חטאת אהן חביבס צעגנ, כי היל' ל' יהיב כיל גולדים חומר החקל כמץ' כ, הן געון חולנתוי

(תא' ג' ג'): (קגן) וכס גוללו קודס מטהה הטעג, וח"כ הגולדים הטעג, ומי' הגולדים מטהה הטעג: (קיל) סס פ"ג כתוב ואל בגדי חלבר לומר קחו שער פזס לחתאת: (קגן) טיביהם פ"ז שער: (קיל) כמס"כ גמל' יט ג': (קגן) ונוי כחמי "וכל יטלי נב מודיס": (קיל) כי סליח מועלתו גדולה מגכיה: (קגן) ופי' סס ה"מ' ויל ליטיך באהום מסיבן, ובכעס ססיה מסיבן ויל מגה נז דזמי הונצחו עליו: (קמן) ואמ' חמל' באהר הענל ג' חמץ כן: (קפל) כי ג' מליינו טהציך הכתוב עליו זוס עון רק פון מי מריכך: (קפל) פין פ"י ה"ה ויל (גמל' כ ח) וככיהורי סס: (קגן) כי נלה ממעה הענל שפתלים טזו ווות: (קפל) פ"י מי טהיה תחת טsha: (קפל) טהנית חותם מטה גמוקמו: (קמן) כמס"כ לדרכ' ט כ: (קמן) טיפחד לח' יגרנוו' כסים ימיטס גולס: (קפל) וזה טטה כוונת אהן: (קפל) ופי' סס ה"מ' ויל הוה הכתוב המוכן לוונות, כי הקרנן נקלות מג: (קעט) ה' כל מורה טהון לוונתו על הגרניטים: (קעט) מה שכון נמחצטו לעונות: (קעט) כמס"כ זיקריה כל צו, ולע למתרין צמיה מהן נלכו כן ולכו צלט עס אלהו: (קעט) מעניטין הוווט טפי' דנרוו: (קפל) וכן כתוב ה"מ' ויל סס "ויל דכרי רוח": (קעט) וכן פ"י כמ' ויל סס, וזה דרך מופר עס המלך וויה כי לאו גלט וויא נויך כי נכוון קול ממשמעו, ומיין גראל' כי יט יכול הול הות ג' (קעט) כי קול גראלה מגמו כללו כוות רוגס. לפנוך לנכפ' כמץ' כ, וויאו עטה נטנקה לממן קאלניר לסת עכדי ככפל (מ"ב יט): (קעט) נרחות מוכלו ב' גראל'

שמות לא תשא

תשובה אהרן כי נקחלו עליו, ובתו שהודעתיך
בי כל קהלה ואחריה על היא גנאי, וב-
אחריה אל היא לשבח, כתו ויקחלו אל
חטף שלטה (ט"א ח ב) וזה אתה ידעת
את העם כי ברע הוא (לטפה ל"ב, כב)
בי אני לא עשית רע להם, כי לא בקשו
דק אשר יلد לפניהם, ולבבך השם
עשיתיו, רק בעבור שישראל היו מערבים
עם ערבי רב, וזה כי ברע הוא ולא אמר
דע הוא (ק"כ) וחשבו מעתים טישראלי שהיתה
ע"ג והביאו ובחים והשתחו לו ואמרו
אללה אלהיך ישראל, ולא תתמה בעבור
שהכתבו אוטר, כי שחת עתק סרו מהר
ולטפה ל"ב ז ח) כי לא כתוב כל
עתק (ק"ג) (כא) הלא תראה כי לא צעל
בחרם רק עבן לבדו, והנה כתוב חטא
ישראל ונם עברו ונגי ונם ננבו ונם כחשו
ונם שטו בכליהם (יהושע ז יא), והנה כל
עובדך העNEL לשם ע"ז שאמרו אלה אלהיך
ישראל, או הייתה כן בטעבתם לא היו
דק שלשת אלפיים (ק"ד) והנה הם חצי
עשרה עשרה הטענה (ק"ה) והבל כי
לא נעשה כהונן עיר שנחשב לנטאות
שהיה ע"ג (ק"ו) ולא תתמה בעבור שהתאנך
השם באחרן, כי זה בעבור שהיא הוא על
הטבה, כי הנה נענש עם משה אחיו על
דבר מי מריבה ולא חטא בודון, כתוב

ונפשו, אם כן למה התאנך השם בו, והנה השיב בעבר שלא הרגס מיד כאשר עשה בבאוו (קפט) גם זה אינו נכון, כי הוא קרא חן לדין מחר, וזה השם והוא שם עצם לבבוד השם (קפט), ולא יתעורר אחר עתו כתלאת אליהם שהוא לעניינים רבים (קפ) (נתז) ועוד למה לא הזכיר זה בענותו לפשה, כי הוא אומר ואשליכבו באש, ואין המענה דומה לשאלה (קפל), ועתה אהל לפרש דרך קירה קצר הסוד, חילילה חילילה שעשה אהרן עין, גם ישראלי לא בקש עין, רק חשבו שחת טשה שהסייעים פים סוף (קפס) (יון) כאשר פרישתי, כי ראו שהtan אין יורד בהר פיני, וטשה התעכבר שם פ' יוז, ואין כח באדם לחיות זה הוטן ללא מאכל, כי הוא לא אמר להם מתי יורד (קפן) (יח) גם הוא לא ידע (קפל) כי השם אסר לו, עליה אליו ההרה ושב שם עד שאtan לך לוחות הברית (קפה), וטלה אליהם כבוד חונגה בצדקה נזיה (קפו) (יט) וככה אטרו אשר ילכו לפנינו (טטה לב א) (קפס), זאס תשים לבך אל המצע הראשון (קפה) (כ) או תבין זה (קפט), והנה לבבוד השם געשה (קי), על כן בנה אהרן טובח לפניו, והכרייך שיזבחו טהר לבבוד השם (קפל) וכן עשו כאשר צום, וו

יהל אור

(קעט) בכָּתוּבַּיְנִי, כהַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה בכָּתוּבַּיְנִי וככָּתוּבַּיְנִי
בהַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה בכָּתוּבַּיְנִי, ופִּי כהַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה בכָּתוּבַּיְנִי מהַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה
בכָּתוּבַּיְנִי ופִּי כהַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה בכָּתוּבַּיְנִי מהַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה
בכָּתוּבַּיְנִי מהַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה: (קעט) ווְאַלְוֹן נשְׁבָתָה בכָּתוּבַּיְנִי ליְהִי חוּמֶל
הגָּנָן להַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה: (קעט) כי מלְתָתָה הלְלָבִים יסְמַצֵּעַ
לטָנוּנִים רנְכִיס עיִזְנִין כרְחוֹךְ הה הוּ וכְּבִיחֹולִי טס:
(קעט) כי כיְהִי לוּ למְעֻנוֹת סעַזְחָוּ בכָּתוּבַּיְנִי: (קעט) וכְּמוֹ
סְוִיכָמָר: (קעט) וכְּנָן הוּמָה דעֲתָה החַכְרָה (כוּזְרִי מהַמְּמָר
להַלְּזָוֹן טס, לו) וכְּמַפְּדָךְ המְחַרְיוֹן גס ההַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה (טס, על
בכָּתוּבַּיְנִי: (קעט) פי, גס מסְבָתָה בכָּתוּבַּיְנִי למִן ידְּעָה בכָּתוּבַּיְנִי
יהַמְּלָר לוּ עלְהָה הלְלָבִים וגָּנוֹן: (קעט) המִן זעַל ההַכְּיָחָה ללְזָוֹן
בכָּתוּבַּיְנִי כמַוְּעַדְתָּה בכָּתוּבַּיְנִי דס רק הכְּיָחָה טעַמּוֹן, ולְזָוֹן בכָּתוּבַּיְנִי
לגְּנַעַלְתָּה כה, עלְיָה הלְלָבִים ההַהְרָה ווְיַיְלָה טס ווְתַהְנָה
לקְדָמָת הלְחַתָּה ההַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה: (קעט) כי כוּוֹנְתָה בהַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה תהַנְּגָרָל
מוּמָוֹד עד להַפְּלִיאָה בהַמְּמָרָה דכְּרָמָרְגָּס, כי היְהִי לקְגָדָע
ירְחָה בכָּלָבָה ההַמְּמוֹן זוּלָתָה ענְיַן מוּרְגָּס מקְוֹק בדְּמִינוֹן
כלְחַכְרָה ההַחַכְרָה בכָּרְבִּיעִי סעַם גנ ווְסָלִים ביְהֹוָה סיְמִינָה הה
עיְיִשְׂעָה: (קעט) וכְּוּוֹנְתָה היִתְהַהָה לעַזְוֹת גוֹדָה מוּכְפָּרָת
לקְכָלָה בפְּטָעָה הלְלָבִים ממְמָעָל וכְּה עלְיָוֹן ללְכָתָה לפְּנֵי כצְיַהָוּן
הלְבָבָה שהָיָוּ בגּוֹלָכִים לפְּנֵי כמְסֻעָה ההַדְּרוֹזָן כצְיַהָוּן
הלְבָבָה ההַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה ההַהְוֹלֵךְ לפְּנֵי מחַנְתָה יסְרָהָל (למְעַלָּה יד, יע)
רק מגְּנָהִינָה: (קעט) כי לוּ בקְזָעָוּ לטְבָדָלּוּ: (קעט) ווְאַל נסְס
יהַכְּרָן נתְּכִוֵּן לוּמְרָר על בהַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה כוּתְהָוָתָו, מסְבָתָה ורְדָה:
מעַרְבָּה רבָה: (קעט) כי מעַטְבִּים היְהִי: (קעט) כמְסִיבָה
בהַסְּבָבָה סעַם מהַלְּבָרְעֵדְמָהָמָה ווְהָנָה עטִירִית במְחַנָּה אבָּסִיס
(קעט) ריְהִי חנְחָנוּן לה נשְׁבָתָה ככְּוֹנוֹן האָס נחַבְבָּס
לְסָחָלִים

פרק א'

ככינוך מזס יספוט ה' טענדים כמייתה : [טו] וכן ייגאל
(סוד מולגה שער כתבייטי) וככל פילדזי מעשה הפגל כי נח
כיך פ"ז, וכעד כי חב לד' מתר, שהלן לוסון, וככה
פ"ז, וכי ממלחת ויטלו פולות, וזה כסם סוח לאלו וחיננו
כמלת אלטיס", פ"ז כי זה כסם פוגה בס כסם לאן לכאוץ כסם
בטלה ולו פ"ז, וזה כסם לאלו לאן לאן יטנא כסם
זה : [יז] וכדרו לאן (זכות פ"ז ה') כל שטן ושיילך ה' טענדים
וכו', ככלם להס דמותו, וכן נלכדי טהרת ופיין מקו"ג
לצדי : [יח] ודעת רוזן (זכות זס) בוגרנו לאס זמן מתי
ידל, וכן נלכדי טהרת : [יט] ופ"ז כתוב שלמאנן זל, וחיננו
ככון כפני, אלה נפשם כעגל כמלחכת חכמת המזלות לחיתו
כללות חונס כבוד לו סדר, רק שפכו כוון פנודת
הן פנינס פ"ז, וכן כתוב רב"ח, והאמת כי אין מפשם כפנול
כטפש כלטensis לך רותניות כוכב לו מזל לאטמיינו סס כי
פכוונה ביתה למילה מן הסוכנים והמזלות : [כ] פ"ז (כואלי
מהאל או ס"ז) וכן נסכל יסוד סס וכ"ט במק"ח) ציפלטי דעתו
כטפש הרהרון סוח, ויסי נסכווע סהロン (כמד' י' ג') וסם כתוב,
ויכטו מaddr ד' דרכ' בלחת ימיס, וחילון גלית ד' נוכפם פנישס
דרכ' בלחת ימיס נתול להס מנומה (סס זס ג') וככה ביתה
כונץ כפנול נסיווח להס מוליך דרכ' אלב סיס נסכווע סהロン
וכזמלס חילך יאלכו נסכווע : [כג] פ"ז בז' זס וכפנול יאודה

**לְבָא וַיַּרֵא הָעָם פִּרְבְּשֶׁשׁ מֹשֶׁה
לְבָדָת מִזְדָּהָר וַיַּקְרַב הָעָם עֲלֵי-
אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֶלָּיו קְרֻב קְרֻב וְעַשֶּׂה
לִנְךָ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יַלְכֹּד לִפְנֵינוּ בְּ-
זֶה | מֹשֶׁה דָּאֵשׁ אֲשֶׁר הַעֲלָנוּ
מִאָרֶץ מִצְרָיִם לֹא יַדְעָנוּ מִהָּהִיא**

אבן עזרא

עליהם לא האطنות בז' (בטר' כ יב) מריתס (שם בו יד) טענות (דבר' פב נא) (קג), וחכמי הטענות אטו כי הטענתה הגדולה (קהל) לשנים העלויים (קהל) הייתה בTEL שור (ר) וזה בז' כי לא הייתה זיק בTEL דלי (לה), ועל דרך חכמת הטענות הואTEL ישראל, ורבים גשו זהה הטעוד דור אחר דור (לה) נס אני ראייתי כבה, והנה שטוזו בחצ' השם (לה) : (פייה"ק . וטעם כבלותנו לדבר אותו. דבר המשכנ' זהה שבת (לה) : כתובים באצבע אלהים . זה פלא נדו עופד (לה) וטעם באצבע בעבר שטנה הנכותב לכחוב באצבעו אברה נ"כ התורה על דרך פשל , **א כי בשש טsha** . על דעת המדקדקים כי טשקלו פועל (ה) ולא כמי דעתך , ובש' היסוד מפורש (ב) , וזה יורה כי לא הניד טsha מתי ישוב (ג) : זיקהל העם . כל קהלה ואחריה 'על' דרכות טריבכה (ד) : קום עשה לנו אלהים . י"א כי זה אחרן איןנו אח' טsha , וזה אין אתה , כי לא מצאנו אחר ששמו בן (ה) (א) נ"ב יכול הטוען לטען על דברי טלאכי וכרו תורה טsha עבדי (טלאכי ג כב) אולי טsha אחר היה , ועוד כי אין הטנהג להתחבר הצבור , כי וקי' מולך לנו לך ה' נעלם נא עטה

קרני אור

ביקצה מכך נמזה נוחמן ככתו, והפרקנו כה נפס וגו'
 פיז'ס מה בתיין:

(א) וכן יהמל קלנינג ווילט מלטה טוגן האבן
 לחם צחינו היה מבה בסה פון רלווי בזונדר
 זה כתובות נכחד האבן כלג ידנו צהילן היה מבה עסס
 גית כתנגל: (רל) כי הלווי על מלחת המזון היה
 עשן כמ' יוס הס נהמרה לו ס' תרומה
 נ' רוכ הפלגים אוינס אלג לנטס:
 מה: (ב) ס' סייסוד לא נמלח האלינו: (ג) עין
 כפי' האלון: (ה) עין נמעלה בס חות קסיד:
 ושו

מ"ט סכתו י"ו פלכוי: לב) צופ' כ, כת' לג) צס ג, כת' ז
יג, ינוטלתי עקליס פ"ג פ"ד נ"ל פ"ח ו' צמ"ל פט"ה
ונכת צס:

א וְחַזָּא עֲבָדָא אֶרְיָ אֹסֵר לְבָב אַנְיָרְזָה
מִשְׁהָ לְמִתְתָּה מִן טִירָא
וְאַתְּבָגֵשׂ עַפְטָא עַל אַחֲרָן
וְאָמַרְזָה לְהָ קִים עַבְדָּ
לְנָא דְתִלְןָן דִּיְהָבָן
קְדֻמָּא אֶרְיָ דִין מִשְׁהָ
גְּבָרָא דִי אָסְקָנָא מְאַרְעָא
דְּמָצְרִים לֹא יְדַעַנָּא מָה
מְאַרְץ מְאַרְץ

ריש'

סתיקן קוווט לא) : (ה) כי בשש משה . כתלנומו
לsoon חיילו וכן נסס לכטו לב) ויחילו על
זוס לב) כי כסעה משא לכל חמל לסת
לסוע הרכביס יוס אני נא בטוק ו' שנות
כטבולייט סס קחוינו יוס כסעה מן שמינ
סוח וסוח חמל לסת צליימייס הרכביס יוס
ולילו עמו ויום עלייתו הין לילו עמו צהלי
בו' בסיוון טלה נמלח יוס הרכביס כסעה
פעדר בתמוז בטז' נא כסטען וועלכט חת
קעולס וכלהה דמות חזק וחפלס וועלכוביה
לומל ודחי מות משא לך נא ערכוביה נטולס
חמל לסת מות משא סכבר נא סס שנות
ולא נא וכו' כלהיתו במס' שבת יד) ואר' ח
לומל סלא טעו הלא ביבס חמונין בין קודס
חולות בין להחט חולות טהרי לאילד משא על יוס
המלחפת סגה מלך ויכרימו ממלכת ויעלו טולות :
אשר ילכו לפנינו . חולות טהרה היו
לסת לה) : כי זה משה האיש . כמוון דמות
משא כלהה לסת כסטען צנוזחים חומו כהויל
לקיעט כסמים לו) : אשר העלנו מארץ מצרים .

יְהָל אֹר

נפתהיס נטהטליינו טהיינ פיעז ; (קלו) והטחו רק
בזה צלה נקדח האס על יוס : (קלח) וכיון
שצטמ חנבל : (קלט) האס עכתחי ולדק : (ר) ולזה
טלה אול : (ריה) בון הוות לפוי הטעון הה' זיל
סעיטה זו תחת נזול דלי : (רב) טרחו ונפו בנטיאן
טמול ישלחן כוות דלי : (レン) נטמול דלי בעת סעטו
כאלגנעים יוס ארחיםוניס ערט עזותם חות העNEL , וכת
וחתונה ופ' מסה עט ויינט : (רה)
(ה) עיין מה שכתב בה' המנהל לם' מלחנים פ' ;
למעלה לא ייח יהל חול חות קפג : (7) וכ"ה

מק"ב ראה"ז: לא) מהתפלון כו"ז סכנת כו"ז לולז, כיוון שפה
לד) דף פט ה, ומיין תגħożha ה יט, תħażżeha
ז, ילוקט צ'אġġ : לה) פ' נס' כפ' ה : לו) פ'ין

שםות לב תשא

לו: ב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶלْאָרָן פְּרֻקֵּנָה
בְּזִמְּנֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאַזְנֵי נְשִׁיבָם
בְּנֵיכֶם וּבְנֵתֵיכֶם נְהִבֵּיאוּ אֶלְيָהּ
בְּזִמְּנֵי הַזָּהָב כָּל־הָעָם אֶת־דִּנֵּיכֶם
אֲתִיכֵּן לְאָרָן: ד' גַּסְבֵּן
מִידְיוֹן וְצִרְיָתָה בְּזִפְאָרָן
וְעַבְדָת עֲגֹלָה מִתְכָאָרָן:

בשדי

לרכין חנו להלכות הצל ילו לפניו;
(ב) באוני נשיכם. האל הפלן כלבו האטיס
וכליליס חמיס בטהטיין קמל יטפלב הדבל
ובפוך כך יכו מסק וסס לה סממיינו ופרקון
מעל טלמן לו): פרקו. לנון לווי מגולת
פרק ליחיד כמו ברכו מגולת בך לח):
(ג) ויתפרקו. לanon פליקת משך סנטלוס
מלזוניקס מלאה בס מפולקיס מזומינס לְזַעַם
דיסקליזיל בלאז: את גוזי. כמו מכומי
כמו כלתי חט סטיל ס) מן כתיער:
(ד) יצר אותו בחרט. יש לתרגמו לאנז

וְאַחֲרֵי שָׁעַת אַהֲרֹן ע"ז, אִזְקִיָּהוּ לְשָׁם, וְדָבָר קַת לְקַדְּשָׁת עַגְלָבָן בְּקָר לְחַטָּאת (וַיְקִרְאָה ט. ב) דָּרְאָה חֹזֶה (ינ) גַּם עֲדוֹת חֹזֶר בְּטַלָּה (ויל), וְאִם לֹא (קמו) יַדְאוּ לְנוּ נְחַשּׁוֹן בְּתוֹרָה, אַחֲרֵי שְׁתָקְרִיב קְרֻבָּנו (קז), אַיִלְנָאצֶר כִּי נְהַרְגָּן, וְאַחֲרִים אָמְרוּ כִּי רִיפּוֹ אֶת אַהֲרֹן, וְהֵם (יע) צְוָת עַגְלָבָן יִצְוקָח, וְהַשְׁלִיךָ אַהֲרֹן אֶת הַותָּבָב, וְהַנְּחָזֶה צְוָת עַגְלָבָן וְהַוָּא לֹא יִדְעַ (יע) וְעַזְוֹתָם וְאַשְׁלִיכָתוֹ בְּאַש (פ' כד) (יע) גַּם וְחַבְלָכִי אַהֲרֹן אִינְנוֹ צְוָרָף (כ) וַיֹּאמֶר חַגָּנוֹן כִּי דָעַת אֲתָּה תִּהְתַּח לְגַלְיוֹת פּוֹדֵעַ בְּבוֹדי ע"ז, כַּפְעָם חֹזֶה שְׁעַת בְּעַקְבָּה (כל) וְעַזְוֹתָו כִּי פְּלוּעַ הַוָּא, וְפִירּוֹשָׂו עַל דַעַתּו גַּלְיוֹי, כַּמָּו רְאַשְׁיכָם אֶל תְּפָרַשָּׁה (וַיְקִרְאָה י, ז) (כל) לֹא עַל דַעַתּו שְׁנָיהם (כל) וַיֹּאמֶר כִּי חַתְּאָנָךְ חָשֵׁם בְּאַהֲרֹן בְּעִכּוֹר שְׁחַתְתֵּין: עַד פּוֹא מְשָׁחָה, וְלֹא הַרְגָּם טִיד, וְהַמְתַנָּה וּזְהִתְהַנָּה סְבָתָה לְשַׁבָּור חַלוּחוֹת, פ"י פרְקָנו. כַּמָּו קָרְעוּ וְחַמְרִישׁוּ, טְנוּרָה טְרָקָחָרִים (ס"א יט יא) (כל) וְהַוָּא פְּהַבְנִין חַכְבָּד ג"ט בְּרָכוֹ (כל) : ג וַיַּתְפְּרָקוּ, אֲשֶׁר בָּאָזְגִּיהָם. בָּאוּנִי הַבְנִים דְּבָנִות וְרָגְשִׁים דְּגָנָכִים לְפָעָלה: ד וַיַּקְחֵה מִידָּם, וַיַּצְאֵר, סְמָרָת צְוָרָה (כ) כַּמָּו וַיַּצְאֵר

יְהוָה אֹור

אותם: [ב] כי (הנחות ה' חות יט)حملו הילן נכס דרכ קבב: (ז) וכות מטה את העגל: (ז) בathanlah טמלה טמלה טפנדים מתפלנות ט, וכן פ"ר רצ"ז ז"ל: [ג] ונזריה פ' נאותיות היה לו להתקיל ממו: (ח) וכן פ"ר רצ"ז זיל מין מקו"ב רצ"ז: (ט) מליניס כס יטמולים, כי כני קטורה כס, וקטורה טיה הנגר מונרים ולחמר גרעון, כי צומי זהב כס כי יטמולים כס, ומוגאס לטעים צומיים בחוינהס: (י) מכב טאנדים יהוּטו פל תכטיטיס: (ט) ולע' היה מזא עכווב: (יב) עין למוללה לה ייח' חות קמיה: (יג) עין למוללה כס חות קמיס: (יז) כי לה נוכל לומר סמפני סלה כוואר יותר נתורה מוכח זקרנו חותו: (טו) והם לה יתרנו כוז: (טז) כי לה נטהר נתורה יותר: (ו) פ"ר וכט פ"ז: (יח) כי נטהר העגל: (יט) התזורה זכטיב למצב: (ל) זיתיך בעלמו כוזהכ: (כט) עין למוללה לה ייח' חות קעו: (ככ) וכן פ"ר רצ"ז זיל מגולה נתגלה טמו וקלוט: (כג) פ"ר כטני פילדוטיס לה נפי לסתו: (כד) כי קאר גדרה למצל נטהן על פולן, ולהרות מפרק חותס מעלה: (כה) עין חות ח: (כו) עאה בפומ

ט'ב רשות: לו) חנומוטה ה' יט, פדריה פמ"כ: לח) ס"י כי נטה כיס לחי נקיון מלון ס"ט בפתח ופ"ט בדנא ולפי צפ"ט לר' ז' צוילג מקכל דנא נקלף סדנא אל תחת בפתח, ונפצה ממעיבס קמן וכלה פ"ט כקוץ גדול לאע"ט בכואט נט כמנסטו נטה ופ"ז וט' מלת נלית, כי גס נטה-אות חמלשיות כיה לר' ז' לט) וכן פילז' יהמ"כ היה נטה.

**בָּתְרַט וַיַּעֲשֵׂהוּ עִנָּל מִסְכָּה וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים לְהִיא רִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר הָעָלָה
מִאֶרֶץ מִצְרָיִם : הַ וַיַּרְא אַהֲרֹן וַיַּבְנֵן**

אנו שעלה

את שני העמידים (פ"א ז טו) (כז) ומלת בהריט כמו דמות (כח) וכן בהריט אנווש (ישע"י ח א) בדמות אנווש (כט) ואין טעם להיוות מנורת החרישים (שם ג כב) (ט) : מבסבה . ההזק כמו הפסל : נסך חריש (שם ס יט) (לט) : (פייה"ק. ויצד . צוה לאשות צורה (לט) : בהריט. כמו דמות, וכן בהריט אנווש (ישע"י ח א) ובמקומו פרישתו (לט) : מסבבה . כמו נסך חריש (שם ס יט) בטצת התוך : יטנס אשר העלון. טקים טsha שהצלת אותה (לט) : ה, וירא אהרן . בלב כמו וראיתי אני (קהלת ב יט) בלביו (לה), וידא יעקב כי יש שבר (ברא' פב א) (לו) : (פייה"ק. וירא אהרן . ששלמה מלאכת העNEL טהרה , וכבר הודיעך כי זה השם הנכבד והנורא הוא שם העצם (לו) ואין במקודם שם כי אם תאר רק זה לבדו כשמי ואלהים ואדון (לה) : ופירוש חנן ל"ד' מחר, שהיא כדעת אהרן שוכת היהת בשם כהס טהר (לט) (דר) בטצת כי זבח ל"ד' בכזרה (ישע"י י"ד ו) (מ) גם זה איננואמת, כי מה זו רוח יש לנו לקרוא לובזה מחר (מל) וזהנה מSTRUCTIONS עשו חנן כאשר צום אהרן , ובבר מידשתי כי החג זביתה העולות (מל) ופירושו ויעלו טילות , זאמר הגאון כי טעם זורת העNEL בעבור שיש בהודו אנשים שיחשבו שהזרה תקבל כח עליון , וכן חשבו על טsha (מנ) ואני אנלה ^{לע} סוד העNEL כרמיות, כבר ביארתי לך אתה תהיה לו לאלהים (לטלה ד אהרן . סליק צו לומדים סגולמל כתביית

קרני אור

מה ייחמך הילן פליקו, גממו כנישס ווּן לר' וניג
קכלו פליין ליתן נומיין למליין וכו' ונתן לפט
האכ"פ זכלן נפוך וכו' וכו' להו סגניות שלג שטפו כנישס
לפס ליתן לפס נזיכן לבעלין מה פטו פד גווח כצפח
פיו כנמייס גוזיכס כמעבה סטמיס ואנטמיס
כפלכיס פליקו היה נומיס האל נזינט ונתנו
לhilן, סחמל ויתפלקו כל כפס היה נזיך האל
בזוניס, האל נזוני צייס היין כתיב כהן הילן האל
בזוניס: (ה) וכן תיונע ויחמך הגה דס' מלה מנכחת
קטול כפלוי דכינוי היין דכפלין נמליסון, וכו' (ואך תשל
רב קdeg ח) הא לא' למשבד נכו דימח, וחלת לינץ כו פיא' ז'
ב"כ בלא: (לו) וס פ"י בפנין חפה: (לו) כי
יחמך היג לאלהים מהר: (לה) וס רק תזהרים,
בזונדי היגל: (מ) איזונט טס, הארי קטליה
(מ) וכמו זניאל כספי היגוז: (מן) היגל ה
זוניה כל מוקל טפע כהן, וימתוד להט למחריג
כמיוז

סקורי ובאותה רשוי: מא) יבנ"י ב כב: טב: מ"כ כ גג: טב) יטפ"י ח ח: טר) פ"י, מולדין ויזומן: מה) תנחותם ה יט, ומוכחו נלט"י סלאד' קג ב ל"ט, זס פטלו"ז פרדס טכ"ז (טב נרימכויות ייזוליס) דף יג ב ועין הגדת נקודות להג' רל"ט מיות דב ח אל, כתוב, לאו יטפנו מבעם (זס כטוס מדפס: כו) תנחותם ה כה:

אונקלום

וְאָמַרְתָּ אֲלֵינוּ בְּתִלְקָדֶשׁ
יִשְׂרָאֵל קְדֹשָׁה
מְאָרָעָה דְּמִצְרָיִם:
ה וְחֹזֵא אַבְרָהָם וּבְנָא

ב-ט

פניש. באהם וילל לסון קטיילט. במלחץ נ' סודר כמו וקמנופחות וקחריטיס טא). וילל ככליים בסוף בזני חליטיס טב) ולב', וילל לסון לולה. במלחץ כל' הומנות פולפין טחולליין ומולטיין בו לולות זוכב כגען סופר כהורט הומיות בלוחות ופנקסין כמו וכגוב טליו במלחץ חוכק טג) זהו שט'ה, וילר יטיח בזיפח לסון זוּאַס כוּן כל' הומנות טחולליין בו זוכב הומיות וטקליס טקளין גלעיז נייל ומזוייפין טה) על ידו חותמות: עגל מסבה. כיון טאטלייכו להול בכול בה מLETEFI עלב רב טעלן עמלהס ממלאיס ועתהויכו נכספיס ויס הומלייס מילך כי' סס טילוח מתחך דומוי בגין טנטמעך בו במליס וכי' צילו סס וטס טכתב בו מטה ערלה קול ערלה פול להעלוות הרכנו כל' יוסף מתחך יילום וכטלייכו לתחך בכול וילא בעגל מה): מסבה. לסון מתחך דבל החל קכ"ה קנטליין זוכב ליו בו כניימטליה צל מסבה טו): אלה אלהיך. ולמה נהמאל ערלה הלאינו מכחן טערוב רב טעלן ממלאיס סס טנטעלן על הפלן והס טנטהויכו נהמאל כך בטנו הטען יאלחן התחרו: (ה) וירא יהל אור

יְהִלּ אֹר

לפום כל חמל קלך המתיכין וטלה נו גורת
כעהן : (כו) ופי' קרד"ק סס טורתס עטה בקרען
להתייכס נו : (כח) וכו� טמיין נורה ודפוס :
(כט) וכן פי' כה' זיל סס, כמו ויגר חותם
בחרט, נורה יוקה כלמות. אלס : (לו) וכן פי'
רש"י זיל בפעס הא', וכן פי' הרטניש : (לה) וכו�
עינוי התחה : (לה) מעין מהות כ : (לה) מעין
חוות כס : (לה) פי' כי כס נורה חזותה והרוח שיט
בו הועלוס מזס : (לה) פי' כי קיל"ל ויסמע לאגן,
כי זה קלי על מ"ז הלה תלכיך יתגאלל, ויפרע
כי זה גראיה לייח' גלב, כמו ורהיתי חני, טרייה
ונחפרו תען ליל' ממר, כו� סס הועלוס, ולא
הכל לא הווע סס הועלוס : (לה) פי' שיעשה זכר
קידס ד' בכורה : (מה) להודיעס מה ציעשה כהס :
הווע נס נערן וגראיה קבלווע עלייכס נעהן, הגלען

אונקלוס

שמות ל' ב תשא

524

מדבָחָא קְדֻמּוֹתִי וְקָרָא
וַיֹּאמֶר חֲנָא קְדֻם יְהֹוָה
מֵתֶר: וְאַקְדִּימָה בְּיוֹמָא
דְּבָתְרוֹתִי וְאַסְיָקוֹ עַלְלוֹ
וְקָרְבָוּ נְכָסָן וְאַסְתָר
עַפָּא לְמִבְלָא וְלְמִשְׁתָא
וְקָטָן ?חִיכָא: וְיַמְלִיא
יְהֹוָה אֶזְעָל חֹזֶת
עַמָּא עַמְקָה עַמְקָה דִי
אַרְיָה חַבְילָא עַמְקָה דִי
אַסְקָתָא אַמְרָעָא
דְּמָצָרִים: חַסְטָא בְּפְרִיעָא
מִן אֹרְחָה דִי פְּקַדְתָּנוֹן
עַבְדָוּ לְהֹן עַגְלָא מַחְבָא
וְסְנִידָוּ לְהָה וְדַבָּחָה לְהָ
נְאַמְרוֹ אַיְזָן בְּתִמְפָךְ

רשוי

(ט) (מד) ולא ביקשו רק מי שייקש פניהם לתור
להם טנהה, וחשבו כי טהור סת, על כן לא ירד,
ואחרון בנה המובח לשם, והעלו עולות לשם, רק
נכשא שלא בהונן והטעם בלא קדושה, וחיה
בישראל (מה) שחשב שהוא ע"ז, וזה טעם (מו) אלה
אליהוק ישראל, כי כן דרך הכתוב כן (מו) היה
תורה כי ענן ורוח חטא יבדו, והכתיב אטר חטא
ישראל (מה) וחתבין סור מלאת החטאים ידע יטה
צורת עני (טט): נ' וישכטו טמורתה . היום
שنبנה הטובה (ט): (סיהיק). לאכל ושותו.
יום חנוכה העני (נה) נ' שחתה עטף. רוכו:

בכיס וועוד להא ווועדר האס כס צוינס גת
המוחט זס מבייל זז מבייל האן נאלני צונא
חווטו ומטען למילחטי צין כך ובין כך מסה צה: חן לה'. כלבו סייח נקמייס בעומ
סייח טיכו מסה ווועבדו לחט מקוס: (ו) וישכטו. האטען זרום כדי טיכטאו: לzech.
יט במתמט זה גלויע טריית כמו טנאלט לנטק ני טט) וטפיוכת דמייס כמו טנאלט
יקומו נעל הנמליס ווועחקו לפנינו (ז) ערף כהן נאלן מוחר: (ו) וידבר. לzon קוטי כו
כמו ווועדר ערף קזות (ז): ערף רד. לר מגולדטך לה נתמי לך גדוולא חולא נסבילס (ז)
טיכטאה טעל נטנדא מסה מאי (ז"ד) כל מעלה (ז): שחתה עטף. שחתה עטף.

אבן עזרא

(ט) (מד) ולא ביקשו רק מי שייקש פניהם לתור
להם טנהה, וחשבו כי טהור סת, על כן לא ירד,
ואחרון בנה המובח לשם, והעלו עולות לשם, רק
נכשא שלא בהונן והטעם בלא קדושה, וחיה
בישראל (מה) שחשב שהוא ע"ז, וזה טעם (מו) אלה
אליהוק ישראל, כי כן דרך הכתוב כן (מו) היה
תורה כי ענן ורוח חטא יבדו, והכתיב אטר חטא
ישראל (מה) וחתבין סור מלאת החטאים ידע יטה
צורת עני (טט): נ' וישכטו טמורתה . היום
שنبנה הטובה (ט): (סיהיק). לאכל ושותו.
יום חנוכה העני (נה) נ' שחתה עטף. רוכו:

ידל אור

נקוס מסה: (מד) ווועטס פיע נאקס רק מוויז: כה הקען, ווועדי טאיו גמדנער צמוקס צממען,
זמניגין: (מה) וכמוך"מ, וכגעטס זאייה כיראלל": ווועלו גמוקמות הס גממעלאת מהלייס, זגייז הווע
(מו) וכמוך"מ, ווואו טעס": (מו) וכמוך"מ לי עקרב, פאליך כה ניפילתו צבא, טאגא האנטיש זע
דרך הכתוב צאן פיע, לכנאות המפע צעס האכלל: ע"כ סייח זורת זור: (ג) פיע כי מלט ממחרת
(טט) המקו"ח כהיריך לאכער נזא טפא"י טולד סמכה, נויא חמר ממחרת הייס טאננער קומיכ, כי
טלאיכת הנטמייס, וככט לפי טאיו לרייכין לנטמול נגה להן המונח, ווועדר מג נל' מתעד: (גה) ווועדו
כלום

טקורי ווואורי רשי: (טז) תה' קויכ: טח) ווילו פיע אוות בעאנד' : ה' חטומת ה' תונא יה' חטומת ה' תונא ג' פדיין
סמי'ה צמו'ר מל': טט) גלו'ה לט ז': ג' צ'ג' כ' יד': ג'א) (גלו'ה טב': נ'ה טיכטיאן זא זלכטיאן ווועדר
כלום פלאט להונג, לה ג'א ג'א מדנער זחיכ' לה פלאט (ג'טה'ז): גב) נכלתא לג' ג'ז'ס' פ' פ' פ' פ' מס': גג) חטומת ה' נ'ה:

רנג 525

שמות לב תשא

אלְלֹהִיךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַעֲלָתָךְ מִארְצֵן מִצְרָיִם: ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה רָאָתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קָשָׁה־עָרָף הוּא: וְעַתָּה חֲנִיחָה לִי וַיְחִרֵּב־אֲפִי בָּהָם וְאַכְלָם וַיַּעֲשֵׂה אֹתָהּ לְגֻווִּי גָּדוֹל: יְאָ וַיַּחֲלֹל מֹשֶׁה אֶת־פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר לְמֹה יְהוָה יִתְהַרֵּה אֲפָר בְּעַמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצַאָת מִארְצֵן מִצְרָיִם בְּכָחָךְ

אבן עורה

ט וַיֹּאמֶר, טעם קָשָׁה עָרָף. שֶׁלֹּא יַשְׁטוּ טה
שְׁצֹוָה (נכו) פְּשָׁל לְאָדָם הַוָּלֵךְ לְדָרְכוֹ בְּטוֹצָחָה
וְלֹא יִשְׁבֵּב עָרָף לְקוּרָא אָלָיו (נכו) (ח) וְהַמְּשָׁלֵל
בְּעַבּוֹר שְׁהִוּ יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ מִצְרָיִם עֲוֹבָדִי עַיִן
עָרָף. מִחוּילִין קְצִי עַרְפָּס לְגַנְדָּל מוֹכִימִים
וּמִמְּלָגִים לְסָמוּט (יה): (י) הַנִּיחָה לִי. מַדִּין
לְהַזְמָנוֹ שְׁכַתְפָּלֵל מִסְחָעָה עַלְיָהָם וְהַזְמָנָה
סְנִימָה לִי הַלֹּג כְּלֹן פְּתָח לְוַיַּתְמָה וְהַזְמָנָה
שְׁהַדְּגָל תָּלוּי בְּזַהֲסִים יַחֲלָבָל עַלְיָהָם לְהַ
יַכְלָס (ט): (ייח) לְמֹתָה הַיְהָה אֲפָר. כָּלָס
מַתְקָנָה הַלֹּג חַסְס בְּחַסְס גַּבּוֹר (י):

קרני אוֹר

וְכַיְסָה נַפְסָה וְכַמְלָיכָת הַנְּדָבָה צִיפְרָכָו טְכִימָה לְלִי כְּטָבוֹדִי כְּכָפָל,
בְּנַמְלָל וְלֹיְסָה חַג ד (סּוֹבֵט ט כ) וְטַיְרָא רְצִי זְלָל
וְכַתְמָה כְּרִינָה צַיְסָה לוּ כְּסָס, וְגַיְסָה כְּקַסְתָּה כְּוַיְתָה לְפָרָן בְּהַמְּלָיָה
לְהַלְיָהָם לְתוֹמָה חַבְצִימָתוֹ כְּפָוִוָּס, הַלֹּג צִיד מַסָּה וְקָדָם וְזָכָס
וְזָפָס כְּדָגָל פָּל יְהוָה (ה) לְסִי זְלָל פְּיָי קְבָס טְוָרָק מְחַזְלָיָה
רְקִי עַרְפָּס לְגַנְדָּל מוֹכִימִים, וְמִמְּלָגִים לְסָמוּט, וְסָגָה רְכִי זְלָל
מְפָאִיד סְמוֹכִים לְפָאִי סְמוּטָה, וְסְחוּטָה כּוֹפָן לוּ טְלָפָה, וְסְלָהִכְעָט
וְסְמָתָה הַנִּיחָה לְיַיְהָה (ייח): (יגט) רְלִי כִּי מַה סְתָמָר קְאָס
לוּ וְסְמָתָה הַנִּיחָה לִי הַעֲרָה לְמִסְחָעָה צִיתְפָּלֵל, כִּי
מַה לְהַזְמָנוֹ שְׁהַדְּגָל תָּלוּי כְּלֹן צִינְחָה: (ט) וַיֹּאמֶר
לְהַזְמָנוֹ שְׁהַדְּגָל תָּלוּי צִינְחָה: (ט)

טז"ב רוש"י: (ט) חַמְמָמָה, כָּאַוְלָה: (נכו) פִּין קְרִי הַלְּכָתָה ט: ט) כְּנַטָּה לְבָבָה מַחְמָאתָה הַכָּכָבָה קְדִי
סְעָרָה וְנוּ) פְּיָזָה הַכָּכָבָה וְכַתְמָהָמָה הַכָּכָבָה:

אונקלוס

יִשְׂרָאֵל דִּי אַפְקוֹד
בְּאֶרְעָא דְמַצְרָיִם: ט נָאָמֶר יְיָ לְמַשָּׁה גַּדְיָ
בְּקַדְמִי עַפְתָּא קַדְיָן וְהָא:
עַפְתָּא קַשִּׁי קַדְלָה הָא:
קַדְמִי נִיתְקָרָף רְוִינָזִי בְּהַזְוָן
וְאַשְׁצָנָן וְאַעֲבָר יְתָה
קַדְמָה יְיָ אַלְהָה וַיֹּאמֶר
לְמֹתָה יְיָ תִּתְקַרְבֵּר רְוִינָזִי
בְּעַמְקָה דִּי אַפְקָתָא
מִאֶרְעָא דְמַצְרָיִם בְּחַיל
רְבָבָ וּבְדָא פְּקִיפָּא:

רש"י

חַלְמָה טַמְךָ עַלְבָב לְבָב סְקַבְּלָתָה מַעַלְמָךְ וְנוּיָלָתָה
וְלֹמָה נְמָלָכתָה בַּיִת וְהַמְּלָתָה טֻבָּה צִידְבָּקָו גְּרִיסָה
בְּטַכְיִינָה לְסָסְמָוְתָו וְסָחְבִּיתָו יְדָה: (ט) קָשָׁה
עָרָף. מְחוּילִין קְצִי עַרְפָּס לְגַנְדָּל מוֹכִימִים
וּמִמְּלָגִים לְסָמוּט (יה): (י) הַנִּיחָה לִי. מַדִּין
לְהַזְמָנוֹ שְׁכַתְפָּלֵל מִסְחָעָה עַלְיָהָם וְהַזְמָנָה
סְנִימָה לִי הַלֹּג כְּלֹן פְּתָח לְוַיַּתְמָה וְהַזְמָנָה
שְׁהַדְּגָל תָּלוּי בְּזַהֲסִים יַחֲלָבָל עַלְיָהָם לְהַ
יַכְלָס (ט): (ייח) לְמֹתָה הַיְהָה אֲפָר. כָּלָס
מַתְקָנָה הַלֹּג חַסְס בְּחַסְס גַּבּוֹר (י):

יהל אוֹר

כְּנַס נְחַלָּל נְצָנָעָה וְסְתוּוּסָכָה: (נכו) עַנֵּין מַלְיָה
וזְלָל אַיִלָּס מַתְהָמָן כְּלָדְעָתָיו וְלֹמָה יַסְכָּב מַפְנֵי כָּל:
(נכו) פְּיָי טְלִינוּ שְׁוֹמָעָ לְקֹול מוֹכִימִין: (יגל) גִּימָוּ
גַּל: (נכו) פְּיָי טְעָס הַעֲנִין לְהַמְּלָות: (יגו) גַּל
אַפָּה כְּתָובָה (פ' ח). (יגו) פְּיָי סָס כְּתָובָה, גַּנְוִי
עַלְמָום וְלֹבָב מַמְּנוֹ: (יגח) קְאָס רְמָז לְמַתָּה גְּהַמְּרוּ
וְסְמָתָה הַנִּיחָה לְיַיְהָה (ייח): (יגט) רְלִי כִּי מַה סְתָמָר קְאָס
לוּ וְסְמָתָה הַנִּיחָה לִי הַעֲרָה לְמִסְחָעָה צִיתְפָּלֵל, כִּי
מַה לְהַזְמָנוֹ שְׁהַדְּגָל תָּלוּי כְּלֹן צִינְחָה: (ט)

זְלָל יַחְיֵל פְּיָוּ לְקֹדְרָה אָלָיו, וְלֹאָיִן סְפָק כִּי פְּעַיְנָה סְמָלָיָה צִפְלָה קְסָה וְכַתְמָיָה
פְּנִיאָה לְמִי סְקָרָה לוּ מַלְחָמָיו כְּלָוָה בְּהַזְוָן צִוְמָעָה לְקֹדְרָה אָלָיו, וְסְיִלְעָז

שמות לב תשא

בְּרוּל וּבִיד חֹזֶקָה: יְבָקַח מֵאָמָר לְמַה יִמְרָא יִמְרָא מִצְרָא

אבן עוזרא

הטעם כי אם על פניהם (ס"ה) כתו יהלו פניו נדריב (משל יט ו) (ס"כ) ולעדי דעתך כתו ומינה לא אחר וישב טשה אל ה' (פי ל"א) ואין טוקדים וסואחר בתורה (עכ) רק רצה לדבק דבר טוי היו לה עוד (ש"א א ייח) (ס"נ) וככלם כבה על בן אשר חטא לי (פי ל"ג) (עג) עם ועתה לך נחת אסור לוטר חלתייך, או אחילך, כי יבא סנורת אמר חלה ד' בה (דברי בט ל) (ס"ד) (ו) י"א את העם (פי לר), ובתיב ויונף ד' את העם (פי ל"ה) (עג): ויהל, הגנה בתוב (עכ) ואתנפֶל לפני ד' את ארבעים הימים ואת ארבעים הלילה וגוני שוב משה אל ההר (ס"ו) על בן וינחם ד' אחר שתהפל וחתנפֶל ט' יום (ס"ו) ואם נחם על הרעה בראשונה (ס"ח) מה טעם לוטר אולי אכפרה בעדר הטאתכם (פי ל) (ס"ט) כי ירד ושרוף העnel והרג עובדיו או שב להתפלל לשבעה ישראל ובעדר אהרון שהיה הסבה (ע) ואחרים אטרו, כי תפלה "אל תשחת עטך" (דברי ט ב') איגנה זאת הנזרה בטוקום זהה (עג) ולעדי דעתך כי טעמי התפללה שווים (עג) כאשר אפרש, כי אין יהלה פניו השם לפני שרוף העnel, וישק את בני, וידרוג עובדיו, רק השם רטו לו שיהפל אחר רדתו ויסיד העnel (עג) על בן בתוב אולי אכפרה בעדר הטאתכם (פי ל) אחר שהטייר החטא, כאשר בתוב ואת הטאתכם אשר עשיתם את העnel (דברי ט ב') (עג) והגנה בעבור שהשם אטר לו ועתה יגיהה ל', הוכיד התפללה שהתפלל בהagnetpolו בגיהה ל', הוכיד התפללה שהתפלל בגיהה ל'

יהל אור

המי בס ואכלס: (ס"ה) סרכ "יהלה" הוּא לְזָן רפיון והלשות וממנו נגור הפס הולך, ולכך כצפינו תפללה כל תמי לט מלת פנים סתום על הкусם, כי התפללה חננות רפיוון ופוך הкусם: (ס"כ) פ"י יהלו פיו ציטורים: (ס"ג) שהוּ לְזָן כעס, ופי פניה בראשים, וכתיוכ"ע טס היפין ציטין, טכוּן כננד מה סהמר בתלה וכעטחה לרתה גס געס (צ"ה ה ו), כי הפנים הוו כאות סנו ניכר לרן וכעס, וכגה פ"י ומל התחים כה חרין ה"ג הולל: (ס"ה) סכוּן לְזָן כלב וחלי, כי חלה בכנין הכלב טהין פליים סמויה לה מילא תפלה הילא הלי, ומלהוג: (ס"ה) בדרכ' ט ט סו וחתפֶלן אל ל': (ס"ו) פ"י ספסוק ויסכ' מטה אל ד' ויהמר היל חעט (פ' נ"ה) כוּן מתפלת ויחל הנחלמה פה, ואיל' מה לה כתבה כוּן, ותסיה כולה כוּן, וכה' זיל יתרן כסוף (ע"ז חות ט) מפני טרלה לדך וכו', וכלהן סמרק ויחל למחרר ועתה הביצה לי, סרמו לו שיתפלל קודם רדתו: (ס"ו) סהממר כוּן ינולד טס מה סכתה הרמאנ' זיל (בדר' ט ב') וכלהו לין לו טום ניזור, כי מה לו לזכיר התפללה וחתפֶלן חמי, כי כוּרך להתפלל מעילם הרכעים יוס והרנפֶים לילא על החהל הגדול הוה, וכו' וממנה נמנה צוינט ד' על הרעה, ויל' הזכיר תפלה קגרנפֶים יוס ומרנפֶים לילא כי הרוכב מהרן מדה: (ס"מ) פ"י חס נהמר סהיננה מוקדמת ומקומה טה: (ס"ט) להרי כי כנدر כפר ונחס ד' על הרעה לאסר דנער, וישראל כי ירד וכו': (ט) טפיות: (עג) כי נ"ג כי תפסת הפללה לסתת כ"ה צתי הפללות, וזה דעת הרמאנ' טין חות עה: (עג) סה וכט' עקכ': (עג) וכלהר ירד ושרף העnel ובעד טובדיו טב להתפלל אל ל': (עג) ופי' טס התי' ויל' נקרע העnel מועל, על כן הוסיף לנחל ויהמר את העnel: (עג) והגנה דעתו סמה להתפלל נ"ג התפלל נעל יטראל כל ומין טויטה ט"ז בינוייט, הכל נחדר חמר לו ברף ממני ולחמייס, התחנוּ כי הדרכ' תלוי בו וירד וגער העnel ומכ להתפלל גארנפֶים יוס ווילן מוקדים ומיהולר בתרה, וכגה נלעת סה' זיל הכל תפלה לחחת, וע"ז כתב הרמאנ' טין דעתו כן וטהיתה צתי חפלות: (עג) למתקנו מפטורי: (עג) כי מינו נדנק זה בוה: (עה) עתה יציה מה' זיל רוחה לטברתו פהיתה הכל תפלה לחחת, וויניג הפסוקים מפה להבתו טס הפטוקיס סכפ' מקב, והס כי נסנו גמלות טוות לך טעםס חד: (עט) כי טעםס חד: (ס) סיום הפסוק מן מה ל' יתלה וגנו': (פ"ג) ה"ג כל גול נוצר הנטועה הכל חיל כי זו כייה הנטועה: (ס"כ) ממלת לענדין, פי' כי זוג לענדין כוּן נקפר הכל' ומורה שיוכור נס

קרני אור

רולס סהפֶים על יסילן לטיכון הוּא חומל וטה בניתה י', מיל' סהממר נCKER טליה רחמים סוי ויחל מטה גות פ"י ל' אלכ'יו, ועיין חילוצי סכט' צס חות טו מה סספ'ל פ"ז: [ז] ונדכוּל (נרכות נ' ג) ילקוט ס"ג תיאר כ"ג בגדול הומל מלמד צפמ'ל מטה בתפלס לפני סק'כ' עד פה'תו גומי (מן חול'י קאכ'), וכן פ' אלכ'ג, וספ'ן צמ'ס פ'ס פ'למי כננד מה סהמר בתלה וכעטחה לרתה גס געס (צ"ה ה ו), כי הפנים הוו כאות סנו ניכר לרן וכעס, וכגה פ"י ומל התחים כה חרין ה"ג הולל: (ס"ה) סכוּן לְזָן כלב וחלי, כי חלה בכנין הכלב טהין פליים סמויה לה מילא תפלה הילא הלי, ומלהוג: (ס"ה) בדרכ' ט ט סו וחתפֶלן אל ל': (ס"ו) פ"י ספסוק ויסכ' מטה אל ד' ויהמר היל חעט (פ' נ"ה) כוּן מתפלת ויחל הנחלמה פה, ואיל' מה לה כתבה כוּן, ותסיה כולה כוּן, וכה' זיל יתרן כסוף (ע"ז חות ט) מפני טרלה לדך וכו', וכלהן סמרק ויחל למחרר ועתה הביצה לי, סרמו לו שיתפלל קודם רדתו: (ס"ו) סהממר כוּן ינולד טס מה סכתה הרמאנ' זיל (בדר' ט ב') וכלהו לין לו טום ניזור, כי מה לו לזכיר התפללה וחתפֶלן חמי, כי כוּרך להתפלל מעילם הרכעים יוס והרנפֶים לילא על החהל הגדול הוה, וכו' וממנה נמנה צוינט ד' על הרעה, ויל' הזכיר תפלה קגרנפֶים יוס ומרנפֶים לילא כי הרוכב מהרן מדה: (ס"מ) פ"י חס נהמר סהיננה מוקדמת ומקומה טה: (ס"ט) להרי כי כנدر כפר ונחס ד' על הרעה לאסר דנער, וישראל כי ירד וכו': (ט) טפיות: (עג) כי נ"ג כי תפסת הפללה לסתת כ"ה צתי הפללות, וזה דעת הרמאנ' טין חות עה: (עג) סה וכט' עקכ': (עג) וכלהר ירד ושרף העnel ובעד טובדיו טב להתפלל אל ל': (עג) ופי' טס התי' ויל' נקרע העnel מועל, על כן הוסיף לנחל ויהמר את העnel: (עג) והגנה דעתו סמה להתפלל נ"ג התפלל נעל יטראל כל ומין טויטה ט"ז בינוייט, הכל נחדר חמר לו ברף ממני ולחמייס, התחנוּ כי הדרכ' תלוי בו וירד וגער העnel ומכ להתפלל גארנפֶים יוס ווילן מוקדים ומיהולר בתרה, וכגה נלעת סה' זיל הכל תפלה לחחת, וע"ז כתב הרמאנ' טין דעתו כן וטהיתה צתי חפלות: (עג) למתקנו מפטורי: (עג) כי מינו נדנק זה בוה: (עה) עתה יציה מה' זיל רוחה לטברתו פהיתה הכל תפלה לחחת, וויניג הפסוקים מפה להבתו טס הפטוקיס סכפ' מקב, והס כי נסנו גמלות טוות לך טעםס חד: (עט) כי טעםס חד: (ס) סיום הפסוק מן מה ל' יתלה וגנו': (פ"ג) ה"ג כל גול נוצר הנטועה הכל חיל כי זו כייה הנטועה: (ס"כ) ממלת לענדין, פי' כי זוג לענדין כוּן נקפר הכל' ומורה שיוכור נס

מְצֻרִים לֵאמֹר בְּרַעַת הָזִיא אֶל
לְהַרְגֵּן אֲתֶם בְּהַרְבִּים וְלְלַקְתִּים מִעַל
פְּנֵי הָאָדָمָה שׁוּב מִתְרוֹן אֲפָקָה
וְהַפְתָּהָם עַל-הָרָעָה לְעַמְקָה: יג יבר
לְאַבְרָהָם לְיַצְחָק וְלִישָׂרָאֵל עַבְרִיד
אֲשֶׁר נִשְׁבָּעָת לְהָם בָּהּ וַתְּדַבֵּר
אֱלֹהִים אֶרְבָּה אֶת-זִרְעָם כְּכֹבֶד
הַשָּׁמַיִם וּכְלִידַה אָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֶתְנַזְרָעָם וּנְתַחַלְוִי לְעָלָם:

אנן עזרא

טשנה. לפי דעתך בטו ופניהם לא היו זה עוד (ש"א
א יח) (פנ) ע"כ יטעה האומר אתתיק, כי אם אהלה
פניך (פל) : יב וטעם ברעה הוציאים. כאשר
רמו קדסונינו ויל כי בטול רע יצאו מסצרים (פכ) (ח)
והנה יאמרו אין יכולת לשם לנכח כח הטול
להצליל הדבקים בו, ובראותו כי אין יכולת לו
הרנים (פג) וזה יהיה חלול השם, והנה התנפל
ארבעים יום, והשם אמר לו כי לא עולה
בקרבך (לטsha ל"ג) והנה לא ירשו הארץ (פמ),
ואז אמר משה בל פרשת ראה אתה אומר אל-
(שם שם יב) ואחר בן צוחו השם שירד וייטול
לחות ויעלם בידו אל החר (פח) או ירד השם בענן
זקן עדר פניו, וכתב השם הלוות השניים (פמ),
על בן כתוב, בעת היה אמר ד' אל פסלי
ליד שני לוחות אבניים בראשונים ונו', ועשית
ליד ארון עץ (דברי י' א), והנה יעשו ישראל
הארון והוא שעשה בצלאל (ג) : (סיה"ק). וטעם
בן הרנס (גנ) זו תחול השם: זה נחם. בטו
בר השבעה אשר אמרת שהיא נהוגה לכט ברבור, אתן

קרני אור

חוליה על קרקע כלכל פכסית ית' לנוכח נטמו, וויכ"פ תרגס
ווחתחלח מזאה מזו רתייהה" פ"י ביחסתו חיל ורמלה ככיותו
לפני ד': [ח] פין יכל חול, ועין פ"י רצוי זיל (יכטוף
ט) צונפה צס את סמליך וכייס, כך דבש ל' מבס פליכן,
נו' וכחטחו יסראל במנל ונתקם רקנ"ה להרגס
וזו יומס, זו היה שומר לבם רהו כי רעה נגד
הרץ: (פח) טיפסול לוחות בנייס ויעלת הַת
(ג) פין למעלה כה צו ובBORI צס: (ה) ובמקmitt
רגס נאריס ועזה נקס כלה: (ג) שומר
וינחס

לעפה לטובה לכל נושא ייחום לזמן מתחכמת הולמת כו' :
וזו יגנום מדריכת חינוך : ס) כנקודות לא כ

אונקלות

אֲפִקְתָּנֵן לְקַטְלָא יְתָהֹן
בְּגַיִן טוֹרֵא גַּלְשִׁיכְזִיתָהֹן
מַעַל אֲפִי אֶרְעָא הַגָּב
מַתְקוֹנָף רַיְגָה וְאַתִּיב מַן
בְּיִשְׂרָאֵל מַלְלָתָה אֲדָבָר
לְמַעַבְדָּה לְעַמְךָ: יְאָדָבָר
לְאֶבֶר תָּם לִיצְחָק
וּלִישְׂרָאֵל עַבְדִּיךְ דֵּי
קִימָתָא לְהֹן בְּמִימְרָךְ
וּמְלָלָתָא עַמְהֹן אַסְגֵּי
יְתָבְגִּזְוֹן בְּכֹזְכְּבִּישְׁמָיָא
וּכְלָא אֶרְעָא הַדָּא דֵי
אַמְרִית אַתָּן לְבָנִיכְוֹן

١٣

(יב) זה הנחasm. כתעת מחייב החלטת ליטעיב
למס נח): על הרעה. אבל חסנת המס:
(ויג) זבר לאברהם. נט) אם עבלו על עשתה
כלכלה. חביבם חביבם נמנסח בגען
כמספרות ועדין לו קבל סכלו מכו לו וילחו
עקל בעקל: לאברהם ליצחק ולישראל. אם
לשלפה היס זוכר לאחכלה סמל עמו
להצלה עלייך כחול כסדייס. אם להרינה זוכר
לייחק צפצת לו הלו לעקידה. אם לננות זוכר
לייעקב בגילה לחנן ואם חיין גלוין בזוכותן
מה הטעם הומל לי והעתק הוטך לנוי גדול
והם כסה צל סלא בגליים חיינו עומד לפניך
בצעת כנסך ק"ו לכשה צל לגיל הגד (ס):
אשר נשבעת להם בר. לו כשבעת המס
ברעה הוציאם, שיאו בטענה השטדים (נו) *

יתל אור

להס דבר הטענה והוא ברית, הכל וкор מלתק
טעמו שיזוכו, פ"י שיזוכו בטענה עגומה;
(פנ) עיין חות מג: (פ"ל) עיין חות סד:
(כח) וכן פ"י רצוי זל (למעלה י. י) זל
וממלרכ הגדלה שמתתי כוכב חמד יט בסמו רעל
חמר מטה נתפלתו למה יהמלו מלרים לחמר בראשה
פניכס: (פ"ו) כណדר: (פ"ז) פ"י מדין לך ירושו
הלוות ציוו אל בהר: (פ"ט) למטה לך כת:
במරכת מל הסמלס: (טכ) יהמלו כי על כן

מקו"ב רשי' : נח) פ' תסתREL ליטיות סטטוט ממחנה רעה לטוצה לכל שון ייחוס לanon מלחנה הגה כו':
נט) גנומול כד מדראס ספ"כ כו' גריינוט וגו' יגכ מדראס חנדקס) כנקות לא ג

שמות לב תשא

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל-הַרְעֵה אֲשֶׁר
דָּבַר לְעֵשֹׂת לְעַמּוֹ: פָּטוּ וַיַּפְצִין וַיַּרְא
מֹשֶׁה מִזְהָר וְשָׁנִי לְחַת הַעֲדָה
בְּיַדְנוֹ לְחַת בְּתֻבִים מִשְׁנִי עֲבָרִים

רשי

בדבך טהורה כליה לא בקמיס ולא בחלץ
לא בפליס ולא בגבירות חולח נך שחתה קיס
ושבעתך קיימת לפלנס סא) טנה' כי נשבעת
נחים כי סב) ולילחק נחמר וכקימוטי מה
שזבוצה הצל נצטקי לאבלנס הצעיר סג)
וליעקב נחמר חני היל סדי פרש ולרכס סר)
נקבע לו בחול סדי: (טו) משני עבריהם.
קיום אהומיות נקלחות ומטעטל נטיס כי סה):
ו (קח): וטעם בידן. ברשותו, כמו ולקחת
יובל להוריד לוח אחד, ואף כי שנים ביד
ישני עבריהם, אין אללה שני האבנים מהאבני
יראה בעבר אחר (קה), ואין פי כתובים
העברית. בן היה כתוב בעבר השני, וזה
לזהות שיעמדו בנס (קז) כי טහוקת היא
או על שם שעלה עתה מסודר (קמ) זו
אין ראוי לטעון עלי אם היו אלו האבנים
יד (יא) בעבר מכתב אלהים שהוא חרוט

יהל אור

וינחנס ל' (כrlה' ו') ופי' בס' ה' זיל' לכלה
תורה כלשון נני חדס: (ג'ז) וינחלו לטולס: (ה'ז) שין
כיהורי בס' : (ג') רק לדרכה תורה כלשון נני חדס: (ג'ז)
(ג') כיימת הוות הנחות זיל', וכן הניח ה'ם זיל'
בשםו (כrlה' כ' מ' ב') ועיין כיהורי (בס' ו' ז'):
(ה'ז) לפי סדרה תורה כלשון נני חדס: (ג'ט) פי'
בדברים ט' צו הזכיר בעין הזה בסוגתו זה
הממשה חלק וחפן וחלד מן ה'ר, והה'ר כוער
ב'ה'ז: (ק') וכן חמל לו הצע קוס רד מ'ר (ד'נ'ר)
ט' י'ג': (ק'ה) כי קיה נמיהיות וכזריות: (ק'ב) לה
נמל'ה בכחוב וכו', וכתו' ב'מ'ה יד ג' ולקחת נידך
מערכה לחים, וככ'ונ'ה על עשרה חנכים, וכן הניח
ה'ם זיל' במד' נ'ה מ'ט' קרליה מ'ן ולקחת בידך
ערקה חנכים, וככ'ל'י' כתב, ט'ז'ל' סלאים
חנכים, ופסוק הוות ירמי' לח' י', קמ' נידך מ'ז' סלאים
חנכים: (ק'ג) שין למילה נ'פי' ה'ה' זיל' ובכיהורי:
ותחס: (ק'ו) כי בכחוב נ'ה חמל' גראים: (ק'ו) כי ח'ז'ל'
קי' מומדיין, ודעתס זיל' כי החריתות קיה פונר אל'
ומה, וכסמ'ז' קיה מהויב ציפול ה'כל' בס' קיו' מומדיין,
המיהיות פונר: (ק'ח) פי' ס'יו ישרות ופאות ומרוכעות
וי' מנילה פ'ה' ה'יט' חוטפת לسانדרין פ'ל': (ק'י) חס'
אפקיס: (ק'י' פ'י' ס'ה'ט'ומן י'ט'ן עלי' לא'ט'ול' אה'
כה'ג'נ'יס

מזכיר רשוי: סא) תחומרה או בס: סב) כלל' ככ עז: סג) כלל' כו ד: סה) בנת קל או מנילס ככ ילקוט גלך ומיין קליין חוץ פטレス יג;

אנו עוזרא

אותה יורעך בטענה (ל') : יד וינחט . חיליה להנחים השם רק דברה תורה כלשון בני אדם , כטו ויעל (ברא' לה יג) וירד (שם יא ה) ישתחדי במעשו (תה) קד לא) ויתעצב אל לבו (ברא' ז) (לכ) והנה שמואל אסר , זום נצח ישראל לא ישקר ולא ינהם (ש"א טו כט) , ושם כתוב נחתתי (לו) , ויש מפרשיות אותו לשון עוד (לו) ואין צורך (לה) : מן ויפן . הוכיר במקום הוה וההר בוער באש (דברי ט טו) (לט) , וטעט ויפן באדם טהראן טה יעשה , וראה כי חייב לרדת מהרה (ק) (ט) בדרכו ויפן כה וכה (לטעה ל בידך עשרה אנשים (קנ) כי תמהים אנחנו איך אחד (קנ) ואחר שהבזבז מפורש שהיה כתובים הנזכרים בחן (קז) כי טה שיבתו מעבר אחד נראים (קו) רק כתובים כי כאשר כהב טו הלוּח עב , ואין צרייך ט"ב וסת"ך שע בפירוש טלית אשוריית , אם מאושר באותיותו (כו) ועוד אלו היו נראים יראו הפטוכיס (קו) , יקרות (קיח) , והתשובה כי היו יקרות ט

קרני אור

ואהפ כמדרכם כזאת נמיה' בילוקוט חצוי למו ט"ז ומגין צס
כלוחcitת לבש ולח' נמיה' צס, וכן מכיה' פילוקוט
כמדרכם כזאת ניסובע רמו פ' כל' צס יון,
וכבש עתה פוליה' ניול הרכ' כת' מ' הלייטל סלו' דיל'
גלוונאות מדרכם שיל' כסילויס עפ"י כת' יטן גוזן (ירוכלים
תלינו) ונמיה' צס הטעמאל כזס פ"ה סי' יב עיין מקוב'כ
רכ' לנטלה' יי' הווע' יכ' [ט] וכוות' עפ"י סכלל סניהם
כעל כתוה'מ (ויקלח ה'ה) כזיכומו זני סטלייס פל' פועל החל
ינוך תמי' צס הפעטל בין' זני אפעלייס וויגז'ה גנלאס וויזאל
(כל' ית' גג) וכמקוונות זניא' צס הפעטל החל כפוטל זניא'
סוא' זרות וסילוס גלזון ה'ס נו' לכוונ' מיזה'ת פיע' ז' וכן
פס' זהマル וויפן וילד מזס מולס תכיפות זני אפעלייס וס' החל
זס וויחלו' זתיכף בפנס' יلد : [ז] זכם' (לחות' שע' סלהות'ז)
ימאל' יס' מהלוקת בין' פקלמונייס ה'ס זא' סמכת' זאה' נידיעו
ה'ס פוע' כת' פנלי', כי' מלט' חזולית' יס' מ' טעוו'ז'ס
מנאי'ת ער'ז, ויז' בחרואלייס זה'ז מגוזל נלהות'ז'ו וט' זס
הס'ז', עיין' גאנז'ה ה' נז' קרא' הול'ה' ז' : [יא] וכמקה'ט

(קג) פ"ז נספחה נספיה ה' ז' ג' וככיתו :
 (קד) כי חכמי היחס ריו זכויות וככירות : (קד) מרווח זכות : (קד) כי הכתוב להו חמי גראים : (קד) כי זויל
 (עננת קד ה' מנילה ב' סע"ב) מ"ס וסנ"ך סבלות נס ריו טומדין , ולעתה זיל כי ההריבות כיה פוגר אלל
 ללל כי דג ריו הולניות עכחות, ע"כ הפייס זיט כמ"ס מתחומה , וכסמן"ך כי מהויב טיכול חכל נס ריו טומדין ,
 וחיין כן דעת סח' זיל , ולעתה כי היה הלווח עכ' ולח' כי החריות שעוגר : (קמ) פ"י טבו יקרות ופנות ומרוכעות
 לדרכ' כתובותנו : (קט) וכוונ' בסנהדרין כל סע"כ ירושלמי מנילה פ"ה כתובפת לسانהדרין פ"ל : (קי) חס
 ריו מרותים מלל נאל ריו גראים מעבר הפני הפווכיס : (קי'ה) פ"י סהמונן יטמן עלי לאטול להס
 כהגןיס

שמות לב תשא

ר' 529

אונקלום

**בְּתִיבֵין מַתְרֵין עֲבָרִידֵין מְזֹה וּמְזֹה הַם פֶּתְבִּים: טו וְתַקְתַּחַת
מְעִשָּׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמְכַתֵּב
מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוֹת עַל-**

אבן עזרא

עליהם (קי) כי היו צוריכים להיות עבותות (קי), ואנה יצא אבן יקרה פאד וארבה אטה ורחה אסה וחצי (קי) ואטה קוטטה, ועוד מאין יסcole טsha שני טסקיו כל פלוני גמליה פלונית. כך כל לוחות אבני וקרים כפדה הראשוניים וקי), והנה לא שטבושיו של סקלט זכוכית: חרות. לפונן דען העשאה אליהם המה. ממשנו היה כלה בלבו טוה ומזה היה בלבו ומרט חמץ פה סקון פיקוק בתובים (קי) אחר שאטר שארם בתובים טשי עבריים נקה) ולא נובל לדעת אם הלא נכתבה בלה. או נשאו לו מרבע פאנטי שיורין כאשר נעשה אנחנו הרים בספרים אלו: אם היה הפטבת עב או דק, ודבר שלא מצאנו בו בקבלה אין טעם לסבירתו (קי): (פיה"ק. ויפן. יש איכרים שישוב לאחר (קי) זה רחוק בעני, והעד ייפן פרינה (ינצלה: בג) (קל) רק טעטו באדם שהוא מתעטף בדבר ויעובנו (קל), ויש מהקדומים שאטר כי בנים היו עירדים הביט והסבך בלוחות (קל), ואין זאת דרך סברא, ולפעמי דעתן שאין צורך גנס, כי אבני הלוחות אינן כאבני הטזאות (קל) רק הם צבים, כי הכתוב אמר כי הם בתובים טשי עבריים ולא בעדר אחר, ולא יתכן דבר אחד (קל) ויב) בזchor שהיו האותיות נראהות בעבר האחר הפותחות (קל) וין: וטזם מזוה ומזה, בסוף הפרשה: טן ולהלה. קדונינו אמרו כי גנרו לחיותם כבה (קל) כאשר צידשתי בראש ס' בראשית (קל) ולפעמי דעתן כי פ"י מעשה אליהם שהיו בה כטה הרואיה: בבדאים (קל), והזכיר זה בעבר שהשניים פסלים טsha (קל), יש אופritis כי חרות כתו חרוט (קל), ויש מהפרטים אותו, חטור (יחו' ח ח) (קל) והגבען שאין חבר לו, אולי הוא בדotta פתוח (קל): (פיה"ק. ויادر הנanon כי הלוחות בראש השם ולא מש (קל) וקדונינו אמרו שנבראו בצרב שבת (קל) ולא דעתן כי הביאנו בצרה זו את (קל) כי הכתוב אמר בצעה אליהם, ואין מלה מעשה כת"י הנanon (קל).

קרני אור

האלניות פהלו וקרנות: (קי) כהמת כי יקרות מלה, כי לו סי יקרות כמוה, כי קלם כי יקרות כמו טהון: [יב] פין (עיק"ס מזורג ב פט"ז): [יג] וכן אמר רק כענור מכתח לאלהיס טהיה חרות מליכס: ט"ס הוה ויזיל ולחנכה (קי) וכמו זינעל: (קי) ט"ס הוה ויזיל ולחנכה קרליג'ג ולפי הספט ילהס בסיס הכתן כמה מצעי פטראיט פיס ותומר לו ציטול פאתן בצדך פהמך כל ספכל ספי, כי לו ולכך נדר הכתינה כמה ביפנוב מאנו אל ספכל ספי, כן פיה הלווי (למטה לד ה): (קל) פ"י טלה כי כנרכ תשיינס נו פלזיות פטיות, בגין יואר נעל סוכ"ק יבזן הלוויות הפטות מענכל הלהר: (קי) כמו כי מס חומת נסס סגנון פסוס ציקס פטירת סדרות נקרחות סהו כחוניס כענרכ כהמך כן כי כהוניס כענכל הלהר: (קי) כמו כי מס חומת נסס סגנון פסוס ציקס פטירת סדרות נקרחות האני נסס: (קי) וזה כפל לנרכו כחוניס מצעי ענרכיס נסס גנלה וסתה פיע"ס, ולפעמי דעתה קדו: (קי) וזה גלו (צנת קד ה) צננס כי טמדין וגילה מנפalias וקרול (קי) וכן מלה ייכאל כפי סכירותיו: (קי) וכן מלה ייכאל כפי סכירותיו: (קי) כן הול דעת רצינו חננאל ויזיל ויפן וירד מטה מן ההר, מלמד טהיה מטה פנו כלטיו הענן, וירד כדרך עליה, מה כליתו סעל היל כירידתו כן, וכן כיה כי ג' ילו מניות קב"ק וכו' ומפני טהוכינה ביתה כהר כבעת ירידת מטה מן היל סגולמר (דנ"ר ט טו) וולפן וולדן מן היל, וכהר כוער צהוב ובני לווחות הכנית על כתה ילי, וכן כתה מיל היין כסיפטור מרכנו צילן למזריו פניו כגען רצנו עד זיהוכסה ממעו (יומת מג ה): (קל) ופס לה נוכל לומר זבב להר. (קל) פיה סדרה היל, יקרת מטעי פנрист: (קל) חס כי נס מענרכ הלהר: (קל) פיה קעניש ודקיס: (קל) פיה סדרה היל, יקרת מטעי פנрист: (קל) חס כי נס מענרכ הלהר: (קל) פיה מה טכחות מטה הילטיס הימה, ריל צנור חומר הצעית להר. (קל) כמו פט' היל זיל (דנ"ר ה ה) במלת כהה הילטיס. (קל) טנרכו כלוחות כמלה הרכויה להס ולס הילרכו לתקנס: (קל) מטה מסלט ותקנס, וכן פ"י הרכנ"ס מטה הילטיס הימה, ולס פטן מותס מטה, היל הלהרונים כתיב נסס פטן לך: (קל) חרוטה על לום נס (ירמי"ח ה) ונס נס"ז חמורות תייז: (קל) מן חתר נס נס, מקודם יליינו וירטמו מקום ההתירה: (קל) כמו פתומי מותס (למעלה כה וו): (קל) כמו טנרכו היל המולס: (קל) כהה (לגדות פ"ה מ"ז): (קל) נפרש כן: (קל) כי בטס

רשי

(קי) מעשה אליהם המה. ממשנו היה כלה בלבו טוה ומזה היה כלה בלבו ומרט חמץ פה סקון פיקוק בתובים טשי עבריים נקה) ולא נובל לדעת אם הלא נכתבה בלה. או נשאו לו מרבע פאנטי שיורין אשר נעשה אנחנו הרים בספרים אלו: אם היה הפטבת עב או דק, ודבר שלא מצאנו בו בקבלה אין טעם לסבירתו (קי): (פיה"ק. ויפן. יש איכרים שישוב לאחר (קי) זה רחוק בעני, והעד ייפן פרינה (ינצלה: בג) (קל) רק טעטו באדם שהוא מתעטף בדבר ויעובנו (קל), ויש מהקדומים שאטר כי בנים היו עירדים הביט והסבך בלוחות (קל), ואין זאת דרך סברא, ולפעמי דעתן שאין צורך גנס, כי אבני הלוחות אינן כאבני הטזאות (קל) רק הם צבים, כי הכתוב אמר כי הם בתובים טשי עבריים ולא בעדר אחר, ולא יתכן דבר אחד (קל) ויב) בזchor שהיו האותיות נראהות בעבר האחר הפותחות (קל) וין: וטזם מזוה ומזה, בסוף הפרשה: טן ולהלה. קדונינו אמרו כי גנרו לחיותם כבה (קל) כאשר צידשתי לראש ס' בראשית (קל) ולפעמי דעתן כי פ"י מעשה אליהם שהיו בה כטה הרואיה: בבדאים (קל), והזכיר זה בעבר שהשניים פסלים טsha (קל), יש אופritis כי חרות כתו חרוט (קל), ויש מהפרטים אותו, חטור (יחו' ח ח) (קל) והגבען שאין חבר לו, אולי הוא בדotta פתוח (קל): (פיה"ק. ויادر הנanon כי הלוחות בראש השם ולא מש (קל) וקדונינו אמרו שנבראו בצרב שבת (קל) ולא דעתן כי הביאנו בצרה זו את (קל) כי הכתוב אמר בצעה אליהם, ואין מלה מעשה כת"י הנanon (קל).

יהל אור

האלניות פהלו וקרנות: (קי) כהמת כי יקרות מלה, כי לו סי יקרות כמוה, כי קלם כי יקרות כמו טהון: [יב] פין (עיק"ס מזורג ב פט"ז): [יג] וכן אמר רק כענור מכתח לאלהיס טהיה חרות מליכס: ט"ס הוה ויזיל ולחנכה (קי) וכמו זינעל: (קי) ט"ס הוה ויזיל ולחנכה קרליג'ג ולפי הספט ילהס בסיס הכתן כמה מצעי פטראיט פיס ותומר לו ציטול פאתן בצדך פהמך כל ספכל ספי, כי לו ולכך נדר הכתינה כמה ביפנוב מאנו אל ספכל ספי, כן פיה הלווי (למטה לד ה): (קל) פ"י טלה כי כנרכ תשיינס נו פלזיות פטיות, בגין יואר נעל סוכ"ק יבזן הלוויות הפטות מענכל הלהר: (קי) כמו כי מס חומת נסס סגנון פסוס ציקס פטירת סדרות נקרחות סהו כחוניס כענרכ כהמך כן כי כהוניס כענכל הלהר: (קי) כמו כי מס חומת נסס סגנון פסוס ציקס פטירת סדרות נקרחות האני נסס: (קי) וזה כפל לנרכו כחוניס מצעי ענרכיס נסס גנלה וסתה פיע"ס, ולפעמי דעתה קדו: (קי) וזה גלו (צנת קד ה) צננס כי טמדין וגילה מנפalias וקרול (קי) וכן מלה ייכאל כפי סכירותיו: (קי) וכן מלה ייכאל כפי סכירותיו: (קי) כן הול דעת רצינו חננאל ויזיל ויפן וירד מטה מן ההר, מלמד טהיה מטה פנו כלטיו הענן, וירד כדרך עליה, מה כליתו סעל היל כירידתו כן, וכן כיה כי ג' ילו מניות קב"ק וכו' ומפני טהוכינה ביתה כהר כבעת ירידת מטה מן היל סגולמר (דנ"ר ט טו) וולפן וולדן מן היל, וכהר כוער צהוב ובני לווחות הכנית על כתה ילי, וכן כתה מיל היין כסיפטור מרכנו צילן למזריו פניו כגען רצנו עד זיהוכסה ממעו (יומת מג ה): (קל) ופס לה נוכל לומר זבב להר. (קל) פיה סדרה היל, יקרת מטעי פנрист: (קל) חס כי נס מענרכ הלהר: (קל) פיה קעניש ודקיס: (קל) פיה סדרה היל, יקרת מטעי פנрист: (קל) חס כי נס מענרכ הלהר: (קל) פיה מה טכחות מטה הילטיס הימה, ריל צנור חומר הצעית להר. (קל) כמו פט' היל זיל (דנ"ר ה ה) במלת כהה הילטיס. (קל) טנרכו כלוחות כמלה הרכויה להס ולס הילרכו לתקנס: (קל) מטה מסלט ותקנס, וכן פ"י הרכנ"ס מטה הילטיס הימה, ולס פטן מותס מטה, היל הלהרונים כתיב נסס פטן לך: (קל) חרוטה על לום נס (ירמי"ח ה) ונס נס"ז חמורות תייז: (קל) מן חתר נס נס, מקודם יליינו וירטמו מקום ההתירה: (קל) כמו פתומי מותס (למעלה כה וו): (קל) כמו טנרכו היל המולס: (קל) כהה (לגדות פ"ה מ"ז): (קל) נפרש כן: (קל) כי בטס

אונקלוס

שמות ל' תשא

530

הַזֶּא מִפְרָשׁ עַל לֹוְתִיא :
 י' וַיְשִׁמְעַ יְהוָשֻׁעַ יְתַכֵּל
 עַטָּא בֶּד מִבְגָּן וְאָמַר
 לְמִשְׁאָה קָל קָרְבָּא
 בְּמִשְׁרִיתָא : י' וְאָמַר לֹא
 קָלְגְּבָרִין דְּנִצְחָן בְּקָרְבָּא
 וְאָף לֹא קָל חֲלִשָּׁן
 הַמְּתַבְּגִין קָל דְּמִתְכִּין
 אָנָּא שָׁמַעַ : י' וְתֹהֶה בֶּד
 קָרְבָּי ? מִשְׁרִיתָא וְתֹהֶה

רשוי

חַנְטָלִיִּיל בְּלָעִיז : (יז) ברעה . בְּכָרְיוּן סְכִי
 מְלִיעִים וְקָמִיכִיס וְלָוְקִיכִיס : (יח) אַיִן קוֹל
 עֲנוּתָנִית גְּבוֹרָה . הַיְן קוֹל הַזֶּס נְלָחָס קוֹל מְנִינִית
 גְּכוּלִיס הַלְוָעִיקִיס כְּלָמָון וְלָמָן קוֹל חַלְסִיס
 יְתַלְלָאוּ רַק אַוְתִּוּתָה הַנוֹּוחָ (קְמָד) וְסְפָּקָד בְּשִׁין (קְמָד),

וַיְשִׁמְעַ טָהָפָנִים אָוֹתָן חַתּוֹר נָא בְּקִיר (יח')
 ח' וְזֶדֶךְ הַדְּרָשָׁן יְדֹוע (קְמָד) (יד) : יְן וַיְשִׁמְעַ יְהוָשֻׁעַ . שְׁנָשָׁר בְּתַחְתִּית הַדָּר (קְמָד) :
 בְּרָעָה . מְנוּרוֹת תְּרוּעוֹה (קְמָת) כְּמוֹ אֲשָׁא דָעַי (קְמָט) , כְּכָה יְאָמַר
 טָן דָעַה יְרָעָה (קְמָד) וּבְכָתוּהוּ לְטָה תְּרִיעָה רָעָה (טִיכָּה ד' ט) (קְמָל) : וַיְשִׁמְעַ יְהוָשֻׁעַ . כְּאֵשֶׁר
 בָּאָרֶתְיָה שְׁהָיוּה בְּתַחְתִּית הַהָר וְלֹא יְדֹעַ טָעַלה הַעֲנָל . בְּרָעָה . כְּכָי לְמָה תְּרִיעָה רָעָה (טִיכָּה)
 ד' ט) מְנוּרוֹת תְּרוּעוֹה (קְמָט) , וְהַהָא תְּתָה וְיַגְּזַע בְּתוֹךְ אַחֲלָה (כְּרָא' ט' כָּא) (קְמָנ) : יְחָז וְיְאָמַר .
 אֲסָר הַגָּאוֹן כִּי נָם אֱלֹהָה דְבָרַי יְהוָשֻׁעַ (קְמָל) וְלֹפִי דְעַתִּי שְׁהָם דְבָרַי מְשָׁה (קְמָל) וְהַעֲדָה
 הַכְּתוּב אַחֲרָיו , וְיָהִי כָּאֵשֶׁר קָרְבָּא לְהַטְחָנָה (פ' יְט) (קְמָנ) : חַלּוּשָׁה . שָׁם , כְּמוֹ גְּבוֹרָה :
 קוֹל עֲנוּתָנִית . כְּמוֹ נְגִינָה (קְמָל) וְוּהוּ וַיְקַוטֵּוּ לְצָחָק (פ' ז) (קְמָנ) : (פִּיהִיק) . וַיְשִׁמְעַ יְהוָשֻׁעַ . כְּאֵשֶׁר
 דְבָרַי מְשָׁה , וְהַעֲדָה וְיָהִי כָּאֵשֶׁר קָרְבָּא לְהַטְחָנָה (פ' יְט) , וְאֲסָר הַגָּאוֹן כִּי חַם דְבָרַי יְהוָשֻׁעַ (קְמָט) :
 קוֹל עֲנוּתָנִית . כְּמוֹ נְגִינָה , וְכֵן כְּרָמָה חַמְדָה עַנוּתָה (יְשָׁעִי' כו' ב) (קְס) : יְט וַיַּרְא אֶת הַעֲנָל וְמְחַלָּת .
 הַאָהָעָל מְשִׁרת בְּעַבּוֹר הַאֲחָרֶת (קְמָל) כְּמוֹ וַיַּרְא אֶת הַעֲנָל וְהַמְּחַלָּת סְכִיבִּי (קְס) , וּמְרֻובָּה כְּנָאת מְשָׁה

יהל א/or

מְחַמָּק (פ' סְלָמָות כְּפָכוֹת וְסְתִינָה פְּטוּכָה) כְּנוּן נְנוּן כְּנָצִיךְ חַיְינָה כְּלִימָה כְּלִימָה ' וְעַטְיוֹת
 צְוָן , רַכְבָּנָכְל , פָּרוּ וִיס , (ופ' רְכָבִי טס , נְגָרְסָה כְּלָוּחוֹת ,
 עַיִן (כְּרָמָה ט ט) וְכָנְחוֹרִי טס : (קְלָח) טיּוֹן
 חָות קְכָט : (קְלָט) טיּוֹן נְסָמָ' מְלָדָת סְמוֹתָל טָל
 גְּלוּחָת טז וּפ' צְלָת הָלוֹת יְגִינָהוּמָל כְּלוֹת יְבָשָׂא פְּמָהָל וְסְדָלָה
 פְּצָצָט יְלָקָוט חָתָה כְּמוֹ צָלָה כ' יְפָדָה וְל' נְמָמָה וְכָנְטוּמָה , כ'
 יְזָהָס הָוָמָל תְּלִוּת וּכ' , ר' ג' הָוָמָל תְּרִוּת מְמָלָחָן סְמוֹת
 חָות קְלָט (קְמָנ) כְּמוֹ כְּרָוְתִּים : (קְמָל) חָותִים אֲהָוִי' :
 (קְמָה) כְּמוֹ חָלָר בְּכָנָרָה יְסָפָנִי (לְיוֹבָט יְז) תְּמָוָתָה כְּסָמָמָד : (קְמָנוֹ) כְּנוּן (עִירּוֹכִין כָּל ט) אֵל תְּקִרְיָה חָרוֹת
 אַלְגָּה הַיְרָוָת וְעַיִן קְרָנִי הָוָר : (קְמָנוֹ) טִיקָּה טִיקָּה כְּלָוּחוֹת ,
 וְעַנְיָנוּ כְּמוֹ תְּרוּשָׁה טְלָטָטוֹ 'רוּעָה' , וְהַן ב' סְדָסִים וְעַנְיָנוּס הָהָר . (קְמָט) וְהַבְּיוֹגָר רְלִיהָמָן יְלָטָה
 דָעָה וְחָסָר סְלָל כְּהָוָה סְיוֹז : (קְג) לְזָל 'כָּהָה יְהָמָר מִן יְרָעָה' , כְּנוּן סְהָוָה
 'עַיִן תְּרוּשָׁה' : (קְג) עַיִן הָלוֹת קְמָמָה : (קְג) וְכֵן פ' טס קְמָט זָל , וְכֵן הָמָלָה מְקָס וְיַגְּזָע , וְכֵן 'הָתָה
 קוֹל הַעֲסָכָרָה' : (קְג) דָעַת הַגָּנוֹן לְטִי סְכָתוֹ וְיְהָמָר טָס חַיִן קוֹל וְגַוְגָע , פ' , הָמָר סְהָמָר הָלִיל יְכוֹדָע חַיִן זָהָר מְלָחָמָה :
 מְוֹר וְסְמָעָן קוֹל עֲנוּתָנִית , וְלֹא הָמָר וְיְהָמָר פְּסָס סְנִית : (קְג) סְהָמָר הָלִיל יְכוֹדָע חַיִן זָהָר מְלָחָמָה :
 (קְג) וְהַלְוִי וְיְהָמָר לְכָרְבִּי וְהַסְּעָעָה הָלִיל וְיְהָמָר קָרְבָּה מְשָׁה הָלִיל הַמְּהָגָה , וְכֵן פ' הַלְדִיָּה , וְלֹפִי סְבִּיוֹן
 כָּל הָלָה לְכָרְבִּי מְשָׁה , לְכֵן סְכָתוֹ הַמְּלָרִיוֹן , וְיְהָיָה כָּל הַמְּהָגָה : (קְג) וְהַכְּרִיר גְּנָנוּנִי
 הַקְּלָוָת סְקוֹל פְּנָוָת הַנְּסָמָמָה הָלִיל : (קְג) כְּפִי מְנָגָב הַמְּלָרִיס בְּמְנוּרִיס הַצּוֹר סְקוֹי פְּטוּס לְמַזְקָק
 וּמְהַזְּלָק : (קְג) עַיִן הַוָּתָה קְגָל : (קְג) וְפִי טָס הַהָה זָל 'גְּנוּן כְּמוֹ קוֹל פְּנָוָת' : (קְס) כֵּי
 כֵּי הַהָה רְלִיוֹי לְוָמָר 'וְמְהַזְּלָק' : (קְס) כְּמָקָה' יְגָרָס 'מוֹ' וּמְהַזְּלָק סְנוּנוֹי' וְלֹוֹן סְהָה מְסָרָתָה נְפָנָן
 גְּנִיס

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וְיַעֲשֵׂה מִזְבֵּחַ כְּתָבָת
אֲתִיהָלֶת וַיַּשְׁבֵּר אֶתְمָתָת
הַהָּר: כִּי-יָקַח אֲתִיהָלֶת עַל אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיַּשְׁלַף בָּאשׁ וַיִּטְהֹר עד אֲשֶׁר יָדָך
וְלֹא תַּעֲלֶה פָנֵי הַמִּזְבֵּחַ וַיַּשְׁק אֲתִיהָלֶת

בן עזר

שבר הלוחות שהיו בידיו כטו שטר עדות (קמן) והנה קרע שטר התנאים (קסל) וזה היה לעני כל' ישראל (קסל) כי בן כתוב (קטו) (טו) : (פייה'ק. וירא את העגל, ומלחולות, פביבו (קסל) יש אומר כי נסתלק המכתח מהלוחות אף בן שברים (קסל) (טו) ויא' שהשם צוה לשברים (קסל) (יוז) וקרוב אליו מה שהוא כתוב, כי קנא לד' ובחרון אף שברים (קע), וכבר אמרתי לך בתחילת הפרשה משל בעי געורים (קעל). ולוחות הברית הם השטר, וקרע שטר העדות (קענ) : ב' ויקח את העגל. ייא כי וישראל כטו ויתק באש (קען) ואין צורך, כי יש דבר שיושם באש עם הוהב ומיד ישראף וייה שחור (קעל) ולעולם לא ישוב זהב (קעל), וזה דבר טנסה ואמת הוא (ייח) : ויזר על פניהם. הם טי ישראל טלה הרים, וזה היה כטו וטן העפר הרים (במד' ה יז) (קען) והנה הרים חדש טנים (קענ) (יט) כי לולי זה אין הבינו בני מעשים שהיה מוחשבתם רעה (קען) ומחשבת

קרני אור

וית קפנ : (קמץ) פין רצוי וכן כתוב כרמן
וננכח כנס ונטלה יליקס וכן להמתה : (קמץ) טמאננו
חוות

מקורי ובאוורי רשותי: סע) תנוטה ג' י"ל : סז) כמו יוס פנות חלום נפטרו (ישפי נס כ) נפטר פניו: סח) נפטר פכו: סט) בכת פ"ז ג' חנחווען ג' נ' : ע) חיוב ית פ"ז עא) משלוי ג' י"ז עב) כוונת נס כ' פ' ז' קינוח ג'לט כלט נצון לפצע כ' כיז"ד חייט פיקר מן' כטלה: עג) פ"ז מד ג':

דשא

מלחופין ונדופין ט) סמאנין ה' נפס כזומען
כזאלמלין לו ס): (יט) וישליך מידו וננו'. ה' מל
מה פסק טוויה ה' מל מז' כמלות ה' מלך מולך
כל צן נכל לע' יהכל צו ס) כטולך כל
כהן וכל ישלהל מומלייס ווּתננה לאס סס):
החות ההר. לנגי סל: (כ) ויזר. נzon
גפוץ וכן יזולך על נוקו גפלית ע) וכן כי
חנס מזולך קראת עא) צולין נב' דגן
וקטעיות: עב): וישק את בני ישראל. נתכוון
לבדקס כסומות עג) טלית מיטות כדונו טס
חס יס עריס וגתרה כמייק כמתקפט הנטוי
על כגדמת טאס מלוכין. עריס כלוח
נהל יורד טן ההר (קעו) ויט) ואזה שישתו כל
אשר יהיה בקרקע המשן יכח הכהן ונתן אל
אות בעובי העגל בפניהם או שצבתה
לו עובי העגל מי היו, ובבר' אמרו כי היו

יְהָלָאָר

תניש : (קפסן) ניתן לו ממורים : (קפסה) גכרחות
שלין היל רחים לעדות : (קפסה) כי סכרים
במונען : (קפסו) נבדר ט יז , ולחcars לעינייכם :
(קפסו) סיון הות קפסב : (קפסה) כיה (תנומת ה
חות צו וחות *) נבעה שנתן לו הקנ"ה הות
הלוות צו פוגין הות טלמן ליון שירל זקרען
חיל המונען ורלה הות הנעל פלא חות הכתוב
מעלייכם וממלאים כנדיש טל ידו טל מטה ,
מיד וייתר הף מטה ווילך מילו : (קפסט) כיה
(תנומת בס הות *) דעת ר"ע סבקנ"ה היל
לזוכרן : (קע) כמו שטפורה בכחוב : (קעה) למלחה
ל יב כס"ה הקאל : (קעט) עיין הות קפס :
(קעג) כי חיון סייך סריפה כזחכ ולזה פי' כי
התחחש היה שרפה : (קעל) וסייך גס שריפה
כחכ : (קעה) ספק הות סולב לאנק ופירל
ברכנת חלקיו עשי כהס עד טלה יטוג לעולס
זוב : (קעו) כמס"כ דכל' ט כה : (קענו) עיין ט
טל טל דעת רשותינו , עוד נתנוין לנדקם כטוטות

אונקלוס

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֵנוֹ וְאַפְּרִיךְ
מִשְׁהָ לְאַחֲרָיו מִתְּעִכָּר
לְקָה עַפְּרָא הַדָּן אֶרְאִי
אִתְּתִּחְתָּא עַלְזָרִי חֹזְבָּא
רְבָּא: כְּבָא וְאַמְרָא אַחֲרָיו
לֹא יַתְּקַפְּתָר רְוַנְצָא דְּרַבּוֹגִין
אַתְּ יַדְעַת יְתַעַטָּא אֶרְאִי
בְּבִישָׁה הַיָּא: כְּבָא וְאַמְרָו
לַי עֲבִיד לְנָא הַתְּלִין דַי
יְהָכוּ קְרָמָנָא אֶרְאִי דַי
מִשְׁהָ גְּבָרָא דַי אַסְקָנָא
מְאָרָעָא דְּסִצְרָים לֹא
יַדְעַנָּא מִתְּהָוָה לְהָה:
כְּבָא וְאַמְרָיתָה לְהָזָן לְמָן
דְּהָבָא פְּרִיקָה וִיהָבָה לְיַי
וְרַטְּיַתָּה בְּנוֹרָא גַּפְךָ

שיטות לב תשא

532

יִשְׂרָאֵל: כְּאֵנוֹ וְיַאֲמֵר מִשְׁהָ לְאַלְאַחֲרָיו
מַהְדָּעָה? הַעַם הַזֶּה כִּי־הַבָּא־הָתָּה
עַלְיוֹ חַטָּאת גְּדוֹלָה: כְּבָא וְיַאֲמֵר אַחֲרָיו
אַלְיִחְרָאָפָא אַדְנִי אַתָּה יַדְעַת אַתָּה
הַעַם כִּי בְּרֻעָה הוּא: כְּבָא וְיַאֲמֵרוּ לִי
עַשְׂה־לְנָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר־יַלְכּוּ לִפְנֵינוּ
כִּי־זֶה מִשְׁהָ הָאִישׁ אֲשֶׁר־הַעֲלָנוּ
מְאָרָץ מִצְרָיִם לֹא יַדְעַנוּ מִהְדָּהִיה
לֹא: כְּבָא וְאַמְרָה לְהָם לְמַיְּזָה
הַתְּפִרְקָנוּ וַיִּתְּנַזְּלְבָהּוּ בָּאָשׁ

רשוי

כְּתַרְחָא בְּמִנְכָּט בְּנָהָמָר וַיְגַע כְּהַת קְנָס .
בָּאָשׁ . יְשַׁרְךְ שְׁוּשָׁם עַם הַוֹּב וַיְשַׁרְךְ וַיְאַזְרָה
יְהָיָה וַיְהִיבְנָה : וַיְבַחַן . הַטָּמֵם שְׁכַתְתָּא אַוְתָּה
הַיְשִׁיבָה כְּטַב הַנְּטָחָן : וַיְזַרְרַע עַל פְּנֵי הַמִּימִם .
הַוָּא הַנָּחֵל הַיּוֹרֵד מִן הַהָר , כִּי כֵן כַּתְובָה (קְפָה) :
וַיְאַפְרֵר הַגָּאוֹן כִּי טַעַם וַיְשַׁק . שַׁחַתְרָה לִיְשָׁרָאֵל
לְשָׁתּוֹת מִהְנָחָל (קְפָה) (כְּ), וַלְפִי דַעַתְיָה שְׁהַטְעָם
הַשְּׁלִיקָה עַפְרוֹ אֶל הַנָּחָל לְהַשְׁקוֹתָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ,
כִּי יְהָבֵן שִׁיחָרְשׁוּ הַמִּים אֵתָה בְּעִובְדֵי הַעֲגָלָה , כִּאַשְׁר
הַבִּיסְתְּרִים מַוְיִקְוִם לְנַטְמָאָה וְלֹא יוֹקֵן יְטַהּוֹרָה (קְפָה) :
כָּא וַיְאַמְרָה . הַגָּהָה טָשָׁה שָׁאֵל לִמְהָ הַוֹּצֶרֶךְ
אַחֲרָן לְעָשׂוֹת הַעֲנָל : כְּבָב וַיְאַמְרָה אֶל יְחִידָה
אַפְּ אַדְנִי . בַּעֲבוּר נַזְלָל מַעֲלָתוֹ (קְפָל) וּבַכְּבָר פּוֹרְשָׁתִי כִּי בְּרֻעָה וַיְאַבְרֵר לִי
(ס' בָּנָ) וַיְאַמְרֵר אַלְיִהְמָם (ס' כָּד) (קְפָו) : (פִּיהִיק) . כִּי בְּרֻעָה נִסְפָּתְבִּית וְהָוָא
בְּאַחֲד (אִיּוֹב כָּב לְנָ) (קְפָו) , או תְּחַסֵּר בְּלָה אֶחָר "הָוָא" , כְּמוֹ דְבָקָן , או גְּנוּיד אוֹ גְּנוּל (קְפָח) :

יהל אור

לְוֹתוֹ נָעִיו : (קְפָ) סְבָקָטוֹ רַק מְנִטְיָג הַטָּר יָלֵךְ
לְפְנִילָס כְּמַנוֹּלָר לְמַעְלָה : (קְפָה) צְדָנָר' טַכָּה :
(קְפָ) חַתְרָסְפָּר זְכָכָה הַעֲנָל סָס : (קְפָנָ) כִּי
מִן סְטוּלָס , אַגְּלָל כְּצַחְצָה מִן כְּאַיִסְטָן צְנוֹזָל כָּו , גַּרְגָּה אַלְגָּל
צְחָטוֹ (ס' כָּהָלָה הַבָּקָה הַוָּתָס) וְלֹאָיָס לְדָלָל זְכָאִי חַיְבָן
(דָנָר' טַכָּה) וְהַקְּרָטָה טָהָרָה , וְלֹא יַזְיִקְוּ לְטָהָרָה , כִּי סִיחָה בְּמַוְכָּלִי
הַעֲנָל : (קְפָל) גַּעֲנָר גְּנוּל מַעְלָה מַסָּה וְכָן קְרָלוֹ
חַדְנוֹ (כָּמָל יְכָי יְהָ) : (קְפָה) לְמַעְלָה סָפָי כִּי יַשְׁרָהָל כִּי
אַמְרָוּ לוּ וְהָוָא הַמָּר לְהָס : (קְפָו) עַיִן גְּפִי סָחָר זְלָל (גְּרָמָה) מִיְּהָבָה וַיְקַח

אבן עזרא

הַכְּלִיל טוֹבָה הִיְתָה כְּפִי סְבָרָתָם (קְפָ) : (פִּיהִיק) . וַיְשַׁרְךְ
בָּאָשׁ . יְשַׁרְךְ שְׁוּשָׁם עַם הַוֹּב וַיְשַׁרְךְ וַיְאַזְרָה
יְהָיָה וַיְהִיבְנָה : וַיְבַחַן . הַטָּמֵם שְׁכַתְתָּא אַוְתָּה
הַיְשִׁיבָה כְּטַב הַנְּטָחָן : וַיְזַרְרַע עַל פְּנֵי הַמִּימִם .
וַיְאַפְרֵר הַגָּאוֹן כִּי טַעַם וַיְשַׁק . שַׁחַתְרָה לִיְשָׁרָאֵל
לְשָׁתּוֹת מִהְנָחָל (קְפָה) (כְּ), וַלְפִי דַעַתְיָה שְׁהַטְעָם
הַשְּׁלִיקָה עַפְרוֹ אֶל הַנָּחָל לְהַשְׁקוֹתָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ,
כִּי יְהָבֵן שִׁיחָרְשׁוּ הַמִּים אֵתָה בְּעִובְדֵי הַעֲגָלָה , כִּאַשְׁר
הַבִּיסְתְּרִים מַוְיִקְוִם לְנַטְמָאָה וְלֹא יוֹקֵן יְטַהּוֹרָה (קְפָה) :
כָּא וַיְאַמְרָה . הַגָּהָה טָשָׁה שָׁאֵל לִמְהָ הַוֹּצֶרֶךְ
אַחֲרָן לְעָשׂוֹת הַעֲנָל : כְּבָב וַיְאַמְרָה אֶל יְחִידָה
אַפְּ אַדְנִי . בַּעֲבוּר נַזְלָל מַעֲלָתוֹ (קְפָל) וּבַכְּבָר פּוֹרְשָׁתִי כִּי בְּרֻעָה וַיְאַבְרֵר לִי
(ס' בָּנָ) וַיְאַמְרֵר אַלְיִהְמָם (ס' כָּד) (קְפָו) : (פִּיהִיק) . כִּי בְּרֻעָה נִסְפָּתִבִּית וְהָוָא
בְּאַחֲד (אִיּוֹב כָּב לְנָ) (קְפָו) , או תְּחַסֵּר בְּלָה אֶחָר "הָוָא" , כְּמוֹ דְבָקָן , או גְּנוּיד אוֹ גְּנוּל (קְפָח) :

קרני אור

לְיַגְּלָלָה יְמָלֵךְ , וְסָנָה כְּמִוְסָדָה לְחָתָן וְכָלָמִידָה כְּקָלָר (מַיִן
חוֹתָה קְפָג) נְכָהָס בְּגָס כְּסָוֹתָה דָעַתְוֹ כָּן : [כָּ] וְכָן פִּי הַחוֹזְקָיִן ,
לְפִי כְּזָבָט לְקָה כְּמַכְוָן לְכָקְתָּן לְלֹאָגָן לְפָזָר וְסָכָנָל וְלְכָטָל
מִן סְטוּלָס , אַגְּלָל כְּצַחְצָה מִן כְּאַיִסְטָן צְנוֹזָל כָּו , גַּרְגָּה אַלְגָּל
צְחָטוֹ (ס' כָּהָלָה הַבָּקָה הַוָּתָס) וְלֹאָיָס לְדָלָל זְכָאִי חַיְבָן
(דָנָר' טַכָּה) וְהַקְּרָטָה טָהָרָה , וְלֹא יַזְיִקְוּ לְטָהָרָה , כִּי סִיחָה בְּמַוְכָּלִי
הַעֲנָל : (קְפָל) גַּעֲנָר גְּנוּל מַעְלָה מַסָּה וְכָן קְרָלוֹ
חַדְנוֹ (כָּמָל יְכָי יְהָ) : (קְפָה) לְמַעְלָה סָפָי כִּי יַשְׁרָהָל כִּי
אַמְרָוּ לוּ וְהָוָא הַמָּר לְהָס : (קְפָו) עַיִן גְּפִי סָחָר זְלָל (גְּרָמָה) מִיְּהָבָה וַיְקַח

מקורי ובאוורי רשותי : עד יומיך טו כ , פִּיהִיק פִּי וְעַיִן פִּי מִדְבָּר כְּרָמִים גַּוְתְּקָן הַתְּמִימָן בְּחַטָּא וְכָלְגָנִים הַיְמָן ,
וכִּי חַמְמָמָן הַ כָּו : עַה (קְפָה) חַמְמָמָן סָגִיא וְזָוִיל וְזָוָמָל הַס דְמָל
מהלך לְכָד נָמִי וְסָכָנָה וְסָכָנָה רָוְקָה גַּדְגָּום "דְּכָל תִּמְלָר" , פִּי זָלָט יְסָדָה גַּמְגִילָה :

וַיֵּצֶא הָעָגָל הַזֹּהָה: כִּי וַיָּרָא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי פְּרֻעַה הוּא בַּפְּרֻעָה אֲחִרְזָן לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיכֶם: וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמְּחַנָּה וַיֹּאמֶר מַיְלִיחָה אֱלֹהִים וַיַּאֲסִפֵּוּ אֲלֵיכֶם בְּלִבְנֵיכֶם לְךָ: כִּי וַיֹּאמֶר לָהֶם בְּהִיא מֹשֶׁה יְהוָה

אבן עוזרא

בָּה וַיָּרָא מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פְּרֻעַה הוּא. כִּי
בָּאֵין הוּוּן יִפְרֹעַע עָם (טשלי כת יח) (קפק)
וַיִּפְרֹעַע כְּלֹעַצְתִּי (שם א' כה) (קג): וָטָה לְשִׁמְצָה.
שֵׁם הַתּוֹאֵר תְּחִת שֵׁם רְזֹועַל (קג) לְחִזְוֹתָם
שְׂطַח וְדוֹפֵי וְדָבָה (קג): בְּקָמֵיכֶם, כַּמָּוֹרְבִּים
קְמוֹן עַלְיָה (הה, נ' ב') אָפַת סְנִינָה (שֵׁם י' ח טט)
דָּרְך קַצְחָה (קג), וְהַרְגָּס אֶרְטָה בְּדָרְך, וְהַנָּה
קַתְתָּם תְּחִת אֶבֶוּתֵיכֶם (בטר' פ' ב', יד) (קג):
(פִּיהִיק). כִּי פְּרֻעַה הוּא, מְנוּרָה בָּאֵין חֹוּן יִפְרֹעַע עָם
(פִּשיִי כת יח) כַּמָּוֹרְבִּים שֵׁבֶן בֵּין הָאוֹבִיכֶם (קג): לְשִׁמְצָה, הַיּוֹת שֵׁבֶן בֵּין הָאוֹבִיכֶם (קג): טְנוּרָה כָּה
שְׁפַט דָּבָר נִשְׁטָע בּוֹ (איוב כו יד) (קג): כְּבוֹן וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה
שְׁיעַמּוֹד בְּטָקוּם אֶחָד כִּי שְׁגָה לְעֹשָׂות סְוֹבָת וְלְהִזְוֹתָם
יָד פְּחָזֵן לְמְחַנָּה (קג): מַיְלָד'. נִשְׁאָר אֲלֵי אוֹ יִתְאַסֵּף (קג): בְּנֵי לְזָיו.
שְׁהָם מְשֻׁפְחָתוֹ (ר'): (פִּיהִיק). וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמְּחַנָּה. וְהַיּוֹת כִּי הַיּוֹ מְעֻרְכּוֹת לְקָרְאָת
מְעֻרְכּוֹת (ר' ח): מַיְלָד' אֲלֵי. בַּיּוֹ שְׁהָאָה יְבָא אוֹ יִאָכֵל אֲלֵי: בְּזָן וַיַּאֲכֵל, טָעַס אֲלֵי
יִשְׂרָאֵל. בַּעֲבוּר שְׁהָשָׁבּוּ שְׁוֹבְדֵי שְׁהָאָה עִזּוֹ (ר' ח): וְהַרְגָּנוּ אִישׁ אֶת אֶחָיו. אָפִילוּ יְהִי אֶחָיו (ר' ח),

אונקלוס

עֲגָלָא קְדִין: כִּי וְחַזָּא מֹשֶׁה יִתְעַפֵּא אֲרִי בְּטַל
הָיא אֲרִי בְּטַלְלָנוּ אֲהָרֹן
לְאַסְבּוֹתָהּן שָׁוֹם בִּשְׁה
לְדָרְיָהּן: כִּי זְקָם טְשָׁה
בְּתַרְעָה מְשָׁרִיתָא וְאָמָר
מַן בְּחָלְיאָה דִּי יְרָעֵן לְזָוִתִּי
וְאַתְּפָגֵשׂ לְזָוִתָּה בְּלִ בְּנֵי
לְזָיו: כִּי וַיֹּאמֶר לְהָזָן פְּדָנָן
אָמָר יְיָ אֶלְךָא דִּי שְׂרָאֵל

רשוי

כָּזֶב וְיָלוֹן עִזּוֹ: (ככ) פְּרוּעַ. מְנוּלָה נִתְגָּלָה
בְּמַלְוּ וְקַלְוּנוּ כִּיּוֹ וְפַרְעָעָה חַתְּרָה סְחָקָה עַזָּו: לְשִׁמְצָה
לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיכֶם, לְסִוְתָּה לְדַבְּרָה כֹּה לְגַנְוֹת
כַּפִּי כָּל קָמִיס עַלְיָהָס עַח: (כו) מַיְלָה אֲלֵי.
כָּל כָּל בְּנֵי לְזָיו. מְכַחֵן סְכָל הַקְּצָעָן
כָּכָל עַט: (כו) בָּה אָמָר וְנוֹי. וְסִיכֵּן הַמְּלָר.
זַוְּחָם נְחָלָהִים יְקָרָס כָּרְסָוּקָס נְמַכְּלָתָה עַט: (סְפִּיהִיק)
(סְפִּיהִיק). כִּי פְּרֻעַה הוּא, מְנוּרָה בָּאֵין חֹוּן יִפְרֹעַע עָם
בָּה וַיָּרָא מֹשֶׁה שֵׁבֶן בֵּין הָאוֹבִיכֶם (קג): טְנוּרָה כָּה
שְׁפַט דָּבָר נִשְׁטָע בּוֹ (איוב כו יד) (קג): כְּבוֹן מֹשֶׁה הַטְּנָגָג בְּבָל מְחַנָּה
שְׁיעַמּוֹד בְּטָקוּם אֶחָד כִּי שְׁגָה לְעֹשָׂות סְוֹבָת וְלְהִזְוֹתָם
יָד פְּחָזֵן לְמְחַנָּה (קג): מַיְלָד'. נִשְׁאָר אֲלֵי אוֹ יִתְאַסֵּף (קג): בְּנֵי לְזָיו.
שְׁהָם מְשֻׁפְחָתוֹ (ר'): (פִּיהִיק). וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמְּחַנָּה. וְהַיּוֹת כִּי הַיּוֹ מְעֻרְכּוֹת לְקָרְאָת
מְעֻרְכּוֹת (ר' ח): מַיְלָד' אֲלֵי. בַּיּוֹ שְׁהָאָה יְבָא אוֹ יִאָכֵל, טָעַס אֲלֵי
יִשְׂרָאֵל. בַּעֲבוּר שְׁהָשָׁבּוּ שְׁוֹבְדֵי שְׁהָאָה עִזּוֹ (ר' ח): וְהַרְגָּנוּ אִישׁ אֶת אֶחָיו (ר' ח),

יזל אָוָרָד

יִשְׂרָאֵל: (קג) מְלָאָן חַכְמִים צְפִי זְמוּרָה, וְכָנָן
(קפט) וְפִי הָמָר זְלָל (כט) נְרָכָת הַנְּרָכָת, פִי
עַל מְפַלִּי הַמְּוֹמָם לְהָמָר זְלָל (כט) זְהָוִן חַיטָּס פִּיכְרָעָן
הַתּוֹרָה יִפְרֹעַע הַעַס סְהָולָן דְּמָהָר וְלָהּ לְפָנָיס
מְלָאָן רְכָנָן זְלָל סְהָמָרָן, לְמַפְרָעָן (מְנִילָה י' ח).
(ר' ח) גַּזְלָא מְלָאָן לְמַפְרָעָן, וְהַוְּעָן עַזְמָת הַלְּנָדָר
לְהַמְּוֹר וְסִיכֵּה פִי, כִּי פְּרוּעָה כָּוֹה, כִּי נָסָוג כָּוֹה
פִי הַרְמָכְבָּן, הַפִּילָוּן הַוּצָס פְּלָהָן מַחְנָנָתָס רַעַם
יְזִוְּחוּן עַלְיָהָם לְדוּרוֹת סְמָן וְלָדָה: (קג) דְּהַלְּל
מְנִילָה עַלְיָהָם, כָּמוֹ סְכָתוֹג (ח'ה, נ' ב') וְלָמָר קָמִי,
חַלְלָן הַיְלָל "בְּרַמִּיתָס עַלְיָהָם" הַלְּלָן חַמְּוֹן דְּרָךְ
קָרְבָּס: (קג) חַוְּרָגָס יוֹכְבָּעָטָס תְּרָגָנוּס צָוָס צִיכָּס
לְהַרְיָהָן, רַעַל לְכָנָהָס הַמְּרָרִיכָס כָּלָן. וְסִגְתָּה קָמָתָס
תְּהַת לְבָוּתִיכָס", רַעַל כָּנִינָס הַקָּמִים הַמְּרִיר הַלְּבָוּת,
וְכָן כָּתָב הַרְמָכָן זְלָל גַּרְחָה זְרָהָה חַוְּנָקָלָס לְפָרָס
כִּי הַעֲגָל הַעֲגָל עַזְוָז יְסִיבָה סְמָן דְּרָעָה כְּדָרוֹת
עַל.

סְקוּבָ בְּ רַשְׁיָה: עַזְוָז כִּילְיָס וְעַזְיָן חַנִּילָה כָּה ג': עַזְוָז כָּמָלָה כָּה ג': עַזְוָז לְדוּרוֹת סְבִּזָּים: עַזְוָז עַיְינָן יְמָן כ':
סְבִּזָּים כָּלָס מְקָרְתָּה כִּיּוֹג, סְלָמָה נְמָמָה כִּיּוֹג, וְעַיְינָן (אַכְּלָתָה גַּמְּסִיכָה
סְבִּזָּים מְלָאָן כִּיּוֹג, סְלָמָה נְמָמָה כִּיּוֹג, וְעַיְינָן כִּילְיָס מְתָחָס
לְהַרְיָהָן, כִּי לְזָיו הַלְּזָיו חַיְיכָן מִתְּחָס פְּדָנָן, תְּבִלָּס צְיָהָן, וְעַזְיָן כִּתְכָה, עַיְינָן
וְכִדְמָוֹד פְּמָנָס, כִּי לְזָיו הַלְּזָיו, וְזַיְינָן חַמְּקָה, הַתָּחָס מְלָאָן כִּילְיָס, וְכִתְכָה פְּגָזָה,

שמות לב תשא

אונקלום

שׂוֹגֵב תְּרֵבָה עַל־יְרֵבָה
עֲבֹרוֹ וְתוּבוֹ מִתְּנַעַן
לַתְּרֻעַב מִשְׁרִיתָא וּקְטִילָא
גָּבָר יָת אֶחָזָה גָּבָר יָת
תְּכִרְתָּה וְאֶנְשָׁ יָת קְרִיבָה:
כֵּה וְעַבְדוֹ בְּגַי לְוִי
כְּפִתְגָּמָא דְּמִשָּׁה נִפְלֵן
עַמָּא בְּיוֹמָא תְּהֵא:
בְּתִלְתָּא אַלְפֵין גָּבָר:
כֵּבָשׂ וְאַמְרָ מִשָּׁה קְרִיבָה
יַדְבּוֹן קְרִבָּנָא יוֹמָא דִין
קְרִם יְיָ אַרְיָ גָּבָר בְּבָרָה
וְבְּאֶחָזָה יְיָ וְאֶחָזָה
עַלְיְכּוֹן יוֹמָא דִין בְּרָכוֹ:

**אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל שִׁימֹן אִישׁ־חַרְבָּנוֹ
עַל־יִרְבּוֹ עֲבָרוֹ וְשֻׁבוֹ מִשְׁעָר
לְשָׁעָר בְּמִחְנָה וְהַרְנוֹ אִישׁ־אָתָּה־
אָחִינוֹ וְאִישׁ אַתְּ־רְעָהוֹ וְאִישׁ־אָתָּה־
קָרְבָּנוֹ: כֵּה וַיַּעֲשֵׂו בְּנֵי־לֹוי בְּדָבָר
מִשָּׁה וַיַּפְלֵל מִזְהָעָם בַּיּוֹם הַהְיוֹא
בְּשִׁלְשָׁת אַלְפֵי אִישׁ: בְּט וַיֹּאמֶר
מִשָּׁה מַלְאֹן יַדְכֶם הַיּוֹם לִיהְוָה כָּל־
אִישׁ בְּבָנָו וּבְאָחִיו וְלִתְּתָת עַל־יְכָם**

רש"י

ורבים ט"י האומר לאביו ולאמו (דברי נג ט) על אחיו. מלהמו וכותם יטלחן פא): (כט) מלאו זה הטעשה (רכ) והוצרכו לפרש אבי ואמו אבי ידכם. חפס כהרגנים חומס נדבל זה מתחככו האם (רכ) (כא) ואין צורך כאשר אפרש לחיות כחניס למקום סב): כי איש. מכס בעבור שאמרו אלה אליה (רכ) : ותרנו איש את אחיו. שיש בו סימן שהוא טובדי ע"ז (רכ) או שנדר לכם, ודע כי הכתוב אומר כל בני יוי, ע"ב אין פ"י החומר לאביו ולאמו על טעה העNEL (רכ) : בח ויעשו בני לוי. ולא כל בני לוי (רכ): בט ויאמר משה. וכבר אמר להם (ריל) כמו ויצר ד' אלחים (ברא' ב ז) (ריל) ורבים כבה: וסלת מלאו. רקדוקו ור, כי פעם הוא فعل יוצא (רין) ופעם עופר (ריל) והבנין קל (רטו): וטעם כי איש בבנו. אסלו יהיה העובר בנו (רכ) או אחיו (רין) שיחרנו, והשבר הוא שיתן עליכם ברכה, וזה בעת ההיא הבדיל ד' את שבת הלווי (דברי י' ח) (ריך) והטעם שאמר לו השם זה הטעם בהר סיני (ריל), עיב אמר אלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר ר' את משה בהר סיני (בטדי נ א) (רכ) והנה כאשר נעשה המשבן נבדל אהרן ובנו לשורת השם ובן הלויים (רכ) או היה טחלה קרה (רכ)

יהל אור

יבלהן: [כא] ל"ס גג' (יום פ' כ) סגומל נ"כני וילגמו (רכ) על מעטה העNEL: (רכ) מפני טכל סכת לוי נ"ג למליטו, ה"כיו ה"כיו מ"צלול, ה"כיו ה"כיו מ"לעמו עכלו ע"ז: (רכ) סק"י מל סכת לוי טענו ה"כיס וטמס וטלכו לעוזע עמודות קקלס כמו סמואל טעוג ה"כיו וטמו מקטעתו וכ"ה אל בית ד' כה"ל נגם להרגילו: (רכ) כי ה"מרו מהלה ה"ל ה"ל יטלחן, لكن ה"מך כה חמר ל"ג ה"ל יטלחן: (רכ) לדעתו למלה טיתכן כי ימלאו הבmis חותם נטכדי העNEL: (רכ) כי מאנט לוי נ"ג חטטו: (רכ) נ"ט טיטה נטפו ה"ל צלוי כל נ"י טהס ממתפהתו (פ' כו) ונ"ט טהס ממתפהתו (פ' כו) וכטיטה נ"ג כתיב כל, כי נ"ג טהס כטוטן: (ריל) קודס להלטס להרוג העוכדים, ועינן מקו"ב רצוי מות סב: (רין) ספ"י וכבר י"ל: (רין) כמו ומלאו ה"ת ה"מיס (כרה' ה' ככ): (ריל) מל"ו יטיחס כו טעלן עומד כי סוף לסון מינך פ"י כו זה תחככנו לחיות מסרתי ה"ס: (רטו) חיית מל"ו כו גווי מתקל: (רטו) ה"טילו בגנו: (רין) והטילו ביה"ו, וזה ה"מך ליתרון להלCKERה, כי נ"ג נמל"ג מאנט לוי שטטו נפנל: (ריהם) וטוף ה"פסוק "וְלֹכֶד נטמו עד כיוס ה"ז" נ"ט טו"ר פרק נגזר טיטיו מוגדים: (ריט) מדוע ביהר סכת לוי, נ"ט צלוי טכלו ע"ז והרנו חיות ה"ת קרו"ו, וזה ה"ל כהר סיני: (רכ) וכן פ"י ה"מ, ול"ס כל"ר דבר ד' עס מטה כהר סיני בעלותו להתקפר על מנטה קענאל או נגזר סכת לוי, והמ"ג ה"ס למתה הקרא ה"ת מטה לוי: (רכ) וגס ה"ליס נלקחו תחת בכורות: (רכ) טרלה סקו"ב רשות": פא) עיין יום סס: טב) פין כפ"י כת" ר' ג, גההו לסיות מוקדט לוייטו, וכן פ"י סרמכתין, ודעת כגדנ"ס ספ"ו פטול פטול. וכן פ"י סחוקו, "ככל נתמלו כל י"ד וזה סכת ססוחס מסרתי רקכ"ס זעיר חי בכת וכההו סלהת ידיכם לסס טמיכ, וכן מטהת כתננות, והו נומל מלהו יטיחס נסכל ססוי כה"ל סב"ז כהנמי מטה", וכן כפכ"ס פ"ל, וכותג יפ"ז בגנ"ס ססוא פטול פ"ייט:

אבן עזרא

זה הטעשה (רכ) והוצרכו לפרש אבי ואמו אבי ידכם. חפס כהרגנים חומס נדבל זה מתחככו האם (רכ) (כא) ואין צורך כאשר אפרש לחיות כחניס למקום סב): כי איש. מכס בעבור שאמרו אלה אליה (רכ) : ותרנו איש את אחיו. שיש בו סימן שהוא טובדי ע"ז (רכ) או שנדר לכם, ודע כי הכתוב אומר כל בני יוי, ע"ב אין פ"י החומר לאביו ולאמו על טעה העNEL (רכ) : בח ויעשו בני לוי. ולא כל בני לוי (רכ): בט ויאמר משה. וכבר אמר להם (ריל) כמו ויצר ד' אלחים (ברא' ב ז) (ריל) ורבים כבה: וסלת מלאו. רקדוקו ור, כי פעם הוא فعل יוצא (רין) ופעם עופר (ריל) והבנין קל (רטו): וטעם כי איש בבנו. אסלו יהיה העובר בנו (רכ) או אחיו (רין) שיחרנו, והשבר הוא שיתן עליכם ברכה, וזה בעת ההיא הבדיל ד' את שבת הלווי (דברי י' ח) (ריך) והטעם שאמר לו השם זה הטעם בהר סיני (ריל), עיב אמר אלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר ר' את משה בהר סיני (בטדי נ א) (רכ) והנה כאשר נעשה המשבן נבדל אהרן ובנו לשורת השם ובן הלויים (רכ)

קרני אור

יבלהן: [כא] ל"ס גג' (יום פ' כ) סגומל נ"כני וילגמו (רכ) על מעטה העNEL: (רכ) מפני טכל סכת לוי נ"ג למליטו, ה"כיו ה"כיו מ"צלול, ה"כיו ה"כיו מ"לעמו עכלו ע"ז: (רכ) סק"י מל סכת לוי טענו ה"כיס וטמס וטלכו לעוזע עמודות קקלס כמו סמואל טעוג ה"כיו וטמו מקטעתו וכ"ה אל בית ד' כה"ל נגם להרגילו: (רכ) כי ה"מרו מהלה ה"ל ה"ל יטלחן, لكن ה"מך כה חמר ל"ג ה"ל יטלחן: (רכ) לדעתו למלה טיתכן כי ימלאו הבmis חותם נטכדי העNEL: (רכ) כי מאנט לוי נ"ג חטטו: (רכ) נ"ט טיטה נטפו ה"ל צלוי כל נ"י טהס ממתפהתו (פ' כו) ונ"ט טהס ממתפהתו (פ' כו) וכטיטה נ"ג כתיב כל, כי נ"ג טהס כטוטן: (ריל) קודס להלטס להרוג העוכדים, ועינן מקו"ב רצוי מות סב: (רין) ספ"י וכבר י"ל: (רין) כמו ומלאו ה"ת ה"מיס (כרה' ה' ככ): (ריל) מל"ו יטיחס כו טעלן עומד כי סוף לסון מינך פ"י כו זה תחככנו לחיות מסרתי ה"ס: (רטו) חיית מל"ו כו גווי מתקל: (רטו) ה"טילו בגנו: (רין) והטילו ביה"ו, וזה ה"מך ליתרון להלCKERה, כי נ"ג נמל"ג מאנט לוי שטטו נפנל: (ריהם) וטוף ה"פסוק "וְלֹכֶד נטמו עד כיוס ה"ז" נ"ט טו"ר פרק נגזר טיטיו מוגדים: (ריט) מדוע ביהר סכת לוי, נ"ט צלוי טכלו ע"ז והרנו חיות ה"ת קרו"ו, וזה ה"ל כהר סיני: (רכ) וכן פ"י ה"מ, ול"ס כל"ר דבר ד' עס מטה כהר סיני בעלותו להתקפר על מנטה קענאל או נגזר סכת לוי, והמ"ג ה"ס למתה הקרא ה"ת מטה לוי: (רכ) וגס ה"ליס נלקחו תחת בכורות: (רכ) טרלה סקו"ב רשות": פא) עיין יום סס: טב) פין כפ"י כת" ר' ג, גההו לסיות מוקדט לוייטו, וכן פ"י סרמכתין, ודעת כגדנ"ס ספ"ו פטול פטול. וכן פ"י סחוקו, "ככל נתמלו כל י"ד וזה סכת ססוחס מסרתי רקכ"ס זעיר חי בכת וכההו סלהת ידיכם לסס טמיכ, וכן מטהת כתננות, והו נומל מלהו יטיחס נסכל ססוי כה"ל סב"ז כהנמי מטה", וכן כפכ"ס פ"ל, וכותג יפ"ז בגנ"ס ססוא פטול פ"ייט:

**הַיּוֹם בְּרָכָה: לֹוִיהַ מַמְחָרֶת וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם חַטָּאתֶם
חַטָּאתֶה גְּדוֹלָה וְעַתָּה אֲעַלָּה אֱלֹהִים
יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּעַד חַטָּאתֶיכֶם:
לֹא וַיֹּשֶׁב מֹשֶׁה אֱלֹהֵיכֶה וַיֹּאמֶר
אָנָּא חַטָּאת הָעָם הַזֶּה חַטָּאתֶה גְּדוֹלָה
דָּתְלוּ דָּקָב: לֹא וְכֹעֲנוּ וַיַּעֲשֻׂוּ לְהָם אֱלֹהִי זָהָב: לֹב וְעַתָּה**

אבן עזרא

ימלו ידו כבנו וגיהחו: (ב) אכפורה בעד כי בכור היה, כאשר לקח השם הלווי הטעתם. הסיס כופל וקומו וסתיימה פג) תחת הבכורים שיחיו קדושים, בעבר שהם העלו העולות והשלמים זבחו על הטובח לנגד מועלם לכאיליל בינייכס ובין סחטו: שנעשה לפניהם העגל (רכנ): (פייהיק). וטעם זיאמר (לגו) אלהי זהב. הסה כוונת נגרמת לסבכטת לסב זקב וכל חפלס מה יעצו טלה יחתמו פר). מצל מלך קסיך מלהיל ומסקח יתנו ומתקטו ותולא לו כים צלוחרו למם כבנו ומתקטו ותולא לו כים צלוחרו וממעמידו בפתח בית זוגות מה יעסך כבן סלע יחתמו: (לכ) ועתה אם תשא חטאיהם. ל ויהי מטהרת. יום רדתו (רכנ): ועתה אעללה. לשוב אל. ההר להתנסל לפני השם לכפר על ישראל כאשר פירשתי, אוֹלִי יכהוב לוחות אחירות לברות ברית עם ישראל (רכנ) וזה „וְהַגָּה אֲנִי כוֹרֵת בְּרִית“ (לטשה לד ס כי הלוחות בשטר עדות (רכנ): (פייהיק). ודע כי השכינה הייתה בהר ולא הסתלקה, והעד שאמר ואמן וארד מן ההר וההר בוער באש (דברי' ס פג) כל כן אמר אעללה אל ד'): לא וישב. אמר הנגיד (רכנ) כי أنا סבולה הלט"ד, כתו אל נא, ופי אל טנורת הוואיל (רכנ), וזה רחוק, רק אני, אל נא תעשה כבה (רכנ) ופי"י أنا כתו פום (רכנ) או דורך הודהה כתו זה (רכנ) וכבה אני ד' כי אני עבדך נתה קטו טו (רכנ): (פייהיק). וישב משה. כי משה יזר (רכנ): וטלת אנא. לשון פום: וטעם חטא העם הזאת. פורה חטא ישראל (רכנ): לב ועתה. כבר פירשתי בס' דניאל ז ס (רכנ) כי כל

יהל אור

לכיות פונדק טבילה: (רכנ) כי הרכורות הצלנו כה רמו מה, זל' לעתו כי כהרכעות יום מחר טולות זוכחו סלמים נפנלו נפנלו נפנלו, וכתר כתנפלו לפני לי מככש סלחות הסניים, חי'ל זל' כסס בגנו לוי: (רכנ) לה יסכו עליו: (רכנ) קוו עמל זס רק סטמוניים יום, וכ"ז לפ"י קפסט: לפ"ז חומפה ורכוי, פיען נרמאות ב' נ' וכינולוי סס: (רכנ) זס (כמלו' ג' ח') פ"י, "כחדר דכדר ר' טמוול הנגיד: (רכנ) ספי' הרלון וטהפץ: (רכנ) פ"י, חנקסך היל נה חמפה כבה: (רכנ) וכן משקה הטעל, היל נבחר סקט לוי, והמר כסס למסה הקרכח היל מטה לוי (סס פ' ז), גס פרשת סס לכתה ופיום: (רכנ) וכן פ"י, הרל"ק נדרט "הן" סס סקוול ליטן הולחה סכתולה על הטפות: (רכנ) ספי' והלי הינה לכתה (סס פ' יב) כלול הוקס המ██ן חמר כסס פקוד היל צני לוי (סס ס' טו) וכו' על כן חמרתי כי הלויס זל' נתנו כפל גפסס, ענדו: (רכנ) ופי' מה' זל' סס, סלנוקל כי כן כתוכ כל הטער הקודיסים (רכנ) סס סקס מטפם ויטסוט כל הארן, זג": (רכנ) להר טכינר הקודיסים: (רכנ) הינה רלה טקס יעסך מטפם ויטסוט כל הארן, וככטזיס

סקו"ב רשי: פג) לפי סכתוכ מלככ בטפס, ואטס גמ' יכפל טון הלג סס ית', זום דחק רס"י לפלס אכפלה על ני פג' (כווכוון) ופי' רצ'ו נרל' זל' כמ' טר) נרכות גמ' ג, פס'ל' קמ' ג, פס'ז:

ל בותה ביזמא דברזרוי נאמר משה לעמָא אתו בתבון חזבא רבא ובע אפק קדם ז' מאים אכפר על חזיבון: ז' ותב משה קקדם ז' זיאמר בבע חב עמָא קריין חזבא רבא ועבוז ליהו ז' אנטון דתלו דרכב: ז' ובעז' ויעשו ליהם אלהי זהוב: לב ועתה

אונקלוס

שמות ל' ב תשא

536

אם שבקת לחזיבת
ואם לא מתני בען
פספרך כי כתבתא:
ל' ואמר עי למשה טן ד'
רב קדרמי אמר מהנה
פספרי: לך ובן איזיל
הבר ית עטא לאטר ד'
מלילת לך קא מלאי
יבך קדרמן ובזום

**אם תשא חטאתם ולא אין מהני
נא מספרך אשר כתבת: לנו ייאמר
יהוה אל משה מי אשר חטא לך
אתם מנספרי: לך וערתך לך נחה
אתהם אל אשר דברתך לך
הנה מלאי לך לפניה וביום**

רש"

כני טוב חייני הומלך מהני: ואס אין מהני.
וזה מקרין קלצין סרכס: מספרך. מכל
קתו כולה צלה יחמור עלי צלה סיימי
כלתי לבקש טלית רחמים: (לד) אל אשר
דברתיך לך. ט כהן לך הכל במקומות
הליך פה) וכן לדבך לו על להוניכו פ):
הנח מלאבי. ולט חייני: וביום פקיי וגנו'.

טו) (רמו), והתשובה כי לא אתה רק אשר חטא כי פירושו שאטיה
אשר חטא לבדו ולא כל העם (רמח): לנו ויאמר. אחר הנאן זה יונח ד' (פ'
יד) כי אמר להשמד הכל (רמט) והחטם הנה לא אשר חטא לך
בתחשבתו (לכ) על דרך לטען הטוש את בית ישראל בלבם (יחוי יד, ה) (רמן) ולא נהרג
כי לא עבדו (ריכ) וזה יונח ד' את העם בעבר שנעשה העגל (רנן) ובא ספק לאנשים
בשתר (רנד) (בב): לך ועתה, אל אשר דברתיך לך. אל מקום הבני נלמעלה ג

יהל אור

זהבrios ולו פתומים לפניו כדרך מספרך אשר
כחנתה" וכחנת ספר וכרכון לפניו (מלמכי ג' טו):
(רלט) שנורות הספלים תלויין בסיס: (רמ) כני
(מו"ק כח ה) קי כני ומונו לך נזוכתן תליהם
מייהה חלט כהו למילתה: (רמח) עיין נפי רס"ג (דניאל)
בבנות אהם פטול: (רמג) עיין נפי רס"ג (דניאל
יע): (רמן) בס כסמים ממשיכי כי הולחת סמיך
מעשה גאנזוטיך (טה' ס' ד): (רמל) הו גת
הטעים טהס הכוכבים וכן פי הה' זיל (טה'),
שט, בט) עה"פ, ימהו מספר חיים, כי ספר
החיים בס כסמים ובס כל הנזירות הטעיות
לחיותן בס כהנות כיסוס הכרחים: (רמא) עיין
פי הה' זיל (טה' יט ס' ה): (רמו) ופי' קמיטני:
(רמו) ותתנה לך הטעות לי: (רמח) וכיס האנדים
וכונתו צו (עד צען מא"כ כגדת נזוכתן מלהן
מלתון) כה פצע יוכף בעכו יילחו (ט' פמקבל)
וכבב עידג גת השכל ובעורץ מזובצי בס כבוי מופנים,
שי בס נזוכתן הטעיות (לפי מארכאה היל') וכו' נזוכתנה
ברשות על עס ויתלו בגולתו, וכענוך ייזהס צו וילקחות
ותוצאות יוסוף על ימי חייכס בקהלות לכס עזע טבנש ואנרכת
פנאים (ברכ' האחס מ' חייכס פלאנק): [גב] ועיין
טלם עבדו כמעסה רק חמוץ: (רנכ) ופי' רז"ק
כי בעז'ו נהנכה רעה הקב"ה מ לרפה מעסה: (רנכ) וזו
מפני

אבן עזרא

הנורות על הכללים ועל הפרטים הם בטעבות
השטים (רלט), וככזה הודיע הכתבים בני הי'
ומטוני (רמ) רק השם יוסיף בעבור יראתו
כאשר פירושתו (רמל) (כב): ופי'יק. וטחים
מספרך. עי דעת רבינ' כרך פשל שהנילך
ישב והסתדרים נקראים ונכתבאים (רמט) ולפי
דעתו שהסתדר הוא הנזכיר באזכוב אחים (רמן),
ושם כחנה אלהים (רמל) והבשכלי יבין (רמג):
וטעם מהני, כבו הרני נא הרוג (בטר' יא
טו) (רמו), והתשובה כי לא אתה רק אשר חטא כי פירושו שאטיה
אשר חטא לבדו ולא כל העם (רמח): לנו ויאמר. אחר הנאן זה יונח ד'
יד) כי אמר להשמד הכל (רמט) והחטם הנה לא אשר חטא לך
בתחשבתו (לכ) על דרך לטען הטוש את בית ישראל בלבם (יחוי יד, ה) (רמן) ולא נהרג
כי לא עבדו (ריכ) וזה יונח ד' את העם בעבר שנעשה העגל (רנן) ובא ספק לאנשים
בשתר (רנד) (בב): לך ועתה, אל אשר דברתיך לך. אל מקום הבני נלמעלה ג

קרני אור

מייטעל ניו גני נטו מילאלו: [גב] עד מליאס והזঙגה
נקלה פנורה בטלונגה כויה נמקאל קדס בסס ספ' ד',
כמו פה מתי ג' מכפיך, (וכתלים ט ט) "אלס כסולטן"
ונאלמי ג' ט", וכתכ סעל זילון (פניאו וכדילאול ז'),
כאלין פטינו, ונזורה סעלונגה כויה קדס הדרון"ע פ'
בבש מעילכת הטעים ווילדים קראוו לפטניש סתס בסס מעילכת
דיל צלפי ערך ומפאל לאמק פליקניש וסאלוות אלס מול אלס
כטיזיס בזוניס, כון תבנתה בס פטניש סתס בסס מעילכת
זילינ' גולל ומנת חלק כל פס ופס וכל אויזו אפיטיס נחכימת
געפס ומלהויס דהובב וכטנחת סוממיית וכל מרותיהם
פטנישות לו פלשות, ועז'ו רומו לפ' ד' הדרון"ע נסמו פס
כי כל נזוכות טל פקלילס (דיל על הטעים ווילדים ז'ויס
בכלל) ועל האיס פטרטיס ה'ם גמאלכת קסניז, וככזה קווי
סחכמיס ג'אלרס גני הי' ומונו (לט' נזוכתן לגד תליהם
היל' נטול) כה פצע יוכף כגדת נזוכתן לגד תליהם
וכונתו צו (עד צען מא"כ כגדת נזוכתן מלהן
מלתון) כה פצע יוכף כגדת נזוכתן לגד תליהם
שי בס נזוכתן הטעיות (לפי מארכאה היל') וכו' נזוכתנה
ברשות על עס ויתלו בגולתו, וכענוך ייזהס צו וילקחות
ותוצאות יוסוף על ימי חייכס בקהלות לכס עזע טבנש ואנרכת
פנאים (ברכ' האחס מ' חייכס פלאנק): [גב] ועיין
טלם עבדו כמעסה רק חמוץ: (רנכ) ופי' רז"ק
כי בעז'ו נהנכה רעה הקב"ה מ לרפה מעסה: (רנכ) וזו

מקורי ואוורי רשי': פה) הגז צו צלע כרכ' צלע לי ולך ולו ובס הטעיות לאן דנור מזוכתים גלען עלי' וכו'
על הרוג יט' מתי מכפיך במאורביס גאנדריס וויה חד מס' פו) מ"ה כ' יט:

נשות לב לנ תשא רפט 537

פְּקָדֵי וּפְקָדַתִּי עַלְכֶם חַטָּאתֶם :
לֹה וַיְגַּפֵּת יְהוָה אֶת־הָעָם עַל אֲשֶׁר
עָשָׂו אֶת־הַעֲבֹדָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶחָדו :
סֶלּֽג אָנוֹדֵבֶר יְהוָה אֶל־מִשְׁהָ לְךָ
עַלְהָ מֹזָה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר
הַעֲלִית מִאָרֶץ מִצְרָיִם אֶל־הָאָרֶץ

אבן עוזרא

ח) זה וזה כדרך כעם (רננה) כי בעבורך נשאתי חטאיהם, ואתה שאהבת אותם בכחה (רנו) לך נחה אותן: וביום. תחלות כל שנה يوم הפקידה (רנו): (פייה'ק). ותנה מלאבי לך. ולא אמר המלאך הנודע שהוא השם בקרבו (רננה): וטעם וביום פקדי. שיש יום להזכיר בו התענות והוא טוד (רנט) ותנה אמר השם למשח לך נחה את העם ומלאכי לך יפניך, וחתעס כי נשלתי את חטאיהם בעבור הפלתק. ועתה נחמת הארץ, רק אם הארכתי להם אפקד עונס בסוף): ד. ג' כלפי סהמאל לו בקעת סכעם לך רל חיל בקעת לרון לך עלך ב): אתה והעם. נסעם טהר סיני (רנס) (בדן): (פייה'ק. וזה וינף ד').

שתייה בהם רצבר (רסל) רק לפי דעתך שזאת הטענה הייתה בעם אחר שנסעו טהר סיני, ובם'

אללה פקודיurd רdato ראייה על יושר הדרבים):

א' וידבר, לך עליה מזוה. כי הדולך לפאה שטאל עליה הוא (ה) על בן ירד אמר שצערימה (ברא' יב ז) כי הוא בדורות (ז) וכל זה עשה בעבור שבועתי לאברהם ליצחק וליעקב (ט): (פייה'ק. לך עליה מזוה. שב נבואר טעם לך נחה את העם (יעי' לב לד) (ז) וכן אמר ושיחתי לפניך מלאך ולא הזכיר נוי אחר (ה) דרך קירה (ז) :

קרני אור

כלמ"ז מה שפער פ"ז: (בדן) דעתם שלם מהו נמנפה במחשבתך, ולכן נפשם נטוה כלום טהה, עיין בכתוב לך ד' יגפנו לו יומו יטוח (ס"ח ז' ז), ודעך קרל"ג בזאת המגפה סיחס כללו סיעים סתגפלו כס פפה לפניך ז' בסוך חטלהם וכוס טו הילכטיס יום, ורעת הילדי'ה ספאנפה סיטה מהר עין מרגניש ולו סתקביז כי המפכים הפגנו וכמרגניש, זוקו וכינוס פקדי ופקדי'ה פ"ז:

הע: (רננה) פ"י חיט הוטו המלך טהור עליו למעלת כה כי טמי זקרנו', כי הטעם חומר כי לך הטעמה בקרבך: (ריעט) וכן כתוב כת' ז' (דנרי' לך לה) טה'ס נעת תמות רגנס, וסתעס (נעט) ציפלו ולו יכלו לטעמך, וטעס נעת, כמו ונס רצע ליום רעה (ממל' טז ד') וסוך סוד גדוול', ודעתו בעט סייטה רעה כמערצת מזוה זו יסור הק' סיינחו ממנה וופעל כמערכה פועלתו: (רנס) וזה מפני שמי המניין ה' והטעי טוין ולו מות חלק מכם: (רסל) כל לeson מגפה כוונ מיתה קודס ומון, עיין בכתוב חומר היה ד' יגפנו לו יומו יטוח (ס"ח ז' ז): (ה) פ"י סמלל הטולס, כי הקובל מדרוס נקוף הטולס טולס כוון: (ז) וכן כתוב כת' ז' (גמל' טז ג'): (ג) וכתרה נכס מטע להזכיר זכות היכות ותיקיות נכס נסכוונה: (ז) ואמר כס הנה מלחי לך נסוך: (ה) ג' נוי מהל' וגוויל נגנזי, כי פג' פה רק פג' הטעמה: (ז) וכן ככלל

בז'ב' ורש'ז': פז) פג' קב' ה' ילוואלז' תפילה פ"ל ס'ח: טה) פין מות פל: א) זגמיס מד כ: ב) פין חירואן ה' כו: עיין

אונקלום

אנסערותי ואנסער עלייהו: לה ומחרא יי'ית עטיא על די אשטעבעדז? לענלא די עבד אה'ן: א' זטיל' יי' עם טשה אוניל סק מבא את ועמא ד אס'ק'ת א' מאראען דמצרים לאראען די קיטית לאברחים לי יצחק

ריש'

עתה סמטעי היליך מלכחות ימד ותציג תמיד כסאלפקוד טלייס עונומיס ופקידי עלייס מעט מן בטון הזה עט שאל הטענות וחין פולענות זהה על יטלול צהין נס קלט מפלעון עון השגלה פז): (לה) וינוף ה' אה' מילא. מיטס בירוי סמיס לעדיס צלה המלה פח): (ה) לך עליה טזה. הרץ יטראן נכו'ס מכל סהלו'ת א' לך נהמל טלה. ד. ג' כלפי סהמאל לו בקעת סכעם לך רל חיל בקעת לרון לך עלך ב): אתה והעם.

שתייה בהם רצבר (רסל) רק לפי דעתך שזאת הטענה הייתה בעם אחר שנסעו טהר סיני, ובם'

אללה פקודיurd רdato ראייה על יושר הדרבים):

א' וידבר, לך עליה מזוה. כי הדולך לפאה שטאל עליה הוא (ה) על בן ירד אמר שצערימה (ברא' יב ז) כי הוא בדורות (ז) וכל זה עשה בעבור שבועתי לאברהם ליצחק וליעקב (ט): (פייה'ק. לך עליה מזוה. שב נבואר טעם לך נחה את העם (יעי' לב לד) (ז) וכן אמר ושיחתי לפניך מלאך ולא הזכיר נוי אחר (ה) דרך קירה (ז) :

יהל אור

תפנוי סנפל נלב כהנטיס ספק טה'ס פ"ז' ומטהו כהנטיס, لكن וינו'ז ד': (רננה) אלמר לו רק הלה ליטר דנרטה לך, וכוח מקום הכנעני, נבל נלה רלה למכיר המקום, טוה דרכ' כעס, כהומר מה טדרתי חעטה למענק ולכבוד, נבל נלה חכל חטלהט לנמרי: (רנו) וכמק'ג ד"ז' כל קר'': (הנו) ומוי סהו' דרכ' כמלהטו לך יהונח לו כל

רעד: (רננה) פ"י חיט הוטו המלך טהור עליו למעלת כה כי טמי זקרנו', כי הטעם חומר כי לך הטעמה בקרבך: (ריעט) וכן כתוב כת' ז' (דנרי' לך לה) טה'ס נעת תמות רגנס, וסתעס (נעט) ציפלו ולו יכלו לטעמך, וטעס נעת, כמו ונס רצע ליום רעה (ממל' טז ד') וסוך סוד גדוול', ודעתו בעט סייטה רעה כמערצת מזוה זו יסור הק' סיינחו ממנה וופעל כמערכה פועלתו: (רנס) וזה מפני שמי המניין ה' והטעי טוין ולו מות חלק מכם: (רסל) כל lessן מגפה כוונ מיתה קודס ומון, עיין בכתוב חומר היה ד' יגפנו לו יומו יטוח (ס"ח ז' ז): (ה) פ"י סמלל הטולס, כי הקובל מדרוס נקוף הטולס טולס כוון: (ז) וכן כתוב כת' ז' (גמל' טז ג'): (ג) וכתרה נכס מטע להזכיר זכות היכות ותיקיות נכס נסכוונה: (ז) ואמר כס הנה מלחי לך נסוך: (ה) ג' נוי מהל' וגוויל נגנזי, כי פג' פה רק פג' הטעמה: (ז) וכן ככלל

בז'ב' ורש'ז': פז) פג' קב' ה' ילוואלז' תפילה פ"ל ס'ח: טה) פין מות פל: א) זגמיס מד כ: ב) פין חירואן ה' כו: עיין

וְלֹיעַקְבָּן מִטְמֵר לְבָנֶיךָ
אֶתְגִּנְהָה: בְּזַעֲלָת קְדֻמָּה
סְלָאכָא וְאַתְּרָה יִתְּ
כְּנַעֲנָא אַמְוָרָא וְתַחְאָי
וְפְרָזָא תַּחָא וְבִזְסָא: **וְלֹאָרְעָא עַבְדָּא חַלְבָּ**
זְדַבְשָׁ אָרִי לֹא אַסְלָק
שְׁבַנְתִּי מִבְּנָה אָרִי עַם
קְשִׁי קְדָל אַתְּ הַיְלָמָא
אֲשִׁיכָּנָה בְּאַרְתָּא: **וְשָׁמַעַת עַמָּא יִתְפַּתְּגָמָא**
בְּיַשָּׂא קְדִין וְאַתְּאַבְּלָא
וְלֹא שְׂזִיוּגְבָּר תְּקוּן זִינָה

את-הברנען האמור והחומר

רשי

(ב) גורשתי את הבנען
בג�. ססה לומות כנ' וגראטי טמד ופנס
מפניים מהליו²⁾: (ג) אל ארץ זבת הלב
ודבש. חני חומל לך להלומות: כי לא עלה
טברבן. לכן חני חומל לך וסלחת לפגינט
מלחר: כי עם קשה ערף אתה. וכקסיגיט
בקרככס ווותה ממלייס כי מלכש חני עליכס
לי (איוב טו יז) (יט): (ה) אבלך זעס: אבלך.
ל' קליען ד': (ו) הדבר הרע.

זבת הלב ודבש. שב אל הארץ (ו), וטעם
זבת טנורת. זב מבשרו (ויקרא טו ב) דבר שיצא
עפיס (יויאי ר ייח) (ויל), ומפרשים רבים אמרו כי טעם דבש,
התרמים (טוו) [א], והנה אמר
לא עלה בקרבך. וכי טעם הפרשה, אתה התפלلت
הנה טלאכי לך שפה להבאים, ואם תרצה לך נחה אותך, כי אני לא
פָן אֲכִילָך, כי מהטחי עלייך לא עלה בקרבך, בעבור שאם
ашטידך (טוו) ודקודוק אבלך, שבא פתח קפן תחת נдол בטו ויאמר ד' (פ' ה) (ויל) ותית
הלו"ד ראוי להרנש (ויל) ובא כי לחקל על היישון): **ד וְשָׁמַעַת העם את הדבר הרע. וְסַהוּ**,
הוא הבתוב אחריו ויאמר ד' אל משה אסור אל בני ישראל (פ' ה) (יט), ובמודה

יהל אור

(א) וכן פ' קו"ל (מכמות פד כ) אף זית סמן ודבש (דנלי נכלן הנזכרים): (א) עיין לטיל לך נל' הות
ח' ח' (טוו סתום כתמים, כי מוגומן סבגעה מיין כתמים רגמ': (ב) נכלן חטלה מליחן לפניך: (ט) נטען
כליען: (ו) וגיה פתח קפן סבוק סגול החת פתח גדול: (ויל) וסוקל הלאמ"ד: (ויל) סכת חמימות נפתחה
גלוול והוינו דגונטה, מף כלען היל"ל הילך נפתחה ככ"ף וונטס הלאמ"ד: (ויל) אל הילץ סכתוכ
כפ', וכי, וכי עלה מוש אל הילץ הילץ זכת חלב ודבש: (ויל) המטיל סס הטענה זתכו
לכס נקזוננה מנלי מלא ווינעה כהלו כהרים יטפו לך טס טסיט: (טוו) סס מין התרמים המתויקס,
זנקרלו התרמים דכם פילדס וילאר ודבש (היל'ב לך כ) הילמר טל פלנרכן לטובנן
ינימלו נכוויס ול' תרומה: (טוו) וכן פ' קרמץ'ן, אלמי דרכ' ר' ר'ו, כי לך חעללה נקרנד לטובנן
פָן הַכָּלָך כָּרְך בְּקָסָע עַרְפָּך: (ויל) נ'כ כפתה קפן (סגול) תחת פתח גודול: (ויל) עיין לטיל
חות י' ו' (יט) וסוף כפ' ועתה הווד עדיך מעליין, וויהו קו"ו טל ויומל וככ' חמל: **וְסַהו**

מקוב' רשי: ג) פ' עיין יロבלמי בסיוע פ' כ' ו' וכ' ל' ג' נמס' לד' ו' (ד) וכתייס מגות כלה, ומונמי כתפנ'ס ניגוף
spldptuo סתינס ניגות מכב' ח'ל:

ער 339

שמות לג תsha

עלוֹדִי : הַנְאָמֵר יְיָ מֶלֶךְ אֶלְמָשָׁה וְלֹא שָׂרֵתוּ אִישׁ עָדָיו עַלְיוֹ: הַנְאָמֵר
יְהֹוָה אֱלֹהִים מֶלֶךְ אָמֵר אֱלֹהִים בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲתֶם עַבְדֵי קָשָׁה עַרְבָּתָ רְגֻעָה
אֶחָד אֶלְעָלָה בְּקָרְבָּה וּכְלִירָתָה
וְעַתָּה הַוְרֵד עָדָיו מִעַלְיוֹ וְאֶדְעָה
מָה אָעַשְׂה דְּקָדָם: וַיַּרְא תְּנַצְּלָה בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲדִים מִתְּרַחְזּוֹב: וּמְשָׁה יָקֹה אֶת־הַאֲהָל וּנְטַהַה־לָיו

אבן עוזרא

וַיֹּאמֶר דָּיוֹא פָּשָׁה בְּפָדָן (לטוליה ד' יט) (ט)
עָדָיו. כְּתַרְיסָטָן כְּנִיתָנוּ לְכָס נְכוֹלָב כְּסָלָמָלוּ
עַח (ט) (כט), כִּי בְּסָתוּוּ זָאוּ שָׁהָקִים מְפָעָל
(שָׁפָשָׁפָשָׁ) וּכְבָרָא צָהָשָׁה שָׁחָקִים (כט) וּכְבָה
זָה (כט), וְאַזְרָקָה לְהַיּוֹן דְּגָאנָאַנְסָה שְׁעַה
כְּכָה תְּסִיד (כט) וּבָנָה: (פִּיהִיאָק). זִיְּשָׁמְעָה הָעָם,
פִּי, אַחֲרָ שְׁשָׁבָעָה הָעָם שָׁאָכָר הַצָּבָה יְבָשָׁה אֶתְמָ
עַם קָשָׁה יְוֹרָף (כט) וּרְבָּוּם בְּבָהָוּ, יְבָנָן וַיְצָוֵ
שָׁחָקִים מְפָעָל (חָה' עַח כט) כְּאָשָׁר פִּי בָּם'
תְּהִלּוֹת (כט): זִיְּתָאָבָלוּ. הַשָּׁעָם שָׁפָשָׁוּ בְּנָדָי
הַתְּאָרָת וַיְבָשָׁוּ בְּגָרִי אָבָי כָּל יְשִׁיחָם עַל כְּעַתָּה
חָגָל, וַיְהִי טָעֵם פָּתָר הַוְרָב: הָה וַיְאָכַר חָגָנוּ כִּי
פָּזָם הַוְרָד עַדְיָן. שִׁיגָּלוּ וְהַהְבִּיד (כט) וַיְסִיּוּ
דְּבָרִי אֵין זִוְּקָה, וְהָגָנוּן אָבָר כִּי פִּי זָאָדָעָה מִתָּ
עֲדִים מִתְּרַחְזּוֹב. הַלְּטָעֵם סְקָרִידָוּ עֲדִיכָּס מְפָלִיכָּס:
וְחַלְקוּ מִיד סְקָרִידָוּ עֲדִיכָּס מְפָלִיכָּס:
וְאֶדְעָה סָהָא לְךָ. צְפָקָודָת סְחָלָה הַעֲנוֹן
חַנִּי יוֹדֵעַ מַה סְכָלָנִי לְמַסּוֹת לְךָ: (ז) אֶת
טוֹב לְכָס שְׁהָלָמָח מַלְאָךְ: וְעַתָּה. פּוֹלְעָנוֹת:
וְחַלְקוּ מִיד סְקָרִידָוּ עֲדִיכָּס מְפָלִיכָּס:
וְאֶדְעָה סָהָא לְךָ. צְפָקָודָת סְחָלָה הַעֲנוֹן
חַנִּי יוֹדֵעַ מַה סְכָלָנִי לְמַסּוֹת לְךָ: (ז) אֶת
טוֹב לְכָס שְׁהָלָמָח מַלְאָךְ: וְעַתָּה. מְלֹחוֹטוּ טָוּן וְכָלָחָה (ז):
חַוְּלָב (ז): (ז) וְמַשָּׁה. מְלֹחוֹטוּ טָוּן וְכָלָחָה (ז):
יְקַח אֶת דְּהָאָל. לְזָוּן בְּזָוּס כּוֹלָן לְזָקָח חַכְלָוּ
בְּהָאַעַשָּׂה לְךָ, וְהָגָה אַפְּרַץ לְךָ יְדָעָתִיךְ בְּשָׁם (כט): (ז)
עֲדִים (כט) וְהָבָנָדָי תְּפָאָרָת וְתְּבָשִׁיטָדָם כְּפָוּגָוּתָם וְהַטְּבָעָתָם, עַל דָּרָךְ וְאֶעֱדָךְ עַדְיָ
(ז) (ז) טָוּן יְאָ) (ז), בְּיַיְהָא הַתְּאָבָלוּ עַל דָּבָר הַעֲגָל (לט) (ז): זָוּנָה יְקַח. שְׁתִּידְעַת הַתָּזָת

קרני אוֹר

(ז) וַיְסִיּוּ סָס כָּחָה זָלָן כְּפָקָיק פְּנִילָיִים גְּכָלִיכָּס: (ז) זָלָן זָלָן דְּזָחָט כְּפָלִי הַטְּכָפָתִים
סָס כָּמָה זָלָן וְסָטָעָס וְלָוּ, וְכָנָר לָוּ וְכָהָה
סָלָוּ סָולָן פְּלָזָן גְּנָמָלָן וְלָוּ תְּזָוִוָּן לְצָחָוִוָּס, וְלָזָבָז
וְיַמְּפָר, כִּי רַדְתָּ כְּמָן הַיָּה כְּתָמָלָה וְהַקָּדִיס כְּמָלָה
וְסָטָס, לְזָהָלָן חַוְּלָל גְּנָפָס (סָס פָ' זט) עַל נְבָר סָמָה זָלָן זָלָן
קְרָרוֹת כְּהָלוֹה, וְזָה כּוֹה לְפָרוֹז כְּזָוְלָזָן. וְוַלְתָה
הָגָס לְחָס הַוְּה הַכְּפָר, כְּמוֹ הַתְּקָרְנֵי לְהָמִי (כט) כָּחָה (ז): (ז) זָלָן "סִיפָּנוּ כְּכָה תְּמִילָה"
וְזָה כּוֹג כְּפָי, פְּקָדָר (עַיְן לְוֹת כט) וְקָנוֹמָנוֹס הַמָּה רְגִיעָה גְּלָעָן וְלָרָה הַכְּהָן, הָס הַמָּרוּנָה וְלָלָה דְּתָוּזָה
פְּלָיו טָלוּ, סָכוּ מְזוּזָה זָנוֹה הַסָּס כְּוֹדָר עַדְיָן מְעָלָה וְעַתָּה לְוָה הַוְתָסָה צִוְּטוּ כְּכָה חַמִּיל, וְלָזָן הַפְּיָי מְן וְיַהַמְּרָל
וְכָנָר הַמָּר: (ז) פִּי הַחֲרָב הַפְּטָיבָה הַמָּהָר פְּדָנָר לְוָה הַסָּס לוּ וְיַמְּטָעָה הַעָס: (ז) עַיְן הָוָת כָּכָה: (ז) עַיְן הָוָת כָּל:
(ז) זָבָז יְבָז: (ז) הַתָּזָת מְן, כָּמוֹ, הָס יְלָה לְתָה הַשְּׁרָר (כט) מְלָד (ז): (ז) כָּל מְיָי הַכְּבִינָן: (לט) וְזָה

סְקוֹרִי וּבְאָרוּ רְשָׁי: (ז) זָנָה כָּמָה: (ז) פְּזָן גְּכָלִות: (ז) הַגְּחָמָה הַטָּהָרָה כָּמָה: (ז) יְפָיָה כָּוָבָה: (ז) זָנָה כָּמָה הַתָּנוֹתָה הַטָּהָרָה:

אונקלוס

עַלְזָה: הַנְאָמֵר יְיָ מֶלֶךְ אֶלְמָשָׁה אִים לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְתָּנוּ
עַם קָשָׁי קָבְדָל שְׁעַה חֲדָא אַסְפָּק טְכָנָתִי מְבִינָה
וְאַשְׁגָּתָה זְכָעָן אַעֲדִי תְּקִוָּן זְגָה בְּגָלִי
קְדָמִי מָה אַעֲבָר לְךָ: (ז) וְאַעֲדִיאָז בְּגָלִי יִשְׂרָאֵל
יְהַתָּקִוָּן זְגָהוּן כְּטָזָרָא דְּחַוְּרָב: זְמָשָׁה גְּטָבִית

רשוי

סְלִין טְכָלִיכָה טְוָרָה וּמְכָלָכָת פְּמָס: אִישׁ וְמְלָכָת פְּמָס כְּתַרְיסָטָן
עָדָיו. כְּתַרְיסָטָן טְנִיתָנוּ לְכָס נְכוֹלָב כְּסָלָמָלוּ
כְּנָסָכ וּגְנָמָט (ז): (ז) רְגֻעָה אֶחָד אֶלְעָלָה
בְּקָרְבָּן וּבְלִיהְתִּץ. לְסָה חַטְלָה כְּקָלָנָךְ וְלְמָס
מְמָרִיס כִּי בְּקָצִוָּת עַרְפָּכָס הַזְּמָוֹס מְלִיכָס רְגֻעָה
לְחַטָּן טְפָוָל וּפְמָיִוּ) טְכָלָמָל חַנְיִי כְּמַטָּפָט
רְגֻעָה פְּעָנָר זְפָס (ז) וְהַכָּלָה לְחַטָּס לְפִיכָךְ
טוֹב לְכָס שְׁהָלָמָח מַלְאָךְ: וְעַתָּה. פּוֹלְעָנוֹת:
וְחַלְקוּ מִיד סְקָרִידָוּ עֲדִיכָּס מְפָלִיכָּס:
וְאֶדְעָה סָהָא לְךָ. צְפָקָודָת סְחָלָה הַעֲנוֹן
חַנִּי יוֹדֵעַ מַה סְכָלָנִי לְמַסּוֹת לְךָ: (ז) אֶת
טוֹב לְכָס שְׁהָלָמָח מַלְאָךְ: וְעַתָּה. מְלֹחוֹטוּ טָוּן וְכָלָחָה (ז):
חַוְּלָב (ז): (ז) וְמַשָּׁה. מְלֹחוֹטוּ טָוּן וְכָלָחָה (ז):
יְקַח אֶת דְּהָאָל. לְזָוּן בְּזָוּס כּוֹלָן לְזָקָח חַכְלָוּ
בְּהָאַעַשָּׂה לְךָ, וְהָגָה אַפְּרַץ לְךָ יְדָעָתִיךְ בְּשָׁם (כט): (ז)
עֲדִים (כט) וְהָבָנָדָי תְּפָאָרָת וְתְּבָשִׁיטָדָם כְּפָוּגָוּתָם וְהַטְּבָעָתָם, עַל דָּרָךְ וְאֶעֱדָךְ עַדְיָ
(ז) (ז) טָוּן יְאָ) (ז), בְּיַיְהָא הַתְּאָבָלוּ עַל דָּבָר הַעֲגָל (לט) (ז): זָוּנָה יְקַח. שְׁתִּידְעַת הַתָּזָת

ידָל אוֹר

(ז) וַיְסִיּוּ סָס כָּחָה זָלָן וְכָנָר הַמָּל : (ז) זָלָן זָלָן דְּזָחָט כְּפָלִי הַטְּכָפָתִים
סָס כָּמָה זָלָן וְסָטָעָס וְלָוּ, וְכָנָר לָוּ וְכָהָה
סָלָוּ סָולָן פְּלָזָן גְּנָמָלָן וְלָוּ תְּזָוִוָּן לְצָחָוִוָּס, וְלָזָבָז
וְיַמְּפָר, כִּי רַדְתָּ כְּמָן הַיָּה כְּתָמָלָה וְהַקָּדִיס כְּמָלָה
וְסָטָס, לְזָהָלָן חַוְּלָל גְּנָפָס (סָס פָ' זט) עַל נְבָר סָמָה זָלָן זָלָן
קְרָרוֹת כְּהָלוֹה, וְזָה כּוֹה לְפָרוֹז כְּזָוְלָזָן. וְוַלְתָה
הָגָס לְחָס הַוְּה הַכְּפָר, כְּמוֹ הַתְּקָרְנֵי לְהָמִי (כט) כָּחָה (ז): (ז) זָלָן "סִיפָּנוּ כְּכָה תְּמִילָה"
וְזָה כּוֹג כְּפָי, פְּקָדָר (עַיְן לְוֹת כט) וְקָנוֹמָנוֹס הַמָּה רְגִיעָה גְּלָעָן וְלָרָה הַכְּהָן, הָס הַמָּרוּנָה וְלָלָה דְּתָוּזָה
פְּלָיו טָלוּ, סָכוּ מְזוּזָה זָנוֹה הַסָּס כְּוֹדָר עַדְיָן מְעָלָה וְעַתָּה לְוָה הַוְתָסָה צִוְּטוּ כְּכָה חַמִּיל, וְלָזָן הַפְּיָי מְן וְיַהַמְּרָל
וְכָנָר הַמָּר: (ז) פִּי הַחֲרָב הַפ

שמות לג תsha

אונקלום

טשׁבְנָא וּפְרַסְתָּה
מִבְרָא לְמִשְׁרִיקָא אֲרַחְמֵיק
מִן מִשְׁרִיתָא וּקְרִי לְהָ
טְשֵׁבָן בֵּית אֲלִפְנָא וַיְשַׁ
כָּל הַתְּבָע אֲלִפְנָן סָן
קְדָם יְיָ נְפָק לְטְשֵׁבָן
בֵּית אֲלִפְנָא מִבְרָא
לְמִשְׁרִיתָא: הַוְתָּהָה כֶּד
נְפָק מְשָׁה לְטְשֵׁבָן
קְיִמְפִּין פָּל עַפְא
וּמִתְעַתְּדִין גָּבָר בְּתְרֻעָ

רש"י

עבר, עלי דרך, יעשׂו ענל בחורב (תח' וגו' וגו' מחדך למלמד י') : הרחק. אלפים חמש יא) קו יט) (לכ) האהלו. אהלו שלו (לכ) מחדך למלמד (לכ) (לכ) כטו ויבאו האהלה (לעיל יח ז) (לכ) (לכ) מהנה טשה נבדל סיישראל בעבור הבוד שידבר והנה טשה נבדל סיישראל בעבור הבוד שידבר כטלפיים חמה כמלך יט) : וקריא לו. וכיס עמו (לכ), וזה היה אחר שהורד הלוחות השניים כתובים (לכ) והחלו ישראל לעשות הטשון וקריא לאהלו טוען, כי השם נועד לו שם עד שנעשה הטשון, ואין טוקדם וטאוחר בתורה (לכ) (ה) ויא כי זה הוא אהלו הטשון (לכ), וספר הכתוב אני היה הטהרן לפניו שיקיטו הדנלים החחשים יום (לכ) :

כל מסה יר) : (מ) והיה. לzon כוות : בצתת משה אל סהכל : יקומו כל העם. עומדים פפכו ווין יוסכין עד קינטכס משם : והביחו אחורי משה. לסתם ט) חזקי יהל אור

פ"י הרצכים : (לכ) תנומת עבר : (לכ) סידוט : (לכ) ספ"י תנומת עבורה (לכ) ספ"י תנומת כה"ה סידעה : (לה) כי כדרך עלה רלה ד' טיכנו לו מסכן ואתשרה סכינתו נתולס, כן לא הפוץ הקנאה לדרכ עס מסה בתוך מהנה יסראל : (לכ) וכן דעת רצוי ז'ל : (לכ) ספ"י מה סכתות פה ומזה יקח זאת קההן וכן פ"י רכינו חי, ולפת סואג (צחופת טכסף חי) דף יג ה) סכו עלי טלה תפlein לדיזה ולרטה (צפל גב) גיד בסב אטדיינו מינון, וכ"ה לדעת צקודה (צפל גב) מהחאל לבני (צמוץ פמ"ה ג) צימאל, כל' הוין צחון נאכ סקב"ה ובס פטפורת חוקן פלויו, פאכונס גמאל כוה על נזיבת צעליין בספו עלייה נאכוד ולחתלה זקודות מ"ט נלטו פלייכס בגהאל כס' קדר לי (לטפס יג ז) וסיו גוות מל' ידכה ולפת סחכיה (כווזי מ"ה ס' ג) לדעת סה זע צביה תנומת לתפקיד כל להל ולחמד לס' כבוזו וכ"ה דעת גאל"ה ציפרט זיל, וכעדי כס' צודכט הכתוב לין דצתי לפרטנו פל כתidea כמו צפיכו סלהניע, וכן לערזוי פל כתפליין כדרך חוץ, וגס לו פל דס' הכרית חכל כל פוא כסויו לדנליים זיל ג"כ, מוגם כפזעטו צפיכס נס פדי עליים עי"ב : (ד) ושיין לעיל לא יכ קרי לור כפלה ה : (ה) וכלהמ"ן כביג פ"ז, כי מס טפס להוציא וו נאכון נהורט כפאלס עי"ב

טק"ב רשי"ז : י) תנומת עז, תנומת עבורה, ילקום בז, ספ"ז, מדרכ הגדה, ילקום בז, וצג : יא) תנומת עז כו, תנומת עבורה, ילקום בז, טו ימודמי פירוכין פ"ה ס"ה, ילקום בז : יב) יסודס ג' ז, ושין לכת"ז סס : יג) תנומת עז כו, תנומת עבורה, ילקום בז, פירוכין סס, שאוד פארה כזומ"ס עז ושות"ט כה : ילקום בז : יד) תנומת עבורה, ילקום בז, ילקום בז : יז) תנומת עבורה, ילקום בז, ילקום בז : יז) ילקום בז, ילקום בז : יז) פירוכין סס : יט) פירוכין סס : יט)

וְהִיא בָּנָא מִשֵּׁה הַאֲהֻלָּה יָרֶד
עַמֹּד הַעֲנָן וַיַּעֲמֹד פִּתְחַת הַאֲهֻלָּה
וַיֹּאמֶר עִם-מֹשֶׁה: וַיַּרְא אֶל-יִהּעָם
אֲתִיעַמֹּד הַעֲנָן עַמֹּד פִּתְחַת הַאֲהֻלָּה
וּקְסַפְּלַת הַעַם וְהַשְׁתַּחַוו אִישׁ פִּתְחַת
אֲהֻלָּיו: אָנֹדֵבֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
פָּנָים אֶל-פָּנִים כַּאשֶּׁר יָדַבֵּר אִישׁ
אֶל-יָרָעָה וְשָׁב אֶל-הַמִּחְנָה

וּמְשֻׁמְשָׁנָה יְהוֹשֻׁעַ בֶּן עֹזֵר א

(פ' ה' י). ומשה יקח את האהל. יתכן
שלקו ברדתו טן התר (ט) והוציאו מן המחנה
בעבור מעשה העגל (מל) ואח"כ סיפר הכתוב :
מן והיה . נם זה היה אותן (טב) שהיו רואים
כל רגע שיבא ממחנה ישראל אל האהל
טיד היה רואה עמוד הענן (מן) : (פ' ה' י). וזה היה
בצאת משה אל האהל . אחר שירד גם
הלווחות השנייה (מל) וו"א כי כן עלה אחר
שהסיעס טים סוף (מל) ונכתבה הפרשה בפסוק
זהו , בעבור והנחותי לך כאשר אפרש (מו) :
ו וראה . וזה המעשה היה אחד פרשת
ראאה אתה אופר אליו (פ' יב) (מו) כי היא
הייתה (מל) בקרוב הארבעים יום שהתגמל
על דבר העגל (מל) ואחיכ ידר ופסל את
הלווחות (ט) או עבר השם על פניו (טט)
חוורי (פ' כב) : יא ודבר ד' אל משה

ל' לסומו מהו נמחנה: (מו) וכן פי' כת' ג' כפי' הקול פ' יד, וכנהותי לך ולח נבא, י סכך נמকס מיוחל נכל מנ' המחנה ואינו וודף אליכם: (מו) ובקליים הנוחות: (מת) קיינו רוחה אלה הואר אליך בצחורה מטה': (מט) אט אורכניים יוס כהמאניס, וכן פי' סדר וטל (להט) כה) זו חמץ מטה, רוחה אלה חמץ חמץ אלה: וכפלה פאו מל נאר טוי: (גה) כטיכ' חמפה נד (ו): (גנ) פ' כנ, ואלה כת' יוס כהמאניס

פרק ב' רשות: טו) תנתנו מה שבס: יז) כל דבר כו' יוליכך בכחם סטמים כל דין פנוי ואמנויות כל דין מתייד וטפס מס' ל dozen פנוי, פין רב' כל מה, ולפניהם פס מיל'ו, וכן לדין פס מיל'ו, אף זכרן פמל פנוי, אך נמי כפנין כו' ניגומי: יח) כי לפ' כפנין טיס לו לתרנש וממלל מס מיל'ו, גלען כינוי, ארגנס גלאן מתפצל לפ' טסום גלאן כנוד לטכינע טכיקול מדין. ניט גליין פלומו כבורהות ל dozen מתפצל וככליות צומע מיל'ו: [יט] וכן פ' רב' אל ימו' כב', ומין פ' רב' יטמי' כב', וגנטכס'ט כמ' ז פז: כ) פ'ין תנומת ה' בס', תגלאם כב' בס': כא) וכן תיונ'ט ומתחמלל, ומתריגוס פנויוינט וממליל:

אונקלום

ט ויהי בְּעָמֹד הַעֲמֹד וְדָבַר עִם
אֶת-עָמֹד וְקָם בְּלִידָה
אֲהַלֵּן : יְפֻנִים אֶל-
אֶל-רַעַד רַעַד
וְשָׁבְגָא וְסַפְתָכָ לִין
אֶחָזְרִי מְשָׁה עַד דָעֵל
לְמַשְׁבָנָא : ט וְהַהֵר פֶר
עַלְלָ מְשָׁה לְמַשְׁבָנָא
נְחִית עָמֹדָא דְעַנְנָא
וְקָאִים בְּתְרֵעַ מְשָׁבָנָא
וּמַתְמַלֵּל עִם מְשָׁה :
וְתַזְנוּ כָל עַטָּא יִת
עָמֹדָא דְעַנְנָא קָאִם
בְּתְרֵעַ מְשָׁבָנָא וְקִיטֵן
כָל עַטָּא נְסָגְדִין גָבָר
בְּתַרְבָּע מְשָׁבָגָה :
יא וּמַתְמַלֵּל יְיַעַם עִם מְשָׁה
מַמְלָל עִם מַמְלָל בְּמָא
וּמַמְלָל גָבָר עִם תְּבִרָה וְתַאֲבָר
רְשֵׁי

ילוד חזק מוצעה סכינית תכונם לחלייו
לפתח חallo טו) : (ט) ודבר עם משה. כמו
מדבר עס משה ז) תלגומו וממלל עס מטה
סקוח לבוד סכינית יה) כמו וימען חט סקול
מדבל חלייו וחילו קולו מדבל (בזוויה) חלייו
סקוח קולו מדבל (במלחיק) פתרונו סקול
מדבל בינו לבין עלמו וקדיותו סומע מהלייו
וכזוח קולו מדבל (בזוויה) מסמע סכתול
מדבל עס סדריות יט) : (י) והשתחו.
סקיניכ ב) : (יה) ודבר ה' אל משה פנים
אל פנים. וממלל עס מטה כא) : ושב אל
הטנה. לחמל סנדבל טמו כיון קב מטה
ויצא לידי מעשה מה שאמר לו וראית את

המשכן ומפע הדרנליים סלקמו וברוחיקו מן הממנה:
(מ) מס הלוחות הצעניות: (מל) מיין היוותם:
(מכ) רישל היה פלא: (מנ) וכי יודען פלאכינה
גנלית על מצה: (מל) מיין היה לו: (מל) ובעתס
כרי לקיים הגרל נח כייתה התחדשות מטה כבניאיל
ח口头 הגרל, חילג טאלטוב מספר דרכו כל מסנו
שםפת האסיט צוי יטראל מיט סוף, ונכיו למחנה
קכוסה, ואנארך מהה לדבר לפטעmis עס ד'
כיה מנגנו לקחת מה הולך כלו המזוהה לדבר

סק"ב רש"ו: טז) תלותנו ה' בס' מהומת' כ' בס' יז) כ'
פתח וטפס נצון כו', פין רצ'י כליה' כד'
הר (מי כפנין כו' ניגומי: יח) כי לפ' כפנין טיס לו לתרגום
טכטה' נצון כבוד לנצח טכטל' מלכ' ניט' נצון פקתו כבאות
על ימו' כב' ומין פי' רצ'י בטמי' נכ' ס' ונדקה' כמל' ז' ס'
ומתמלל' ומתריגוס

אונקלוס

וְמִשְׁרְתָּו יְהֹשָׁעַ בְּנֵי נָוָן גָּעָר לֹא נָזָע עַלְיָסָא לֹא עֲדָר
יְמִישָׁ מִתּוֹךְ הַאֲהָלָה: פְּשִׁישָׁ מִשְׁחָה אֶלְיָהוָה רָאָה
בְּיַדְךָ קָדָם לֹא חָשָׁבָה רָאָה אָמָר לֵי אָסְפֵּיקְתָּה עַתְּקָא
בְּיַדְךָ קָדָם לֹא חָשָׁבָה רָאָה אָמָר לֵי אָסְפֵּיקְתָּה עַתְּקָא
אָתָּה אָמָר אֶלְיָהוָה בְּעֵל אַתְּה עַמָּךְ
הָזָה וְאָתָּה לֹא הוֹדֵעַתָּנִי אַתְּ
אָטָּה רְבִזְתָּה תְּשַׁלֵּחַ עַמִּי וְאָתָּה אָמְרָתָּה

רשוי

חָלָה כְּמַחְנָה וּמַלְמָד לְזֹקְנִים מֵהַלְמָד וּכְלָכָל
הָוֶה כְּכָבֵד מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ הַכְּפֹרוֹת עַד סַכּוֹקָס
סַמְשָׁקָן וְלֹחֵם יוֹמָר סַכְלִי נְצָבָה עַל כְּתָמוֹן
נְאַתְּכָלְנוּ הַלּוּחוֹת (יב) וְכַי"ח סַכְקָה חַתְּכָנָל
וְדֹן חַתְּכָנָל כְּחַמְטָלִיס וְכַי"ט עַלְכָה (יב) סַנְהָמָל
וַיְכִי מַמְחָלָת וַיְהִמְלָל מִסְפָּה חָלָה הַעַס וְגַו' (יר)
וְעַזָּה סַס הַלְּבָנִים יוֹס וְזַקְעָה רְחָמִים סַנְהָמָל
וְחַמְפָל לְפָנֵי (ה' וְגַו' י"ה) וְבָרָחָה מְדֻס חָלָל
נַהֲמָד לוֹ וְפָלִית נְבָקָל חָלָה סַיְנִי לְקַכְלָל
לוֹמֹות סְלָחָרוֹנּוֹת וְעַזָּה סַס מ' יוֹס סַנְהָמָל
בְּסַס וְחַגְגִּי טַמְדָמִי כְּכָר כִּימִס כְּרָחָצָנוֹנִים
וְגַו' (יב) מִמְּהָרָחָצָנוֹנִים כְּרָלוֹן חָק כְּחַחָרוֹנִים
כְּרָלוֹן חָמָל מַעֲתָה חַמְלָעִיס כִּיוֹ נְכָפָס.

כִּי צַחְלָרִי נְתָלָה סַקְכִּים לַיְצָרָל צְמָמָה וְצַלְכָל צְמָמָה כְּדַבְּךָ
וְמַסְלָל לוֹ לְוֹמֹות חַחָרוֹנּוֹת וַיְרָדֵר וְמַתְּחִיל לְלוֹמֹתוֹבּוֹ) עַל מַלְחָכָת הַמַּסְכָּן (יח) וְעַד ח' בְּנִיסָן
וְמַסְכָּוקָס לְה' כְּדַבְּךָ עַמּוֹעַד חָלָה מַהְכָל מַוְעֵד: וּשְׁבָאַל הַמְּהַנָּה. מַלְגָּנוֹמָו וְתַכְלִילָה
לְפִי צַבָּה לְסֻון הַוּס וְכֵן כָּל הַטְּבִינָה וְלֹחֶה כָּל הַעַס וְחַזְוָן. אַלְכָו וְקִיְמָין. וְכִבְיטָו
וְמַתְּכָלִין וְכַעֲמָמוֹ וְכַגְדָּין. וּמַדְרָסָו (נְסָ) וּדְבָרָה (ה' רָאָה אַתָּה אָמָר אַלְיָה). כְּדָנָרִי בָּזָן
חָנִי נְכָפָס וְחַמְפָל נְכָפָס חָיִכָּה (יב) רָאָה אַתָּה אָמָר אַלְיָה. כְּהָה תָּן טַיְיכִיךְ
וְלֹכֶךְ עַל דְּבָרִיךְ חַתָּה חָמָל חָלִי וְגַו' וְחַמָּתָה לְה' כְּדַעַת פָּנָci וְגַו'

וְהַל אָור

כְּמַתְּמָיִם יְהָה לִיְדָי מַסְהָה שְׁרָה לְהָתָה לְמַרְיוֹן
וְלְמַעְלָה לְה' יְהָה, וְלְמַתָּה לְה' יְהָה כְּחַבְּה סָה' וְיָלָל
כְּסִיְעָה הַקְּלָר ט' יְהָה (יב) וְכֵן סִיְעָה רְעִיס הַבָּא
טָלוֹ קְרָן שָׂוָר פְּנִי: (יב) וְיָהִיא הַסִּיְעָה מִן יְדָע
כִּי נְסָס לְה' דְּבָרָה סַס מַסְהָה פְּנִי חָלָה פְּנִים רַק
כְּגָרְנָעִים יוֹס הַכְּלָלִישׁ וְכָלָה: (יב) וְסִיחָה לְחַיִּכְלָה
חַמְבָּיס וְלְגָרְנָעָה, רְיוֹת מְרָכָמִים שְׁמָמָה גַּמְדָר,
וַיְדָל צָבָה זְכָנָה וְהַלָּקָה, כְּרִי חַמְבָּיס וְלְרָכָב: (יב) וְיָהִיא
(יב) סִיְעָה כָּל סַחְנָמָר שְׁוָסָה פִּיהָ יְהָדָע (ס) וְעַתָּמוֹ, חָנָה נְהָה הַגְּמָחָךְ עַלְיָוָה: (ס) עַיְינָה
לְמַסְלָל

סְקָאַבְּרָשִׁי: (יב) סְלָע פ"ג חַמְתָּל הַתְּבָלָה נְגָמָה וְסִמְמָה
כָּל, כִּי כְּסָס נְתָמָס, כִּיְקָס נְתָמָס כְּכַיָּהוּ מִתְּנָתָמָה סְכִיָּה סְלָע, אַמָּס סְלָע, אַמָּס סְלָע
פִּין נְיָה"ס סַס מִסְפָּה סְפָה פִּין (בר) לְפָלֵל נְהָה לְה' (בר) דְּנָכָה ט' יְהָה (יב) פִּין נְיָהִוָּה גַּלְלִי יְהָה
וְכָכָה זְכָנָה סְפָה כָּל, וְלֹא לְפָהָה, כְּנִי סְדָמָן, וְכָכָה מְלָאָה לְפָהָה, פִּין בָּהָה זְסָאָלָה זָהָה: (יב) פִּין

רבע 543

שמות לג תsha

ידעתיך בשם ונמצאת חן בעניין: י' ועננה אבדנא מזאת חן בעניינך הודיעני נא אגדךך לאגען אמצען אמאדנן בעניינך

אבן עזרא

ו אתה אמרת. כאשר היה בהר אמר לו כן, ואם איזנו פפורש (סב), והנה אמר ו אתה אמרה ידעתיך, ואני אטיסך שאדריך, אתה אמרת כי מצאת חן בעניין ופזע אמרת חן בעניין (סב), יעתה שים לבך לדעתיך, ודע כי צבאות (סב) בedula וכסה באפשרות מהשנת השם (סה), ובנוסף התaszנות העזרות החוקיות (סב) גם כננד הזדמנות הבבויות (סב), והודיע מתחדר עט היודע (סה), ע"י כן אמרו ברצף עליון שהוא יודע וירודע (סב) ודע הנבראים איננה כן, כי אין היודע היה היודע (ע) באבור העצם (ע), והנה סבב ידעתיך בשם. שפטת משה דבוקה עט הכל, ע"כ חדש ד' ע"י ידו בעולם אותן יוטפות (עב) : יג' וטעם הודיעני נא את דרכיך. כי יוצא בראשית אין כח בגבורה לדעתו כי אם ברכיו (ענ) , ופי שידע ברכיו ידענו כי או יהיה כתבי צורה (עג) ומ"ב אמר הודיעני, ואח"ב ואדע (עג) : ובסם וראה כי עט הגויה זהה, וזה הפלתו בעדב (עג) :

ידל אוד

ונפי קגרטו סס : (ע) לשי מחאלטנו בו היריעה נידיעתו : (עג) פ"י בעבור כלין עלס ליודע כעלס הידיע : (עג) בעבור שמה נידנק בו וריה בו הצלול וכטבל והטבל אלל. מדת חותמת וויפטיש זכו מה שאמר שמלת מטה דנקה עט הכל, וכן יאנר למחלה ג טו, ע"כ יכול מטה להרשות חותמות וויפטיש כל נברחו מכל הערן כמורס ככח הכס" : (עג) כס מדותיו, וכן פ"י רכ"ח ע"ד הספט דרכיך מדותיך, כי דרכי הפס"י כס מדותיו, וכוכיר כמהות מיל רחים והען ונו : (עג) לך נטע מטעתו מתעלין, פיין חות טו : (עג) וכס' (יסוד מורה צמר קרתון) יHOLDER, וכזדים מוחיב להזון טמו ולכיד מנות כסם ברכחו לךין מעציו זו ידע כורחו, וככש חמר מסה, קודיעני נ"ה חתתוניס מקנליים ההכפפה מן העלויוניס לך, וכל, והם יט כס מטיין דעת פליון, יכול להילל חותם מירעתם, או לכרב טונחס דרכך כלל : (סס) וכמלה"ז או יולדע מהיחד טס סידועי : (סס) וכן יאמר למטה צפי הלאוך לך ו ע"י הו נ"ז יודע ודעת וידיט", וכחט פ"ז המוטט, והוא דבר עמוק מהוז לניירו אף כי לומרו, וכחט יודע ברכו", והנה הכל ית' פ"ז כירודע וכחט יודע ברכו, כלומר טקו' הספקיל מהלך והמוסכל, ועין מורה צפ' סמ מסמ' קרתון טהדרט

סק"ב רשי" : ל) נפי נג כ, והנה זה ספקין האג קודס פטן, פיין גמ"ס בנתן, בלא דעתינו זנו גל נספחים וגייל, ובנתתי נפינ' מלון גנרטמי :

אונקליס

ואף אשבחה רחפני רחפני : י' נגן אם בצען אטבוחה רחפני רחפני רחפני הודיעני בצען ית אורח טבקה ואבערחה בדיל האשבה רחפני רחפני

רשוי

סולח מלוך ל) חין זו כודעה כלין חלי חפן נס : ו אתה אמרת ידעתיך בשם. כלרכיך צבאל נמי מuds בסס חטיכות טרי למלת לי כנה חכמי מה חליך צבע הענן וגנו' וגס כך יתמןנו לטולס : (יג) ועהה. חס למת סמלתהי חן בעיניך הודיעני נס חט דרכיך : מה סכל חתך נתן למולחי חן בעיניך : ואדע לטען מצא חן בעניך. ולהדע צו מדת הנזוליך מה קיה מליחת חן סמלתהי כנש סכל מליחת סחן : וראה כי עטך הבני כלאה טולו החקמל וחטקה חוקך לנו' גדול וחתה טעוכך רחס כי עטך הס מקידס וע"ב אמר הודיעני, ואח"ב ואדע (עג) : ובסם וראה כי עט הגויה זהה, וזה הפלתו בעדב (עג) :

אונקלוס

וְגַלְיִי קָרְמָךְ אֲרֵי עַפְךְ
עַפְךְ חֶדְיוֹן: יְהִי וְאַמְרָה
שְׁבַגְתִּי תְּבַקְּחָה וְאַגְּתִּיחָה:
טו נָאָמָר קָרְמָוְהִי אָם
לִית שְׁכַנְתָּה הַסְּהָלָכָא
בֵּינָא לֹא תְּסִקְינָא
מִפְּאָה: טַו וּבְמַתָּה יַזְרְבָּע
הַכָּא אֲרֵי אַשְׁבָּחָתָה
בְּחַטְמִין קָרְמָךְ אָמָא וְעַפְךְ
הַלָּא בְּמַפְּךְ שְׁבַגְתָּה
עַפְנָא נִתְעַבְּדָנוּ לֹנָא

וְרָאָה כִּי עַמְךְ דָּגְעִי הַזֹּה: יְדַוְּיָא מָר
פָּנִי יַלְכּוּ וְהַגְּתָתִי לְךָ: טַו וְיָאָמָר
אַלְיוֹ אָמְדָאָזָן פָּנִידָה הַלְּבָלִים אֲלָ
תְּעַלְנוּ מֹזָה: טַו וּבְמַהּוּ יַזְרְבָּע אָפּוֹא
בְּיַמְצָאָתִי חַנְן בְּעִינְיוֹנִיךְ אַנְיִי וְעַמְךְ
הַלָּא בְּלַכְתָּה עַמְנוּ וּבְפָלִינוּ אַנְיִי
וְעַמְךְ מְפָלָה-הָעָם אָשָׁר עַל-פָּנִי

רשוי

וְהַס צָס תְּמָלֵס חַיִי סּוֹמֵךְ עַל סְיוּלָהִיס
מְחַלְלִי טִיקְיָמוּ וְהַתְּמָלָס סְסָלְלָה טַלְיָ
בְּעַס הַזָּה חֻודִיְעָנִי וּלְכֹוְתִּינוּ דְרַסְוּוּ כְּמַמְלָתָ
כְּלָכּוֹת לְאָ) וְהַיְיָ לִיְצָבְקָמְקָרָלוֹת עַל אַפְּלִיכָּס
וּפְלָלָס צְהָמִי: (יְד) וְיָאָמָר פָּנִי יַלְכּוּ.
כְּתַרְגּוּמוּ לְהָזְלָח טַוּ מְלָחָח חַיִי בְּעַלְמִי
חַלְקָר כְּמוּ וְפָנִיךְ כּוֹלְכִיס בְּקָלְכָה לְבָ): (טַו) וְיָאָמָר
אַלְיוֹ. בָּזָו חַיִי חַפְּצָן כִּי טַיְיָ מְלָחָח הַל מְעַלְנוּ
מוֹזָה: (טַו) וּבְמַתָּה יַזְרְבָּע אָפּוֹא. יַזְרְבָּע מְלִיחָתָ
סְחַנְן הַלָּא בְּלַכְתָּה עַמְנוּ וְעַוּד זְדַיְיָ דִּיְיָ
חַיִי צְוָהָל מְמָנָקָה הַלָּא טְלָה סְכִינָתָה עַוּד
עַל פְּוּכְדִּי כּוֹכְבִּים לְבָ): וּבְפָלִינוּ אַנְיִי וְעַמְךְ.
וְנִסְחָה מְוּכְלָלִיס בְּדָבָר כָּאָמָלָה כְּטָס כְּמוּ
וּבְפָלָל הַיְיָ בְּזִין מְקָנָה יַסְלָהָל וְגַוְיָה לְדָיָה:
סְנִי שְׂהִיא גְּנָדוּ (פָּנוּ): מְלָא וְחַשְׁבָּגָה מְשָׁה אָם אַיִן פָּנִיךְ הַוְּלָבִים. עַמְּזָן יִשְׂרָאֵל: אַל תְּעַלְנוּ.
בְּלָשׁוֹן רַבִּים (פָּנוּ), וְחַפְּסָוק הַבָּא אַחֲרָיו לְעַד אַנְיִי וְעַמְךְ וְהַפְּלָה

יהל אור

צְהַלְעַת טַיְיָ הַנְּגִינָה עַמְךְ לְגַנְיִי כָּהָה, וְאַלְעַזְלָוּלָות
כָּהָס כְּלָדָךְ פְּשָׁלָוֹתִיךְ נְגַנְגָתָס: (טַו) וְהַכְוָנה
כְּמַדְרָר יְמַכְרוּ פְּלִיס זָס וְהַסְלָתָה לְהָסְטָהָס,
הַזָּה הַנִּיחָה נְדָקָה לְמַפְּאָתָה כְּקָתָה, וַיְקִיחָה פִּי וְהַגְּיָוָתִי
לְזָה, הַזָּה וְהַגְּיָוָתִי נְדָקָה הַזָּה מִיד: (טַו) רְיָה
לְזָה מְשָׁא כְּלַיְתָן כְּפִי אַלְדִּיְיָ זָס בְּסָכִינָה טְפָחָה תְּחִלָּתָ
נְתִינָה שְׁאַקְלָס, כְּזָנָה יְקָרָה: (חָ) וְקִין פִּי נְמָטָה גַּעַם
כְּהַלְקָה פִּין הַזָּה קָגָט, וְפִי כְּתָבָה סְמָכָן, גַּס וְהַגְּיָוָתִי
מְתוּקָן, כִּי מְסָס הַמְּדָמָר תְּמָלֵט הַזָּה חַלְלָה
כִּי יַלְכּוּ, מְדָה צְלָלָוּ פְּמָס: (עַמְּ) פִּי הַזָּה
כְּמַלְמִי הַזָּה: (סָ) וְקִין פִּי כְּרָלִיךְ זָס צְחָלָה תְּמַלְמָה נְלָא תְּפָלָה הַזָּה כְּמַלְמָה,
וְהַמְּרוּ כְּפִי כְּכָלִיכָה כְּפָנִים, כִּי כָהָס הַסְמִירָה וְהַסְנָמָה כְּלָאָל יְלָא קָאָלָס: (פָּנוּ) פִּי הַזָּה לְכָלָדָךְ: (סְכוּ) פִּין
חוֹתָה זָה: (פָּנוּ) וְסִיְּרִץ זָל זָס כִּי מְלָחָח פְּלִיאָה מִיכָּלָל זָר כְּפָנִים מְהַסְמָתִי לְמָגָוָה: (פָּנוּ) פִּין מְתָתָה סָ:
(פָּה) וְקִין יַלְמָר לְמָטָה פָּה כָּל צָס הַגְּלָוֹן שִׁין לְתָאָה קָאָה: (טַו) צְמָמָה יַסְלָלָל צְכָטָן גְּנָדוּ: (פָּנוּ) צְנִיקָה זְמִילָה
לָס הַזָּה פְּנִיךְ כּוֹלְכִיס עַס רְגִ�וָּה כּוֹגָוָה הַלָּא תְּפָלָן צְלָלָה

סְקוּבָּבָה רְשִׁיָּה: לא) פִּין כְּלָכּוֹת: גַּה: לב) צְנִין צְיָה: לב) סְלִיט פְּלִיאָה, וְעַיִן סְפָרָות וְתָקָנוֹס לְצִדְקָה כְּלָבָה מַעַן דָּגָב
כְּהַקְּאָפָל, זָס כְּלָתָה: גַּה, כְּבָבָמָז בְּזִוְיכָה, מְלָאָה בְּזָלָס, יַקְוּט צָס: לד) לְמַלְלָה צָה:

אבן עוזרא

וְיָאָמָר הַגְּנוֹן פָּנִי. חַמְתִּי, כְּמוֹ וְפָנִיה לֹא
הַיּוֹ לְהָזָה עַד (שַׁיָּא א יְחָ) (עַמְּ) וְהַגְּנָה
מְהָה יַעֲשָׂה בְּטַלְתָה אַיִן פָּנִיךְ הַוְּלָבִים (פָּי טַו) (עַחָ)
וְלִפְיָ דְּעַתִּי כִּי פָּי פָּנִי אַנְיִי בְּעַצְמִי (עַמְּ),
כְּמוֹ וְפָנִיךְ הַוְּלָבִים בְּקָרְבָּן (שִׁיבָּן יְאָ) (עַמְּ) אָז:
(פְּהִיאָק). וְטַעַם פָּנִי יַלְכּוּ. כְּמַדְיִי יַיְקָע עַמְּךְ
וְהַגְּנָה תְּזַהְזֵה לְהָזָה. וְלֹא לְהָזָה (פָּה): פָּנִי יַלְכּוּ. יְאָ
יִסְרָאֵר קָצְטִי, כְּמוֹ וְפָנִיה לֹא הַיּוֹ לְהָזָה עַד (שַׁיָּא
א יְחָ) (פָּה) וְאֶחָרִים אַמְּרוּ שָׁר הַפְּנִים, וְעוֹרְתָם
וּפְלָאָק פָּנִי, (יִשְׁעָיָה טַב טַב) (פָּה) וְלִפְיָ דְּעַתִּי
שְׁמִיעִי אַנְיִי בְּעַצְמִי, כְּמוֹ וְפָנִיךְ הַוְּלָבִים בְּקָרְבָּן (שְׁבָב
יְאָ) (פָּה) וְיָאָמָר הַגְּנוֹן כִּי טַעַם הַפְּרָשָׁה שָׁאָמָר
לֹא, יְאָ אַעֲלָה בְּקָרְבָּן בְּמִקְוּם הַוְּהָזָה, רָק אַחֲרָ
שְׁחַטְשָׁה תְּחַנְתָּה וְתְחַנְתָּו אֶזְעָלָה בְּקָרְבָּן, עַזְבָּ
אַמְּרָה מְשָׁתָה אֵלִי תְּזַהְזֵה סְזָה, כִּי בְּקָשׁ לְסִבוֹּה עַזְבָּ
יִשְׁרָאֵל בְּמִקְוּם שְׁעַשְׂוָה שָׁמָה (פָּה) וְהַגְּנוֹן טָהָר
שְׁפִירָשָׁתִי לְהָזָה, כִּי אַיִן מִקְוּם גְּנָחָר בְּסְדָבָר בְּחַדְרָה
סְנִי שְׂהִיא גְּנָדוּ (פָּה): מְלָא וְחַשְׁבָּגָה מְשָׁה אָם אַיִן פָּנִיךְ הַוְּלָבִים.
בְּלָשׁוֹן רַבִּים (פָּנוּ), וְחַפְּסָוק הַבָּא אַחֲרָיו לְעַד אַנְיִי וְעַמְךְ וְהַפְּלָה

קרני אור

(ז) אֲזַנְן הַזָּה (גְּלִיכּוֹת זָה) הַזָּה לוּ פְּקָכָבָה לְמַעַם פְּקָהָן זָה
כָּל צְיָנְכָו אַלְסָה לֹא זָס וְהַלְמָה לֹא, וְקִין תְּהִת לְפִי כְּנוּסָה
צְסָכְלָה כְּלִיְיָה, פִּין כְּמָלָס סְלָתָזָה וְקִין תְּיֻכִּפָּה לְמַעַטָּן עַד
דִּיסְטָן פָּלָס הַפְּנִין הַלְוָגָא, וְקִין כָּלָן כָּלָן הַנִּוּתָה לֹא:
(ז) אֲזַנְן פִּי כְּלַיְתָן זָה פִּי אַלְדִּיְיָ זָה סְכִינָה תְּקָרָבָה
לְמַשְׁא כְּלַיְתָן זָה פִּי אַלְדִּיְיָ זָה סְכִינָה טְפָחָה תְּחִלָּתָ
נְתִינָה שְׁאַקְלָס, כְּזָנָה יְקָרָה: (חָ) וְקִין פִּי נְמָטָה גַּעַם
כְּהַלְקָה פִּין הַזָּה קָגָט, וְפִי כְּתָבָה סְמָכָן, גַּס וְהַגְּיָוָתִי
מְתוּקָן פִּין הַזָּה קָגָט, וְפִי כְּתָבָה סְמָכָן, גַּס וְהַגְּיָוָתִי
מְתוּקָן, כִּי מְסָס הַמְּדָמָר פִּין הַזָּה חַלְלָה
כִּי יַלְכּוּ, מְדָה צְלָלָוּ פְּמָס: (עַמְּ) פִּי הַזָּה

כְּמַלְמִי הַזָּה: (סָ) וְקִין פִּי כְּרָלִיךְ זָס צְחָלָה תְּמַלְמָה נְלָא תְּפָלָה הַזָּה כְּמַלְמָה,
וְהַמְּרוּ כְּפִי כְּכָלִיכָה כְּפָנִים, כִּי כָהָס הַסְמִירָה וְהַסְנָמָה כְּלָאָל יְלָא קָאָלָס: (פָּנוּ) פִּי הַזָּה לְכָלָדָךְ: (סְכוּ) פִּין
חוֹתָה

הַאֲדָמָה: פ רבייש י' ויאמר יהוה אל-משה נם את-הַדְבָר הַזֶּה אשר דברת עשית בימצאתך בעני לא-ען בשם י' ויאמר תבר אני נא את-פְּבָדֵך: ט ויאמר

אבן עארה

(ז') גם את הדבר הזה. סלה תסלה טליינטי עוד על פודרי כוכביס חנטס ווילן דבליו כל גלעס קלסט עיי קריית קלינק חלאן כופל וגלווי מעיים כגון ווילן דבל יגונב לה זומען עיי טליים : (יח) ويאמר הראני נא את בבודך. ליה מטה ססיב פט לרלון ורבליו מקובליס וכומיש לטעול לכהותנו מלחיות כטו : (יט) ويאמר אני אעביר ונו". הגיעה סמה קפאלס בככדי מה טהרסק כי חטא אמר למשחה קודש מעשה העגי, וועלדי טקדש ושכניتي בתוכם (לכיזה, כה ז) (אל) ובאשר עשו הangel אמר לא עליה בקרבך (פ' ז) יתנה לא יעשה המקדש (ה' ג) ובאשר התהנן משה אל השם אמר לו שהשכינה תהיה על האهل שהוא אהל משה, ופייס שניית על ישראל, אז אמר לך שהו ישכון בקרב ישראל (ה' ג), ודע כי לאוים מהנה שכינה בחוץ הטהרות היהתה בנטוע חרוזן ובגאה רק שלשה ימי באשר אפריש (ה' ג) וחנה יעשה המשן (ה' ג): ואין כי מצאת חן. כל אשר דברת עשתה רק בשביבך לבודך : ושם בשם. דעת האלק מזרק הכל (ה' ג) ויאמד הנאון כי ידעתיך (לעיל פ' יב) עשית לך מלאה נהייה בלי ראה (ה' ג): ית כבודך. כמו עצך כי כן כתוב בעבר בטדי (פ' כב) (ה' ג) עד עברי באברדים ציב ויקרא בשם ד' (ברא' יב ח) (ה' ג) ובני אדם הם הנקרים לעבוד השם, על כן

קרני אור

הזהן יכלו גס נפס : (פמ) וסדרתו "סלה" וענינו הגדלה וכפלת נין לביר ללביר נהייה קניין היו בסיס, שידפהו והלאה מיט בזבוק וכן כחכ ר' אל' ואלה נטהר כו מעתה זיהיל כלבר הנגדל מזאלתו מרומס לטעיו : טיבים, פכיתו לר מפלז גחלס : (י) וכן דעת האולס כב' (ג) כמ"כ ואר מלכות פרט פועל לנגיד (דניאל י' יג) ואר יונ' ואר יונ' יונגו ע"י מלך מה הכהפרס נין יטהלט לטהר הטעטט : (ה' יט) ושי' רשי צס, יטהלט שהו' נטה' ליל', ומיכאל היה, סנהדר ומייחלן שרכט (דניאל י' כה') והגוז שרכן נין זני שבוניים נטה' מטבחם של שנחרא הבית : (ג) וכן הויל (ברשות ; ח') טלה לדריס בירך מטה מלפני הקנ"ה ונתקן לו וכו', ובкус טה' תארה טכאה רק מל יטהלט וגון טה סנהדר זונסלייט האי זטמן : (ה') כי פ' תרומה וס' חזקה הכוולות מטהה השמאן נהוריו נטהה מיד לחיל מ"ת נחרכעים זיט ברהובוים : (ו') ומטהה הענגל נרס עלה למשית השמאן, כי סי' כנופיס למקום, וכן רלה ל' להזרות טרינאץ ניגאנס : (ו') ונואר ל' לטקאנט מטה : (ו') פ' רק טלה יטב טה היזקון נופע לפניות כמ"כ (כמ"ל י' ג') נתור נאס דרך ולנטיחס מן הנחותים ובעקרנים, חניל נטהר מכשפת היה הטלון נטט נפקד מהנתן : (ג' וטכינחו תטכן בקרנס : (ט') וכן פ' ה' ז'ל (כרא' ייח כה) "טהלט יט כל מלך מלך דרך כל זלה מלך חלק" ושיין ניחאי טט שאצ"ת טהו' בכל, יט כל הדנרים כפרטוס ע"י ובמחלמות יטיבות הכללים וזה דרך כל, חבל נטה' הכללים מ"י יטיבת החקיקת כמתפות בני חדים, ולגה מטה טכ' כל, פ' אל' אהן כסם יטחיך נסס : (ק) וכן פ' דביתך כסוט : (ק' וטיזס כט' עד עכרי, כרי מלה' כתדי פ' פלמותי : (ק' ונקוד טט ויקחו

טק'ב רשי : לה) חווינ ד יכ, ווי' לטע ויל טס, טמיכ מון סאגטן כלמג גנוו, לפ' זלען רוכזק גנלה מל נגייל פאייס כפכסייל;

אונקלום

תְּרִישׁוֹן לֵי וַלְעַפָּה מִשְׁבֵּן
מִפְּלָעָה עַפָּא דֵי שֶׁל אֲטֵי
אֲדֻעָא: יֵי וַאֲמֵר יֵי
לְמִשְׁהָ אַתְּ יְהָ פְּתַגְמָא
הַבָּזָן דֵי מַלְלָחָא אֲעַבֵּד
אֲרָבָא אֲשֶׁר חָתָא רְחָמִין:
קָטָם וַרְבִּיקָה בְּשָׁמָם:
יֵה וַאֲמֵר אֲחוֹנִי כְּתוּת
יְקָרָה: יֵא וַאֲסֵר אֶזְזֵל
לְשֵׁי

١٣

(י') גם את הדבר הזה . ט
עוד על טוֹכְרִי כוכביס חס
כל גלעט קלעת ע"י קלי^ר
נופל ונלוּי פיעיס כgon וחליל
זומען ע"י טלית : (ימ) וו
אע בבודך . לרחט מטה
ודבליו מקובליס וכומיפ^ר
מליחת כתאו : (יט) ויאמר
הניעט טטה טגרחט נכחות
בי חשמ אמר למשה קודם
ובאשר עשו העגל אמר לא
בשה אל השם אמר לו ע
או אמר לך שהוֹא ישכון
היתה בנטוע חארון ובגאה ר^ר
בי מצאת חן . כל אשר דברה
ויאמד הנאון כי ידעתיך
ית כבודך . כמו עצך
באברדם סטייב ויקרא בשם :

שמות לג תשא

אונקלוס

**אָנָּי אַעֲבֵיר כָּל-טוֹבִי עַל-פְּנֵיךְ אָעֶבֶר כָּל-טוֹבִי עַל אַפִּיךְ
וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְהֹוָה לְפָנֵיךְ וְתָפַתִּי
אַתְּ-אָשֵׁר אָחָז וְרַחֲמָתִי אַתְּ-אָשֵׁר
אָרָהֶם: כְּ וַיֹּאמֶר לְאַתְּ-תּוּבֵל לְרָאָת
אַתְּ-פָנֵי בְּנֵי לְאִירָאָנִי הָאָדָם זֶה: יְהֹוָה אֱנָשָׁא וְתָקִים:**

רשוי

הוֹמֵךְ לְלֹחָות נֶפֶי שְׁלֵי רֹוֶה וְלֹרִיךְ לְלֹמְדָךְ
סָדֵר תְּפֵלָה סְכָנָנְלָכָת לְבָקָעָ רְחָמִיס פָּלָ
יְסָרָאֵל הַזְּבָדָת לְיִזְכָּה בְּסָצָר הַהָּה
סָלָס הַמָּה זְכוֹת הַצּוֹת חִין טֻוד הַרוֹה הַנִּי
חַטְבָּיְל כָּל מְרָתָ טָוִיכִי לְפָנֵיךְ עַל הַלּוֹר וְהַתָּ
לְפָוָן בְּמַעְלָה וְקָלָהְתִּי נְסָס כְּ לְפָנֵיךְ. לְלֹמְדָךְ
סָדֵר נְקָשָׁת רְחָמִיס הַקְּשָׁה הַסְּתָרָה זְכוֹת
חַכּוֹת. וְכָבָדָה זֶה טָאָתָה רֹוֶה הַוִּתִּי מְפֹטוּחָ
וְקוֹרָה יְיָן מְדוֹתָה כְּוִי מְלָמָד הַתִּיְיָן יְסָרָאֵל
לְעָשָׂות כָּן לְיָו וּמְיִי טְזָכִילְוָן לְפָנֵי רְחוֹס
וְחַנּוֹן. יְיָו נְמַנֵּין כְּיִרְחָמִי לְתָה כָּלִיס לְיָו:
וְחַנּוֹן את אָשֵׁר אָחָז. הַוּקָן פְּנָמִים שָׁלָאֵלָה
לְחַזְוָן לְחַזְוָן: וְרַהַתָּחִי. מְטָה שָׁלָחְפּוֹן גְּרָתָס עַד
כָּלָן לְהַזְכִּיחַו הַלְּחַזְוָן פְּתִיס הַעֲמָה וְסְפִיס
לְזַעַם הַפָּנָה לְכָל נְקָעָת מְעָזָה הַמְּלָל לְזַעַם כָּנָה
חַגְכִּי כּוֹלָת בְּרִית לְיָזָה כָּכְטִיחַו שְׁלִינָה חַוּלוֹת
רַיְקָס: (כ) וַיֹּאמֶר לֹא תּוּכֵל וְנוּ. הַקְּשָׁה
וְהַנְּצָל נְפָשִׁי (ברָא) לְבָלָא) וְאַף כִּי דְשָׁב הַנְּכָבָד (קִידָּם)

יהל אור

וְיִקְרָה גַּטְפָּה נְסָס כְּמַרְכָּה: (אָג) חַה יְוִהָּרָה כִּי
סְתִּי מְלֹות נְסָס דְּ לְהַוִּיט הַגְּהָוָה וְלַפְּרָסָה אַמְּאָתוֹ
וְכָן וַיִּקְרָה נְסָס נְסָס דְּ (כָּרְחָה כָּל נְגָן) דְּנָקָ
שָׁב וְנְלָפְתִּי. סְפִיסְבּוֹן דְּפָתָם כְּמוֹדָה וְחַנּוֹן. אַגְּלָן כָּל וְלָ
יְסָכָל הַזְּוּן פְּנָכָז דְּ יְזָהָל פָּל מְזָבָּז יְמָנָקָרָה וְכָתָב הַלְּדִיְיָן
זָס וְלָזָיְיָן פְּסָקָן נְפָבָּז פְּזָזִי יְחֹזָק דְּפָתָם גְּזָקָלָס. וְסָפָקָן עַד
פְּכִיְיָן יְזָהָן דְּזָעַם כָּרְבָּן: [יא] וְלָזָיְיָן (מְגִילָה יְטָבָן כָּרְבָּן)
מְיָהָקָן הַבָּגָה הַיְיָן יְזָהָן גְּלָמָלִי נְפָתִיל גְּמָשָׁה בְּפָזָל נְזָבָס
(קִידָּם) גְּטָפָּה הַכְּיָר, גְּבָיְה סְמָוָה אַל מְלָת וְקָרְהָיִ
נְגָה הַלְּזָה, כִּי הַקְּוֹרָה כָּל דְּ: (קִידָּם) וְסָס גְּיָלָן נְקֹוד וְיִקְרָה בְּמַרְכָּה, גְּזָס גַּטְפָּה, וְסָיְיָן סְהָס קְרָה נְסָס דְּ: (קִידָּם) כִּי
לְגַהְהָן וְלְגַהְהָן הַרְהָוָה נְכָךְ, וְזָהָלְוִידָעָן נְמָה שְׁלָקְרָה נְסָס דְּ טְהָרָה נְקָמָה וְתָמָרִי: (קִידָּם) וְנְסָפָרִים
שָׁלָנוּ כְּפָתָה גְּדוֹלָה יְרָאָי, וְכָהָבָה הַמְּנָהָת סִי, כָּהָבָה הַלְּגָנָעָט שְׁהָוָה קְמוֹן, וְכָלָל הַסְּפָרִים כְּפָתָח, וְגַהְהָן כְּפָתָח
גְּדוֹלָה הַקְּתָה קְמָן קְמָן: (קִידָּם) וְכָרְחָיו וְרָמָנִי: (קִידָּם) גְּזָל
שְׁזָוג יְתִיכְנָי כִּי כָּק הַוְּגָה כְּמַקְרָה, יְיָי וְכָהָבָה הַקְּיָי, וְכָהָבָה הַלְּמָל
שְׁכָוֹנוֹתָה קְמָן קְמָן (לְרָיִי) הַוְּגָה קְרָה קְמָן, יְיָי וְכָהָבָה רְנִיס: (קִידָּם) לְגַהְהָן

אבן עזרא

סָלָה בְּשֵׁם דְּבָקָה עַכְשָׁם הַנְּכָבָד (קִידָּם) וְאַיִן כְּבָה וַיֹּקְרָא בְּשֵׁם דְּ (לְמַטָּה לְדָה) כִּי הַשֵּׁם הַוָּא הַקְּרוֹא (קִידָּם) וְבָבָה וְקָרָאתִי בְּשֵׁם
דְּ לְפָנֵיךְ (לְמַטָּה פְּיָי יְהָיָה) (קִידָּם): (פְּיָהִיק). וַיֹּאמֶר
הַדָּאָנִי גָּא אַת בְּבָזָק. פִּירֹוש כְּמָו צִיבָּק,
וּבָנָה וְהָיָה בְּבָבָר כְּבָדָי (אָגָּב), וְהַגָּד שָׁאָבָר עַד
עַבְרִי (קִידָּם), וַיֹּאמֶר וַיַּבְזֹר דְּ עַל פְּנֵיז (לְמַטָּה יְדָה וְיָד), וַיֹּאמֶר
הַגָּאוֹן בְּיַכְבּוֹד הַיָּא אָז בְּרָא הַשֵּׁם לְזָהָי, וְטָבָי גָּד עַבְרִי,
עַד עַבְרָבָר כְּבָבָד (יא): יְמָטָה וְבָזָה אַעֲבֵיר בְּלְפָאָבִי. הַשֵּׁם
הַגְּנוּי (קִידָּם): וְקָרָאתִי בְּשֵׁם. נְפָקָה (קִידָּם) נָס וַיֹּקְרָא
בְּשֵׁם דְּ (לְמַטָּה יְדָה), וְהַבָּזָה בְּיַד הַשֵּׁם קָרָא
יְקָה כִּי אַיִן חָנוֹן וְרוּחָם, לֹא אָחָז רָק אֲשֶׁר
אֲרָצָה שָׁאָחָן כִּאֲשֶׁר נְרוּתִי בְּחַכְמָתִי (קִידָּם):
בְּ לֹא יְרָאָנִי. קְשָׁוָן (קִידָּם) כְּמָו וְאַוְטָר אַיִן
רוּאָנִי (ישׁעָי) מְזָוָן (קִידָּם) לְהַזְוִיאָנוּ טְפָאָרִים
(לְמַטָּה יְדָה יְאָ) אָמָם שָׁוֹב יְשִׁיבָנִי דְּ (שְׁזַבְזָוָן
הַזָּהָב) : וְסָיְיָה וְזָהָיָה, כְּמָו וְיָהָיָה,
יְמָתָה, כִּי סְנוּחָה אָמָר בְּעַבְרָה שְׁרָאָה הַטְּלָאָד
כְּמָתָה נְסָתָה בְּיַד אֱלֹהִים רָאָנוּ (שָׁוּסִי יְגָג כָּבָב),
בְּיַד יְעָקָב אָסָד, בְּיַד רָאָזִי אֱלֹהִים פְּנִיס אַל פְּנִיס
וְהַנְּצָל נְפָשִׁי (ברָא) לְבָלָא) וְאַף כִּי דְשָׁב הַנְּכָבָד (קִידָּם)

קרני אור

כִּי מְחָרָה כְּרָלָבָן, כִּי גְּגָנוֹד הַגְּזָמִר כָּוֹג פְּלָמִי יְחִי, וְגַעַפְתָּ
כִּי מְחָתָה כְּרָלָבָן כְּגַזְגָּלָד דְּפָתָם לְיִגְּנָגָל יְהִינָּרָה כִּי הַדְּכָל הַטְּוֹבָר
שָׁוֹג דְּכָר מְוֹתָס נָזָה יְחִי, גָּמָג פְּנֵזָל שָׁמָוֹן, וְפְנֵזָן
שָׁב וְנְלָפְתִּי, סְפִיסְבּוֹן דְּפָתָם כְּמוֹדָה וְחַנּוֹן. אַגְּלָן כָּל וְלָ
יְסָכָל הַזְּוּן פְּנָכָז דְּ יְזָהָל פָּל מְזָבָּז יְמָנָקָרָה וְכָתָב הַלְּדִיְיָן
זָס וְלָזָיְיָן פְּסָקָן נְפָבָּז פְּזָזִי יְחֹזָק דְּפָתָם גְּזָקָלָס. וְסָפָקָן עַד
פְּכִיְיָן יְזָהָן דְּזָעַם כָּרְבָּן: [יא] וְלָזָיְיָן (מְגִילָה יְטָבָן כָּרְבָּן)
מְיָהָקָן הַבָּגָה הַיְיָן יְזָהָן גְּלָמָלִי נְפָתִיל גְּמָשָׁה בְּפָזָל נְזָבָס
(קִידָּם) גְּטָפָּה הַכְּיָר, גְּבָיְה סְמָוָה אַל מְלָת וְקָרְהָיִ
נְגָה הַלְּזָה, כִּי הַקְּוֹרָה כָּל דְּ: (קִידָּם) וְסָס גְּיָלָן נְקֹוד וְיִקְרָה בְּמַרְכָּה, גְּזָס גַּטְפָּה, וְסָיְיָן סְהָס קְרָה נְסָס דְּ: (קִידָּם) כִּי

שְׁקוּבָ רְשֵׁי: לו) פִּינְגְּבָץ כְּבָב, פְּסָז מְדָרָתָן גְּנָדָה, יְלָקָט בְּגָטָה: לה) וְסָפָרִז
תְּנָאָתָה כְּ מְהָרָה מְהָרָה, גְּנָבָר מְזָקָן הַיָּן כְּחָבָב הַטָּרָה וְסָבָב
סָפָרִז כְּלָבָב מְגָלָבָב, הַתָּבָב תְּחָבָב, דְּהַתָּבָב לְחָבָב גְּלָבָב וְלָבָב
וְסָבָב, שְׁקָנָטָס כְּלָבָב מְגָלָבָב, הַתָּבָב תְּחָבָב, דְּהַתָּבָב לְחָבָב גְּלָבָב, פְּסָז כְּכָבָב

שמות לג תsha רעד 547

**וַיֹּאמֶר יְהוָה חֲנִכֵּת מָקוֹם אֹתִי
וּגְזִבְתָּ עַל־הַצּוֹר: כְּבָזְבִּיהָ בְּעַבְרָ
כְּבָדְרִי וִשְׁמָתִיךְ בְּגַדְרַת הַצּוֹר**

אבן עוזרא

יהיה לעולם (קיטו) וזה הפך הלשון (קמץ) ואחרים אומרים כי אלה לא ישרת בעבר אחר,イベן הוא לא יראני האדם ולא החיה, והטעם הטלאכיס (קייט) : **כָּא** ונצבת על הצור. היא ראש ההר (קייט) כי בן בתוב, ונצבת לי שם על ראש ההר (לטטה) ונצבת לי שם על ראש ההר (לטטה) ליר ב), ואמר שהוא יתיצב שם (קייט) ובverb הכבד (קי) הוא ישימנו בעצמו בנסיבות הצור, כי בן כתוב ושפטיך פא שיבננו הוא בעצמו, ועתה אובייד כלל טעם הפרשה, אמר הנגאון כי השם אמר למשה העל את העם זהה טזה המקום שהחטא בו, ובמקומות אחר אסלה להם, ומטה השיב מינך טבון טורבי נחל מין) גולח חמת להס: נקרת הצד. כריתה כלול מה): ושבתי בפי. מכלן בכתנס רשות למחבלים (חכלט) ותרגומו עטי (פ' יב) אם הוא הבtów בו כי שם בקרבו (לטעלה נג כא) (קלט) והשם השיבו אני בעצמי אלך והניחותי לך (פ' יד) (קלט) והגה טעם לך. כי עטך לבדך אלך, ולא אשכון בהruk בני ישראל, על בן השיב טשה, אם אין פניך הולכים עם הטוי הזה שהחביר לטעה, וראה כי עטך הטוי הזה (פ' יט) אל תלענו בלשון רבים (קלט) והעד הנגאנן על זה הדטריש, ובטה יודע איפה כי מצאת חן בעיני (פ' טט) והשם השיב נס את הרבר היה אשר דברת עשה כי מצאת חן בעיני (פ' עט) ובverb זה שפה טשה ואמר לך נא ד' בקרבנו (לטטה) לד ט דפק כי לא עלה בקרבך (פ' ג) ומטה בקש לראות השיבו כי לא יראני האדם וחיה (פ' כ) (קלט) וזה האמת כי ההרגשות אינם טרנישות, רק הטקרים (קלט), על כן, ויראה את אליהו ישראל (לטעלה כד ט נס ואראה את ד' (ישע' ו א) וכן נבאות יהוקאל (קלט) הבעל בבראות אליהם, והגה אמר בכאן, וראית את אחורי (פ' גנ) ובזמנים אחד נתמכתה ר' יבית (בSTD' יב ח) (קלט), ואלה הדברים צדיכים סידוש ארוך, והגאון אמר כי לפנים פנוי חזק (קלט) והפטל פנוי השטש (קלט), והאחרים הנשר מהאור

יהל אור

כהלט שהו גמרי נילאטו: (קמץ) סמפה יתילג סס: (קב) כמת'יך ירמאי יסיה לשלס: (קמץ) כי הלוון מטעטף חס כמנור כבודי: (קלט) וכן פ' כי ה' זיל למולחה פ' יד נסס בגנון: (קלט) עיין לות סל: (קב) פ' נך לנדר כמו טיפרט: (קלט) עיין לות פז: (קלט) עיין חות קו: (קלט) פ' כי הטעתו זיל סלר כחוטיס הונס הס' ביליל ויחיה וכ'ה נדרויל, אמר ר' צמעון התיmini, הגדלס כמטמש, ומי הילו חיות הקדרת מלוני' הדרת: (קייט) וכן פ' כמודה צפ' טז מ' ג: (קלט) ופי' סס כי' זיל כטפס הרמאי נג ה' הדרהון, גור סס מסתתק, הווע סס הגר, יקריה כבוד כלל מקום, ועיין מורה נס' יט וגכ' סס הילן קסה, והווע סס סמוך, ופה פ' כהר, וככ' יהלומר ונגנת על הילן הולך הגר,

(לחות)
מקוב' רשות': ט) עיין מביל'יט כ' נילט' ל' פטレス: טא) חנתזען ה' כו, חנטזען כ' טז, פס' ע' פ' כו, ג' פס' עז ח, צמ' פמ' ז' וסומ' ט' ה' וצומ'ט כ' ז' ילקט חלטס תחמל ליקוט תמל' סלה: טב) נמל' ט' יד: טג) ממל' ל' יז: טד) מ' יט כד: טט) פ' חקיקת פלגי, מלון כ' יכלה: טו) עיין פק'ל פ' יט, ומיל' עין לות ט' סס ז כה'

אונקלוס

כ' נאמר י' דא אחר בא **וַיֹּאמֶר יְהוָה חֲנִיכֵת מָקוֹם אֹתִי
וּגְזִבְתָּ עַל־הַצּוֹר: כְּבָזְבִּיהָ בְּעַבְרָ
כְּבָדְרִי וִשְׁמָתִיךְ בְּגַדְרַת הַצּוֹר
בְּמַעְבר טְנָרָא וְאָגִין וְאָגִין**

רש'

כטהעכילד כל טוב על פניך חיינו כותן לך רשות לרחות חמת פכי: (כל) הגה טקום את. בכיר חסל חני מדבר עמן תמיד יש מקום מוכן לי לילך שולטיניך סס קלט פזוק ומס טלחט מש שטלה זכו פטונו ט' מודרכו על מקום סס סבכינה סס מדבר ולו מיל מקום חמי וליינו חומל חי ניקום טבקב'ס מקומו כל פולס וליין עולמו מקומו טא): (כט) בעבר כבודי. כטהעכילד לפניך: במקרת הצור. כמו שעניי טהנטיס כס טיכר טב) יקלוט טורבי נחל מין) חי קלטוי וקטימי מיס ט') גולח חמת להס: נקרת מקומו כל פולס וליין עולמו מקומו טא): (כט) כטהעכילד לפניך:

חיכר כבוד. כמו שעניי טהנטיס כס טיכר טב) יקלוט טורבי נחל מין) חי קלטוי וקטימי מיס ט') גולח חמת להס: נקרת מה). ושבתי בפי. מכלן בכתנס רשות למחבלים (חכלט) ותרגומו עטי (פ' יב) אם הוא הבטו בו כי שם בקרבו (לטעלה נג כא) (קלט) והשם השיבו אני בעצמי אלך והניחותי לך (פ' יד) (קלט) והגה טעם לך. כי עטך לבדך אלך, ולא אשכון בהruk בני ישראל, על בן השיב טשה, אם אין פניך הולכים עם הטוי הזה שהחביר לטעה, וראה כי עטך הטוי הזה (פ' יט) אל תלענו בלשון רבים (קלט) והעד הנגאנן על זה הדטריש, ובטה יודע איפה כי מצאת חן בעיני (פ' טט) והשם השיב נס את הרבר היה אשר דברת עשה כי מצאת חן בעיני (פ' עט) ובverb זה שפה טשה ואמר לך נא ד' בקרבנו (לטטה) לד ט דפק כי לא עלה בקרבך (פ' ג) ומטה בקש לראות השיבו כי לא יראני האדם וחיה (פ' כ) (קלט) וזה האמת כי ההרגשות אינם טרנישות, רק הטקרים (קלט), על כן, ויראה את אליהו ישראל (לטעלה כד ט נס ואראה את ד' (ישע' ו א) וכן נבאות יהוקאל (קלט) הבעל בבראות אליהם, והגה אמר בכאן, וראית את אחורי (פ' גנ) ובזמנים אחד נתמכתה ר' יבית (בSTD' יב ח) (קלט), ואלה הדברים צדיכים סידוש ארוך, והגאון אמר כי לפנים פנוי חזק (קלט) והפטל פנוי השטש (קלט), והאחרים הנשר מהאור

כהלט שהו גמרי נילאטו: (קמץ) פ' וו' ירמאי יסיה לשלס: (קמץ) כי הלוון מטעטף חס כמנור כבודי: (קלט) וכן פ' כי ה' זיל למולחה פ' יד נסס בגנון: (קלט) עיין לות סל: (קב) פ' נך לנדר כמו טיפרט: (קלט) עיין לות פז: (קלט) עיין חות קו: (קלט) פ' כי הטעתו זיל סלר כחוטיס הונס הס' ביליל ויחיה וכ'ה נדרויל, אמר ר' צמעון התיmini, הגדלס כמטמש, ומי הילו חיות הקדרת מלוני' הדרת: (קייט) וכן פ' כמודה צפ' טז מ' ג: (קלט) ופי' סס כי' זיל כטפס הרמאי נג ה' הדרהון, גור סס מסתתק, הווע סס הגר, יקריה כבוד כלל מקום, ועיין מורה נס' יט וגכ' סס הילן קסה, והווע סס סמוך, ופה פ' כהר, וככ' יהלומר ונגנת על הילן הולך הגר,

(לחות)
מקוב' רשות': ט) עיין מביל'יט כ' נילט' ל' פטレス: טא) חנתזען ה' כו, חנטזען כ' טז, פס' ע' פ' כו, ג' פס' עז ח, צמ' פמ' ז' וסומ' ט' ה' וצומ'ט כ' ז' ילקט חלטס תחמל ליקוט תמל' סלה: טב) נמל' ט' יד: טג) ממל' ל' יז: טד) מ' יט כד: טט) פ' חקיקת פלגי, מלון כ' יכלה: טו) עיין פק'ל פ' יט, ומיל' עין לות ט' סס ז כה'

אברן

התרבך באחד (קלמ) ייב) ואין צורך לבל
זאת, ולפניהם שאפרש זה אופר, דע כי
השם לא דבר עם טשה פניהם אל פנים
רק בארבעים יום השלישי והלאה, וב吃过ור
השם על פניו אז קרן עוד פניו (קלט) כי
תחלת נבואתו עיי המלך הנראה בסנה,
ישם כתוב ויאמר ד' (לטעה ג, ז) וככה
זה הולך לפניהם יוסס (לטעה יג בא) (קלט),
כיו השליח ידבר על לשון השולח, וזה
היום שראתה טשה מה שבקש (קלט) היה לו
ביום סtan תורה לישראל (קלט) ולא הגיע
אדם לפניו ואחריו אל מעתהו (קלט), וחכמיינו
אטדו (קלט) שראתה לו קשר של תפילין (קלט) (ין)

קרני אור

וְהַלִּיכָה כְּמַלֵּגָה נִקְבָּח מִתְּמֻמָּת סִילְקִית גַּם שֶׁיְכֹלִין לְעַמּוֹד מִפְנֵי
כְּהַזְוֹנָה, בְּגַדְתָּה, כִּי גַּם יַלְאָנוּ כְּפָרָךְ וְמַיִן (י'ב) וְסִיטִיבָה לְכַהֵל
זֶה כְּגַהֲן (כְּהַמְוֹנוֹת וְכְלָצֹות מִלְמָלָה סְנִי פ', י'כ) וְזֶה כִּי יְסַבֵּב
לְכוּרָה הַולְּכָהוּ וְכְלָרָהוּ לְגַנְיוֹמִים לְפִוּתָה לְזִיהָה לְבָם זֶה
דְּבָרִי בְּגַנְוֹחָה הַבָּל יְסַמְּצֹוּס כְּסַטְמָתָה סְכוּרָה, וְכְבָזָל יְדָה
חַוּטוֹ הַמְּלָאָה מִפְּסָרָה גַּם יְלָמַד לְמִתְּהִוָּת כְּנֹוד ד', וְיַסְטָהָזֶר רְתִיבָה
הַתְּהִוָּת דְּבָרָה, פָּלְדָה סְפָסְתָּה, וְכָבָר יְלָמַת כִּי מִסְסָה וְהַלְּגָה כְּנֹוד
וְהַגְּזָבָה וְסִבְבָּעָה מִזְקָנִי יַבְּלָהָל הַמְּלָאָה טְלִיפָה בְּתַחַתָּה וְיַכְּהָן חַתָּה
חַלְכָה יַבְּלָהָל (לְמַעַלָּה כָּל, י') וְפָלָהָז חַמְּבָה, וְמַלְחָס כְּנֹוד
ל', כָּהָבָה הַוְּכָלָת בְּרָהָבָה סְכָר (סְסָס בָּס י') הַכָּל כְּסָס נְוָהָיָס
כְּהַזָּבָה כְּזָוָה הַיְנָס יְכֹלִיס לְסַסְתָּל כָּו מְלָזָב כָּמוֹ וְכְבִּירָתוֹ,
וְמַיִּז בְּמַסְתָּל חַמְּפָלָד בְּרָכָתָה וְיַפְּרָתָה רְוָתוֹ וְכָו', וְזָהָל מְלָעָזָס
סְחַזְוָקָסָה סְכוּרָה לְסַסְתָּל כְּזָוָה וְהַזָּבָה כִּי תְּחִילָת הַמְּלָאָה
סְכוּרָה עֲזָוָמָה לְהַזָּבָה וְלָהָגָה לְסַסְתָּל כָּס זָהָב יְמָוֹת
הַזָּבָה יַמְּקָרְבָּה מְלָיָה גַּםְהָן הוּא כָּמָס בְּזָוָה לְזָהָב עַד סִיעָנוֹת תְּחִלָּת
הַזָּבָה כְּזָוָה וְכָו', וְכָבָר טְבָבָה תְּמָהָת כְּהָבָה גַּלְבָּה מִסְסָה
בְּדָבָר סְפָוָר, פָּלְדָה סְפָסְתָּה כְּהַמְּלָיָה וְכָו', הַכָּל בְּנָרוֹג טְלָזָו
לְזָהָב יְתָכֵן טְלָזָה הַזָּבָה הַזָּבָה לְזָהָב (פִי' הַמְּלָאָה מִבְּנָנִילָה) כִּי
זָהָב מְלָךְ כְּבָבָר, וְכָנָה כְּנִיתָה לְכָנָה כָּסָס לְסָגָן, כִּי גַּםְהָן תְּחִלָּת
לְלָהָתָה פְּנֵי כְּהַבָּית כְּהָבָה, וְלָהָתָה הַתְּהִוָּת הַמְּזָוָה, הַמְּלָיָה כְּהָבָה,
הַכָּל כְּהַבָּיתָה לְהַזָּבָה נְלָהָתָה: (זָג) פִי' טְלָזָה כְּהָבָה נְקָבָרִיס
כָּל סְגָנָנִילָה וְסָס זָס, כָּמוֹ סְכָתְפִילָין מְוֹנָמִיס בְּלָהָבָה בְּתָוחָה,
וְרְגָוֹתָות יְזָהָזָה מִסְס וּמִבְּקָבָות כְּבָזָבָה כְּמָזָבָה כְּמָוֹת כְּזָהָב יְתָה
בְּלָס כְּכָל וּמְצָחָלָלָין מִמְּנָנוֹ כָּל סְגָנָנִילָה מִן כְּלָהָבָה וּפְלָזָבָה
בְּהַמְּלָרָזָה, וְכָל הַתְּדָבָר גְּקָסָבָה בְּהַחָלָה, וְסָוָה זָנָהָבָה נִמְסָה, וְלָהָן
נִמְסָה מִמְּנָנוֹ וּוְלָתָיָה קְסָל סְכָתְפִילָין זָס פָּל בְּעִינָה זָבָהָב זָבָהָב
כָּכָל וְגַרְמָזָה בְּבָנִים, הַזָּבָה סְקָבָל כָּוָלוֹ כְּלָהָבָה זָוָה, וְכָמָה' לְזָוָה
הַכָּן כְּסָפִי (עֲבָלָה כָּלִי כְּכָבָד) יַהַמְּלָר 'לָס כִּי כְּהַמְּלָר קְזָל זָל
סְכָתְפִילָין הַיְנָס כְּכָונָה פָּל תִּיקְוָן סְכָתְפִילָין לְיַיָּן יַפְּשָׂס הַזָּבָה, כִּי
כְּזָהָבָה כָּס הַיְנָס גּוֹבָה, לְזָהָב יְתָכֵן גּוֹבָה, וְזָהָב כְּכָונָה כְּפָנָזָה
זָלָבָהָב סְטָוָלָבָה וְחַנְוָלָבָה וְסָס זָס, פָּס הַזָּבָה בְּגַבְבָה, וּעֲבָס כָּל
דְּבָרָה זָבָה זָבָה וְחַנְוָה זָבָה זָבָה, זָבָה נְתָבָלָה זָבָה זָבָה זָבָה
לְזָבָה וְחַפְּזָה נְפָזָה, זָקָדָס נְכָן גַּם נְתָבָלָה זָבָה גַּם נְתָבָלָה זָבָה
חַמְּתִיחָה, הַכָּל כְּמִתְּחִנָּת כָּסָס גַּם פָּל הַזָּבָה סְמָפָלָה הַבָּל
גַּם יְדָט מְקוּדָם, כָּוָה וְסְגָנָה הַתְּבִירָה, וְחַבְמָנָה פָּל בְּדָלָס
לְפָלוֹס לְסְגָנִים דְּבָרִים כְּמָלָה, הַמְּבָרָבָה זָהָב פָּל לְלָבָה כְּדָמִין
מְקִיפָין הַתְּבִרָה זָהָב זָהָב זָהָב זָהָב, כָּנָה זָפָע כְּסִיָּת זָופָע
חַמְּיָיד וְחַיָּזָה נְפָסָק, כִּי נְכָרָהָיָה לְרִיכָּזָן זָהָב תְּמִילָה נְפָחָזָה, ע'כ':
[זָג] יַלְלָה בְּפָרָהָה זָהָב קְסָל זָל חַפְּזָהָיָה זָהָב, כָּנָה זָפָע כְּסִיָּת זָופָע
שָׁכוֹב כְּפָקָל וְכָכָל עַפְלָל זָהָב זָהָב זָהָב, וְכָדְבִּישָׁוֹת הַיְדָר מִתְּחִיבָה
שָׁמָנוֹ שָׁכוֹב סְוָד הַהְלָזָהָה גַּם שָׁפָדִישָׁוֹת מְכוֹת כְּמָתוֹבָה,
כִּי קְיָצָה נְמָנָשָׁה זָהָב וְקְלָתָה לְפָבָל זָהָב, וְעַל כָּן הַמְּלָאָה שָׁבוֹה סְוָד
פָּמוֹק פָּל מְלָזָה (לְמַיָּג) וְעַיִן מְפָזָה הַפָּזָה נְדָקָג מִהְבָּאָה

ודבריהם נبون, רק לא כאשר יפרשו
חכמי דורנו (קלט). שהוא ממשתו, כי פוד
עמוק הוא (קמ) [יד]:
אמר אברהם המחבר. כבר פירשתי השם
הכתב ואינו נקרא (קמל) הוא שם
העצם (קמל) והעצם הוא הבבود (קמן), ובאשר
תhabר מספר כל האותיות יעלה לשנים
ושבעים (קמל) על בן אטרו חכמיינו כי הוא
שם המפורש (קץ) ובאשר תhabר מרבע
חראשון אל מרבע האצוי, באatta היהת
במספר השם (קמו) ניב טחים החטשה
כוכבי לכת (קמו) נס בחברך האותיות שיבטא
האדם בדם בחציו השם יהיה במספר

שמות לג תשא

לדרות נפומות הורה : (קלמ) וכחלי גורם „מחדרך
כחך“ פי' מה שחייב השם ביחס ל”מ כלכלה
חוין לך חור ומה שמיליכך לנו בו נקראה החורים ,
שאין זה חור והשם כתומו הולך הנשלט ממנה ,
וברצינ ידרס לנגורם „לתקדך כוחך מהס“ ומפני
קרני חור : (קלב) וכן פי' כמו זיל למלחה לך
ויבן ועיין למלחה לך י' ובניהם סס : (קלג) עיין
כפי' היח' זיל בס בכשי הוכרת לך נדפס חנרת
ההכם ר' מסה נרכוני טנו הביאו כל המתהר בזיה
בצינוי נומחות , ואמרתי בכדי להפין חור על פי'
היח' זיל להביאו גס הנומחות וקצת כמרותיו
בניהם ורשותי עלייתך ברמת ר' מסה
נרכוני : (קלד) בرمין , וכકא מה טבקה : (קלה) וכן
יממר למלחה פ' כב נפי' קקלר : (קלט) בرمין ,
הן מטלתו וחכמו : (קלז) בرمין , ורשותינו
עליהם הטעוס התרמו : (קלח) כה' (רכות ו
ה) ועיין קרני חור : (קלט) בرمין ,
חכמי הדרות : (קמ) בرمין , עד מהוד :
(קמ) בرمין , הנכבד הנכבד ותינו נקריה בכיה :
(קמג) כלומר השם הנכבד יהוה ותינו נקריה
ככתבו , כי היה רחי זיקרת יהוה טהור מורה
הויה וכוח סס בעס : (קמנ) ר' זיל פלמיית
סמו הו כבודו : (קמד) ר' זיל כטהשוב י' טהור
טבלה , ואמ"כ יה סס טו , קרי כה , ואמ"כ
יהו שס כה , קרי מו , ואמ"כ יהוה שס כו ,
קרי עב : (קמה) וכן כתוב המורה כב' סה וסב
מההלך הranglezon , סלק השם יהוה הו שס המיזחל
לו יט' , וזה נקריה שס חמוץ : (קמו) ר' זיל
מרוכע הranglezon הו א' עס מרוכע חמוץ טהור
ה , ונקריה בכ"ה מרוכע חמוץ , כי בכ"ה
כוון חמוץ במספר , כי ט כוון במספר , כמו
שכיהר היה זיל (למלחה ג' עו) ותס תחכר מרוכע
הןך טהור א' כיינו ה' פעם ה' הו א' , ומרוכע
חמצוי ה' , כיינו ה' שס בה , וכתחנרס
יחל שעיס במספר בו במספר שס : (קמו) חוץ
אהצמת והילה פי' כזיתהבו יعلו לכיז לרבים .
isis המס ניכוריים נס , המןרת הranglezon שצמנך
קרי היה על דרך הוחל , ומקורת בסנית היה
על פארה לרבים כזה שצ שמן שך צט
צג צך מג מך נך , קרי עבירה לרבים לרבים מהןרת
נס ניכ עריה לרבים שצ שצג שך שטב
מתהבדת על חמס לרבים כז שצטן שצטן

זהת הלהות (קפס), וטעם זהה נדלתי והתקדשת (יחד
לְחַבּוֹן) (קקד) ועוד אשר בך אחותך (ישעיה מט
ג) (קפס), והנה האחד (קפס) אין לו תטינה (קפס)
והוא כדרך כלל (קפס) לבל התטינות (קפס) כי
סאו יצאו (קע), והנה הנויות העליונות (קע),
שם התאותות והכוכבים (קע) אין להם
פניהם ואחריך (קען) אף כי לנשפת האדם
העליונה (קע) אף כי למשחת עליון (קע)
ואף כי לעליון העליונים (קען), והנה האורך
בין שתי הנקודות (קען), והנקודה הקרובה (קעה)
אל הפעול (קעה) שר הפנים ושר הכח (קע)
והנקודה האחרית סוף הכח (קעה), ותנוועת האדם
לענים (קען), והנוף העליון אל הימין (קען),
והצטח אל העליון (קפל), והגה טsha ע"ה יכול לירעת

קרני אור

כוס : [טו] וכן יונאי (יכוד מוליך טעל יג) וככה מבון
בתוי כלהות נמנעה, פ"י בתוי הוהיות מן מה שבס ליל
יה פולח ג"כ בו, כלב יונתן הוהס יורה ורשות בו :
[טו] וכן (ימ נב) וגאש חלי כל השם נתן לך כל כספליים
להבל לפניו ויפלה מהה ועכליים, וככה מפקד המלונאים
דזונאות כתבעת כספליים בסב חמון פנו נכלפו : [יז] וכן
(ימ זס) וכלהבל תחנוך בוחדים (כ"ל כהבל תחנוך מלובע
חוותיהם אפלדים שז ה'ג' א' כו' קטה) וככה יעלה כפל
חלי כלבון על לחלי : [יח] וכן (ימ זס) וכלהבל תחנוך
מלובע בהות כלבון (כ"ל י"ד בס"ה הות כלבון מן בסב
ומלובע י"ד פטע י"ד כו' ק) מתלונע בסבאים נמלניים
(באה יה, ואלובע ייה פטע יה הו' רכה, וכלהבל תחנוך בזט
מלובע הכלבון) זו פטף מושוקב בהות פנוי (ה פטע ה
כו' בה, מושוקנו ה פטע בת כו' קכח) : [יט] וכן (ימ ז
בש) וכלהבל תחנוך מלובע בסבאים נמלניים מתלונע הכלבון
נמלניים זו האלע מושוקב בהות פטלייבי : [בג] ובאה כוונת
הה, ון צו' נקלב סיד להלוי אל בכלנו על ידי למיון מהחול
במספדי, כי צאו בזאתם נמסעד, פלי כו' נאות כל מסעד
ובל המונה, פט פזיתו לו מסעד ולן תמונה, כי מזוזו יallow כל
מסעד, ואמן כל תמונה מקובלות, מובלטות, ומרוגעת, ווולטות,
בזילגלו נו' כו' קולן ה'ת כלב, מה ייכיר ומה יתן ה'ת
ה'בל ה'יננו ה'תו, כן שחדל בזילגלו, בז'ו שחדל י'ת' כו' הכל',
ועל כן יזהס לו כל מה בזילגלו ליחס נבלויז, כי כל דכל לו' יחול
מן סמלך לאיזו אקי' כל בנטם בגמלאות, ווילגנו צום דבר מסע
על הופן מיוחמתס, רק כו' נעלם מחד' למתלה למתלה (פח' כי'

השכ (קמץ) (טו) , ובחרך מרבי הונאות
שם בטלת הראשונה (קמץ) יהיו כתפורה
החווברים תחצ'י השם (כו) (טו) , כאשר תבפול
חצ'י השם הראשון על החצ'י (כא) או
תצא מרובי הנדרים (כו) (ו) ובחרך מרובע
הראשון (כו) מרובע השני (כל) או ישאר
בחשבון טוקב האות השני (כו) (יח) , ואם
החסר מרובע השני (כו) מרובע השלישי (כו) (ויט),
או ישאר בחשבון טוקב האות השלישי (כו) (ויט),
זה השם הנכבד הוא האחד שהוא בעצם
עינדר (קמץ) , ואין לו צורך לאחר לפניו , ואם
הסתבל מפסק החשבון שהוא ראש הכל (קס) , וכל
חשבון סהאחדים (קמץ) הוא האחד שהוא
כל (קמץ) (כ) על בן סוד התפלות

יְהָל אֹר

שצנד שמנך צמנך, הרי מהטה לרcis, כיון הכל
כ"ו לרcis: (קמה) ר"ל מהבטו יוד הא עליה
כ"ו: (קיט) בסיס ב ד ו ח, וכיינו ב פעס
ב, ד, ד פעס ד, טו, ו פעס ו לו, ח
פעס ח, סד עוללה קב: (קנ) ר"ל א עס ב
כוו ג, ועס ג הוות ו, ועס ד הוות י ועס
ה, טו, ועס ו, בא, ועס ז, בח, ועס ח,
לו, ועס ט, מה, ועס י, נה, ועס יא,
סו, ועס יב, עח, ועס יג, צא, ועס יד,
קה, ועס יה זכה חולן הצעס עוללה נ"כ קב:
(קנ) חולן הצעס האריהון עוללה טו, והצני עוללה
יא, וכלהר תפול החות טו פעס יא עוללה
קסה: (קנ) זהס א ג ה ז ט, כהמרד
א פעס א א, ג פעס ג ט, ה פעס ה
בה, ז פעס ז מט, ט פעס ט פא עוללה
נ"כ קסה: (קנ) כל הצעס ר"ל י פעס י
בזהול ק: (קנ) ר"ל יה פעס יה זהס רכה:
(קנ) יטהר קבה, וכיינו ה פעס ה בה, ה
פעס בה קבה: (קנו) ר"ל יה פעס יה זהס
רכה: (קנו) ר"ל יהו סמספרס בא, וסמרובע
בא פעס בא עוללה התמא נטהר רטו: (קנ) זהול
כמעוקב מן חות ג כל הצעס זכה ז, זכה ז
פעס ז לו, ז פעס לו הרי רטו: (קנ) כי הוות ית'

מיסתפק במליהות עגמו כמ"ס כס' י"י י"ה ולפניהם החקד מה
וכל חצצון סכו"ם מההדים": (קמ"נ) ברמ"ג הינה ה-
מהחדרים, ד"מ טבורה מהה הולך ורככיה עד הין סוף כילום
בזנו מיחסים הלי' צחיפות והתחלה, לא סימלהו דו כבש
וכל תמונה מיפוריה בכה הגד: (קסל) סכו"ם י"ת' מתנדל
כל העניות וכתחbris כהופן בלאו ומעולה: (קפס) ברמ"ג
המוכר זפניש לך יתמר דו ועבלו' בתמונה כוונת כמבל הגד
כלך כל: (קפט) כמבל כל בניודאים בס נדליס מהמן
(קע) פ"י לפ"י סמיהתו ילהו: (קעה) ונזכר מן הנזמות וחד
(קעג) תמר זה על מה טהור הכס, פני ילהו: (קעד) יבצ'
רחלית וכלי חכלה ומיין לו בוס דמיון כלל: (קעו) יבצ'
בעולס העליזן ולו' למתה צעולס התחthon: (קעה) ברמן"
ה' יגרום רלה' הכה, תחת טר הכה, וברמ"ג מסר
וזיכות: (קפל) והנוקודה בקהלת הקב"ת לרוחבונה
טהור החולך ממולא למשה, נתן טעם למש נמלל
מכית אל צור סממו חולב ומצחוקק לעלות למללה
ולדמות פניהם פני אלס זפנוי הרים אל קימין

על בן דבר קשר של תפילה (קג) (כב) ועל בן בתוג בשיעור קומה (קג), כי השם הוא בורא (ר) כל נוף, וכל נכבד מהנוף (לט) הבודה מהנוף הוא הטקרה נלו, ואמר רבי שטעהל כל היודע שיערו של יוצר בראשית (לט) מובהך לו שהוא בן עולם דבאה, ואני ורי עקיבא ערבים בדבר זה (לט) (כג) והוא העשה אדם בצלמו כדתו לנו (ברא' אה) (לה), ודע כי כל האתמים והחיקם בארץ והעופות והហטה והחיה והרטש וכל אדם קשורים בארבעים ושנתנה צורות הגלגול נלו (כד) וזה אשר חלק ר' אלהיך

יהל אור

תגוננו הטעיה נעלות מעלה כהימותו: (קפז) כרמ"ג
איך לדקנה כבריות: (קפז) כרמ"ג מסל',
הקריה מהורייס: (קפז) ר"ל לרחות מ"ס כבודו
בחיים, וכרמ"ג יפלס, ומלך הסכול, ר"ל מילמות
האל חי' כה' בגיה' לדעתו וכוח הפניש, כלומר
טומתו לא ירוני יהלס וח'י: (קל) פ"י כי
גנוף לא יכול להציג כ"ה גנוף, כטבור כי
השנתי עס המלה הרגשות, ולא יכול הרגשות
הצינ השכל, והין השכל נודע כ"ה השכל חמה
במושך, וע"כ לא יתכן כי הדק נוכח השכל טהור
המלך כמו טהין העיש יכולות לרחות מ"ס
זאמס מפני דמיות חול הנadol כי גנוף לא
יכול הרגשות לרחות השכל, והס הדק הנטה
בשכל ישור גנוף כמת ולא ירוני: (קל) כרמ"ג,
סלאם קנייע כן חייו: (קל) בענור הדקנו כס: (קג)
כרמ"ג מסל כס: (קל) וכן אלץ כס,
בזונר טהור ית' יודע חותם יקיצה מסוננת בו:
בוזס היודע חיל כסמו הטעון כי
אשה ע"י הדקנו צורות עליונות ידע הכל בדרך
בכל, חיל הצעית יודע הפלעים וכל חלק מס
בדרכ' כל: (קג) לפיכך קיו ההורביס צורות חס,
בי כס לא נטו היה לגורות על גנוף כטליון
על השם כל ופועל בכל: (קג) ר"ל השכל מיטיבס
על מתנות הגדת והשכל וס' ל' נקריה עלייקס
משמעות בני אדם: (קל) בלקו רוזן למלען על
האנט מרע"ה האגדות צהורייס: (קלט) כרמ"ג,
נס' סיוע קומה: (ר) כרמ"ג, נרה: (ר) כרמ"ג,
גנוף, ובמקומם, והכבד מכל גוף: (ר) פ"י
הכבד מהגנוף כס הרוחניות והSELLIS כולם, וכונכה
מהגנוף, כלומר הטעין חיל הגנוף נושא מהותו
זהו המקירה, כי הגנוף נטה המקרים כמו הגווניס
ושתכנות: (ר) ר"ל כל המליחות משגנגן הטליון
עד מרכז הארץ טהור כל חיל, ויודע חוכנות
ומליחים ומפעיט התרaries מעלה בטליה החומר ומתייחד
בגורות, ומתחלן צעולים מפה חיל מעלה מ"ל
במ"ג העלות, מוגעת לו סהוּן צן עוכ"ב, ונפסדו
דקקה צוירה ויהי קי מולס: (ר) סהוּן צלים
ומתהדרים צורות טרכיס נדר: (ר) ר"ל צללים
טכלי, וכדמות הנטהים בנטה ובתגובה: (רו) מכמי
המוזלות מלאו בדמיונס מ"ט צורות כס כוגות
ותמצע, ולא יכול לפרט, פ"י כי景德 טרות כס י"ב

וְלֹא רָאוּת בַּעֲינֵן לְבָבוֹ, אִיךְ הַבְּרִיאָת דְּבָקּוֹת (קְפָּחָה) בַּיוֹצָר
בְּרָאשִׁית הַגְּקָרְאָא אֶחָדָרִים (קְפָּחָה) וּמַדְרָךְ הַכְּבָדָה (קְפָּחָה)
אַיִן בְּחָבֵבָה לְדִעָת וְה (קְפָּחָה) וּזְהָוָה כִּי
לֹא יַדְרָא נָאָתָה אֶחָדָם וְחַי (קְפָּחָה) בַּעֲבוּר הַיּוֹת נִשְׁמָת
הָאָדָם עִם הַנּוֹף (קְפָּחָה) וְהַגָּה אֶחָדָי מִתְּהָ
הַמְּשֻׁכְּלִיל הַנִּיעָנָד נִשְׁמָתוֹ לְמַעַלָּה גְּדוּלָה שֶׁלֹּא
יִנְיַע בּוֹ בְּחַיִי הָאָדָם (קְפָּחָה), וְהַגָּה טְשָׁה
שְׁבָבָכְלִיל (קְפָּחָה) עַל בָּנָ אָמָר הַשָּׁם (קְפָּחָה)
יִדְעָתִיךְ בְּשָׂבָב (קְפָּחָה) [כָּא], כִּי הוּא לְבָרוֹ
יִזְדַּעַת הַפְּרַשִּׁים וְחַלְקֵיהם בְּדַרְךְ כָּלָל (קְפָּחָה),
בַּעֲבוּר כִּי הַגְּבָדָה בְּאֶדְתָּה הוּא הָאָדָם, עַל בָּנָ
צּוֹרָת הַפְּרוּבִים (קְפָּחָה), וְהַגְּבָדָה בְּאֶדְםָ יִשְׂרָאֵל (קְפָּחָה)

קָרְנֵי אֹורֶךְ

טומך ג' ע"ז כפוי להכוונה מ"ד ס"ג : [ב"א] הנה כמה מי שטענו
כוד פאוץ (פיין הות קטע) סיתות כונתו , כי סוכס וחתול
הנפצע כבישע נאלחון במאעו נפשם מהליכס , חוץ יולע צפע
ו. כי ירוע על לרך סתום, יהלום פולל תמלס לדעת
חיס פאלך מסיל הוא גדיוק, והמן כוונתו לדרקתו ונדרכת לנו ,
רונך לרחות דמו צו וילאנו מה פום , כן מדרע'ת התרי ככליו
הית כוונתו כמדותיו רשות לרשות נ"כ עולס כחולסית ומיין יולד
כשפע תחלה אמני , והבזם חינו גוף וגוף כנוף צויכל גבר
גאנטבטי לאציג חמאתתו , וע"כ חמל כי לא ילאני וגוו'
ר"ל נפועו חי נגופי , כי פולם פוזן מטכילד ומכוון כמיין ,
כן יותר ויזנאל לחאל מותו בעכוו כי פצואכל מינישו , האל
יחאל מותו יפלס כמעלשה מה בלתי פיה קודס ר"ל חמויו , וכנה
הutan לך מושת כי כטהלה בגוף יגאל השכל , כב"כ אה' ימות
ומפלמת מהה ט"ה גזולה על מצלמת זאל הסלמים וזה לך
כיס רק בעטול פאנרג מתחאל זיך וכעלאהות בעז כתנדלו
כנית פאלך וגו' מ"ה פאנל כבאל כבומו מנות ר"ל בלה' אונע , ומיד
פאלן וגנטוק פאנל זבכ לסייע כלאי פירוטו הצלילים ופערטייס
יריעת חמימות , וע"כ האל ידעך נס (ה"ח כ"ז וכ"ט) בפניהם
[כב] פיין כפוי ר"מ צוטרייל לם' יילך (פ"ל מ"ג) בפניהם
חטיאת רניין סחי' , ונמלה סס כפנונו כוז , ויל' סס . יאגה
בענוויל כי פאנאל כהדרה כוונת הילס , על כן סיתות גונת
פקלוכיס , ונעוזל בסוג למעלה מנכלהי מועס , יביס
מגמותו לជוות יטראיל , כי פאנאל פאנל יבראל ,
ווארהש כדרות פולס קטע . ובנה כל כזרע יאנס לנקה
כח עליוני ; ועיין כליה דקלע היול בעלה סג : [ב"ג] כ"ז
פאנקי סיכלות , דר' יאטאל , ועיין מכוח להזקם עיב
(ספיקת ווטחת) מבדב ה"ה דב"ג הוות כ מה פאנאל סס ,
וכס' רזיאל , חמל כי יאטאל כבאהאתה דכל זה לפני ר"ע
חמל לי כל מי בהו יולד ביטול וזה כל יולדו ובנתו של
פאנל'ה בסוג מזוסה מן פקלוכיס , מונחת וכו' חמל ר"י גאנז
תלאיזיו , אה' וו"ט עלבין לדבר זה , ופיין מוכס ח"ג ס'
פאנ , פאנל בס פאנל פאנל בפאנל וכל מה פאנטoco פד טובל
כהאנץ כווג פאנל ביטול קיאס פאנל בזיטים חמד , ועיין פאנט
בער פאניס , מה באנט מל ביטול קומס , וכט' (יסוד צויל
בעל פאנל) יהאל , ובנה קראזינו ויל' פיו יודטיז פול
המלךס וביטול קומס , ומלילא חיליק פלמאות יאנלי לו רק
לכרייס פאנל'ה כדרה כזרע נטפה גלים כל'םנו כדרותינו
(כליה' ה' כ') , וגאנזות יטוקאל (ימוי ה' כ') כאלא חמד
פאנז פאנטול'ה , וווארה זאנלהת מתינו ולמעז (ב"ג ב"ג , כ"ג)
ואנפאל יג' ב"ג , פ"כ קראז הכא' כתוב'ה פאנל פאנל קטע
(פי' לוכת האלי החדס דזאיס לתנין פולס גדו' , פיין האין
דר' פ' לג') וזה סול מאנדרון כל פפניש , וזה סול צהו'ל
במאבה דנדים (פי' פאנס דזאיס לבורהה נטפה דנדים) ע"כ
כתוב צאניעז קומס חאנל ל"ז כל פירען ביטול זאנלו כל יולד
באנז'ת מוכעת לו בסויה כן פוב'ג , אה' ופק'ג פאניס
בדר (פי' כל ביטול לבאל ציטול קומס קווי' , ואאנפאל כל
זוס מוצטצ' פאנז כן פוב'ג) : [בד] ה"ה ז' נ' יאנל (קאנט
ב') וויזודע פיד כס ירע כי גאנס מזל גאנס כס חמוץ

אותם לכל העטים (דברי ד יט) (רו) והמטופים
לhair עיניהם מפעע העניין, אולי ידעו זה
ולא רצוי לננות הפטוד לתלמידים (רמ) (כח)
זהעד הגאנטן ולא חלק להם (דברי כט כה) (רט),
זידוע כי הטעברות הם טאה ועשרים מחברות
השבועה (לי), והטעברות הנדרלה בטעפר
כולם היא אחת (לייל), והטעברת השנייה
היא אחת ועשרים (לייט), ובגנדים מחברת
החותשה ככה (ליינ), וזה הטעפר יצא
שבועה (לייל) ומחברת השלשה חותשה
ושלשים (רטו), שנם זה הטעפר יוצא
הטעברות אל פול תשיעי בכל כי שנה,
שבועה מחברות (רטו) וככה מחברת
הארבעה (לייט), והנה מחברת הששה שנה
ומשם יתגולנו בטעפר זהה

קרני אור

מגולות, וכס פָּנָס, צוֹר, תְּזוּמִים, פְּזִימָן הַלִּיכָּה כְּתֻולָּה מִלְחָמִים, פְּקָדֶג, קְצָת, גְּדֵי, דְּלֵי, דְּנִיס, יְסֵס פִּיד לְזֵז לְזֵזות, כְּלֵי נְעוּרָות מֶלֶד לְפָזָן, וְטֵזֵז נְעוּרָות מֶלֶד דְּלָזָס, וְתְּחִתִּיבָּס יְסֵס בְּכָפָא בְּמִבְּלָחִיטָּס כֵּל הַחֲדָדָה כְּנֶלֶגֶל, וְדְּפָתָה הַחֲדָדָה, וְלֵל כְּזֵבָכִי הַמִּבְּלָחִיטָּס הַס נְכוֹשׁ מְפָלָנָה נְכוֹשׁ, וְמְחַרְבָּה לְיוֹרָה בְּכָנֶלֶגֶל כְּסָמְטִי הַס גְּבוֹפִיס פְּלִיסָּה: [כה] נְפָנִי מְלָת, עַיְנִים-סְגִילָּה, פְּצָלִימָוּ, וְקָחָז, חַלְמָלִים-סְגִילָּה, לְתָמִיּוּ, וּרְלֵל פְּעִינָה כְּזֵקְנִיס הַזָּהָרָה תְּרֵנָהוּ הַתְּהִוָּה לְתָלָמִי כְּצָלָג, וְכְזָרִיסָּה כְּסֵפֶר הַזָּהָרָה, הַזָּהָרָה לְסָזִיר (כְּזָהָר בְּפָנִים לְסָזִיר) רַעֲמָב כְּפָנִים מִינִיכָּס מְטָעָס בְּפָנִים וְלֵל כְּבָנִיחָו טְלֵז, וְהַוְּלִי יְדָטוֹ וְס, הַר לְהַזָּהָרָה נְגָדוֹת הַתְּהִוָּה כְּבָוד הַתָּלָמִי כְּמָלָנָה (רַיְל), וְבְכָל כְּקָלִימָו כּוֹתְהַכְּלָר יְזָקָה, הַר כְּוֹתָה לְהַזָּהָרָה בְּזָהָרָה הַתְּהִוָּה סְפָנִים, וְסְפָנִים מְלָת, לְזָהָרָה נְתָמָזִי כְּאַלְמָזָס כְּפָנִים סְפָנִים, וְסְפָנִים פְּלִיסָּה כְּזָהָרָה נְתָמָזִי כְּאַלְמָזָס כְּפָנִים זָהָר, וְהַוְּלִי יְדָטוֹ פְּיָי, וְסֵפֶר, הַלְּאָהָרָה כְּלָגָה כְּנָגָדוֹת זָהָר הַסּוֹל הַתָּאָזִידָה, וְלָנוֹת הַכּוֹבִיזָה הַכְּלָלָה חָלָק הַזָּהָר הַזָּהָר לְפָנִים, וְזָהָר, כְּהַזָּהָר יוֹזְבָּלְפָל (מִיעִיס וְזָוְגָב) פְּיָי, גְּזִיכָּה פְּרִזְבָּה וְכְהָוָסָן הַמְּדָה, וְזָהָרָה זָהָר סְפָנִים שְׂדָכָהָיָה כְּכָל כְּסָאָלִים, וְלֵל וְפָמָסִיטָּה לְסָזִיר (לְזֵל כְּסֵפֶר חָזָן זָהָר) הַיְתָרָהָה וְזָוְסִיפָּה מְלָת, לְזָהָרָה כְּדָלִימָה גָּמְנִילָה טְהָרָה (לְזֵל חָזָן פְּנִין וְסֵפֶר מְלָנָה וְסֵפֶר לְכָלָן, בְּלָגָה גְּזָאָס מְלִיחָה לְזָהָרָה וְלָנוֹת כְּסָוָה, וְכָתָיכָה כְּנָתָהוּ מְפָזָל וְזָוָלָה). חָזָן יְפִיעִי זָהָר (לְזֵל וְוּפָגָל בְּנָס כְּמַעֲתִיקִים יְזָשָׁו) וְלֵל לְהַזָּהָרָה נְגָדוֹת הַתָּאָזִידָה (כְּיָי פְּנִין כְּאַלְמָה דְּבָדִיס כְּסָתָהָה כְּכָלָאָה) פְּיָיְסָה בְּיָפִיסָה מְלָיָן יְהָרָה כְּטָשִׁית לְדְפָתוֹ: כְּוֹן כְּיָס כְּכָלָה כְּתָנוֹהָה כְּאַבְּפָסִית גָּלְגָּלְזָוְלִיםָה כְּפָסָבָה, כְּזֵן כְּזִוְּסִיםָה רַיְיָי נְמִינִיְיָהוּ פָּרָה מְבָוָשָׁה כְּמָטוֹאָה, וְכָלְפָוָה כְּזָבָטָה כְּיָן כְּוֹלָס, וְזָלָאָס וְלֵל (חַנְתָּה תִּיעַן) יְתָנֵל זָהָר וְיְלָעֵג טְלִיבָּס וְלֵל זָהָר יְהָוָה מְפָרָשָׁה בְּלָגִיתָה טָעָס הָלָיו גָּמְנִין סְזָכָבִים וְסְדָכוֹקִים בְּזֵן וְסְאָתִילִין נְכִיּוֹת, כְּיָי פְּנִין זָלָמוֹי שְׁחִיבָּהוּ מְלָפְתָּר, וְכָסָס מְחַזְנָוָתָה מְזָנוֹי כְּאַלְלָה תְּכָכָם יְתָנֵל כְּזָבָטָה מְטָנוֹפָה, מְפָנִי כְּסֵס פְּנִיאִים הַיָּיָן לְחַמָּת כְּסֵס זָלָל כְּיָי הַדָּס, וְלֵגָה הַלְּאָהָרָה כְּחַכְמִים כְּבָלָאָה, וְזָפִילָה זָהָר הַכְּבָבָה דָת כְּיָי כְּפָלָה כְּדָת וְכוֹן, גְּזָה תְּנִיטָה נְצָמָדָה: מְרַד דְּבָוק עָן הוּא גָּדוֹל וְכוֹן, וְסֵוֹת הַסְּפָד כְּמַכְמָה וְחוֹלָתָה כְּדִיעָת וְכוֹן,

וְהַיָּכְךָ, סָמֵחַ, סָמֵנִיכָּבָר, סָמֵנִילָן, סָמֵנִיכָּבָר,
מִנְיָכָר, לְמִנְיָלָן, גְּמִינִילָן, גְּהַגִּיכָּבָר, גְּהַגִּילָן, גְּהַגִּילָן,
וְהַגִּיכָּלָן, סְמַהֲנִיכָּלָן, גְּמַהֲנִיכָּלָן, סְמַהֲנִיכָּלָן, סְמַהֲנִיכָּלָן
(יח) מִהְכּוֹר סְפָה כּוֹכְנִים וְסָסָסְנִה כּוֹטָה נְמַסְפֶּלֶת
וְהַגִּיכָּלָן, סְמַהֲנִיכָּלָן, גְּמַהֲנִיכָּלָן, סְמַהֲנִיכָּלָן, סְמַהֲנִיכָּלָן
סְנִעָה הַרִּי קִיכָּבָר, וְלִפְיֵי דַעַת הַקְּדָמוֹנִים יִגְוֹחוּ
בְּבוֹיסָס לְמִפְאָה בְּטוּלָס הַצְּפָלָל: (רִיט) וְכָלְצָוָן חַכְמִי
זָכִיר כִּי הַצְּנָעָה גְּנוּלוֹת הַס נְגִיבִּים לְעוֹלָס וְלֹחֶם
נְסָס קִיז וְהַזְּרָף כְּפָצָר הַיּוֹת רֻובָּה יִזְבֹּב כְּפָתָת
בְּבוֹלוֹת הַרְּצָן, כִּי כְּבִיוֹת בְּמִקּוֹס אַחֲלָד קִיז הַוּחָד
הַצְּמָמָץ וְלִירָח, כְּמַזְלָטָה, וְהַוּחָד רְחָצָן מוֹלָוֹת
וְהַגָּהָה יִגְבָּח פְּעָמִים עַדְרִים הַס מְלִחִיטָּה
וְמְגַנְמִיטָּה

אור יהל

כוכבים בתרומות שונות טען פירש יג'ו כל האנויים
כטולס הפסל: (רו) ופי' ה' ו' עט לדבר מנוסה
הו' כי יש לכל עט ועת ככוב ידוע ומתול וכן
יש מול לכל טיר ועיר, והזם זט לישרעל מטה
גדולה להיות כס יועז וליה ככוב להם וגאלה
ישרעל נחלת העם: (רכ) חמלה כזה קטה כהנה
מיון קרני חור: (רכ) פ' ואמד לאחמן שכן
פי' כסוק נדריס ד' יט, מ' הכתוב (זט
כט כה) "ולא חלק לך נס": (רי) הענעה כוכבי^י
לכת, וכל המלה ועריות מחברות כולן מורכבות
מהם, עתה יתחיל לבחר כל המהכרות: (רי'ו) וכט
במספר חדוד זל"ס חנכייל: (רי'ג) וחנולס זnis
זnis על כ"ה הופניות כוה, ז"ז, ז"מ, ז"ה,
ז"ג, ז"כ, ז"ל, ז"מ, ז"ח, ז"ג, ז"כ, ז"ל,
מ"ז, מ"ג, מ"כ, מ"ל, ח"ג, ח"כ, ח"ל,
ג"כ, ג"ל, ג"ל: (רינ) וחנולס חמוץ כוכבים,
ומספרס ניכר כ"ה כוה, זלמאנ"ג, זלמח"כ,
זלמאנ"ל, זלמאנ"כ, זלמאנ"ל, זלמאנ"כ,
זלחנן"ל, זלחה"ל, זלנכייל, זלמח"כ, זלמחנן"ל,
זלמחנן"ל, זלמאנ"ל, זלמאנ"כ, זלמאנ"ל,
זלמאנ"ל, זלמאנ"ל, זלהנכייל, זלהנכייל: (ריד) כי
באספר כ"ה יט ג' פעמיים הענעה: (רטו) וחנולס
זלפה זלה כוכבים, ומספרס חמוץ זלה זלה כוה,
זל"ת, זלה, זל"ג, זל"כ, זל"ל, זלה, זלה, זלה,
זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה,
זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה,
זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה,
מניך, מניל, מכ"ל, חניך, חניל, חכל, נכ"ל,
נכ"ל: (רטו) כי במספר זלה יט ג' פעמיים
וז': (רי') מהבוד לרבעה כוכבים, ומספרס ניכר
לה' כוה, זלמ"ה, זלמ"ג, זלמ"כ, זלמ"ל, זלה, זלה,
זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה,
זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה,
זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה, זלה:
כה, זלמחנן"כ, זלמחנן"ל, זלמחנן"ל, זלמחנן"ל,
מחנאות, היונו ה' וכי'ו, וכי'ו, זלה זלה
SIGNIOS דרכיהם לפי התרומות, עפי' מיעוטם ועפי' ר'
במחקר ו' מקלים: (רכ) ופי' זט ה' ו' זט,
יחהלו' כיו"ב: (רכ'ו) וכן פ' זט ה' ו' זט,
זט מל' וקלהו נפתח דרכם, ועתם לא זוכיר זה עט
במקומות חסר חורף: (רכ'ב) העניות לטליוניות כ-
כהן. זט עלה הרים קשת: (רכ'ג) וכן זיכר:

שמות לג תשא

לשלטת אל, והוא נשען על פקח שידיע סורס. זה והנה הוא ישמרנו, כי ברוצם מצד זה יולדיך העור לצד האחד, וטרוצת הבוס לא תשתחנה והעור יטלה, ובעבור זה אמר השם אחר אשר חלק (דברי ד יט) וארכם לכתה ד' ליהوت לו לעם נחלה (שם פ' כ) כבה לא באלה חlek יעקב, כי יוצר הבל הוא (ירמיה נא יט) וזהו ונפלינו אני ועטך (לטעה פ' ז) (רלה) (כז) וזהו שאטרו הויל אין מיל לישראל (רלא) כל זטן שהם שומרי התורה (רלא) (כח), וואם לא ישברוה ישלוט בהם הטול כאשר הוא מנוסה, כי כל חברה ומול דלי בטעבת רעה, הנה יבא רעה לישראל, והיוודעים החכמת הטולות יודו בן (רלא) (כט) והנה היתה בטעבת השמים בטעבת שיעמדו בANELות טוריים עוד שנים רבות, ובעבור שצעקו אל השם ושבו אליו הושיעו השם, ובאשר יקרה לכל בן יקרה לייחיד (רלה) (לו) על בן שומר תורה אשרחו וטלי בטה יה (רלו), וזהנה ידעתיך בשם (לטעה פ' יב) כמו, יודע ד' דרך צדיקים (טה א ז) (רלו), והנה הריאני נא (לטעה פ' יח) איינו בטעبات העין (רלה) והנה על פניך (פ' יט) על פניך הפניות, והם פנוי הלב (רלא), וטעם כל טוב (שכ) איינו כמו הבל, ולא בכל ולא עם הבל (רמ) וטעם זהגוני את אשר אהונ, על טשה, כי עבירות כל טוב על פניך, ולפנוי עברי ארחות, וזה שאסוך כמי עלייך (רמל) (לא), והנה זה הפסיק והכף בדתו טהר (רמן) בספקתיך עצם השטש בכפו שלא תפיר

יבדרך הזה בנסיבות העדר (רכח) נס בנסיבות
לראוח (רכו) נס בנסיבות הטעים (רכז), ואל
יעלה על לְבָד כי הארבעה תולדות חס
בשטים, ויש חום בשטש זקור בלבנה
ובשבתי, חלילה חלילה, כי הבריות העליונות
גבבות הן ועליהם כהוב כי הוא צוה ונבראו,
ויעמידם לעד לעולם חוק נתן ולא יעבור
(תח) כתה ה (ו) (רכח) רק נבראו כבה
בעבור הטקבלים, והנה לא יבלו הטעטים
לשנות דרכם, ושיעבור אחד סdem החק
שנתן לו השם (רכט), גם כל צבא השדים
והשלדים יקבלו מהם כדי מתקנותם, על
בן לא ייטבו ולא ירעו והנה המשתחווה
לאלאת הטעטים לא יועלו לו כי אם מה
שננו רעליו כדי מערכת כבבי טולדתו בן
יקרנו, חווין אם ישטרדו כח העליון יותר
טבח הכבביס, שייהה דבר בו, או ינצל
סហנות, ואtan לך טשל' חשוב, שהיתה
מערכת הכבביס שיגדל נהר על עיר אחת
וישטו אנשים או יטינו, ובא נביא והווידם
שישובו אל השם בטרם בא يوم רעם,
ושבו אליו בבל לבם, ובאזור שדקנו בו
נתן בלבם שייאני אנשי העיר להזין להתפלל
אל השם, והנה עשו כן, וביום ההוא נdal
הנהר סתאות במנחנו באשר ראיינו בעינינו
פעמים רבות ושתף כל העיר, והנה לא סרה
נורית השם והוא האילס, וחשוב כי
הטעטים ירצו בסוסים (רל) עיריים בסלה,
ולא ירצו לחרע או לישיב, רק כבה
דרם, וחשוב כי גטילה איש עור לא
ידע מנהג הסוסים מתי הולבין אל ימן או

יהל אור

וירכמים : (רכח) מולות העפר כס, שור כתולע
גידו : (רכו) כס תזומים מזינים דלי : (רכז) כס
ברtron עקרב דנים, ל' היסודות נל' רכבי הגלן,
הנה ל' פנויים ר'ם עוליס חצט מחות וסיס :
(רכח) ופי' ה' זיל כס, אלה יחתנו לעולץ כי
זים מורכבים מהרכבע יסודות : (רכט) וכן פי'
ה' זיל כס, כי רק לה יפסק, והעטש כי
ונתני יסוב גלגולו פטמיים נחשע והמסיס בנה
בן לכל חלק החק עולס : (REL) כס ז' כוכבי
רכת : (REL) עין למלחה נג צו ובנורי כס :
(REL) נג' (שנת קנו ה') : (REL) עין חות
בם' גורת המרץ כתב, כי דבר, זה לא נמנה
ין כס טינוי : (REL) וע' כתב המוטות, והנה
וותגלמנה לפחי זקל כלוניות על נדיק שתק
ודעת הכללים וכפרטים, הכללים ה' נכס כל קי
עו, הוא חסילו כל כרייה וכרייה בפני עצמה כי מעשה
REL) וקריות ה' לפניו כו' להזיכלו ציזיג להכיר
נו כמו עמלתו ית' סאות הכל, כי כל העולמים
כל כמ"ך חי' זיל מקום כי כו' הכל כתוב כי ה'ת
ס יסתר חי' כMASTERIS וחי' לה ארחנו נחים ל'
לט ח) ולז' ה' הטעיר כל עוצי על פניך, כל דיביך.
ונתנקות : (רמן) ברמן, והק' כדמותנו סתל
ונזרלטונ

וירצח רהוי בחרלטן בולו' כטמאליס וביוגת כס בקד יוכנ' ;
לען תפיס רק לר'יס על גמזהם פאלאס צ'ז'יס וכפאלס עיינ' ;
[בז] וכן יומן (י"ג בער האניש) כי פאנ' לKER ז' ליבלאן
לאלאס וויליאס מלכות פאנז'ות כל זאן פאנ' גראנותו לאנטו' ;
ז'ז' ז'ז' בתורהו, פ"כ למלו' הקדמוניים חיון מזל ליבלאן,
כטחול וס כתוב ונפלינו חי' ועטף (ז' ז') וארן לטשון וויל' יט' ;
בבז' מיקות פאנז'יס כנה נת' יוכית (כי צ'יל' חוטו' ולען בנה
חווקות פאנז'יס) : [כח] פאין צו'ת פאנז'ין ח'ג ס' קמת',
מה בסביב כמיין מזל יבלאי' : [כט] פאין יאל חוד', ולען כו'
דעת פלמנס' כוז', פאין קלע' חור' כעב'ס כו' : [ל'] אדרעת
אלכסין' (ז'ו'ת פאנז'ין' זכ') חינס' כו'ס מ'קלס' הילנו'ל
למקה'ס כו'יחיד פאי' ז' : [לא] עין' כ' פגלו' לאלי'ק'ס חוט' קכו' ;
לרכ' : (רל'') וכתוכן פגלו' ר' הגרהס כיר' חי'ל
בין הלחמות הלא' מן הנסיבות מה' : (רלה') כוז' ה'
פרק' עיין' ורלה' יוסר' לב' מה' הראג'ע ז'ז',
בנגו'ה וכוז' : (רלו') ופי' מה' ז'ל' סס' פאנז'ס הנכ'ל
כל' הגרה'יס', והפרט'יס' הס' כל' מין ומין בפנ' עז'
די'ו' כו'ס' ובסה' האנזהו על כו'ס' : (רלה') כ'ה' גל' : (ר'
לדעת' ייחודו' ורוממו'תו' והתחנשה'ו' על הכל' : (רמ') סטובי' ח'
נאמ'יס ובארן חיון לאס' קיז' וקיוס כ'ה' ממן' ית',
ה'ם'יס' ווית' הארן' חי' מלה', ועס' הכל' , כדרת'יג' , ה'
(ירמיה' כנ' כד') וכז'יך הא' לאק' סמ'יס' סס' גת'ה' (ת'ה' כ'
(נ'ה'ז') : (רמ'ה') לאס' עלי' ולהז' כה' נעת' פסת'ה' ו'

במי MRI עלה עד ישפט כפוי עלייה עד-עברי:
לאנבר: נג ו敖בי ית נג והסרתי את-כפוי וראית את-
דברת יקרי ותני ית

אבן עזרא

וְהַנִּין כִּמְימָלֵי כִּינוֹי כֹּוֹ לְלַךְ כְּכֹול אֶל
מַעַלָּה קָרְבָּנוּ לְרַיךְ לְסָכוֹךְ עַלְיוֹ בְּכָךְ מִמְּשָׁךְ:
(כָּג) וְהַסְּרָתִי אֶת בְּפִי. וְהַעֲלִי יִתְּ דְּבָרֶת
יְקָרִי טַו) כְּקַטְמָלָק פְּנַכְנָת כְּכֹודִי מְלַכְנָד פְּנִיכְךָ
לְלַכְתִּמְסָס וְלַפְּלָן: וְרַאֲתָת אֶת אַחֲרֵי. כְּלַחְלָכוּ
בְּסַטְמִיךְ שָׂוָה הַטְּעֵם (רַמָּה), וְסַפְרָשִׁים אָמְרוּ בַּי
בְּפִי. עַב, כְּטוּ עַל כְּפִים בְּסָה אַיר (אַיּוֹב ۱۰ לְבָ) (רַמָּה) הַן עַל כְּפִים חַקּוֹתֵיד
וַיְשֻׁעֵי מַט טָז) (רַכְנָ), וְאַיְנוּ דִּיק כְּמַשְׁטָעוֹ (רַגְנָ): (פִּיהַק. בְּגַנְקָרָת הַצּוֹר. מִקּוּם מְנוּקָר בְּצָור,
יְהֹוא הַר סִינִי (רַגְנָ), וְכֵן כְּתוּב הַנְּגַנִּי צָוֵר לְפָנֵיכָךְ שֵׁם עַל הַצּוֹר בְּחוֹרֶב (לְטַעַלה יְזָו) (רַגְנָ) וְטַעַם
בְּגַנְקָרָת הַצּוֹר בְּצָלוֹ (רַגְנָ): וְטַעַם וְשַׁכְתִּי בְּפִי. כְּעֵב שַׁחַנְתָּה אַוְר הַשְּׁטָשׁ, וְלֹא תְּרַאֲנָה אָוֹתָה
הַצִּינִים (רַגְנָ), וְהַגְּבָשֵׁל בּוֹ כִּי הַטְּהָאָחָד לֹא יַרְנִישׁ, וּבְאוֹתָה הַעַת יִסְוֶר כִּח הַגְּשָׁמָה מַעַל
הַגְּנוּפָה (רַגְנָ), וְקָרוּב בָּזָה הַטְּעֵם וְגַם אִישׁ אֶל יַדָּא בְּכָל הַהָר נִסְמָחָן וְהַבְּקָר אֶל יַדָּו (לְמַטָּה
לְד ג) (רַגְנָ) וְזֹה הִיּוֹת חִית לְפָשָׁחָה כִּיּוֹם טַעַטֵּד הַר סִינִי לְיִשְׁرָאֵל, נִסְמָחָן בּוֹ אַיר (רַגְנָ), וְעַל
דָּעַת הַקְּרָטוֹנִים שְׁחִיתָה בַּיּוֹם הַכְּפִירִים (רַגְנָ) וְדִיעַתִּי תְּדֻעָנָה בְּטַשָּׁנָה תּוֹרָה (רַסְסָ), כִּי אָמְרוּ
שְׁלַשׁ פָּעָמִים עַטְד בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם (רַקְמָ) וּבְשָׁאתָה חֹשֵׁב כִּי עַלה בְּשַׁבְּעָה בְּסִיּוֹן וַיַּרְדֵּ שְׁתִּי
פָּעָמִים הָאַחַת בְּדִנְדָר הַעֲגָל (רַקְמָ) וְהַשְׁנִית לְהַתְּפָלֵל (רַקְנָ) וְהַשְׁלִישִׁית יְפָסֹל הַאֲבָנִים (רַסְסָ),
וְדָע כִּי בְּלַגְעָה הוּא מְוֹרְכָב יִשְׁלַח לוֹ פְּנִים וְאַחֲרֵי, וְהַגָּה הַשְּׁטָשׁ שָׁאַיְן בְּנַבְרָאִים גּוֹעַפְנָד וְגַדְולָ
סְפָנוּ אֵין יְהֹוָה פְּנִים וְאַחֲרֵי, אָפָּי כִּי הַכּוֹכְבִּים (רַקְלָ) אָפָּי כִּי יוֹצֵר בְּרָאָשִׁית (רַסְסָ), כִּי כִּי כְּבוֹד רַבְקָ

קָרְנֵי אֹרֶן

[לכ'] וכי'ם נפל יב כתוב, וכמאלן כ'ג'ל סכמת טעננות על פני סתות הפני, וליה יוכל לרחות פני כבבאת רק מיל שיעול, ע"כ כתיב הני הicial כל טובי על פניך, וכגש סדנקו בטוב כלו כלמות הפניות, וכדנק נונדרהך נו כלמות החוליות וזה ולחית ה'ת למורי, חס פאצל נחלס: [לג] לוט נזה מלילה ומיללה שנחמל סיב פניות ורחל כבב, ונבר נתהמת נז שמיינו גו' כהבר פוכש גו' הפחות, וסוחל ויזו גו' ג' יסוד טלי' זום דבל ממיין הנבמה, ומי' החולוי בזוכיל כהן היינו כ"ה ס'ב ואחרון, יסת קדנויות בטבניות הנגליים שנדרחו בכיו' ולחית כו' לאון הנס כען האכל, כאו' ולבי ר'ה האה מכתה (קדמת ג' עז) וליל כי תנית ותבכיל קדנויות פמיג'יס כל לחד והמלח צב' עטנו, והיר פועלנו נפוך וגעלה, וזה תדע סוכות הכל, והו'ה פמיה' הוהס, וכו' פמיה'ס, כ"ה יטלה על עדת סוכות היינו מלו', הין דרכ' יכול' נטהל', ואיל' הו' הכל וככדו מל' הכל, ר'ל' כי כנוד השם כו' סכת קיזאש, כי פנס כמותה נטהל' פהמיה'ס וליה יש'ה מטה' הנ' ה' זב' כו'ס, ומי' הנגליים סכת קיומס, וחוצצ' כגליים נשי'ת תמי'יות, הינ' כ"ה מהמשיט נלה'זון, וזה כס' וכמו', כס' יה' כז'ו, וכו' מל' הכל. ואס' צה'ר ומלה'ו הכל, לוזו' כי כל טבות וחותות כהחות לשולס מהגליים הינ' כ"ה מהבש, וכו' ותזונת ל' יניט', כי תזונות כס' ולחמותו ג' חודט כ"ה מהחול' בש' יה' כתמונה, ופי' ג' יה' ילה', פניו: (רנט) כ"ה חנומת ה' תה' הות ג' ס'ג'ג' דעת קלקמונייס: (רפס) כ"ה ס'ג'ע ס'ס, ניוס כו', נייז' כתמות ירד' וסבר את כלמות: (רסג) וס' (רפס) וס' ירד' במריס זסמניה כה' וטסל' זנ'ר'ו חורה פמס זנ'ה וכו', ירד' ני' כתMRI' והו' וכו' נכם מהשנות: (רפס) כי הין לו' קוס' דמיון

יְהָל אֹר

(רמן) בחתולזה סס : (רמל) כה' פטמים **הכל** מובל
נ"כ כמה פטמים כרמץ' : (רמא) כרמ"ג, וכל חטנות
כל, וכן טוה נטה' : (רמו) טוה כלו לטה'ים זולתס,
מדת הזרה ותמתה צניעים וידיס זולתס,
והה' זיל כלז טוה פול דעתתיו וסוד כל קפרסה :
(רמז) טוה רחץ הכה, ממשיכ' וגנתה לי סס
על רחץ הכה (למעט לד' ב') : (רמח) וכיה פה נצין
ה' סמיך, ולוחם כמי לו עזית מהיה מדלת
טלה ירחא : (רמט) ופי' סס ה' זיל הכספי
הס הענייס כמו וסכווי כפי פלייך : (רנ) וכן פי'
הה' זיל סס נס רס"ג : (רנו) כף יד, וכן
פי' ה' זיל ביצעי סס ולי דעתך שכתוב
לכד פל נטען בני אלס" : (רנכ) וסס מעלה,
ונקרלו' המטרות נקרות, וכן לטען נקרת הזרים
ויצעי ב' כה' לפי טמקרים בזרים וועסאיס סס
מטרות : (רנכ) וכדור חי סס : (רנד) מפני
טהמר וננטה על הזר גנוה (פ' כה) וכן יתember
נקרת הזר נלו' : (רנה) כן האנתו ית' מכספה
חוותה מלחסינה : (רנו) והו תולע ננטה להציג
יראל בדרכיס ההלקיות : (רנמ) מפני הלחצודות
להאנח הסלימות : (רנמ) וכן פי' ה' זיל נפ'
כה' (הסני) וכעבורה הסס על פניו זו קרן עור
פי' : (רס) עיין דעתו (דרכיס י, ה) : (רסה) יפה

מקורי ובענדי ר' ש"ו: ס"ו) כן תרגמו כל חונכים:

אֶחָדִי וּפְנֵי לֹא יַרְאָה פְּתִימִישׁ
לֹד אֲרֵי אָמֵר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פְּסָלִים
לֹךְ שְׁנִי לְתַת אָבָנִים בְּרָאשָׂנִים

דש

קעטן סל פפיאן טה) : (ה) פסל נך. כל הא
מחלכ סנפליינון מחוק הפלו וحمل לו ספנות
יטיב סלק מקס נטען מטה סרכה א) : פסל
נד. הטען סכלת הלהזונות הטען פסל נך
לחולות. מסל לטען סכלר למדינת טיס
והניהם הרכמו נס השפה, מחוק קלוקל
הצפחות ילו עלייה צס רע עמד צובינס
וקראן כתובטה המל הוא יומל העסיל להורגה
הומל לו עדין הינס הנטך זדק העסיל
ומלאו צלהו כיון סקלוקל הלאו מן הצפחות
גמללה לה המל לו צובינס כתוב לה כתובטה
החלפת אנקראן הלהזונות המל לו העסיל
הטען קראן הומל הטען קנס לה נייל הוחל
ויהני הכתוב לה בכתב ידי כן העסיל זס
הקרוע ב' שפחים הלו מרוב רב ואזובנין

הפסים יעלות אל הנשגב, וnoch לא יתכן לחי
וני האדם יחי (ט' כ) (רפלג) ;
א) אתה קח לך למעלה לך (ט' א) :
ב' השניים נכבדים מדראשונים, כי השניים
דראשונים, כי הם יירדו ביום יין בתמונ
בריתות (ט) ובשניים כתיב לען ייטב לך
דברי חלום לא טעלין ולא טורידין, כי

יהל אור

לדעתי מושגנו כפוי לשלבם של מרכיבים אלו. מרכיב אחד הוא תכליות: (רמסט) סלאן כדרמיון רלהצית: (רמסט) סלאן לו ניכר אחריות: (רעד) זוכמקה"מ ייס לנו רלהצית נמכור נבדקנו לנו הנטס": (רעד) הפתניש הס פנלהיס כי גולת ירלו זב חל מלה פני: (רעד) זב הפטועל יירחו זען האוכרים כמס"כ ירלה כל וכורך (למטה זען) הזה נס נגנון: (רעד) כלטונ ביני חדס (רפסח) כמו הנזוניים והתקניות עין חזות קסח: עוז) זוכמקה"מ זלע עז"י צליה": (רעד) וכן דכל ד' חל מזא פניש חל פניש, כלומר מליינות ס (מ"ב יד ח) כי סתיות כקהל מבלתי גמלנות גולדות מתחמד נקס: (רפ) כי שולדס מורכב הקויס הנגנחים: (רפ) עיין חזות קיד: מיס הרוחזוניים נלטוס מל' מהכנת המטבח והארון ומלהו, ציסכול חזות הארון: (ג) עיין צפיי הקדר למפלת נג נכס מהטה צפיי הקדר: (ו) ע"כ הצענים נכנדים מהרוחזוניים לדעת

בן עורא

בשם, ותווא לבודו אין לו ראשית ואחרית, וחדבק בו אין לו אחרית טפאת כבוד אחר (רפס), יש לו ראשית טפאת כבוד אחר (רפס) גם אין לו אחרית כננד הנכבד לאחר (רפס) ויש לו ראשית בעבור הרבקו בשם (רפס) : בָּנֶג וּפְנֵי לא יראו. הם הנראים (רעל) ולא בן ולא יראו פנוי ריקם (לעטה ליד כ) כי הוכרים הם הגראים (רעכ) : (פיהיך) וטעם וראית את אחורי. האחרון מהארך כתו אחיתו, כי ראשיתו לא יוכל לראותו (רענ), ולפי דעתך שהכתב דבר בטנתה (רעל) כי ידענו דעת ברורה כי אין שם גוף, ואחריו שאנו גוף לא יתכן שיראה בעין, כי העין איננה רואה כי אם הפקדים שהם בגוף (רפס), על כן אמרתי שמלת הראני איננה בטראית העין, גם ודבר ר' אל טחה איננו בטח, רק הוא חדבר האמתי, כי דבר הפה דמיון הוא (רענו) וטעם כאשר ידבר איש אל רעהו (פ' יא) שלא יהיה ע"י שליח (רען) זה הוא מלאך, וזה דבר עם יווצר בראשית ידבר לא עם מלאך (רעל) והטעם

לottaחד בזורות שאין עצם להם (רמץ), כי הם
בעבור הגוף (רט) על כן לא ידר
א ויאמר, פסל לך. כמו לך לך נברא יב
וטעם בראשונים. בתרתם (ג) אמר הנانون
נתנו ביום קדש וביווהכ"ט (ג) ולא בן ה
זובים חול (ד), ויש עם השניים זכר שלישי
(ידבר) ה ט (ו) והראשונים נשתנו, ואלה כ

קרני אור

כמו זולת נפניהם כיבלהן (ר' ר' ברוך נזון קודס,
ולע' ב' כדנלים שברחתי קודס בריחותי לה יוכנו ולו יוכנו כלל;
וכס פבכלים הננדלים (המ' ל' ז' כספ');
(א) אסר מלט נך לסוציאו כל' יספור פלחותה חדת החר
הנוך מטה כטמו, כי מלט נך יהמד על האתימות
כוס, כמו ביהלן נך נך מהלך, בילך כו' מנמתי חכמי
בל' כנ') : (רענ) ועיין למיטה הות כמו סכיה הפוי
מיינ' ל', פנ' ד', וכן חמר ורוחית הות חוקרי:
(רמו) וכשנת מטה חייתה בליך כשותות כה במלמה: (ב)
כתוב המורה בס' לו מהח' הראזון כי מה שומר
כמליות מבלחתי המלעי כמו שנזהר לכך נתרעה פג
מלך יכונה עליו פניות כפניות: (רעט) והמשיג
מנוף ונפס, והגוז העכור מעכנו מרחות כחו
(ג) ופי' המ' זיל טס, כי כן לרך הלאזון: (ב) כי כמו
ע"כ זה נס נס כבניות יהוו כמות הראזוניים
הלוור הות קלה: (ד) עיין טס הות קלג: (ה) ומכווריס

תקוֹבָה רְשֵׁי: סח) נרכות זו, ומיין קלי ה' כעלה יג; א) תנתנו לנו ה' נדניש לנו ה', יתוקן לנו ונתנו

אונקלות

וְסַפְתָּרִתִי עַל-הַלְּתֹת אֶת-זֶה-כָּרְבִּים
אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלְּתֹת הַרְאָשָׁנִים
אֲשֶׁר שִׁבְרָתִי: בְּזַהֲיָה נָכוֹן לְבָקֵר
וּלְעַלִית בְּבָקֵר אֶל-הַר סִינֵי וְנַצְבָּת
לְיַד שֵׁם עַל-רֹאשׁ הַהָר: גַּוְאַל אֶל-
עַלְהָעָמָד וְגַם-אִישׁ אֶל-יָרָא בְּכָל-

אבן עזרא

מכתב אליהם היו שניהם, ועוד כי בראשוניהם היו מעשה אליהם (א) והשניים מעשה משה (ב) ; (פייהיך). פסל לך שני לוחות אבנים בראשונים. בדין ובדין (ב) ויאמד הגאון כי התשניים נכבדים טהראשונים בשבעה דרכיהם, אחד שתקן להם ארון שלם שם הילוחת (א), והשני כי בשניים כהוב ולבען ייפב לך (דבר).

ה פז) שהוא טוב הנלט הבא, והשלישי כי יש עליהם שלוש בריתות, וهم הנה אני כורת ברית (פ' י) כרתי אתך ברית (פ' כו) ויכתוב על הלוחות את דברי הברית (פ' כח) וה%;">
בם חלק מהשמיטים והארץ כנוף בן אדם (יח) כתו העידות בכם היום (דבר' ל יט). והחמייש שחר הראשונים הורידם ביום חול (ויל), והחשוי כי בעבורם קתן אוד פניו (ונ) (בג), והשכיע שקבלום ישראל, כי התאכלו על הראותנות, ואין ציריך להשב על דברי זה האון, כי ראייתם כדברי חלום, לא מעלים ולא מורדים, רק יצא עתק פניו (ויל), והאוצר בן חייב שילקה, כי ידוע כי מכתב האהرونים כמכתב הראונים בכתב אליהם הוא, והנה הם בכתב שווים טהוראים (כו) (ג), ועל דעתו בראם השם, והשניים פסלים משה פאנן נבראת, והנה בעלה משה נכביר טפעה אליהם ?, ולפי דעתו שבראים נכתבו עשרה הדברים כאשר הם כתובים כט' וישטו (כו), ובשניים כאשר הם כתובים כט' ואחתנן (ויל) ושם אפריש): ב וזהו נכוון לבקר ועלית. זאת היא הטעם השלישית שבכל פעם ישב ארבעים יום וארבעים לילה (יח): ג' ואיש. בעבור טעה אהרן ובנו עזען אחר טעם הר סיני (ויל) וירד עליהם, נם עליה ועתה שב הטעם הראונה (כ): בכל החר. אף על פי שהיה דחוק סטוקם הכבוד (כט) (ד): (פיהיק). ואיש לא יעלה עטקה. בעבור

קדמי אור

כלפת הגנון: (ז) כמה"כ גמאליה נב טו: (ח) סולמר לו ביפסול מעלהו, ולמה גותו בה' זיל סלדעתו הדרה"זוניס יותר טוביס בס' מעשה הלאיס וככ' מטה' מה' : (ט) סייז'ו הדרה"זוניס כמיין מהגניז' וכמלש' כמדת הדרה"זוניס: (י) וכן פ"ר ר"ז' זיל (לכ' י ה), וכן פ"ר סס קרמנצ'ן, וטעס ומשית נך הירון פ"ז סתאים כלוחות בתחום בעת טగל: (יל) סהו' מושרכ' מכטליונים ומכתתזוניים, כשות' מכטליונים, וגופו המלו' מכתתזוניים: (יכ) כייז' בתומו סכו'ם יוס טול: (יג) וכן טפי' למאליה נג' כה: (יד) כפי' מן עתק הוה לזוון ספרה, כמו וייטק מס' הברה (גרה' יכ ח) ופי' דבריס סגנתק מס' ולוין רהוי לו, ועיין כס' רבי זיל (ט"ז ב נ) וכפי' הנרי'ט סס: (טו) זיל הדרה"זוניס: (טו) כפ' יתרו: (יו) דעתה המ' זיל כי הכתונות בס' יתרו נכתנו כלוחות הדרה"זוניס, והכתונות כפ' ואחתן נכתנו בטעיות עיין למאליה לד כה' הוות רעד: (יח) כן הוות דעתה חז"ל, וכן כן דעתו בדבריס י, ה, ומיין כפי' הקדר למאליה נג' כב' הוות קלט וככ' הוות רעד: (יט) כמה"כ למאליה כר' ס: (כ) קודס מאמד כר' סיני כמה"כ (למאליה יק' כד) הזכן כלוחות טב' הלווי, וויטס לה' יטנא פתק: (כג) וכן

פסק'יב רצוי: ב) חניכת מזח ה (ב) ב) תמחומרת ה (ב)

קָבֵל טוֹרָא הַרְחָא: ד וּפְסִיל תְּרֵין לְזִתִּי
אֲבָנִיא פְּקָדָמָא וְאַקְדָּם
מִשְׁה בְּצָפָרָא וְסָגִיק
לְטוֹרָא דְּסִינִּי כְּפָא
לְפָקָד יְיָ יְתָה וְגַסְבָּ
כְּפִידָה תְּרֵין לְזִתִּי
אֲבָנִיא: ה וְאַרְגָּלִי יְיָ
כְּעַנְנִיא וְאַתְּשָׁפָד עַמָּה
פְּטָמָן זְקָרָא בְּשָׁמָא דִּיְיָ
וְאַעֲפָר יְיָ שְׁכַנְתָּה עַל
אַפְוֹלִי זְקָרָא יְיָ יְיָ
אַלְדָּא רְחַמְנָא וְחַנְנָא
סְמִיחִיק רְנוֹ זְמַבְּגָי

בשדי

כג. מפלגמניים וקלוח נטמו
בז. מדת רחמייס כיוון חמת
ג' להחל שיכטח וייטוב (ה) :
רחמייס וכן כוונת חומל
כטני () וחין לומל למדך
כג. ישראל חמש פעמים (כל)
דראש כי כן צויה (כל) :
ג' (כל) (ו) ודע כי הטשליל
טה (כל) : ויקרא בשם
שה (ל) : (פיה"ק. ויתיצב
): ויקח בידו שני לווחת
ג' ע"כ תמצא בט' אחד
תחתה בעבור שהשם קורא

יְהוָה אֹור

ס"י הרכזין, נס בחתיתה החר מקומות מטה ישלחו כריהצנה : (ככ) קודס מ"ת : (כג) ס"י אהרי חומרו מקודס ויסוסל צאי לוחות חנניות, ווח"כ כבש Moran וחלר ויקח בידו צני לופות חנניות, כיון לי נטיחמר זיקת צידן צני הלווחות, וידיעין צוה המס הלווחות חנניות מהזוכרים בתקלה, הללו מנג להלען לדבר כלה ווועד דרכן לחותם : (כל) בכם דבר חיט, זוכר חמץ פערמיס צבי יסראל : (ככ) למילה פ' כ: (כו) הענן עטל האל מטה : (כו) חמץ ווועcord ד' וגוו' : (כח) כי כמו טהרה נזוכה וועליאן צס על רוחם החר, להיות נקי על העליונים והאנגליים, ציו המודיס על פטולותיו, וכשה באם קריי לפני מסה לפניך (פ' יט) ווועד מודיעט דרכיו למטה עבדו ומלאמו לו, ונכמת לוי צס: (לב) מעין חותם כה: (לג) בכם דבר חיט:

טוק'ב רשי: ר) פין כוכלון זכתה טמלו נוטחן יפנַה מחד וקלת בטהר ד', כל דלית, וסוח כוכן ופי טפסס כויה כקוויה נסס, ויכיך וכונגד חומפלו וקלחהתי נסס ד' (פער, ושין קרץ לוג' שאלתנו ח) ר'יך ז' ג' (ו) ח'ג' ע'ג' ג' :

הַהְרָב גַּם־הַצָּאוֹן וְהַבָּקָר אֶל־יְרֻשָּׁה
אֶל־מִלְּדָהָר הַהֲזָאָה: רַוֵּי־פָּסָל שְׁנִי
לְתַתּוֹת אֲבָנִים כְּרָאשָׁנִים וַיַּשְׁבַּם
מֹשֶׁה בַּבָּקָר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינִי
פֶּאָשָׁר צְוָה יְהוָה אֲתָוֹ וַיִּקְחֶה בַּיָּדוֹ
שְׁנִי לְתַתּוֹת אֲבָנִים: הַ וַיַּרְדֵּד יְהוָה
בְּעֵנָיו וַיִּתְיצַב עָמָיו שָׁם וַיִּקְרָא בְּשָׁם
יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה וַיַּלְפְּנֵיו
וַיִּקְרָא יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים וְחִנּוּן

אנו עוזרא

שעליה אהרן אל צד הנט' ביום טעטן הרסני (לכ')
כי בן כתוב ועלית אתה (לטעה יט כד): ונעם
איש אל ירא. כתעם השטרו לכם (שם שם יב):
ד זייפסלי'. טנהן הלשון לדבר בכח לאטר
ויקח בידו שני לוחות אבניים, ולא אמר
ויקח בידו שני הלוחות (לכ'), כמו ודי'
המשיד על סדום ועל עטורה נפרית ואש

סאת ד' (ברא', יט כד) ולא אמר מאתו, והנה הוא דרך צחות: (פיה"ק, זיעל אל ה וירד. י"א כי ויתיצב על הענן (כו) (ה) בדור העליונים והנכבדים מהנותם כאשר הוא ד'. הנה השם הוא הקורא (כט) (ז) והנה עמו. שמשה היה נצב, כי כן צווה ונצבת אבניים. ולא אמר הלוחות ר' (לט) כי כן דברי בני ישראל חטש פעמים בפ' בתעלותך (לט):

קָרְנֵי אֹרֶךְ

זוניגוֹת וּפְזָקִינִיס, הַמְנוֹס טַלְבֵּז כְּכֶל נִתְפְּרָכָס (בְּסַעַדְנוּ לְ)
הַת מִשְׁמָה פְּגִיסָה לְלַלְפִּיכָה וּלְזָהָב לְהַרְבָּךְ צִימָלָה חַיִּים פְּמוֹ (פְּקִידָה):
(ה) וְעַן טַיְּרָאָה, הַמְלָיו וַיְתִילָה טַמְנוֹ זָס, לִיטָה חֻזָּל
לְסִינְתָּה בְּלַבְבָה מֶלֶת מִשְׁמָה, וְלֹא נִמְתָּחָה בְּלַבְבָה נִפְנִי כְּבָס, חַנְלָה
כּוֹתָה חֻזָּל מֶלֶת בְּעַלְיָן בְּזַכְלָה בְּעַמְדָה מֶסְמָה כְּמוֹ שִׁיעַדָּז
וּפְסָכוֹתִי כְּפִי טַלְיָנָר: (ו) וְעַזְוָן כְּתָבָה בְּמַכְהָר, וְהַיָּן גּוֹלָד לְזָהָב
כִּי לְהָלִי בְּהַמְלָא וַיְרַד, יְהָכֵן לוֹמֶר נִתְיַלָּכָה מֶלֶת כְּפָסָקָת פִּילִידָה,
כִּי זָס פְּמַד פַּד בְּפַנְלָה הַחֲכָה: (ז) וְכִ"כּ חַנּוּדָלָס כְּפָדָל
חַפְלוֹת בְּלַתְפְּנִיות, וְוֹלְבָה וְכְסָלְוָמָל וְיַקְלָה כְּבָס דִּי, לְדִין נִסְפְּמִיק

על כל ד מה, כך מטה ניכר מכל הגופות, וטעם ומלכתם
והם הגוויות הרכבות ולורוטיותן, וכשרה ד' שכינהו עלי
כטבש מפטיק, וכחוילו כתוכ ויקלת ד' בסיס: (ל) נbam
חיה בסיס הרכב כהויל לנקיים מה. ציעלו וקרלהי בסיס ד'
כחוץ יקלת: (לו) זפי' ויתולב מטה עט הכלנית ית' כמו זהמת

שָׁבֵךְ לְעִזּוֹן וַיִּמְרוֹד
גַּתֶּר מִבּוֹלָאֲפִידָרִין
לְטַעַבְדָּר מִבּוֹן וַקְשָׁוָט:

אנו עוזרא

השם, כי הוא לבדו יודע וודעת וידוע (לד)
זוה דבר עטוק הווא טאור (לה) אמר הגאון
כי השם הראשון דבק עם ויקרא (לו),
ואלו היה בן לאה לא דבקו בעל
המעטים (לו וחות) והגבון כי השם שתי
פעמים בטו אברם אברהם, יעקב יעקב,
טשה טשה (לה) (טן) כבה תקראי וכתוב (לט)
כי שלש עשרה סדרות הם (ט), והגאון אמר
כי השם הנכבד בספר (מל) אם בן אינו
סדרה (מל) והשנית שהוא אדון (מן) וין
כינוי הוא כפי הפה רך כבוד (מל) (יא)
סדרות לטוביים ולרעים (מו) (יב), גם זה
שני האדם (מז) ועוד כי השם הוא
, והנה ונקה טדה בפני עצמה, עד הנה
ונקה לא יקרה סדרה אחת, כי ונקה שם
לצאלה כב כב (ט) רק לצדנו טמולת
שבים ונקה בדברי הגבאים (נכ) על בן הדשפת

קרני אור

מפטן כין נכס נל', ל' נספוק כו' נטעיתו, ולוכ סכמו
טועיס כו', וכן כו'ס נחצול טלו יהאן, ד' כי כפל
נטעensis הטעיס מלה נכס קיטול להפרידו מן נכס, ולפירות
בבז' כו' נזורה נכס, וכן יט' נכסיק קלת כין מלה נכס
למל' ד', ולוכ נכסון טועיס כו', וודעת הוונקלם היה כן
תלנש, נאמ' דס', ורכ' ז'ל כסכיס פמו, ז'יס' ס'
במזה גו' סקורה נכס ד', מהילו כי נכס פקורה, כי
מתולגס וקרוח נאמ' נכס, וכנה לדעת נעל עצמים יחכ'
ד' בסני נסוח פגוז, ולדעת הוונקלם יחכל ד' כריהון נסוח
נטוח, ופיין נמיין' רס' מה סבנהתי מס' כוכרו' טמול
בגוסחה' ישיאס מחל' וקלת נאמ' ד' כל' לד' וטבה' יתחימעו
יחד כל אפיילוסים: [ח] וכן כתב גלייז', ווין לומל בסיב'
יחד לדורות ווחד לדורות כלנלי' בגוזן, ל' ז' ויקלו' ד'
סקורה', ד' חל' רחים ותנו' וגוו'. כי נכס נעל סטפדים
יאלהנו': [ט] וגס ע' בוג' גלייז' וכתח' וגס חי'ן לומל
בגופן נס זס כמו היכלפס היכלפס, מטה' מטה', כי פגה' נט'
בג' הא' מחל' הא' וסתואליים, והכל נסחות ימלה'
מחעלין לדפל ומתקד'ן ח'ן כפנד' בסיב' דבל' נחן', מבל'
נ' יפל' בקריות נכס ט.ב.ב. : [י] וט' יה' גלייז'
ולדרכו' ט' ר'י' ז'יס' כלה'ן נו' היכל' הותיות, וס''
ה'ל' ד' ד' י'ן י'ד, ופיין נס' נח'ס' נח'ס' ל'ס' ד' י' כ'
ד'ס' וס' ח'ית' ס'תב', כיו' ד'ז'יס' צ'ל' לח'ס' חי'ן כה'ן
שט' פל'ות, נך' גל'ס' פ'ן מל' אה'ת ולח'ת מון' ב' ב'תוא'ב
זכ' מאילין' ח'ו'טו פ'ל ג'רטש' נפי' ס'ו' ח'ז'ן פ'ל כל', כמו
מלך פ'ס' אלכאו', וחו'טו כני' מלה' חמ'יס כו', ט'פ' ז'ו'ל'
חו'ן פ'ל כל' ג'יר' לאתא'ג' פ'ס' כל' כמות' ר'תמי' : [יא] וכנה'י'
ר'לה' נס' נס' ה'כ'ל'ים ז'ג'ל'ום, כי פ'ס' פ'יכ'ן' היה' נמ'פ'ד'
יעין (חו'ת מ') וכעל פ'ג'ס' נס' נס' ר'ה' נג'ר'ום, כי ה'ס' נס' נס'
פ'יכ'ן', וחל'נו ר'ה' פ'י' הק'ה' נ'ג' נס' נס' ס'ס'פ'יס: [יב] עיין
ג'ס' ר'ס' י' ב' ד'ס' ז'ל'ט ע'ז'ה' ז'ס' נ'ג' מ'ה'ג'ל'ט ס'ת'ל'יט
לרכ'ינו נס'יס, שמו'נה נ'ג' ח'ס' נ'ג'ל'יט כ'ת'ו' מ'ד'ות,
ב'כ'ל' ה'תו'ס' פ'ל ה'ת'ול'ס' ז'ס' נ'ג' נ'ג' נ'ג'יס', נ'ג' ז'ק'
ז'ק', ו'מ'ג'ל' ד' פ'ל פ'נו' ו'ק'ה' ד', ד' ח'ל' ר'חים' וגוו',
ס'י'

סדין למא עזבטעי כך מלארטן במקילטן ז) :
 ארך אפים. מליך הפו וליינו ממפר ליפרט
 סמלע יענקה טזובא: ורב חסד. לאלאכי מסד
 טחוין לקס זכיות כל כך ח): ז' ז'

ואמת. לקסוס טכל טוב לטובי רלוונט: (ז) נציר חסד. סקולדס עוזה לפניו: לאלפיים. לטעני הילפייט לוילות. עוגנות. הלו כזרונות. פקעים. הלו המלדייס טולס עוזה וזאת טעות, כי הנכתב אינו אדון (מד) רק ורב נסים אסר, כי מלת ארך אפים שתאי איןנו נכוון, כי לא תונסיפ הטדה בעבור ארך אפים לרשעים, ולא לאשר לא חטאו (מה) טפער יין מדות (מק), ועל דרך הפשט, הפעל הוא, בטו אם ענה תענה אותו ונקה לא ינקה שהוא לשובבים (נה) רק לט

זהל אוד

(נלו) עיין בפי' הקדר למלכה לנו יב וככיהורי סט :
(לה) נזירנו , ולח' כי לאמרנו , וכלהמת יורה דרכו :
(לו) פי' להודיע מה כוונת הקורל : (לו) מדוע לנו דיבך
בכל הטעמים מהות ד' טס ויקרא : (לה) וכט
דכווקיס : (טט) זיין בכלה כתוב" ר'יל בן כתוב
בכל הטעמים טל' ד' דכווקיס הס כמו חנרכש
חנרכש , וכן פי' צמלו צה"י : (טו) וצניאס נמספר
הירג : (מה) וכן הכיה נסס האIRON בפי' הקדר
עמין (למטה מהות קיה וקייב) : (טב) ופק' זעל יטיג
פ"ז וילמר , ח"כ חינו מדח , כי סול סס הטעס ,
מיין בפי' הקדר למשה מהות קיו : (טג) ולמטה
בפי' הקדר עיין (הות קיה) יচזוכ הרחצון זהו
מלון : (טד) סחינו כחאג צהלו"ז דלא"ח סיורך על
הדרנותו : (טה) השמדגר ידגר דרך לבוד חלני
בלייד : (טו) וכ"ה דעת רוז"ל (מעירובין כב ח'
ב"ק נ רמ"נ) שהוקפה ליה למשה מה צלאה חמר
הריך לח' , חמר לו הקב"ה נלדייקיס ולרביעיס ,
והנה הס צבי מלהות : (טז) כי ד' לנו ישתחנה
מפלוי ציגוי קהדים , וכן יחמר למשה בפי' הקדר
מיין חנות קכ : (טה) נלדייקיס חיין לו מה נהאריך :
(טט) על דעת הנחון ועל דעת רצינו כסיס :
(טנ) וככונה טהינו מוחתר על הטען לנמרי , חלאה
כפרש ממנו מעת מעת : (טט) פי' לרבעיס , מעניין
וילך סונכ בלבד לנו (ישע"י נז יז) : (טט) (גנחות
ח' , ב' ג') כחוב נוקס ד' נגורי ונוטר הווח להויכין ,
ד' הריך חסיס וגדל כה ונקה לנו ינקה" , ופי'
לזריס לנו ינקה , חטפי' צימריך להס , חבל נאנcis

מקו"ב רשי"ז: ז) מכילתו כבלה מסכנתו לזכיכך פ"ג: ח) לאס מעתה כלפי חקל:

שמות לד תשא

ופשע וחתאה ונקה לא נקה פקד עז אבות על-בניים ועל-בני

לשי

לכלים ט) : ונkeh לא יגקה. לפי פסומו
מקצת צחינו מוטל על העון לנמלין חלו כפלען
קמינו מעט מטט. וליד מנקה כוונת ליבות ולב
ינקה לצחין צבאים י) : פקד עון אבות על
בניים. כקווומיזט מנצח חכומיות כידיקס יא)

דברים הלא ולא חש להצל האחד (נ),
דברי י בב) ומנשה ואפרים לא ירדו כי
סדרות והוא שם העצם (נ) וכבד הנברתי
התואר, ופעמים פרה (ס), והם שניים (ס) ;
זנאנ. חמשית : ארוך אפים. ששית : ורב
אחרת : ורב אמת. שבעית : גוזר חסר
ושא פשע. אחת עשרה : ונוша חטאה.
והשם שהוא תאר כולל הגכבדים והנויות
מיעשה הגון בחכמה : ורחום. כדרך
שלא יפלוי (ס) : וחנון. כדרך כי חנון
יא יכול קוס (ס) (טי) : ארוך אפים.
צדיק ולרשע (ס) : ורב אמת. שימלא

יְהוָה אֶת

מתקבָּה : (גג) וכן כוֹן כְּדִרְזֵיל (יומֶה טו' ח').
וכן ת"ח ווּכְשַׁעַט, סלֵם לְתֹחִיכִין לְהַוְרִיחַ, נְתִינְקָה, וְלְדָלָה תִּבְינַן לְהַזְׂכִּיר מְזִכְּרָה מִתְּפִיר
עַזְיוֹן : (גד) כִּי מַהֲרָה סְהֻוָּה פַּוְקֵד רַע לְדָבָרִים,
פַּוְקֵד טֻוב לְטוֹבִים : (גה) עַתָּה יִכְלֶר הַמֶּן וְאַל
לְכָל תְּקֵשָׁה מַהֲרָה סְמִלָּת ד', הַוְה סְסָס כְּפָלָס וְלִינָה
אַדְדָה, מְדוֹעַ הַכְּנִיסָּוֹנוֹ וְחַצְבָּכוֹ כְּמַטָּפָל י"ג מְדוֹת,
גַּעַזְזָעָה הַטִּיכָּה הַמֶּן וְאַל, כִּי בְּנָדִי כְּהֻונָה כְּמַה
לְרִיק שְׁכָנָה : (גג) וְחַצְבָּנוֹ סְמוֹנָה בְּנָדִי כְּהֻונָה : (גג) וכן
כְּפָלָס הַמֶּן וְאַל, וְלְכָתוֹב כְּתָב עַל קְרוּב :
(גח) וְשִׁיאָן כְּפָלָס הַמֶּן וְאַל נְרִיחַ מַוְן כְּגַם זְבָנָה
בְּסָס : (גט) וְחַיָּנוּ מְדָה כָּלָל : (ס) לְמַעַלָה גַּט
סְגָג) פִּי סְיוֹרָה עַל הַהְוִיה, כִּי הַכָּל הוּא כְּדִכְרוֹ,
כְּבָחוֹ, וְהַוְה הַכְּנוֹרָה הַכָּל וְכְמוֹלִיחָה לְפָעוֹלָה הַת חַזְלָה
גְּרָהָה כְּכָח לְפָזָות כְּעַתוֹ, וְלְפִי"ז בְּרִיחָה וְהַכָּס
אָס מְדָה הַוְה רַמְזָן הַלְּכָחָה הַבָּחָר מְכָס יְת' :
(סב) וְגַנְתָּה ד' ד' סְתִי מְלוֹת, וכן כְּוֹתָה דְעַת
יְת' (תּוֹס' רְבָ"ה י"ז נ' ד"ה סְלָטָם זְבָרָה) דְּבָנִי
וּמְמוֹת הַלְּחִזְעָנִים הַס סְתִי מְלוֹת : (סג) כִּי הַנְּצִיּוֹת
לְיַיְנוּ סְוָה כְּמַזְוָן וּפְצַצְעָן וּמְטָהָה, הַכָּל כְּכָל חַחַד טְנִינָה
יְיַוְחָד לוֹ, לְכָךְ יִקְרָא כָּל חַמְלָד מְדָה נְסָאי עַמָּה :
(סז) גַּס הַוְה מְדָה : (סח) תְּקוֹף וַיְכוֹל עַל כָּל :
(סז) סְהֻוָּה הַוְהכָּה הַוְתָּס וּמְרַחַס מְלִיכָּס לְמַרְסָה
מְהַרְפָּמְדִים נְתַכְּלִית מִתְּשַׁהַפְּסָר : (סז) וכן פִּי
בְּח' וְאַל (תְּחָא קְמַה ח') חַנוֹן לְקַוְצִיעַ כְּמַסּוֹעַ חַלְיוֹן,
רְהָוָס לְזַמָּר עַכְלוֹן יַכְעַל : (סח) חַיָּנוּ תְּמַהְרָל
זָס) כְּמַפְלָד כְּוֹתָה הַבָּחָר הַגְּדוֹלָה נְקַטָּן מְמַנָּה :

אבן עזרא

ומלחת ונגה טטספר הפטדות (טט) ; ומלת פקר עון אבות. גם היא סדר רחמים (טט) זינע, יודע כי שבעה הם בנדי כהוניה (טט), ובעברו שהציז כתו תכשיש הכהנים בטספר (טט), והגנה אחד עשר שבטים נולדו בפרדן ארם, ובנימין בלבד נולד באין כנען, והגנה כתוב על קולם אלה בני יעקב אשר יולד לו בפרדן ארם (ברא' לה כט) ; כי אחר ובכה בשבעים נפש ירדו אבותיך טכרייה שם נולדו (טט), והגנה השם האביך הבניהם והבטי ואלה שמות (טט) כי פעמים הוא שם ומלה אל. שלישיית רחום. רביעית : נח חמד. שביעית : ומלת רב. תשורת בעבר לאלפים. תשיעית : גושא עון. עשרית : שתים עשרה (טט) ; ונגה. שלש עשרה (טט) זיד, ועליאונים ופלים : ואל, כתו תקיע (טט). בראחים אב על בניים (תה' קג יט) שיטרים אני (לטעה כב כו) להוציא טי שנפל ושלא יכuous טהרה על הרשע (טט) : ורב חמד, י

קרני אור

פ' ויקלו ד' חות ר' ייג מזרות, ורוחים לדכל צ'ץ נגנית פסק
כין ד' קצח לנתרה, ואבב לפי' ז' יטיכ כסדר ה) ד', ב)
אל, ג) רחות, ד) חנו, א) הילך חפיש, ו) ולב מסד, ז) חמת,
ח) נולח מסד, ק) נהנפיש, י) נוכח פון, י' ופצע, יב) וחטפה,
יג) ונקה, ופיין בכפibus 22 להנגולות לכיו נסיט בכתוב צו
סוטר לדברי רכיבת נקיות מס שכךיה כליהנפ' פס במוןך הילך
חפיש לנתי מזרות, ולע' נולח מסד להלפיש, וכתוב מושך לרוח
בתוכה צו רכיבת נקיות נס', פל סתולס מדכריו כמגלה פתלים,
חו' לפון, וכנה' וח' נמנוב להילך חפיש לנתי מזרות י' נקיות
כסדר ה) ד', ב) אל, ג) רחות, ד) חנו, א) הילך חפיש
לילדיקיס, ו) הילך חפיש להלפיש, ו) לב מסד, ח) וחמת, ט) טול
חasad להלפיש, י) נובח פון, י' ופצע, יב) וחטפה, יג) ונקה
(ונק' מסידים פ' כ' ז') יסדל פל דרכ' הילך וווזו, ה) רחות,
ב) ותנוון, ג) הילך חפיש, ד) לב מסד, א) וחמת, ו) טול
חכל להלפיש, ז) נובח פון, ח) ופצע, ט) וחטפה, י) ונקה, י'
ווסלחת לנטלית, יב) ולחטףינו, יג) וגהלהנו, ודעת כרמגן
בלבולות בסצ'ית הילחצ'וnis ד' ד' אל צוות המלך, וופבלה
קס מזרות ולדעתם שלדי' ה) ד', ב) ד', ג) רחות, כ)
חנוון, א) הילך חפיש, ז) לב מסד, ח) וחמת, ט) נולח מסד
להלפיש, י) נובח פון ופצע וחטפה, י' ונקה, יג) מה' יקה, יג)
זקdg עין חוכות: [יג] ובגדיא' יפל' נס סי' מל' רחמצ'יס.
טהנו: פל' מן כחיטה כפפס הרחת, כי הילוי מה' יכול לסכלן,
לכל' יק' הילוי רוחניות ציפלי'ב'כו רק'ת צוותים ונדכו^ו
בק'תו, וכל' נמי נק'תו וק' פל סדור הרכיבי מז'כו,
ויכוז' יש' נקל לסכלן בטינס בטויו: [יז] וכח' שלדי' הילוי
יק'קס לדעת כזה ביטחלו מון מן כמגנן מזרות מה' ינקה ונ'כ'
טוקד פון חוכות פל נק'יס: [טו] ולע' יתוקד צוותים להו
וחתנון או'תני צ'קס פג'נד, כי כו' לכדו רחות

ליפרמן מנוועה כרע חוליו יטוב נלאז וירלומאנו: (ספ) כהפל כוֹה קוקוכת כבּוֹה מגדול לקטן ממען
בשלמת

אונקלום אָבָּן עַל בְּנֵי בְּנֵי בְּנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רְבָּעִים:

אבן עזרא

כלכל פילס גמאליה חחל לפניו יג): ועל ויקיר דברו (ט): נוצר הבד. האב לבנים רבים. דוד בכיעי נמלחת מלה מעבה ליבך לדבריו (עט): נושא עין. שיבת מלוכת על מלת פולענות מהה למחזק איש (טיא ב ב), והלא איש היה, רק טענו מלחות יג) טנו כוחה כוחה גולר איש חיל ונודע (עט), והנה כחיב כי וקנתי תהיה לאיש (רות א יב) והפירות מהיות בעולם (עט) או איש לאיש כי נקבה הייתה (עט), והנה ואבואה אליה (בראי כת בא) הוא התשכוב (עט) כי נקבה היא, והנה אשר באו אליו הלילה (שם יט ה) אינו זהה הטעם, כי זכר היא (עט), ובכח החוטא ונשא עונו (ויקרא ה א) לא יכפר החטא לו (עט) רק העוגש שיבא עליו (עט), על דרך ולצת לבך תשא (טשי ט יב) וצתה שא נא החטאנו (לטעה י יז) (פמ) כי טשה צדיק היה (פמ), והבל כי הגושא עונו בעצמו הוא לנכאי דעתך (פמ), ונשיות חטא על שני דרביהם, הדרך האחת שיטה לו כמו וזה שהוא לשבח לנשוא העין (פל), והדרך האחרת שהיתה נשא העין אחד רשות (פל) ותו ודגה לנשוא העין יודה לנכאי ולנשוא העין לשבח, כמו ונשא את עינה (במד' ל טו) כי העונש יזר מלידה וייה עליו (פמ), ונשא פשע. דע כי פשע קשה טען (פמ), כאילו הוא הפושע יוצא מתחת הרשות, כמו או תפש אדום תחת יד יהודה (ס"ב ח כב) (פט), והנה עון פחות מטנו, והוא בזדון (ג) וטלת החטא כתו החטא, והוא שם דבר (עט) ואיננה כתו הטעמלה החטא (עטוס ט ח) (ג) כי היא תא (ג), וטלת החטא כוללת כל מה שבח ובל שנגה בטעמה (ג) ויזו, כי עין בטעמה או בזדון (ג), והנה הטהբני הטעמה טשה על דבר הטרנליים, ויאמר ר' שהוא שם הגזם (ג) והמדות תהיינה עליו נארות (ג) ולא הזכיר השם השני תא (ג), כי השם רצה להשמיד (ג), ולא אל. (ק) כי

קרני אור

וחנן, וזה יחול על בסיס גדרה לחס ותונן, גלן מלחמת (ט) הולמת הו לקיים דברו, ולכלס ספר טוב וחוון, והוא סכךן בין תומכי כס כ"ס לתוקרי איכרים: [טו] עין מושג'ה סמפליך ויגרום אחר רשות וימלט מלת אחר סקודה מלה רשות נבנחתה ממוקמה כהורי וכלי סנוול טווע כעלאו (לי' נכ"מ סכתוב עוזו יט, תבז אה עונת) כווגה תמייל לנכתי (צמנית הנוסת לטאות פלווע טונת גראזון) וגדיות חעה להר (לי' כבנולס כפען ופאנון הס צניס) וגל "מחיות געולה" וכן מתורנס סס "הרי סכית מלמחיי מבעלה גנבר" וכן הו הנג'י בנהר ילהק: (עט) ויריה' זי' זי' הפי' מן לי' כעל גובס: (עו) במוון סבוזנות: (עט) ופי' לנון ניסקה, לי' למלה חמת יט' הורחות טונות, עחה יפרק גנון הול הול, יצע יטעה, ודומיהן, בר' חטף חעסה, נסילות עון: (עט) פי' נטה המהוכר הול שון, הטע, ופצע, לאס גווע דבק הול הול העיט סכל עונת מל בעון, כמו ונטה עונו (ויקרא ה ה) כל עוד סהה נטה כווע בלאי מכופר: (עט) לי' יט' כעונס ציכו עליו, כמו ונטה חטפו (סס כל טו) נטה טונס כפוך חטפו: (פ) ריל בעון הו כעונס: (פמ) וולס הו דבק הול מי שחטו לו, פניינו כפרת הטע, וסליחת הפעט היה נסילתו ונטילתו מועל הלאס, וכן טה נטה (בריה' ג יז): (פכ) כי הי' היפער לומר מה שאלמר פרעה למשה טה נט הטעתי, יכיה פ' סיופר הטע מועל פרעה וינכו הטעונט על מטה, כי מטה נליך קיס: (פג) כי הו המוטט וטליו לאטוח ולסנול הטעונט: (פל) לנון הפי' ציטעי' נג כל "הטט ציטוב נטה טון" פ' ל' נטה עונס וספר להס, והנה כווע סבוח בעון, וני' המוטט, לנטח לנוזח ולנטוח' כלומר "למכפר ולמכופר": (פה) ריל זיט נוטה הטען לחוד סבוח רשת הסוכן הטעונט, כי עון מהלנו סבוח טל הטעט וטל הטעונט: (פו) מוסכ' לנוטה בעון טה הו לנכתי: (פו) כי הטעונט יוסר מועל הטעטה וינכו עליו: (פח) וכן הוויל פטעים אלו קגרדים: (פט) והוא קייליה נטרא ובסרת הטעונט מעליו: (ג) עון מארט עונה מטעט יקלע עון וכווע נטוד: (ג) וכן וכעונט הענלה הטעטה (יטע' ה יט) ופי' הדריך, סס כמו מטה, והה מלחה תחת תי' חטפה: (ג) נטה סס "גמלכה הטעטה": (ג) גמלכה: (לד) טוועה מועסה הוי מוטט מתחנה גלטי נכוונת: (ג) ריל נטנווות זיפועל סהדים נין טיקו מהמעזיות וניין סייטו מהלזון: (ג) נטאלר מטה בחרפלתו, ר' רהוס והונן וגוי' הוציאר סס העטס: (ג) פ' המדרות זונר סס לרך אפסים וגוי' הוורות על מלת ד': (ג) פ' טהו חוחר ומורה גס טל כטמתה, כמו, טגה יט ד' הווע (למעלה ט ג): (ג) כמס'כ סס חכנו נטאלר (כמ' יט יט) טהה להאמידס: (ק) כן גן

יהל אור

(ט) הולמת הו לקיים דברו, ולכלס ספר טוב וחוון, והוא סכךן בין תומכי כס כ"ס לתוקרי איכרים: זל יפרס נהייה לוון כווע הנטילות עון, כי יט טהו נטה ויט טהו נטה: (עט) ויחמר כסס לי' על הגדול הטעט וטמלוין: (על) כן כווע גני' ככל הסכירות וטין לו זום פ' וט"ס פ' וגל "מחיות געולה" וכן הו הנג'י בנהר ילהק: מלמחיי מבעלה גנבר" וכן הו הנג'י בנהר ילהק: (עט) ויריה' זי' זי' הפי' מן לי' כעל גובס: (עו) במוון סבוזנות: (עט) ופי' לנון ניסקה, לי' למלה חמת יט' הורחות טונות, עחה יפרק גנון הול הול, יצע יטעה, ודומיהן, בר' חטף חעסה, נסילות עון: (עט) פי' נטה המהוכר הול שון, הטע, ופצע, לאס גווע דבק הול הול העיט סכל עונת מל בעון, כמו ונטה עונו (ויקרא ה ה) כל עוד סהה נטה כווע בלאי מכופר: (עט) לי' יט' כעונס ציכו עליו, כמו ונטה חטפו (סס כל טו) נטה טונס כפוך חטפו: (פ) ריל בעון הו כעונס: (פמ) וולס הו דבק הול מי שחטו לו, פניינו כפרת הטע, וסליחת הפעט היה נסילתו ונטילתו מועל הלאס, וכן טה נטה (בריה' ג יז): (פכ) כי הי' היפער לומר מה שאלמר פרעה למשה טה נט הטעתי, יכיה פ' סיופר הטע מועל פרעה וינכו הטעונט על מטה, כי מטה נליך קיס: (פג) כי הו המוטט וטליו לאטוח ולסנול הטעונט: (פל) לנון הפי' ציטעי' נג כל "הטט ציטוב נטה טון" פ' ל' נטה עונס וספר להס, והנה כווע סבוח בעון, וני' המוטט, לנטח לנוזח ולנטוח' כלומר "למכפר ולמכופר": (פה) ריל זיט נוטה הטען לחוד סבוח רשת הסוכן הטעונט, כי עון מהלנו סבוח טל הטעט וטל הטעונט: (פו) מוסכ' לנוטה בעון טה הו לנכתי: (פו) כי הטעונט יוסר מועל הטעטה וינכו עליו: (פח) וכן הוויל פטעים אלו קגרדים: (פט) והוא קייליה נטרא ובסרת הטעונט מעליו: (ג) עון מארט עונה מטעט יקלע עון וכווע נטוד: (ג) וכן וכעונט הענלה הטעטה (יטע' ה יט) ופי' הדריך, סס כמו מטה, והה מלחה תחת תי' חטפה: (ג) נטה סס "גמלכה הטעטה": (ג) גמלכה: (לד) טוועה מועסה הוי מוטט מתחנה גלטי נכוונת: (ג) ריל נטנווות זיפועל סהדים נין טיקו מהמעזיות וניין סייטו מהלזון: (ג) נטאלר מטה בחרפלתו, ר' רהוס והונן וגוי' הוציאר סס העטס: (ג) פ' המדרות זונר סס לרך אפסים וגוי' הוורות על מלת ד': (ג) פ' טהו חוחר ומורה גס טל כטמתה, כמו, טגה יט ד' הווע (למעלה ט ג): (ג) כמס'כ סס חכנו נטאלר (כמ' יט יט) טהה להאמידס: (ק) כן גן

פסק"ב רשי': יב) געל כ, ס: ג) דוע לך נמלת פולעניות טה נטה טונס כ' מלהות נטיג' ק' זכות נטמתה פולעניות כווע כ' הלאס נטלא:

שםות לד תשא

אבן

560

אין צורך לשוביר הטרדה הוואת (קמ), וולא מרדח (קמ), ועוד כי מלת זנקה הווא שם הופיע רחום. כי ישראלי לא היו פתאים (קמ), ולא אחרים כי בירחום. כי לא נעשה להם חמס שיצקו אל השם להושיעם (קמ), והשוביר ארוך אפירים. כי היו רשעים (קמ), ורב חסיד. לכל הוא (קמ) ולא הוביר וגונז עון ופשע. לא הוביר וחטא, כי לא היו שוננים (קמ), וטרוב העונה שריתה בטהה הבנים נפשו עם ישראלי לאמר ומלחת לעונינו ולחתאתינו, לא הוביר פשעינו בעבר נודל מעלהו שלא יתבן שיטשע (קמ) (יח): (פיה'ק). ויא כי ד' ד', הראשון הוא דבך עם ויקרא ובן פ' הנאיין, על בן שם הפטק (קמ), ואטר, כי בן ד' צדקה (ירטיה כב ו) (קי) כי הקורא הוא השם, וכאשר ספר שלש עשרה מדרות סתר דבריו, בעבר שאמר שהטרדה הראשונה שהוא אדון (קמ) והשנית אהרון (קמ) והשלישית גנטה רחום (קמ), והשביעית והחמשית ארוך אפירים, והששית ורב חסיד, והשביעית ואמת, והשנית נוצר חסיד לאלפים, והתשיעית ונשא העש, והשנית העשרה (קמ), והתשית עשרה נקה לא ינקה, והשלש וחטא (קמ), והתשית עשרה נקה לא ינקה, והשלש עשרה פוקד עון אבות (קמ) וlatent דעתך שתהי באך סברא, כי חנת משה לא הוביר בחטלו רך הישש (קמ), ע"ב יטעו כל האומרים שהל עניין פגמים כקורא פקדים (*קמ), ולפי דעתך שהשם שני פעמים כטעם יהודיע משה אייך יקרא בעת הזורך (קמ) כתעם אבדת אכרהם (ברא' כב-יא) יעקב יעקב (שם מו ב) גם שם פסקין (קמ), וטעם אל בעבור רחום (קמ). כי יש טרhom ואין יכולת לו, ואיל מנורת גנבר אין איי (תה' פח ה) (קמ), ורחום, לוי את הנuron תירגנוש, כי כל הנמצא הוא מהבנין הכביד, חזק מפלת עבדים (תה' קכג ב) (קמ) ועוד שהביא בספר שם העצם, והוא השם הנכבד והנורא לאינו

יהל אור

לו הוכיח סס מלט תל: (קמ) כי קוו מלה קליין ומיינס לדין: (קמ) ווין לרין להזוכיר קמלס הוזת סיורים עלייכם עלמר טענו מגלי דעתם במארכן כן, וכתג ותמלת דנרייס פילוט כמה צל מגני: (קג) כתעם זטמתי כי חנון: אני (למלה כב כו): (קד) וכי קס טיהריך חפו לפודעים: (קג) כי הכל גרייס להסיד ולזה לו חסס אהזורי: (קג) כי עלה פון יקוץ קיינס מיל, ה"כ תהיה המלה קולת לנגן, ווין הרכז היפוי צונגניז: (קג) כי הפטע כוֹל המרד: (קמ) צוין סס הרטונן לצעי: (קי) וכן פ' קמ' זיל (למלה יט ג) בסס קנהון, ושיין (למלה זי טו, יכל הור חות קג): (קמ) כוֹל מלה רחמייס חות מג' יקזוב כאנית סהוֹל הדרון: (קי) ויורה מל עטלותו: (קיג) האליטה, ה"ל כוֹל מלה רחמייס כלהט רט"י ז"ל, וכרכיניות רמות: (קיד) וייהזק הסס הרטונן והסגי נמספר: (קטו) וכן יתמל למללה עיין חות מד: (קטו) כי טעס סס הדרון, כשיין עבדיס אל ייך אלונייס (חה' קכג ב) וכן יתמל כבנ"י כהרזון רק כני טו כפי המלצר דרכ' כבוד" כי כסמלנרים עס הייט נכנל אוּי דרכ' כבנ' ותמל הדרון: (קי) כי קוו סס העלס: (קיט) וווע דעה רכינו נסיט עיין קרני הור ז' (למלה הערה יג): (קכ) וכן יתמל כבנ' הארז שין למעללה חות מו: (קמ) ג'כ בלאר: (קמ) כ"ה ביחס' ריס זו ב ד"ה סלט ערלה מדורות, עיין קרני הור למעללה הערה יג: (קג) שין למעללה ג טו חות קפל: (קכל) פ' סהוֹל סס תחל: (קגה) עיין למעללה ג טו חות קג' והבה יקיה הרטונז ג טו חות קפל: (קכל) פ' סהוֹל סס תחל: (קגה) וווע דעה למתקון זכו מתחיל: (קגו) וווע דעה למתקון זכו מתחיל: (קגו) כי הנטילות היזנו טוה בעון ופסע וחסלה, ה"כ כל כל מלה פליין פיזן פיזן חות קיג, וכאליטות רמות: (קגו) כי הנטילות היזנו טוה בעון ופסע וחסלה, ה"כ כל כל מלה פליין פיזן מיזמד לו, אך יקרת כל אחל מלה צפוי פלמ' פל' הדרול טי' ג, אך סס חזב ונקה לטטיטס, ודעתה מה' ז"ל סונקה נוֹי יינקה מלה צפוי פוקד טון סמלה כי'ג: (קכט) בתפלתו מל דניר המרגלים (נמל' יד ייח) הוציאר רק זט, ה' לרך חספין, ג' ורב מסל, ג' מסל עון, ג' נוטל פצע, ג' ונקה נוֹי יינקה, ופקד טון חונות וגנו': (*קמ) פ' "כמו שמל ענו פיניך מקלס" וכונסמלות צלנו "כהודעתה לנוֹנוֹ מקדס" וכן נכוֹן יותר: (קל) פ' נקס הוה הקורע המודיע לריכוז למטה פנדו ומלהדו קהוֹץ יקרת: (קל) צוין סס הרטונן לטאי: (קל) וטס הול הוֹמ סס גנוֹר מטיכולת, וכן פ' צפוי כהרזון, ומול כמו תקוף: (קל) עניין כה וטלאה: (קל) וכט' כה' זעל סס, מלט דהמיס בכל המקרים מהגין

קרני אור

וכוֹל מלה קפס מלוד (לט'ג): [יח] זאגמאנין כתג, וכן הימל נפצעינו כי נוֹי יתכן לסולט פפצייס פאס סאלליס רק ציבעל חותס וווע יכלס נכס: [יט] וקילד'ג פזיג על מי במארכן כן, וכתג ותמלת דנרייס פילוט כמה צל מגני: אני (למלה כב כו): (קד) וכי קס טיהריך חפו לפודעים: (קג) כי הכל גרייס להסיד ולזה לו חסס אהזורי: (קג) כי עלה פון יקוץ קיינס מיל, ה"כ תהיה המלה קולת לנגן, ווין הרכז היפוי צונגניז: (קג) כי הפטע כוֹל המרד: (קמ) צוין סס הרטונן לצעי: (קי) וכן פ' קמ' זיל (למלה יט ג) בסס קנהון, ושיין (למלה זי טו, יכל הור חות קג): (קמ) כוֹל מלה רחמייס חות מג' יקזוב כאנית סהוֹל הדרון: (קי) ויורה מל עטלותו: (קיג) האליטה, ה"ל כוֹל מלה רחמייס כלהט רט"י ז"ל, וכרכיניות רמות: (קיד) וייהזק הסס הרטונן והסגי נמספר: (קטו) וכן יתמל למללה עיין חות מד: (קטו) כי טעס סס הדרון, כשיין עבדיס אל ייך אלונייס (חה' קכג ב) וכן יתמל כבנ"י כהרזון רק כני טו כפי המלצר דרכ' כבוד" כי כסמלנרים עס הייט נכנל אוּי דרכ' כבנ' ותמל הדרון: (קי) כי קוו סס העלס: (קיט) וווע דעה רכינו נסיט עיין קרני הור ז' (למלה הערה יג): (קכ) וכן יתמל כבנ' הארז שין למעללה חות מו: (קמ) ג'כ בלאר: (קמ) כ"ה ביחס' ריס זו ב ד"ה סלט ערלה מדורות, עיין קרני הור למעללה הערה יג: (קג) שין למעללה ג טו חות קפל: (קכל) פ' סהוֹל סס תחל: (קגה) עיין למעללה ג טו חות קג' והבה יקיה הרטונז ג טו חות קפל: (קכל) פ' סהוֹל סס תחל: (קגה) וווע דעה למתקון זכו מתחיל: (קגו) וווע דעה למתקון זכו מתחיל: (קגו) כי הנטילות היזנו טוה בעון ופסע וחסלה, ה"כ כל כל מלה פליין פיזן פיזן חות קיג, וכאליטות רמות: (קגו) כי הנטילות היזנו טוה בעון ופסע וחסלה, ה"כ כל כל מלה פליין פיזן מיזמד לו, אך יקרת כל אחל מלה צפוי פוקד טון סמלה כי'ג: (קכט) בתפלתו מל דניר המרגלים (נמל' יד ייח) הוציאר רק זט, ה' לרך חספין, ג' ורב מסל, ג' מסל עון, ג' נוטל פצע, ג' ונקה נוֹי יינקה, ופקד טון חונות וגנו': (*קמ) פ' "כמו שמל ענו פיניך מקלס" וכונסמלות צלנו "כהודעתה לנוֹנוֹ מקדס" וכן נכוֹן יותר: (קל) פ' נקס הוה הקורע המודיע לריכוז למטה פנדו ומלהדו קהוֹץ יקרת: (קל) צוין סס הרטונן לטאי: (קל) וטס הול הוֹמ סס גנוֹר מטיכולת, וכן פ' צפוי כהרזון, ומול כמו תקוף: (קל) עניין כה וטלאה: (קל) וכט' כה' זעל סס, מלט דהמיס בכל המקרים מהגין

אונקלוס

שםות לד תשא רפא 561

הלייטי ועל בר רביעי: חימר משחניך ארצתה נישתחו:

אבן עזרא

חסד לאלפים: (ה) וימחר משה. כקלה נזאת פרת רחמים היא יוצאה (כליה), וכן חנון, מטה סכינס עוכבת וקמע קול טקירה מיר ובין חטלה, והחניתה באון, בטעם ושם עתי כי חנון אני (לטעה כב כו) (כליה) וחג הטעם שתוא רחום בנטדרות טבני אדם (כליה). וחנון לשמו צקת החטם (כליה) : ארך אפים. בעבור הראות הקצע בנחידים, אמר הכתוב חרה אפי בך (איוב טב ז) ועל דרך משל טי שייחיו נהיריו ארוכים לא יקצוף מהרה, וזה טעם ארך אפים (כליה), וזה הטע קצר אפים יעשה אולת (טשי יד יז) : ורב חבר. יש רב כתו נдол (קמץ), על כל רב ביתו (אסתה א ח) קרית פיק רב (תה' טח ג) וכן זה (כליה), והעד שאטר משה כגדול הסדק (בטדי יד יט) וכן דוד אמר ונDEL חסר (תה' קבה ח), והפוגם שהוא נдол מפאת החסד שיעשה בליך חיוב (קמץ) : נס ואמתה.קיים החדר (קמן) : גוצר חסד. וכי שיעשה חסד יוצר חסדו ולא ישנה ידורות, רק לאוהבי כי כן כתוב (קמץ) : גנויות העון שיש לנו מהחומה, והטעם יסידנו (קמץ) כי אין העון עצם עד שנישא רק הוא פקרה (קמץ) : ועון. כל שנעה בודין : ופשע. נ дол מפנו, כי הוא בוצע מתחת הרשות (קמץ) : וחטאה. שם כליל, ורונה שננה, כתו ולא יחתיא (שוו' כ טז) (קמץ), ואלה חטדרות בגנד השנים (קמץ) : ונקה לא ינקה. כאשר אין שבים, על כן פסקי הקדמוניים בטלת ונקה, כי טוה לטרו שטנקת ישבים (כליה) ולפי דעתך שהוא דבק (כליה), והטעם אעס"י שיא לא העון לא ינקה בסוף (כליה), ואם מטה החומה ולא הענישו לשלם גמולו בראשו, והיות בנו כמותו, יפקד עון האב על הבן (כליה), וכבר פירשתיו בפ' וישטף (כליה), נס זאת מטה רחמים שיאrik לאב עד בא הבן ואם הבן טוב לא יפקד עון האב עליו (כליה) א"ב מטה טעם ונקה לא ינקה, יש להסביר כי על הרוב דבר הכתוב, כמו יראה ד' תוסיפ יטימ, ושנות רשעים תקצרנה (טשי י כו) והפק הדבר יש צדיק אוcid בצדקו (קהילת ז טז) ע"ב כתוב מלה יש, כי הוא המטעת (כליה), וכן יש טפור ונוטף עד (טשי יא כד) ויש אשר היה חען (בטדי ט כ) כי התנהג שיעמד שנים (כליה) : ח וימחר. ריקי טוח אמר כי טהר טחה כאשר הוכיר רבעים שלא יאמר חטשים, וזאת טעות נדולה כי אין הדעת סובלות שיפסוק הוא דבריו השם ועוד שהוא מדבר, כי היה בן טות לשעתו (קמץ) (ב) רק

קרני אור

כבודות כי אה ד' פס חתל נלך : [ב] עין יטול, וכבוד נס המוקוני פ"י כן זול, [ג'] כסים יולג צלג יטול, וכבוד גס המוקוני פ"י כן זול, [ה'] כסים יולג על רכניות" ועין נמלרכי סתולס לפקדות הנטלאות אהתבק זול, [ט'] גליין זול, יומאל מסס זיקד, אהרו זו כי כבכליה מטה טה טהאל על ניסים על באניס ועל לנפיס חצץ מסה פן יולג פועל כסם פל סכחים אהרייכס חמיביזיס בעביס לחו יוטל, זוה מיאק וועצה קידס קלוי לאפסיק דנרכו ית' זולג יוספוק לענוז פוד, ואנרכותי מספי מס גה עסז כן מסה נספוק דכו גה יסיס (קמץ ב ס) (פ') כסם ניכאל פל צלטס ועל לנפיס) וכסהתי כי נדרכות טיה פט דלון זולג נחילט ציפוק פון רק לולוון דרכות צלטס לוולס נמיין פל ארכוב (עין מלס ח"ה סופ פ' נל, באנט ומונס כקסוק לו לנפיס, כי חכלית מה שלפעל לו גולדס לרחות מולטו כוונ דוכ לכיעס) אבל סכל סיטה פת כספ, וכאלין לפערע פון פטיגל מטע מטע נלווות אנטהיס, גמו באנט וויאס פקי, ולזה נהייה פון זיכר דרכות מהדים ולסMRI מלוותו לאלו זור (דנרי ז ט) : (קמץ) ועכינו

בפרת חטף : (קמץ) דבוק אל החומט : (קמץ) עיין לות פט : (קמץ) עיין לות מתרגנס כס ולג מזגן : (קמץ פ' הלו הנטלאה מדות נזלה עון, ופצע, וחתלה, בגנד האניס, כס ונקה לא ינקה, ז' פקד עון מכות וגוו', פ' סבאס נזלה עון ופצע וחטלה, הכל חינו סולח הוותם גולדמי, הלו נזלה טישת הות התחטף מזון לוזן, וחינו נספער מזון הות, כי חס פוקל. טונו להפרע ממו נלך ובמיטפם : (קמץ) כ"ה בדחו"ל (יומח פ' ה) סבאנדילו כמלה הזהת וויאמרנו ונקה לסביס, גה ינקה לסחינס סליס : (קמץ) וסיל מלה התקה : (קמץ) זול (כ"ק ג סע"ה) "הוומר הקב"ה ותרן יותרו מיין" : (קמץ) וויאנדו הצעים נושא : (קמץ) למולח כה : (קמץ) וכן פ' ה' זול כס, כי יטוקל פ' , חס טיה האלך רצע זול הסנן דרכיו למ יטול עון חכו : (קמץ) וויפסוק דנרכ על כרכ : (קמץ) וסיל פ' (קמץ) כי מטה נמלה נמלה כמלה גנונ נקלס, וכן כתוב ותבכו נקלס ימייס רכיס כוים אוצר יסנחת (דנרכ' ג מוו) וסיל וסיל זול סס טיסכו נקלס יט זנה, וננה גהמלו מלת יט על המטען, הכלוב דנרכ טל הכרוכ : (הנט) וכן כתוב רכיה זול "וחם וטולס להאמין דנרכ ריקי מוח טהינט הרטכ" ג

יהל אור

מהכין בכך, וארחיך מכין הכל, וחיננו פועל يول, על דרך בני ילהני (ירמיה י, כ) ילהו ממי, מוקתני (לניאול י יע) מוקת ממי, וזה חנקס רחמים מוקד : (כליה) לאני, מאס"כ, ורחמתי הות חטף מריחס (למעלה נג יט) : (כליה) ולגו יתולר כסס זה זולתי כסס הנקד : (כליה) ומיין כל גוועק כי אין לו חון זולתו : (כליה) וכן מרדף חפיס יפהה קליין (מבל' כה טו) טפי' נהארכת הילך זיכר ויכמס יפואה הצליט : (קמץ) יתר נдол האליות וסמעל : (קמץ) והפי' מרכ הסד כסס יטאה עמו הסד גולדל : (קמץ) הכה פה זול זכות לו הנטלה, וגס (קמץ) הכה זול יטקייף על זכות לו הנטלה, וגס זול יטקייף על מליחות קון ורחמים רק יטאה מתוק חסמו : (קמן) עין זרל' כד מט צפי' קה' זול זיכריהורי כס : (קמץ) טמר הנטרא וסמסל לאלהי וסMRI מלותו לאלו זור (דנרי ז ט) : (קמץ) ועכינו

בפרת חטף : (קמץ) דבוק אל החומט : (קמץ) עיין לות פט : (קמץ) עיין לות מתרגנס כס ולג מזגן : (קמץ פ' הלו הנטלאה מדות נזלה עון, ופצע, וחתלה, בגנד האניס, כס ונקה לא ינקה, ז' פקד עון מכות וגוו', פ' סבאס נזלה עון ופצע וחטלה, הכל חינו סולח הוותם גולדמי, הלו נזלה טישת הות התחטף מזון לוזן, וחינו נספער מזון הות, כי חס פוקל. טונו להפרע ממו נלך ובמיטפם : (קמץ) כ"ה בדחו"ל (יומח פ' ה) סבאנדילו כמלה הזהת וויאמרנו ונקה לסביס, גה ינקה לסחינס סליס : (קמץ) וסיל מלה התקה : (קמץ) זול (כ"ק ג סע"ה) "הוומר הקב"ה ותרן יותרו מיין" : (קמץ) וויאנדו הצעים נושא : (קמץ) למולח כה : (קמץ) וכן פ' ה' זול כס, כי יטוקל פ' , חס טיה האלך רצע זול הסנן דרכיו למ יטול עון חכו : (קמץ) וויפסוק דנרכ על כרכ : (קמץ) וסיל פ' (קמץ) כי מטה נמלה נמלה כמלה גנונ נקלס, וכן כתוב ותבכו נקלס ימייס רכיס כוים אוצר יסנחת (דנרכ' ג מוו) וסיל וסיל זול סס טיסכו נקלס יט זנה, וננה גהמלו מלת יט על המטען, הכלוב דנרכ טל הכרוכ : (הנט) וכן כתוב רכיה זול "וחם וטולס להאמין דנרכ ריקי מוח טהינט הרטכ" ג

אונקלום

שמות לד תשא

562

**טוי אמר אסנאנא מצאתין בעיניך
אדני יルド נא אדרני בקרבנו כי עס
קשה ערף הוא וסלחת לעזגנו
ולחטאנו ונחלתנו:ashi ויאמר
הנה אנבי פורת ננד כל עמדך
ויאמר הוא אני גער**

רשוי

ארעה וסגיד: " ואטר
אם בען אשכחת רחמי^ו
קדמך יי' תפה בען
שכנתא דיי בזונא ארי
עמ' קשי קדי התא
וותשבוק לחובנא
ולחטאנו ותחסננא:
הנה אנבי פורת ננד כל עמדך
ויאמר הוא אני גער

אבן עוזרא

באשר נפסק הקול מיד מהר משה להרפל (קפס) וכא) ועוד כי הנה בתוב בן בעשות הדרבות (קפס) והנה כל ישראל שמעו זה (קפס). ואיך יעלה על לב משה شيئاך הקביה וחמשים, ובעברו שהוכיר ונקה לא נקה לא חיזוך לוטר לשונאי (קפס): וטלת זיקד. סבעלי הכהן טנורית קדרק (קפס) שם קדרקו בארץ (קפס) על משקל ויתם הכהן (ברא' טז טז) (קפס), ויקדרו (לטעה ד לא) כטו וויתם (דברי לד ח) (ים) ואל תשטע אל התוסיפין שרשים פלאה בעבור הכספי (קפס)iesel וזה הדרך ידתו כבן (פיהיק). זיקד ארצתה. זיקד השתחוו (קע) על דעת רבי טרינוס אפסי שעם קשה עורף הוא, ובן רפה נפשי כי החטאתי לך (תה' סא ה) אפסי שחטאתי לך (קע), ולפי דעת רפאני כי אני סודה שחטאתי לך, ובעברו חטא ההליתני (קען), ובכח זה, אני סודה כי עב קשה עורף הוא ואתה תבלח (קע): (פיהיק). לך נא ד' בקרבנו. כטעם וככח זיה, אני סודה כי עב קשה עירף הוא. אפסי שעם קשה עורף הוא (קען): וסלחת לעונינו, הכניס משה עצמו צם ישראי כי הוא שלוחה (קען) אם פירושו על סעה חangel והגנו ביעני שהוא לעתיד (קען), ולא הוכר פשעינו בעבור בכור בכורו (קע): ונחלתנו. חייה לך, כמו והם עכז ונחלתך (דברי טכו) (קען) ויאא שהוא פועל יוצא, כאלו אטר ונחלתנו את הארץ, וכמהו אשר יגלו לכם את הארץ (כתר' לד) (קען) כי ויאמר הנה אנבי ברית ברית.

יהל אודר

ויתר לנו מחד ליקול ולנקה רחמי: [כא] וכן פ"י רע"ס, הומס ספירותו כלו טלה יוליך שוד לומר על חמץים, כי מカリות כהצמיה תיכס על גלון סדרני גמל לו ייכט כי לך הוא מפסיק דבר הצעית, והלילה מוה, והנה חמץ: [כב] וכן זי' רצ' זיל וכן פ"י סכליק גדרון למלה צויל אין טוין כן לאחר פסיג הוה עליה זיל זיל: [כג] וכן דעת יוכט צהרכז ותמאכינע ית ערוץ, וכן פ"י קריי לור: (קם) והוות להוספת הכנעה: וכן פ"י אגדיהם, וכן חביב עוז זי' זי' וגזרתנו (קפס) למיטה כה פוקד טון חנויות על טלית וטל רנניות: (קפס) ואיך יהoil כעס מדכו סדר ננד כל קפל יסלהל: (קפס) זיל זיל גורי פ"י כי ביהרו וכוחתך כתוב על טלית ועל רצuous לטונזי, וכן לך הוכר לטונזי, כי ונקה לך נקה ה้อมול מקודס הוה נמקוס לטונזי עין חות קאג: (קפס) כי טרדו קדר: (קפס) וההשתהוו ביתחה מקודס: (קפס) וטרדו חמא" מוכפולים, וכן פ"י כה' ו"ל טס: (קפס) על מסקל גויתמו וברדו חמס: (קפס) אלה מיריס לי טרדו קדר כי לך גונז גדרטים טרכו קדר, וכן יתמו טרכו דמס' ולאם דוס': (קען) וטס' פ"י הה' זיל (כרה' מג כה): (קען) טפי סס בגכל מוקס צהקיין ירלה כצדיסס, וכן ניקס פה אהדר יסעו וככל מוקס ציקיון בסס: (קען) יטה כבודו בסס, וכן פ"י הה' זיל כן מדעת עלמו, ולמיטה יג זי פ"י כן בסס ר' מטה: (קען) וגערתי חולה: (קען) ופי כפוצטו מלון דגה, כחטול לפסיו טילך בקרנס גענוז צהך עס קסה עורף, וכן פ"י הרצ'ס והרמץ' וכרדיל'ה: (קעה) טורי לך לפניך: (קען) עין חות קעכ': (קען) וכל זה מדרך עונה כליל נס חות טמו: (קפס) אויט' טלה עטס: (קען) יקע סליהס גערת קעכ': (קען) עין חות קה: (קפס) ופי תנחל חותנו טנאה נחלח וטלה סכינוך עליו: (קפס) טפי הער ינמלו

סקוב רשי: יה' ויפרכ' כי מלען טס': טז) לעל גג: טז) וסוחה מהר מארכ' נזנות כל גמו כי: זי) נעל גג טז: יה' פין נעל גג טז מוקוב כה' לתה גג:

ר' פב 563

שמות לד תשא

**אָעַשְׂה נִפְרָאָת אֲשֶׁר לְאַנְגָּרָא
בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָגּוֹיִם וְרָא
כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקָרְבָּו אַתָּ
מְעַשְׂה יְהֹוָה כִּינּוֹרָא הוּא אֲשֶׁר
אַנְּיָה עָשָׂה עַמְּךָ: יְאָשֵׁר־לְךָ אַתָּ
אֲשֶׁר אַנְּכִי מִצְוָה הַיּוֹם הַגָּנוֹן גַּרְשֵׁן
מִפְנִיק אַתְּה אָמָר יוֹהָבָנְעַבְנִי וְקַחְתִּי**

אבן עוזרא

ר' ש"י סבראש עמור ביה שם סיטן

ונכלו כוכביס שלג תסלה קליינטי עלייס: וזה כי עמי הדברים האלה ברתי אהך ברית (יח) את האמרי וגנו. ו' לומוט יט. כהן (פ' ב') והם התנאים הבתוים (קפן) מהרלה כי שנגנקי عمل ופנס מפניכס יט): שטר לך (פ' יא) (קפל) וב עבר זה אכתוב לך הלוחות השניות, ויהיה כשטר עדות (קפה) וכל זה ששלחתו לעונם היה בעבור כבודך, על כן עשה עטך נפלאות שיתהנו כל דואיך, וידעו כי נתתי לך עלייך שלא עשתי בן טווע שבראת שטיכס וארץ, והוא דבר קריינות פניו (קפן), והנה בתוב בטוטו לא כהה עינו ולא נס להה (דבר) לך ח' הפך חולדיות כל הוקנים (קפן): וטעם אשר לך נבראו בכל הארץ. לא נשטע זה בניים (קפן), והגאון אמר אשר לא נבראו בן הכל ארץ מצרים שיצאתם משם, ובכל הנויים (קפה): (סיה"ק). זיאמר השם הנה אנכי ברית ברית. עטך ועם כל ישראל (קלו), רק עכש לבך אנסה געלאות אשר לא נבראו בכל הארץ אשר יצאתם משם, רמו לאחותו שהו במצרים ולא בכל הנויים והוא כי קרון עיר פניו (קלו): יא שמר לך. לפי דעתך עם משה ידבר שיטהור אלה הדברים ויספרם בן לבני ישראל (קלו) על דרך שטרו עדותיו וחוק הנהן לטו (תה' צט ז) כאשר פרשתי בפקותו (קלו), ותחלה הפשעה שתאמור להם הגני רש מפניך. וואת הפרשה (קל) דומה לפרשנה הנה אנכי שולח מלאך (לטעה כג' (קלו) עם הפרשה שהוא לטעה (קלו): וטלת גרש. טהנין הקל והוא פועל יוצא (קלו) וכבה אלמנה ונרושה (ויקרא בא יד) (קלח): (סיה"ק). שטר לך את אשר אנכי מצוך היום. עם משה ידבר שיטהור אלה התנאים ויכתבם בספר וישמעו כל ישראל (קלמ) וכן שמרו עדותיו (תה' צט ז) שהיה אומר להם השם, ולא יוסיפו עליו, ולא יגרשו מטענו, רק ישמרו בן לישראלי, ע"כ אמרתני כי על משה ואחרון ידבר ואין שטואל עמהם (ר) כתו וילרו באביטלך (ר'ה), ותחילה התנאים הגני נרטש

יהל אור

הה' הולן נכס, וכן פ' ה' ה' ז' סס. ייכלו פועלן יולא נסניש פועליס, וכן נומתנו, ועל העגל והנטיחס למכהיל החותם כינויים, וכזירים דעתך מדקקיס": (קפן) כן נסמן: (קפל) עד על ע"ז, וכן נ"כ מהר טבנת חפתת מטה וכיפר סוף הספלה: (קפה) סקלטני חפלטך וטאלך עמכס להס על מעסה העגל ולמת לו לוחות סניות ליזס והסלה נכס ואנהיילס מות קולן: (קפו) וכן פ' קרכאנס: (קפה) עיין נס"י. הקדר למתה ס' נג' וצנילורי סס: (קפה) יפלס וצכל הנוייס": (קפט) וצצאל הדריות: (קל) והו קיוס להנטחה אל לה הופר: (קל) מתלים לפי הנלון כייר נייר: (קלג) וכן ס' קדרי"ה שלג סיה נזיר זה מזורה ליזרלן סיסמלו: הנפות הלהקה הלהקה נזוי למתה כפרע טיסמור ויזמור (קלח) ככינויו פשוט, ורק בלאן נאטה הדר טבנה מה טיאו הוהו נמתה הרכיה כל' לכתוב חותם: (קלט) עיין רמ"ן: הנפות טיסיר טלייס עלה: (קלג) עיין כפ' (ר) עיין כפ' ה' ז' סס ולמטה כפ' סקלר: (קל) ר'ל פרשת עז' ז' ס' כי ילו

אונקלום

ז'ים ז'דים כי עטך איעבד פרישן די לא ארתקראז בכל ארעה זבל עטמיא זיחוי כל עטמא די את ביגיון ית עובדא די ארי דחל' הא זי אנא שעבד עטך: ז' פ' ר' לך ית די אנא מפתקה יוטא ג'ון הא אנא טטרך מון קראט' ית אומזראי זבענאי

אונקלוס

שמות לד תשא

564

וְחַקָּאִי וְפֶרְזָאִי וְחַזָּאִי
וְיַבְסָאִי: יְיֵ אַסְטָמָר
לְךָ דִּילְמָא תְּגֹנֶר קִים
לִירַתָּב אֲרֻעָא דִּי אַתְּ עַלְלָא
שְׁלָה דִּילְמָא יְהִי לְתַקְלָא
בְּיַגְעָה: יְיֵ אֲרִי יְהִי
אֲגֹרִיהָוָן הַמְּרָעוֹן וְיִתְּ
קְמַרְתָּהָוָן תְּבָרָעוֹן וְיִתְּ
אֲשְׁרִיהָוָן תְּקַצְּצָוָן:
יְיֵ אֲרִי לֹא תְּסַגּוֹד
לְטַעַנוֹת עַמְטָאָ אֲרִי:
חַקְנָא שְׁמָה אֶל קְנָא הָוָא:
יְהָוָה קְנָא שְׁמוֹ אֶל קְנָא הָוָא:
לִירַתָּב אֲרֻעָא וְיַטְעָוָן
בְּתַר טַעַוְתָּהָוָן
וַיְדַבְּחוּן לְךָ וְתִיכְזֹבֵל
וַיְקָרְרוּן לְךָ וְתִיכְזֹבֵל
מִדְבָּתָהָוָן: שִׁי וְתִסְפֵּב
מִבְנְתָהָוָן לְבָנִיךְ וְיַטְעָוָן
בְּנְתָהָוָן בְּתַר טַעַוְתָּהָוָן
וְיַטְעָוָן יִתְּבָנֵה בְּתַר
טַעַוְתָּהָוָן: יְיֵ דְּמָלוֹן

וְחַפְרָזִי וְהַחְנִי וְהַיְבּוֹסִי: יְיֵ הַשְּׁמָר
לְךָ פְּנִיתְכְּרָתְ בְּרִיתְ לְיַוְשֵׁב הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עַלְיהָ פְּנִיתְיָהָיָה
לְמוֹקָשְׁ בְּקָרְבָּךְ: יְיֵ כִּי אַתְּ
מִזְבְּחָתָם תְּתִצְׂזִין וְאַתְּ-מִצְבָּתָם
תְּשִׁבְרָיוִן וְאַתְּ-אֲשָׁרְיוִן תְּכָרְתָּיוִן:
יד כִּי לֹא תְּשַׁפְתָּהוּנָה לְאֶל אַחֲרָכִי
יְהָוָה קְנָא שְׁמוֹ אֶל קְנָא הָוָא:
טו פְּנִיתְכְּרָתְ בְּרִיתְ לְיַוְשֵׁב הָאָרֶץ
וַיְנָנוּ וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים וְיַבְהָגֵל
לְאֱלֹהִים וְיִקְרָא לְךָ וְאַבְלָתְ
מִזְבְּחוֹ: טַו וְלִקְחָתְ מִבְנָתָיו לְבָנִיךְ
וַיְנָנוּ בְּנָתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהִים וְיַהֲזִינוּ
אַתְּ-בָנִיךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים: יְיֵ אֱלֹהִי

רש"י

אבן עוזרא
מפנייך. ויאמ' הנאון כי תחשיך מלה ונורשתמו, (יג) אשריו. סוף חילן קטעודיס לוטו: כי איך יצוה עלי ישראל, והדבר תליי בשם, ואין (יד) קנא שמו. מקנה לסקפלט ומלחינו מועל לנו צורך רק טומו אני אנרש אותם טעם טעם, • ווסו כל לeson קנהה הווען גנומנו ופולען ובין כך ובין כך אל חכרות אתה להם ברית, ומלה ריש מהבנין הקל, ותווא יודא כתבי הכבד (רכ): מעוזכיז ב): (טו) ואבלת מובחו. כטבול מהה טהון עונס בחכילהו ולחני מעלך עליך יב השמר לך. הנה זה כטו לא תשתחוה לאלהיהם (לטעהה בג' בד) (רנ): יג כי את כמודח בעבדוקו בא) סמתקך כך מהך בטה מזבחתם. כטו כי הרס תדרסם (שפ): (פייה"ק). אשריו. עצים הם (רכ): יד והזכיר אל קנא. כבתוב בעשרת הדברים (רכ): (פייה"ק). אל קנא. כבר פירשתי, ואה"כ בא-טעם פן הכרות ברית, כטו לא תכרות להם ולאלהיהם ברית (לטעהה בג' ב): (רו) והוסיפה לפרש פן הכרות ברית ווננו בנותיו (רכ): (פייה"ק). טן וטעם זהוננו את בניה. בעבר רוב התאות לטשני (רמ): יז וטעם אלהי מסבה. אלהי מסבה. ומלה אלהי הנויים כוללת בעבר ענל טסכה (רו): (פייה"ק). אלהי מסבה.

יהל אור

וַיְלָדוּ סֵבָה לְהַזְמָלָךְ וְהַמְּכוֹתָיו לְהַלְּרָיו וְמוֹנָעָה הוּמָה מִן הַרְחָיו וְלַדְמָה
הַנְּיוֹמָלָךְ: (רכ) פִּינְזָן הוּת קְנוּ: (רכ) וְסִילָה דּוֹמָה תְּהִיא עַמְוֹד כְּבָרִית טַעַת נְהַלְלָה חַלְלָה: (רו) וְלַדְמָה
לְכָלָן: (רכ) סֵבָה מִין עַז מִוּמָד גַּעַז, וְלַתְּחִילָה לְכָלָן: (רכ) וְכָלָן יְנַהֵר הַטָּעַס: (רט) עַיִן יְהָוָה
הַסָּס לְזָהָר לְמִין פְּטָל הַלְּכָות בְּלַעַמִּי כְּנַעַמִּן: (רכ) וְעַיִן כָּבֵד לְכָלָן: (רו) לְמַעַלָּה כָּבֵד יְהָוָה
סִקְנָה כָּוֹת הַקְּלָף טַל הַהְוָלָק כְּבָד וְהַבָּהָה נְכָלָתִי לְהַס וְלַגְלָלִיס כְּרִית, וכן סִפְרָה
סִפְרָה

סקו"ב רשות: ב) עין יאל מון מות לכ: בא) עין עז ת"ה:

מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה דִקְךָ : יְה אַתְּ הַגָּדֶל
הַמִּזְוֹת תַשְׁמַר שְׁבָעַת יְמִים
תַאכְל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוָּתְךָ לְמוֹעֵד
חַדְשָׁה האַבִּיב בְּיַפְתָּחָה האַבִּיב
יֵצֵאת מִפְצָרִים : ט בְּלִפְטָר רַחֲם
לֵי וּכְלִמְקָנָה תֹזֵר פְטָר שֹׁור
וַיָּשָׁה : ב וּפְטָר חַמּוֹר תִפְקַה בְּשָׂה
וְאַס-לָא תִפְקַה וְעַרְפָּתוֹ כָל בְּכוֹר

אָמֵן עֹזֶה

והטעם שאסר כי עז נס כמעשה הבעל (ר' יוחנן) :
יהן והזכיר את חנ' המצות . באשר הזבירה
בפרסה העלויונה (ר' יוחנן) בעבר טהו ביר בז' בו
יצאת מטבחים (ר' יוחנן) והנה חנ' מצות לזכור ,
הוביך דבר פטר חטוף שנשׁת היה זבר ליציאת
טבחים (ר' יוחנן) , כמו בפסוק ובקיצורם (ויקרא כט
בב) שהוביך עב חנ' הקציר (ר' יוחנן) ובכח הזכיר
זה בפרשת קדושים תהיו (רכ"ג) , ובעבור זה כל
פטר רחם ל' (ר' יוחנן) : (פ"ה"ק) . וטעם את חנ'
המצות . בעבור היומי שרש להוביך כי השם
הוציאנו מטבחים , ואין ראוי לעבוד אלה אחר (ר' יוחנן) (ובד"ז) :
ימ' ומלת מקנ' . בא בפקוד הזה על לשון זבר
נקבה (ר' יוחנן) ופטונות רבים כנה על לשון זבר
נש' לשון נקבה : (פ"ה"ק) . כל פטר רחם ל' .
זכר ליציאת מטבחים , כי בפנור מכת בבורות יצאו
הוא נקבה (ר' יוחנן) , וכן עם ובית ומקום (ר' יוחנן) ורבים
הנקבות (ר' יוחנן) [כח] : ב' ופטר חמוץ . פטורש (ר' יוחנן) :

קרני אור

לחת טעינה בנית על כליכת המלון, רק' כי יש עתיל לאנמיהלו
הה פלירז וזה כוונת המדו נאלהתו: [בר] וכן ייחדר (ישול מורה
סעל ג), וככש כרת פל מי שמלל לעתות בפסח, כי זכר יליוחת
מלךיס פקל לכל ממוקות, ע"כ כתוב מהר הילוי מסכה לו תפסח
לך, את חן מוקם פכטול", ועי' למה היה חן סגולות חממור, כי
הנני' הילכך חבל כוונתו מה' ממכית צנלייס: [כח] עיין כמנחל

מקו"ב רש"י: כב) מכבלת נני'ולס וכן נזון לרצ'י נמל' יג ב רצ'י טמות כב טו (ז"ל) ; כג) חכל מלת מזל תזכל וכיית לפעל, ופי' וכל מקניך חבל יפטול וכל חות לחתמה (ב"ח) : כד) מפל' ז' יד: בה) ר"ל בחתימה מכין כסעל וכתי'ו לפ'מן גסתרת הנטעתה כתי'ו כל תחת טוחה כי חבעל (מפל' ל' כג) וטעם ביכיה לחתמה נפאל מן קובל (רו"כ) ; כו) פין לפיל יג יג, מקו"ב לרצ'י הות לב: כז) עין מקו"ג לרצ'י הות לב צס:

ולוקם מזגוטיו לבנייך: (יח) חדש האביב. חלץ הביכול שהתכווה ממכברת נביסותה כב): (יט) בל פטר רחם לי. גולדס: וכל מקנד תזבר זנו. וכל מקנד הצל תוכל בפטול צול וטה הצל יפטול זכל את רחמה כג): פטר. לzon פטימה וכן פועל מיס להקיט מלון כד) תי"ז קל תוכל לzon נקבת כי מוסב על סיולת כה): (כ) ופטיר חמיר. ולה של באהמה טמלה כו): תפירה בשעה. גוּטן ש כלן וסוך חולין ביל כהן ופטל חמול מומל בעבודת לבעליס כו): וערפתו. עולפו בקופין כוחappaיד ממון כהן לפיכך יופסיד ממונו בה): מעצרים (רכ), פלה מקנה לו crud רק במקומות הזה כמותם: ופי' תזבר. ייקחו הזברים להוציאו כב

ידל אוד

הטעס פן תכורות וגנו', ווועז וונקחת וגנו' וונזונ
וונזונ, ויקסעה הא' זיל חתיר סייחמל לאלכיהס,
ויאס אלכאי הגויס סאייה כוֹלֶת הייז אלוּס סייכיה,
למאש מזר ופרט מסכה, ויתרכז בעבור טעזו ענגל
מסכה: (ריע) ססייה מסכה: (ריינ) למעלה כנ
טו: (ריינ) ולוא קרייך לאטמור הנ המאות: (ריע) לאפי
סאייה קיתעה ניכ לוכר בייזעל ווונס מההאלה סגעס
וואר דנו מלות האקליר: (רטז) צויקרא ייט ע, ועיין י
המאות אאנזיאס לואכל: (רייח) ע"כ האמיאס: (ריינ
לאב א) ופה כוּה נליינ כהמרו תואכל, כי כתהי"ו לאג: (ריע)
(רכב) ספעמייס הא נלייז ופערמייס נלייז, ועיין בפי' כי

מקו"ב רש"י: כב) מכבלת נני'ולס וכן נזון לרצ'י נמל' יג ב רצ'י טמות כב טו (ז"ל) ; כג) חכל מלת מזל תזכל וכיית לפעל, ופי' וכל מൻך אשר יפטור וכל חות לחתמה (ב"ח) : כד) מפל' ז' יד: בה) ר"ל בחתימה מבחן כסען וכתי'ו לפ'מן גסתרת הנטעת כתי'ו כל תחת טורה כי חבעל (מפל' ל' כג) וטעם ביכת לחתמה נפער מן קובל (רו"כ) ; כו) פין לפיל יג יג, מקו"ב לרצ'י הות לב: כז) עין מקו"ג לרצ'י הות לב צס:

שמות לד תשא

בְּנֵיכֶם תִּפְרֹה וְלֹא יָרַא פְנֵי רַיקָם:
בְּאָמֵן שִׁשְׁתִ יָמִים תִּעֲבֹר וּבְיָמִים
הַשְׁבִיעִי תִשְׁבַת בְּחַרִיש וּבְקָצֵיר

רשי

כל בכור בניך תפדה . חמץ מלעים פליינו
קלוב סגולמל ופדייו מבן מרט תפדה כט) :
ולא יראו פני ריקם . לפי פצוטו כל מקלח
בדר בפיו תלמו כו ומיינו מושב על האכול
שהין כמלות בכוכ לרהיית פניש הלא הומלה
המחלת חייך וכשתעלו לרגל לרחות לך ירחו
פני ריקם מלאה עלייכם נאכיה טולת לרהיית
פניש ל) ולפי מדריך נריעת מקלח יתר
כו ומופנה לגזלה זהה ללמד על שטנקטו
כל עד עברי שהו חמץ מלעים מכלמין
ומאין כפליזן בכוכ במסכת קדושים לא) :
(כח) בהריש ובקציר תשבת . למה נוכל
מלחיש וקליל לב) יש מרכומינו הומלים גז)
על חליש כל טרב שביעית הנכנים לשביעית לד)
וקليل כל שביעית סיולו למולחי שביעית לה)
ללמדך שמוסיפין מהול על הקדים וכן משמעו
טעודת ו' סיימים שטרטוי לך יש טהרה
מלחיש וקליל כל שביעית טרי כבל נחל
אלה בסכת ומלחיש וקליל טהוזבל נו לומל
ילא קליל שטומל שהו מלאה ודומה לה

ידל אור

(רכח) וכן הדרייח בסס חמ' ויל' מפי פקאל;
(רכו) למללה כנ' מפסק יב: (רכז) עיין חות קה:
(רכח) למללה יג יכ: (רכט) ועכיזו לא ידע מה הטענה;
(רל) כן הוכיחה טנן מן הכתוב כי מצאכ הלהקה נקרחת
היריטה (פ' חמאות לטנן הגניזה הו') כריה'ם ליר
ז' הרכבי זל 4): (רלה) וכן יתמר חמ' ויל'
בבקדמתו העניה לפ' על התורה, הכתה בנויר
לבקדמתו של חמ' ויל' בדרכ הב' העלה 37, ומײַן
למללה כב לח בפי הה' ויל' ובנויר סס:
(רלכ) כמו שהזכיר (למללה כנ' ייח') והאנועית
התשענגה וננטטה: (רלג) מעלה'ט סלס: (רלד) והנה
ז' ניכום העני הטענות הכתוב כהן, פ' יוס הטעני
הקדמוניות לאוכל צוס בערך שנת מזוז עונה (כ"ק פב א',
כך של חז' מעת סנקט צולף (הן הלהקה) ועד סתלד
ס 5), ונזהן לו צול שולחן לנוין על חז' כלב
המורי.

סקו"ב ריש"ו: כת) פין מק"ב רב"י הותלה שם: ל) פין חנינה ז' ה', וכפס"ז לימל סיינאל תיכון נאכיה בנסיבות קאנס ונקייס ופדיון פסל חמוץ, ופדיון יכול לדם נחג טמאות. סגולן מלול ילו פזי ריקס, גם בכינוי נחג המאות יניא כהן סבכחות וכו': לא) ז' ה: לב) כה בטנת חסול גט טהרי מלחמות: לג) ר"ס ט' ה: לד) בלט יתנווע דלאוין עריכ טכנית חביב ציעל (טכניות: לה) כגן תוכוך טכנית טהיר טכנית היה נוכנ כט מגנג טכנית טכנית: לו) ויקלח כט ד: לו) עלהן גן חלייך זל מלוס:

בן עזר

בעם ולא יראו לפני ריקם. וכבר ליציאת מצרים, כי הוציאם בכעס וזהב יайн' בשכתיו כושל (רכח) זאח"כ הוכיר כל הערשה הצעובה בט' טשפטים (רכג) וכבר הודיעתי לך נקרה זאת הפרשה (רכג): **בא ששת ימים**, כבה כתוב בראשונה (רכח): וטעס בחרייש ובקציר. שהם עיקר חי האדם (רכט), אפר ען יטחה שטו בענן וכן כי זה על משכב האשיה (REL) והלא תכסחו בושה, כי אם אפרנו כי ביד הנבר החרייש, הלא במלת קציר יחריש (REL) וכן, ולא הוכיר בפרשה זו את שנות השטיטה (REL), כי היום הידוע השלם היא הגנות הנגלייל העליון סטורה למערב בעשרים ואربעה שעות (REL), ויום השמש הוא שלט מאות ומששים וחמשה ימים וקרוב מרביית יהוד, כי הוא תקופה השמש מתחלה מערב עד שובה אל מקוטה (REL) וחכמי הטולות יבינו זה: (סיה"ק). ועם בחרייש ובקציר, אפילו החרייש והקציר שבו חי האדם תלוי. כי

לلمך סמוספין מחול על סקלטוס וכן מזמינו
שסתם יmis טענוד ובזוס הסביני מזכות ועבות ו' סימיס סטטלי לך יש טנה
סכליס וקליל הזכול וחין לדייך לומל חלייס וקליל כל סכנית סהלי כבל נוחמל
סרך לה תזרע לי) וגוי' ויהי שחינו מדבל הלאו בסכת ומלייס וקליל שהזחל צו לומל
לך מה חלייס רשות לי) אף קליל רשות יהה קליל בטומל סאול מלאה ודומה חת

הקרני אור

נחתה י"ט וככיה ה' ב-י"ל מ"ס ב-כ"ה י"ט ו' : [כ"ו] פ"ג כרוכ ג"א א"ז
דנרייס נ"ל לתוכה ה' אל התרומות ופנדוטיס וסקולות של כלניות
בקדרוניות על מכמי פרנסיס, וכן ס"ו דרכ' כוחות כימיס
קדמוניות הכלל (פרט' ח' ד"ר הי' כרכני) : [כ"ז] וכנה בקרניות
בלונס לפור פ"י כסמן ולמזרע לכתותיהם כעס כ-זאלcis
כתובן בתמ"יו בדנרייס הרנס ותמרן טגעלי פקנלה (כן יכנו
ה' מ"ל וכרכnis ס"לו) מקלים בחוממות כתודס, וויסלן
בן פוקה וויסלן ייחד (הדרת ה"ל י"ט לכתו' ס' שתיאר פ"ו)
חפסו תאנגולט (כאנטס פ"י גראות דוכיפת) הארו פלויות
ברנס, וכחצינו דנרייס הנפה נסנת, הארו לאבדיק ה'ת
פ"ג ג'יל סנת, וב'לן לינס לנית פה'ר דוק, וויסלן לאגן
תמן, וויסלן חטא'ם כבנת, ודלאו כתריס וכקריל גנלי^ו
ס"ס טהוזה' פ"ג המליבס נאנט (האנט ככפל להדרי,
הדרת ה"ל י"ט לכתו' ס' פ"מ לות לאנט הגב'ג פ"ל, קריכ'ח
ד"ר הי' כרכני) וכג'נד זה תיקן פורה גנד בטלי מקרלה
ועין יס"י גדריס לה' ה' ד"ס "הסור כוֹסָלָה'" וען ה'ק'
ה'סונס דזוקק נגעלה (ס' פ"מ ב-י"ל ז' 69 ומ"י"ז ב-)

סקו"ב ריש"ו: כת) עין מק"ב לכ"ז מותלה שם: ל) פין חנינה ז ה, וכפס"ז לימד סיילול תיכון נכנייה בכוכיות
ללאן ובקיס ופדיון פסל חמוליים, ופדיון יכול לדם נחן סמלות. בנומל ולט יכלו פci ריקס, למ' בכינוי
נחן המל'ות ינין כגן ככוכבות וכו': לא) ז ה: לב) כה באנחת חסול גס צהלי מלאות: לג) ר'ס ט ה: ל-)
בל' תלן עלך בכיפות חליב בזעיר לבניות: לה) כגון תכווץ זכוכית בלאו בכניות היה נסב כה מגניב בכיפות
ככמיה: לו) ויקלח כה ד: לו) עלהן גן חלייך בל' מוקם:

תְּשִׁבְתָּה: כב וַתֵּן שְׁבֻעָתֶךָ עַל־
**בְּפָנָי קָצֵיר חֲטֹאים וְתֵג הַאֲסִיף
תְּקִוָּת הַשָּׁנָה:** כב שלש פעמים
בְּשָׁנָה יְרָאָה בְּלִיבָּךְ אֶת־פָּנַי

אבן עזרא

יתכן להיות הארץ גשומה (רלט) ואמ לא תורע ביום שבת תיבש (רלו) ותקזיר אם לא יאוסף ישחת (רלו) ; כבב וחנן . כתוב בשני סקוטות (רלה) ושם בזאת השנה (רלא) כי סוף השנה הוא תחילת השנה האחרת (רמן) וזה לאות כי השטש הבנש במול המאונים (רמל) מפוך ליום העשור ולא יתרחק עד צאת סוכות (רמא) שלא הבנש השנה האחרת על כן כתוב תקופת השנה (רמן) , ואל תפסוך על תקופת שטוואל (רמל) רק על תקופת רב אדא (רמג) [כח] אעפ"י שהיא צריבכה לשני תיקונים (רמו) , האחד בעבר שטה לך המשמש פעם בארכוה (רמן) ופעם בקצרה (רמג) [כט] וזה השינוי אינו בסה לך המשssh , כי שווה הוא לעולם , רק הוא בנדך מראה הנקודה בנלנל התזלות (רמק) והתקון השני בעבר מתנועת עטמים . הזכיר בפרשא זואת אלהי ישראל

קרני אור

התדי ג' מdzים לאליאנס (ס' סמלות פג' נ' 130) וכייל
בכחותו ואל ככליים לה הכל (יח' ס') פל תdzים במטוננת
(כהליים בזורהות פאלות) וכלהת פון נמליה הלא כת' לו
בז' יפתח פלו', וטה כת' יעקב בן רחובן כמ' כטו'ר, זלה
תdzבב פס הפס פלס (ס' סמלות פג' נ' 155) ופיין קדרי
חו'ר נלה'זית לב נג' הפלס כת', פס טרכתי מטערת כספ',
ועפה כטראת כספ' פס, צפי' זוז במקפ' כו' יכול לסייעות
בן מפרטי ככוכבים נתווה, ולת' ידע כי נסזו כו', זוז
טאפרט כו' פלפי כהביב לכפל דב' נ' כ' [כח] וכן יתמל
כת' ז'ל' כט' טאנדר זלו' ואל תdzים נך' הלא חוקות במוחל
צ'זואר כי סטוקצת רכיעית יוס' כל' חומפת ומגנפת, כי
היינש פז'זת המת כל' וכו', זול' הtan' נ' זנפה פליס
גהאניס מכחישת תקופת במוחל עי'ז', וכן יתמל לי' הגרסת
כל' חי'ג' פג'ז'יל' כט' כעבוד זלו', כמלה זול' נ' בז' ספ'יק
כיז' פיג' לדני' רב' הלא ולי' ביז' נ' נכל' סטומיס מהנו'
לברחות שתקופת רב' הלא נ' הונס כי' שערן כסוד כעבוד,
ועל'ס פיז' סואכים רז'ל', וכן פסק' פלמנ'ס ז'ל' (כ' ק'ת'
פי' פ'ז') ז'ל' לפ' שמאנו' תקופת זו סי' יותך המת מתוכנו'
במוחל', וסו' פלוכ' מדנליים בז'תנ'הו' כה'עגניות יותל מה'
ט'ז'ול' ופיין נהמ'ל'ג' פס : [כט] עין (ל'ס' כל' ב') נט'ס'
כל' חומפת ומגנפת, ולמחנו' תמל'ו יתרון מי'ט טnis
חפ'ז' חלקיים : (רמן) ותקופת רב' הלא ספ'ז' ימי'ס ה'
רגניות מע'ז' בחלק (כי' כל' החלק מתאר'ג' כט'ה' תה'לך
ולפי' תקופת רב' הלא כל'ר' כלה'יתיך' כט'על
וזה' התקופה כי' כנד' גלגול'ה, גס' כי' גרא'ה
וקורות : (רמן) כי'enk'לה האמדומה כל' חלקי הנגע'ן
קודם הלי'נו' מכ' מתגועה יטנה' סנו' גדו' : (ר'ן) הו'
גנד'

מקוב' רשי: לא) וטענו מל' קול מלה במת' פין ר' ט, ה' לט) מנתות כת' כ וכת' ס) נעל
כג טו : מא) דכל' כת' כ : טב) פין (מצעך כג, עז מקו'ן כת' ג' הות מס :

תנין : כב ותגא ד' שׁבוּעִיא פַעֲבֵד לְהָ
בְפּוֹרִי חַצְדָחָן וְתַגְאָ
הַכּוֹנְשָׁא בְמַפְקָא ד' שְׁתָא :
כְנָ תְלַת זְמַנֵּין בְשְׁתָא
יְתַחְזֹן בֶל דְבּוֹרִיךְ קָדָם

רשי

הַשְׁבָת לְה : (ככ) בְבּוֹרִי קַצְיר חַטִים . שְׁחַטָה
מְכִיחָה כְוֹ טָהָר כְלָחָס מִן הַחַטִים לְט) בְכּוֹלִיס
טְפִיחָה מְכִיחָה לְחַזְוָנָה כְבָחָה מִן הַחַדְךָ סָל
חַטִים לְמִקְדָשׁ כְיַיִן מְנַחַת כְעַומֵל כְבָחָה נְפָסָה
מִן הַקְעוֹלִיס לְיִיחָד : וְחַג הַאֲזִיף . בְזָמָן שְׁחַטָה
חוֹסְמִיחָה תְבּוֹחַטָה מִן הַסְדָה לְבִית ס) חַסִיפָה
זֹו לֵי הַכְנָסָה לְבִית כָמוֹ וְחַסְפָתוֹ הָלָל תַוקָה
צִיתָך טא) : תְקוֹפַת הַשָּׁנָה . טְפִיחָה בְחַזְלֶת
הַשְׁבָת בְתְחִלָת הַקְנָס כְבָחָה : תְקוֹפַת . לְזָוָן
מוֹסִיבָה וְקַפָּה : (כג) כָל זְבוֹרָן . כָל לְזָכְרִיס
שְׁכָך טב) הַלְכָה מְלוֹת כְתוֹלָה נְהַמֵּלוֹ וְנְכַפְלוֹ
זַיִץ מְסָס שְׁלָק פְעָמִים וְהַלְכָה לְחַיִב וְלְעָנוֹס
גְלָגָל קָטָן בְרָאשׁ טָלה נס : כְנָ שְׁלָשׁ

יְהוָה אֶחָד

כפכופו ספור תנועת הגלגל נכל' טמות, וכן
כללת צמלת וכיוס האנכי עי תכנות, כי יוס הנמס
האלא כו' סמיה יmis ורכיבע יוס בקירות,
ולנה כה מלה ובווט האנכי תכנות חכום טבות
סנת האטמיטה: (רלה) פ"י טירד עליה נס ביות
סנת: (רלו) ולג' מהיה נטלפרות לזרוע להותה:
(רלו) פ"י אס לא יהסן בנת הגס יסתה:
(רלה) בכלה ולמעלה כנ' פז: (רלט) אס למלה
כנ' גז: (רמ) ועתם החקל כי תקופת האנה
מתלבחת, וטוף האנה בערכה הו' תמלת סנה
המלחרת: (רמיה) זהוו' תורי תחלת סנה המלחרת:
(רמכ) בה' זיל יוכים כי לטעס אהמייטי תקונכו^א
אוכמים כי לנענס חכם האמן צמול מהוניס סמוד
ליזס העוזר, ולאה' יוכל נזס זמן להתחלר עד
להת סוכות: (רמנ) וברטו קו', וזה מעין
כי הקיפו ימי המטה (היוכ' ה' ה) ויקף וקוף
בעניין חמל והו' מעין סוכוב, וחלר תקופות האנה
על תקופת האמן סיוכן כסוף האנה לתקופתו
(ז' מלך): (רמל) תקופת סמודל סס"ה ימים ו-בניעו יוס
על חמץ לננד ר' יט טנים כו' מהו' לננה שמה לחות
שנות תקליז הלקים מהלי תתר'ף נטה, ומול מ"ח
לע"כ רגניות): (רמו) וכן יזכר בה' זיל בס' העצוב,
ברחובון היהת כתקופה ביוס ברוחובון על חג חמימות
טני חוקניות עיינס: (רמו) ר' אל במתינות: (רמח) ר' אל ב'
שנכל לחות מכן תחול האמן נד' חלקי האנה, ומרלה נ

אונקלום

שמות לד תשא

568

הָאָזְן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רַבּוּ עָלֵיכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת־יִשְׂרָאֵל כְּדֵין אֲרֵי אָזְרָךְ עַמּוֹתֶיךָ מִן־קְדֻשָּׁךְ וְאֶפְתַּי יְתַחַזְמָךְ וְאֶת־אֶרְעָךְ יִתְחַמֵּךְ אֶנְשָׁיִת אֶת־אֶרְעָךְ בְּמַסְקָה לְאֶת־חֹזֶקְךָ קָדָם יְאָזְנָךְ תַּלְתָּה זְמַנְךָ יְאָזְנָךְ בְּשַׁתָּא : כִּי לֹא תְּבָזֵב עַל חַמְיעַדְךָ דָם פָסְתִּי וְלֹא יִבְיתְּזַעַן לְצִפְרָא בְּרַמְפְּרָבָחָא תְּרַבְּיָגְנַסְתָּה דְפַסְחָא : ט' רִישָׁבְגָּרְיָא אֶרְעָךְ פִּתְמִי לְבִתְּ

ראשי

על מנין לאותן צבאים ועל מנין טהה סככים : (כח) אוריש . כתרגומו חטמייך וכן החל לך (ט) וכן ווילס חת לחטומייך (ט) לי גירוסין : והרחבתך את נבלך . וולפס רוחוק מצעית הבנימיה וולינך יכול לרחות לפני תמיד לך חונטן לן צבאים רגילים כלנושה : (כח) לא תשחט וגנו' . לך פטחת מה פטחת וועלין חמץ קיס (ט) חואלה לנטומת מה לוילק חו' לוחל מצעי חצולקה (ט) : ולא אילין . כתרגומו חין לינס מוענת (ט) כרחות חמוץ ווילן לינס חלון צנעמוד הקטול . זבח חג הפסח . חמוץיו . ומכלון חטה למל לכל קעטל חלכיס ווילכיס (ט) : (כו) ראשית בכורי אדרטך . בנו ראשית . במו בפרש הרשותה (רמ) ואלה הד הגראים (רט) , וסתחה ואלה המשפטים

יחל אור

נגן קופה טהור סוכך חיק טוני גרס הנגען ד'ס רחינוו , וכחויט ס'ג' דריש מסכת ח ד'ס קידון ר'ג' , וכט' בטטר ל'צ' זיל , וכט' כטבוב לכסתיו טפל ז' , וכט' מ' קפ'ת לכרטנ'ס ז'ל , וכט' יסוד פולט מילא ז' פ'ת' , וכט' נמאל זיפיס ס' יב' וכקדמתה פ'ת' ז'ל פ'ל סחורה גדרין ס'ג' ונכחווי ס'ס : [ל] וכן ס' גלדי' , קמל האט' (רננ') בפ' מפטיסים לג' הזכיר הגדתנות כי אוירום וגנו' , ולע' יתמוד וגנו' : (רננ') כי שם היה חמוץ קודם הטע השנעל : (רננ') אך יعلו לרנעל ויקיימו כמלוא יסיו' נסמריס : (רננ') וזה הגדל בין תהום לחמליה , סחתה והגדל וכהמלה מקיימת עס המועטה : (רננ') ויתלו זלכ' לקהה , אך נמאל כחוימה שחשיה עליהם יתקטו ולע' יהמלו לקחתה דעתה : (רננ') ודעת ר'ג' גנ'ח' , ורקינו מגנאל וברס'ס'ס , טיפרסו זס , וטולו חמוכה גמורה , ועין קרני אוור זס בטלה נד' : (רננ') כנ'יל יספר זס ממלת האדור , האט' הפטיסים ה'ט'ל כירוטליס הלאו נטול ולבז'ו : (רננ') וכן פ' ה'ט' זיל (דנ'ר' ה'ט') אמלת ממל כלזוןEk קדש מתחפרת לטמי טעמיים , הלחול גול ומופק וקחת זל למaries נחזהה וכחולונם , וכן ולע' יתמוד מה שחת אוילן , כי חס חין פירוטו כן הגה תסעה גולן רעה ולע' גע' הכתוב אלון לנטנה , וטעם העני לזון תקופה זלכ' ולב' הלאו לפועל : (רמ) כמו בפ' מפטיסים : (רמ) טהנתה טמלה טפל מנתן

מק"ב ר'ש"י : טג) דכויס כ' ג' : מד) נט' כה' ג' : טה) לג' יואר ווינה פ' כי חוליכ גויס , דס' גויס גויס וטוג גויס מ"ז לנטה כל בז'ו צי' טו) פין לאטלה כב' יט' מק"כ ר'ט' ה'ט' מו' : טז) אה' לה'ט טז'ו יט' לאס מזע בז'הט פוג'ו צל'ו : טח) לאט' פפ'ל'ס : טט) וככני לאט' פפ'ל'ס כב' זל' קנ'יל ג'ס כתגנוו' חין לינס

אבן עוזרא

בעבור דבר העNEL (רננ') ולו : בך כי אוריבץ . פ'י בפרש הרשותה (רננ') , שלא הוכיר בראשונה (רננ') כי לא הווצרך (רננ') , כי אחרי שהשם צוה שיעלו כל זכרי ישראל לראות פניו , הנה אין ספק כי השם ישטר ארצם פפני האויב , אחר שבכל ישראל עושים רצונו , וזה הטעם באර אותו היטוב (רננ') : וטעם ולא ייחטוד איש את ארצך , כל בך אשלה אישה בלב השבניות אטילו שלא יחתטו הארץ (רננ') אף שעלה בלבם לעצמות מלחה (רננ') : (ס'ה'יק . ויאמר הנאן כי בן ושהיה אשה משכנתה (לט'לה ג' כב') שהתריד השם אטילו אשה טשכנתה (רננ') , וכן פטחים בזו בזו (ישע'י ג' כב') (רננ') , ושכרם שיכרית גויס וידחיב גוכלים , ונכרי לא יעבורי בארץ , בגב' הוכרים ייראות את פניך' : וטעם ייחטוד . כס'יג'ו ויקח (רננ') : בנו ראשית . במו בפרש הרשותה (רננ')

קרני אוור

ד'ס רחינוו , וכחויט ס'ג' דריש מסכת ח ד'ס קידון ר'ג' , וכט' בטטר ל'צ' זיל , וכט' כטבוב לכסתיו טפל ז' , וכט' מ' קפ'ת לכרטנ'ס ז'ל , וכט' יסוד פולט מילא ז' פ'ת' , וכט' נמאל זיפיס ס' יב' וכקדמתה פ'ת' ז'ל פ'ל סחורה גדרין ס'ג' ונכחווי ס'ס : [ל] וכן ס' גלדי' , קמל האט' יהמלו לקחתה דעתה : (רננ') ודעת ר'ג' גנ'ח' , ורקינו מגנאל וברס'ס'ס , טיפרסו זס , וטולו חמוכה גמורה , ועין קרני אוור זס בטלה נד' : (רננ') כנ'יל יספר זס ממלת האדור , האט' הפטיסים ה'ט'ל כירוטליס הלאו נטול ולבז'ו : (רננ') וכן פ' ה'ט' זיל (דנ'ר' ה'ט') אמלת ממל כלזוןEk קדש מתחפרת לטמי טעמיים , הלחול גול ומופק וקחת זל למaries נחזהה וכחולונם , וכן ולע' יתמוד מה שחת אוילן , כי חס חין פירוטו כן הגה תסעה גולן רעה ולע' גע' הכתוב אלון לנטנה , וטעם העני לזון תקופה זלכ' ולב' הלאו לפועל : (רמ) כמו בפ' מפטיסים : (רמ) טהנתה טמלה טפל מנתן

**בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְאַתְּבָשֶׁל בְּנֵי
בְּחִלְבָּן אַפּוֹ: פְּשָׁבֵעַ נָאָמֵר יְהוָה
אֱלֹמֶשֶׁה בְּתַבִּילְךָ אֲתִיכְדְּבָרִים
הָאֱלֹהָה כִּי עַל-פִּי הַדְּבָרִים הָאֱלֹהָה
כְּרָתִי אֶתְךָ בְּרִית וְאַתִּי-יִשְׂרָאֵל:
כַּח וַיְהִי-שָׁם עִם-יְהוָה אֶרְבָּעִים יוֹם
וְאֶרְבָּעִים לִילָה לְחַם לֹא אֶלְלָה
וּמִם לֹא שְׁתָה וַיַּכְתֵּב עַל-הַלְּחָות**

אבן עוזרא

עד שש שנים (רפס) טשפטים הם, והכהן הנדול והשופט שהוא הפלך הם חיברים לסתם ולרעותם (רפס), וחוב הצבודם הגזברות אחריו בן כמו אלה (רכד): בן ויאמר. ואעדי שכבר היו כתובים כתובם פעמי' אחריתם עשרה הדברים, על בן נתבה הפרשה הזאת פעמים (רפס): (סיהיק). כתוב לך את הדברים האלה. כאשר פירושתי בע' שביריך (רפס): כח ויהי שם. רבים חשבו שטונונים ים עד טעה מוקומות גדי עזים למלת שנרי ספס כל בדור עד שנתן לו השם אה הלוחות (רפס) ולא יונקיס במתגעג' (יב): בחלב אמו. פלט לטוף טחין לו חלב חס צחין הייסלו מן בטולס כלו מדבלי סופליים (יד): (כז) את הדברים טעה בדור עד שנתן לו השם הלוחות הראשוניות. ובן כתוב ויהי טעה בדור ארבעים ים וארבעים האלה. ולמי מטה רקמי לכתוב מולך קבען לילה (לטעה כד יח), והוא אסר ואתנבל לילה (לטעה כד יח), והוא אסר ואתנבל לפניו השם את ארבעים הלילה (דברי ט כה) או אסר טעה פרשת דאה אתה אוטר אליו (לטעה לג יב) ואחר בן ירד ופסל האلوחות והעלם עמו על דר סיני, והגה בתוב וייעbor ד' על פניו (לטעה פ' ו) ואחר ברך, ויהי שם עם ד' ארבעים ים וארבעים לילא לחם לא אכל, כתשפטו בסעם הראשונה נם בשניה (רפס): ויכתב על הלהות. השם כתוב וכתבת עלה הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות

קרני אור

כן יתנו לך כללות וכנתים הנקמות כמס' יסילן כהן מה שמלו כתבי עוכדי הטען היה הלאן כפ' כו: (רפס) פ' עד ס' ניס חורע ה'ת כהן מבנו קלן פאפריז מצלר כלו צלאן הירקן (למנלאן גג י): (רפס) כי האפסטיס ה'ס כהן נמאן נתקה סדניש סילן גמלו ויכתוג פל היוג על הכהן ועל המלך למלוד הוהם ולדעתם: (רפס) ומכתת ורגלה הס חיוני ה'גנוד: (רפס) וכי קרמץ', כי כל קמעסה ה'צ'ר ק'ו' כלות הרכזונות ירלה לאנווע טמיס כלוות כבניות: (רפס) לערלה פ' יה: (רפס) ר' צ'ר עמל ס' רק טמוניס יוס, והס ארכניש יוס צלומות הרכזונות וחרניש יוס צהנתן, וכהס כתוב כלות כבניות: (רפס) לערלה גג יה: (רפס) ועמל נ'ה ק' יוס וכן פ' קרמץ', ועינן פ' כת' זיל (דראים י ה): (רעד). ולמי יהוור למטה: וכנה

סקו'ב רשי: מועלת כראה פזונת, וזה לנו נס כפמוד הפטה אל-כען כען אין מושל כלון המתרגנס וננדכו סצ'י וגט חג בפסת יהוליו, ומכלן ה'ת נמד לטולס. וכן פן דכרי פאתרגנס ולמי ה'מג' נ'ה ל'מ' כתיגמו, ווילאך לענד' כהן ווילן ל'ה גלן כענות ה'צ'ר נ'ה'ת כרכ' פ' נ'ל מ'ל' נ'ס לדוכ' ב'ל'מ'ל' (צ'לט גר): ג' לכ' ח': ג' פ' עין ר'ב' מ'ל' מ'ל' נ'ג' ע' מ'ק'ב' ל'ב' מ'ל' נ'מ' נ'ג' פ'ין ר'ב' ס' ו'מ'ק'ב' ל'ב' מ'ל' מ'ל' נ'ג' (גר) ח'לן ק'ג' כ:

אונקלום

מקדשא ד'יך אל-ה'ך לא תיכלון בשר בחלב: כי נאמר י' למשה כתוב לך י'ת פרגמיה קאלון ארי על טימר פרגמיה האלון גזרית עטף קים עם ישראל: נ'ה ותוה תפון קדם י' ארבעין יטמין וארבעין פ'ילון ל'חמא לא אכל זמיה לא שטיוקת בעל ל'חיא י'ת פרגמיה קים עשרה

ריש'

מקננת למיניט כהמורייס נקנ'ת הילך הילך חוץ וקעולה וגפן י') וגנו' ודקם כוח דקס חמליס יא): לא תבשל נדי. ה'זאלס ל'גאל וחלב וקעלה פטמיס כתוב בטולס או' נ'חילס ויחד להנלה ויחד ל'חיכול בישול נב'): נדי. כל ולד רך במתגעז ויחד מען. וככט ממה ס'קולך לפלא בכם מקומות גדי עזים למלת שנרי ספס כל יונקיס במתגעג' (יב): בחלב אמו. פלט לטוף טחין לו חלב חס צחין הייסלו מן בטולס כלו מדבלי סופליים (יד): (כז) את הדברים טעה בדור עד שנתן לו השם הלוחות הראשוניות. והלה. ולמי מטה רקמי לכתוב מולך קבען

יהל אור

כן יתנו לך כללות וכנתים הנקמות כמס' יסילן כהן מה שמלו כתבי עוכדי הטען היה הלאן כפ' כו: (רפס) פ' עד ס' ניס חורע ה'ת כהן מבנו קלן פאפריז מצלר כלו צלאן הירקן (למנלאן גג י): (רפס) כי האפסטיס ה'ס כהן נמאן נתקה סדניש סילן גמלו ויכתוג פל היוג על הכהן ועל המלך למלוד הוהם ולדעתם: (רפס) ומכתת ורגלה הס חיוני ה'גנוד: (רפס) וכי קרמץ', כי כל קמעסה ה'צ'ר ק'ו' כלות הרכזונות ירלה לאנווע טמיס כלוות כבניות: (רפס) לערלה פ' יה: (רפס) ר' צ'ר עמל ס' רק טמוניס יוס, והס ארכניש יוס צלומות הרכזונות וחרניש יוס צהנתן, וכהס כתוב כלות כבניות: (רפס) לערלה גג יה: (רפס) ועמל נ'ה ק' יוס וכן פ' קרמץ', ועינן פ' כת' זיל (דראים י ה): (רעד). ולמי יהוור למטה: וכנה

אונקלוס

שמות לד תשא

570

את־הבריה־הברית עשרה־הבראים; פְּתַנְמִין: י"ש ות'נה פָּד
נְתַת־מֵשֶׁה מִטְוֹרָא דְּסִינִי
כְּטוּנִיהִי בְּרִדָּת מֵשֶׁה מִהְרָסִינִי וְתַרְיוֹן לְיִתְיִי סְפָדִותָא
לְחַתְתַּת הַעֲדָת בִּידִ־מֵשֶׁה בְּרִדָּתָו

רישוי

פה נה): (כט) ויהי ברדת משה. כאנכין
לומחות המלכות ביזוס הקפוליים: כי קרן.
לצון קליניס קהול מכחים וכולם כמו
קרן ומשיכון זכה מטה לקליני יכול לרבותינו
המלךו מן המעלך צנמן קקדושים כלוך כו^ה
ידו על פניו טנהמל ומכווי כפי ט):

הכתוב בלווח האחר בן בשני (רעט) רק בעבר האחד וכור ובשני שמור (רעט), ואחרים אמרו כי בעבר
אחד דבר אגבי, וב עבר השני כננדז לא תרצה, והטעם כי בצלם אלוהים (רעט) וע"ז כננד לא תנאף,
והעדות בבנות מדין (רעט), גם לא תגנוב כננד לא תשלא והעד ובא אל בית החנשב (וכביח)
ח ד) (רעט) ידבור לא תענוג כננד זכור, כי העיטה מלאה בשבת מעיר עדות שקר שליא שבת בו האש (רפ),
ולא תחטוף כננד בבד (רפ) ואגבי לא ידעת כי לא פורש אורך הלוחות ולא רחבים כי ישילוחם מתלווקת (רפ),
וזאלו היה גם זה טפורש, לא נדע המכabb אם דק אם עב (רפ), ואף כי שהוא סכתב אלוהים, וחנה דבר
לא יהיה לך, גם כור ארוכים פאוד (רפ) ושישת זה אחר זה והקיטנים (רפ) רק חישר בעיני שהו שני
חולות בתוכיהם מהוות מתחלת אגבי עד לרעה (רפ) [יב] רק הדברים שדרג השם הכתובים גם יתרו הס

יהל אור

קרני אור

(רעט) והנה הפס כתנס: (רעט) (נדקרים י, ג' ד)
כלמות מואז למסס אגבי פסום כתכ ען כלמות כהבל יואז (רב) וכט סיטר מתייבז.
וחעל הברה וטני כלמות נידי ויכזב מל כלמות
ד' וכט בטוטה מוכרכ (ידי"ה): [רב] וכט סיטר מתייבז.
וכגה פז החאסה סלהזוט נכתיחס לפמיי סלהזוט כלות
כלצוב קראלזון וגוי, ופי' הרמאן, ומפני פה מלמר כתחב
האל, וצמץס סלהזוטים נסיבות בין לחץ לאחינו פל לוי
המלך וילג' פז כלמות כהבל קלאש הילקיס:
המלך וילג' פז כלמות צתיס, וויס פז כל סדרות כהבל וזהירות וככינס
כלמות נס סיס נזק נזקי נמות הילג' כהבל (זס): כל המאות כהבל הילג' הילג' כהבל (זס):
בכ, ה: (רעט) וכן דעת הקי זיל למעלה כ, ה, וכפי' הקור למעלה נל ה ג' הוות יז: (*רעט) כלות
המלך דנרי הפס נחלקים לאני טוריים וכלות הנסי דנרי מסה וממלקיים נ"כ נזקי טוריים: (רעט) כ"ה
דעת חכמים (מכילתא יתרו פ"ח ירושלמי סקלים פ"ז ס"ג, פשרה טל לום זה וערשה מל לום זה: (רעט) והו
לטת הנגן ר"ס למטה כ, ה, כו' וכור פוע כלות הלהד וסמור כלות הנסי: (רעט) וכ"ה (מכילתא
יתרו פ"ח ספ"ר פ"ז עשרה הסדרות פ"ז כהן טמו"ר פמ"ז ו) כ"ז
נתנו עשרה הדרשות, כ' על לום זה וכ' על לום זה, כתיב חנכי ד' הילסיך, וכננדז נג' תרלח,
תנייל הכתוב סכל מי צופך דס מעלה עליו סכתוב כהלו ממעט כלמות סמן: (רעט) כ"ה (מכילתא
בז פ"ז זס) נג' יקוח נג' וכתייב כננדז נג' תנתקן מגיד הכתוב סכל מי צועגד פ"ז מעלה
טלו סכתוב כהלו מנתקן להר המקומות, ומה שלמה הלהר הלהר, וויכל הפס ויסתמו
כח ה ג) ויחל הטע לזנות אל בנות מולב, ותקראן לעס לנכמי הלהרין, וויכל הפס ויסתמו
להילסיך, ועין ספרי זס, חי' כיה המעסה, והס כי' ביה בנות מלין ולג' בנות מולב, וכן
כתוב הרלי"ה זס, הפס קיו בנות מלין וסתנכרו עלמן לומר מותבויות חנחנו: (רעט) וכן (מכילתא ופסוקת זס)
כתיב נג' תטול לת זס ד' הילסיך לאו' וכננדז כתיב נג' חנגו, מנייל סכל מי סהו' גנו' נסוף כה לידי סכונת
טו', סנהמר בגנו' רלומ' ונו'ר (ירמי' ו ט), וכתייב, הילג' וכחט רלומ' גנו' ונו'ר (ס'ז) וכ"ה (זס)
הכו' רלה' מון ה'פ', ובאה אל ביה הנקב וכננדז כתיב נג' חנגו, מנייל הכתוב סכל מי סהו' גנו' נסוף
כתיב זוכר חת' זס הצענת לקלסן וכננדז כתיב נג' חנגו, מנייל הכתוב סכל מי סהו' גנו' נסוף
מי סהו' ולי' הטעלים סכל דרכ' עולמו לאטה ימים, ולג' נט' צבאיים: (רס"ג) וכ"ה (זס) כתיב נג' חנגו
זאת חמר, וכננדז כתיב נג' חהמו, מנייל הכתוב סכל מי סהו' גנו' מוליד כה סהו' מקלה
את חנגו וחת' חמו, ומכם למי סהו' חנגו: (רס"ג) גנ' (כ"ב יד ה' נדריס נט' ה', ירושלמי
סקלים פ"ז ס"ג, תענית פ"ז כ"ה): (רפ) מין כפי' ה'מ' זיל למעלה נט' טו': (רפ) מכמה
פסוקים: (רפ) כנד', נט' תרלה, נט' תחמוד: (רפ) וכי' המסה על נט' חמד וממתק מל לום טו':
וכס

אבן עזרא

הראשונים אשר שברת (לטעה פ' א) (רעט): פה נה: (כט) ויהי ברדת משה. כאנכין
(פיהיק). ויכתב על הלחת. השם כתוב, כי כו
כחו, וככתמי על הלוחות (לטעה פ' א) נ"כ ספור
בטשנה תורה (רעט): וטעם דברי הברית. שהז
כל לכל הפטיות (רעט), וי"א כי בlichkeit הדאשוניות
נכtabו מה שאמר השם, ובשניות שאמר משה על פי
השם (רעט), ואחרים אמרו כי בלווח אחר דברי השם
נחקים ובלווח השני דברי משה (*רעט). ויא"א כי
הכתוב בלווח האחר בן בשני (רעט) רק בעבר האחד וכור ובשני שמור (רעט), ואחרים אמרו כי בעבר
אחד דבר אגבי, וב עבר השני כננדז לא תרצה, והטעם כי בצלם אלוהים (רעט) וע"ז כננד לא תנאף,
והעדות בבנות מדין (רעט), גם לא תגנוב כננד לא תשלא והעד ובא אל בית החנשב (וכביח)
ח ד) (רעט) ידבור לא תענוג כננד זכור, כי לא פורש אורך הלוחות ולא רחבים כי ישילוחם מתלווקת (רפ),
ולא תחטוף כננד בבד (רפ) ואגבי לא ידעת כי לא פורש אורך הלוחות ולא רחבים כי ישילוחם מתלווקת (רפ),
וזאלו היה גם זה טפורש, לא נדע המכabb אם דק אם עב (רפ), ואף כי שהוא סכתב אלוהים, וחנה דבר
לא יהיה לך, גם כור ארוכים פאוד (רפ) ושישת זה אחר זה והקיטנים (רפ) רק חישר בעיני שהו שני
חולות בתוכיהם מהוות מתחלת אגבי עד לרעה (רפ) [יב] רק הדברים הכתובים גם יתרו הס

מקורי ואוורי רשי': נט' גיטין ס, ג, תמיוס יד ג, ועין תנומתב יט, טמו'ר פמ"ז ו' וגכו'ן כט'ז, ילקוט פ"ז:
ה' גז, תנומתב ג, ג, פס'ר פ"ז טמו'ר פמ"ז ו' וגכו'ן כט'ז, ילקוט פ"ז:

אונקלוס

שמות לד תשא

רפיו 575

**מִזְהָבָר וּמֵשֶׁת לְאִידְעַכִּי כָּרְנוֹ
עֹור פָּנִיו בְּדָבְרוֹ אֶתְךָ: לְוַיַּרְאָ
אַהֲרֹן וּכְלִיבָּנִי יִשְׂרָאֵל אֶת-מִשְׁתָּה
וְהַגָּה קָרְנוֹ עֹור פָּנִיו וַיַּרְאָ מְגַשֵּׁת
אֶלְיוֹן: לְאַוְיִקְרָא אֱלֹהֶם מִשְׁה וַיַּשְׁבַּבְנָה
אֶלְיוֹן אַהֲרֹן וּכְלִידָה גְּשָׁאִים בְּעֵדָה
וַיְדַבֵּר מִשְׁה אֱלֹהֶם: לְבָב וְאַחֲרִיכֶנָּן**

אבן עורא

כתובים (רפוי), יבמ' ואתחנן אטריש טלית שמכור חכירה (רפמ), ויתכן שנכתב בעבר האחד כי הדרורים, וכמוות בעבר השני, ושניהם הכתובים נט' וישות (רפט), וזה פ"י, מזה ומזה כי הם שווים; בט' ומושה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אהרו. התעם בדבר אותו השם (רל) וזה בעבור שנראה הבהיר על פניו על כן הוהירו כודר הרקיע (רלה): ומלת קרן. מנורת קרנים מידו לו (חבקוק נ ד) (רלה) כי כן כתוב נקיי בעלה: וידבר משה אליהם. קליחתו של מקום ולצון סועה כוונת כל קמעין זהה נח): אמר אחורי קרנים מידו לו, היה הטעם כפול (לכ) ואחריו בן גנסו.حمل תלמיד לזכיס כתשפט (רלה), ישתחקו עצמות חי הפשע שאמר כי בעבור שלא אבל לחים שבו פניו משה יבשות בטו הקרן: וטעם ויראו. טפמי שהיו פניו סכורות, ואיך לא פקה זה הסקלל את עיניו, כי לא יירא האדם לנשת אל הארץ רק בעבור דבר פלא שנתה חדש בו שלא ראה בתואה, ואין אדם שלא ראה פניו המת, ולא יירא מנשת אלו, ועוד אלו היה כהה, למה לא היה תסיד המיטה על פניו, ולמה היה טביר אותו תמיד בדברו עם ישראל, והלא ראה (רלה) כי בהיותו בן טאה ועשרים שנה לא בחתה עינו ולא נס לחיה, ואף כי כאשר היה בן שטונים: גפיהיק. כי קרן עור פניו. כטעם זהה, וכן קרנים מידו לו (חבקוק ג ד): ל וירא אהרן. שהוא הרראש (רלה): ובכל בני ישראל. הם הנשיאות, שהיה טשפט משה לדבר אליהם (רלה), וכן כתוב וירא אליהם משה (רלה): (גפיהיק). ויראו. ששבו לאחדר, וחעד וישבו אליו (רלה): לא וישבו אלו. והלא היה לאות כי שכוב טרוב הפחד אחורי צאתם לקראותו (רלה) ואחרי כן כל בני ישראל

יהל אור

(רפ) והם לדברות הכרתונות ויקή מהה סיו כתובים המליר, ויקרה קרן פ"ט טהור מכסיק וכולט טל סני כלות: (רפח) טין כפי' מה' ול (דנרים כמין קרן: (רלג) כסל הפני כמלות סוכות: כ פ): (רפט) וכלהת חכמים (מכילתא פ"ח ירושלמי (רלה) פ"ג האכירות סקליס פ"ז ה"ה) טשרה טל לוח זה וטשרה על תחלה: (רלו) פ"י סכי' מינגן מטה לדניר מליכט לוח זה, סגולמר חת לדברים היללה דניר ל' וגנו' וכלהת חמלת: (רלו) וסימס וויטנו מלוי להרן וכל הנסיאים וכלהת טל סני נוהות להנויות (לדרי' ה' יט) וכלהת כהחות כלהות הכרתונות: (רל) כי כתוב קילר נני יטראל, לס הנטיות, דהו כתיב נט' ולג זכר מי כוונת המדבר: (רלה) פ"י סהוכירו טלקין ותהיי כן ננטו כל נני יטראל וויזום: פינוי צואר ברקיע מכוון ל' חסר הילל עלי (רלה) ילה טלה פתחו כלג, חכל צו למלול כלנרו מהו: (רלה) וכט קו זכר סייגן מנוק כתלאס המתקל מלנרכ: (רלה) וכן פ"י קרמנין: נגנו'

מקוב"רashi: גז) נפיל כד י: גה) פ"י חפס"י זכו נטן פכל, לפ' פינוי חטו זוקין לטרכו כלו נטן סוט מתחניאת כתפין, וסיפר רוגה להרן, והוא יילו מגנתה הילו וסיפר קולע הילcum מסק, וסיו זנויות הילו, והמ"כ סיו גנויות. וביס מלה מותס, וסיפר עטן על פינוי מסקה (טוכין):

נִשְׁׁוּ בְּלַבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִצְׁנָם אֶתְפָּל-
אֲשֶׁר דָּבַר וְהֹהֶה אָתוֹ בְּהָר סִינְיָה:
עַל-פָּנֵיו מִסּוֹדָה: לְדִיבָּר אֶתְמָשָׁה לְפָנֵי
רְשֵׁי וְכַד עַל-מֹשֶׁה לְקָדָם

רשי

חוול ומלמד כפרק זה בטלה לישכלו. תנו לבן הילד סלול המשנה מטה כי אם לומד אוטי הגבולה נכסה הלאן טנה לו מטה פרקו גמתקה הלאן ויטב לו לנטול מטה נכסו בכוון טנה לסט מטה פרקס נסחלו סט ישב גלגול לימין מטה וחיתם לנטול מטה פרקס יוכו' נכסטו זקניש טנה להט מטה פרקס נסחלו זקניש ישבו לדמי נכסטו כל בטנס טנה להט מטה פרקן מלא ביד כל בטנס ח' ביד זקניש ב' ביד בוי הלאן ג' ביד הלאן הילכטה ווכו' כדריחתו בעילובין נת) : (ג') ויתן על פניו מסווה. כתלנוומו בית חי. לanon הלמי כו' בגמלה סי' לנחו ס) ועוד בכתובות הו שכך מקום לאפה סא) לanon רבטה כי אם מסתכל נטה חף כהן מכוח גנאל קניון כנגט טזואה, ובבאו לדבר אל השם ישים הטסוה סדר מפניהם עד יום פותה, על כן לא בהתחה עינו, עברור שלא יפחוו ישראל בריבם זה עם זה (טיכ'), שחדר השם לפניו שלא יראה ישראל בכל סידר את הטסוה בבואו אל אהיל טוען שידבר ביה'ך. מסווה. פירושו ידוע מהתעתט (שטו), וקרוב על הראות וייזו טסוה כי כן ויבתר אותן בתוך עברור שהוא שופט ישראל, ומזרוב הפחד טויה הקדושים יסיר אותו כי אין צורך לטסוה, ויצא ופניהם ישראל, ולפי דעתך שאין הדבר כן, רק דבר השם רואיו, הנה כאשר קראם נגשו אליו כל ישראל וסדר זהה כבוד הכנוע בדבריו אותו, ע"ב היה טרי חפסוה

שנה א' אור

לען יסכים טמו : (ט'ג) פ"י סמלוט פחדס גראחותס
פנינו לען היין יכוליס לומר טענחתס כפנינו , וכדי
טלאן יתכלגלו נטענותיכס היה סס המפהו : (ט'ג) ה'ת
הה'ור הנקול מכבילו ית' : (ט'ג) סככהן מטה נפנוי
האס לקל האפטע יטיר המפהו מעל פנינו , ויקגלווהו
פנויס כפנויס : (ט'ג) וענינו כטו נמייף הו מסך
הניתן כנדל האפרוף ובית העיניט , וכן ת"ה
בית חפי" , זוכ"ע וכירוטלמי תלגמו , סודיה :
(ט'ג) עיין חות סח : (ט'ג) ובפי הגרון הכנילו
נסט הנקון : (ט'ג) עיין חות טיב :

במסגרת הנחות : (בימ) פין מות

• 106

(ב) נגנו הליו: (טח) נמעלה: (טכ) ומדובר להם הפרטה כוחת: (טג) וכוח מכסה על הפנים. לכטוטו: (טל) וכן כתכ הק' זיל (בריה' מט יה) ונדר ענכיות סותה, וויה טהור כמו כסותו והוא חסר כ"ג ועין ביהולי טס: (טט) טהיינה נרחות: (טז) זכם פריס טלנו עלתה כליזב כל' וויאו, פיין מנחת צי טס: (טז) זהה הויא נעלמת ובזה הויא נרחות, וטניות טעתם לחן מן עול ימיס: (טט) ג"כ נעלמת ונחלית: (טט) זיל "יסיר המטה" וכ"ה חני' בבלר ילקק: (טז) יסכים לפ"י קנהו זיל: (טיח) בז

טקו"ב רשותו : נט(79 נד כ: ס) כתובות ס. . ס' להלן (נכח: סא) סס ק, ה פ' כס מפרקן בפניו :

שמות לד תשא

רפו 673

**יְהוָה֙ לֹאמֶר אֶתְנַחֲמָנָה
עַד־צָאתְךָ וַיֵּצֵא וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־אֲשֶׁר־יִצְהָרֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל אֶת־פָנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרְנוֹן עֹזֶר
פָנֵי מֹשֶׁה וְהַשִּׁיבָה מֹשֶׁה אֶת־הַמְסֻונה
עַל־פָנָיו עַד־בָאָו לֹאמֶר אֶתְנַחֲמָנָה סִסְכָ**

כל"ע. מנגן פינן. ופסניטין ויכי ימיס יוכס נמלים ה' כסימן י"ח :

אונקלוס

יְהוָה לֹאמֶר עַמָּה אָעָרֵי
יְתִ בֵית אֲפֹהֵי עַד
מִפְקָה וְנִפְקָה וּמִמְלָאָה עַם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְתִ בֵית דִי
סְתָפְקָד : לְה וְחַזֵן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל יְת אֲפִי מִשְׁה
אָרֵי סָגִי זַיְוִוִיקָרָא דָאֲפִי
מִשְׁה וְאַתְבָ מִשְׁה יְת
בֵית אֲפִי עַל אֲפֹהֵי עַד
דָעֵל לֹאמֶר עַמָּה :

ס ס ס

אבן עזרא

טע פניו בבאו אל אהיל טועד יקבל האור (טיט), והיה יוצא ומדבר עם ישראל את אשר יצוה, והיו רואים קרינה עור פניו להיות לעד נאמן שהשם דבר עמו, והיה עוטר עור פניו עד שישים לדבר (טט) ושם הטסוה על פניו שלא ימול טעני חסרי דעת בעבור טור האור שוב פניו בקדותיהם (טכל) (יג), ואם תסתבל היטב בטרשה תראינה בן, ואל יטען טוען בעבור שטצאנו לא בחטה עינו (דבר' לד ז') כי אין העדרת כיהות עין ונום לח קרינות טנים (טכל) ודע כי לא מצאנו לנכאים טופת גדור טוה, כי כל פלא שיחדש השם להזדיק נביאו היו באחרים שהוא חזק בטנו, גם האות היה פעמי אחת (טכל) וזה האות פעמים לא ידוענו (טכל): **לְה וְרוֹא**. והנה טעם זה השיב משה את המסוה. ובן עשה תמיד (טכל) וככזה היה טעם שאפלו כבוד השם אליו, ולא נודע קבועתו בחמלת ד' עליו (טל) ברוך אשר בהר בו ושם רוח קדשו בקרבו (טכל):

חסלה פרשת כי תשא

קרני אור

(טיט) אלו קיון פניע כרדי'ג מפי' סקלר קלטונו ממך וסיג פליז פ"ג: (לד) וכן כתכ סרלינג וכנס עסס זה טיטית, כי חולין גודע מוקס קכוות יטעו קלוות סכחים ויפזו ממנה ע"ז, מל' מה צית尔斯ס מסינפלמות טפס:

חסלה פרשת כי תשא

רישוי

כפלוף ובית סעיניס ולכבוד קרני סקסו שלם יוננו הכל מסס כי נוון המסוה כנגנון וכטעה נוטלו בטענה קסיה מדבר טס יטולן וכטעה ססמקוס נדבל עמו עד לאותו ובלחתו ילו' כלום מסוה: (לד) ודבר אל בני ישראל. ולחו קרני כוד בפלו. וכטעה מסחלק מסה: (לה) והшиб משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אותו. וכטעה לדבל חטו נוטלו מען פלו: **חסלת פ' כי תשא**

יהל אור

(טיט) אלו קיון מקובל הטענה: (טכ) וככלדרו ליטולן כי מדבר מגלי מטה כי קיה לו מפשיט עליים, וככה כייה זה צלופן צנעת נתינת הספע ההולקי הליין וכמת למדו ליטולן כי הכל רוחים حت פני מסה לי קרן שור פניו, וכל הדקה סס מסה מומט מרימות: (טכל) וכטער הולך הנייה התי' ז"ע כספי' זה כסס ייח' והוא לג כסמים עליו: (טכל) עיין נפי' הולך למעלת פ' כס, סהכיה הפטוק הזה להליה נגד טענת הטענה חיוי: (טכל) פ' הלוות טחדם להלידק נגיילו כי רק פעס להח' (טכל) כי זה כייה מל' יוס מותו: (טכל) פ' מל' וככיב חיינו פועל טבר היל' הווע, וס' כן יעתה חמיל': (טכו) ולכואה נעלם קנו פן ימכלו הלהוות ויתהוו לנו וווכחו לנו: (טכו) סיון מרגнос יונכ"ע דנrios נל ז' : **חסלה פרשת כי תשא**